

HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM
INTERNATIONAL CENTRAL COMMITTEE OF VIETNAMESE SCOUTING

KỶ YẾU

30 NĂM HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

Nhìn về quá khứ - Gắn bó tương lai
(1992-2022)

*Gậy chống xe lăn vẫn hằng!
Hòa cùng tuổi trẻ trẻ măng hợp đoàn !*

Ảnh Hồ Đăng

Kỷ Yếu 30 Năm
Hướng Đạo Trưởng Niên

Tâm tình Ban Biên Tập!

Hướng Đạo Trường Niên chúng ta, sinh hoạt với nhau thắm thoát đã qua ba mươi mùa Xuân! Với từng ngày tháng ấy, biết bao lần gặp nhau, cùng quây vòng ca hát, cùng chung vui với các thế hệ trẻ trong các trại Thăng Tiến; tham dự cùng tuổi trẻ các Liên Đoàn khắp nơi có thể! Sự có mặt của Trường Niên nhịp nhàng, sinh hoạt vì tương lai tuổi trẻ là niềm hạnh phúc và là hình ảnh tuyệt vời!

Đội ngũ Trường Niên cũng góp thêm niềm tự hào trong phong trào về sự nối tiếp không ngừng nghỉ từ tuổi thơ đến tuổi già. Chúng ta đã có những sinh hoạt tiêu biểu trong các Gia Đình, Xóm, Làng khắp nơi. Các Trại Bách Hợp, các trại từ địa phương, các kỷ niệm truyền thống!

Ba mươi năm, kể từ ngày các Trường Tiền Hiền sáng lập, Hướng Đạo Trường Niên đã có những bước đi vững vàng xứng đáng là những HDS tuy lớn tuổi, nhưng tâm hồn vẫn là Sói Con, là Chim Non, là Thiếu Sinh, Thanh Sinh, Tráng Sinh...

Kỷ Yếu 30 năm HĐTN - dấu ấn thời gian - tuy dài nhưng cũng chỉ là mốc lịch sử người Hướng Đạo dẫn thân tiếp nối truyền thống Ba Lời Hứa và Mười Điều Luật!

Kỷ Yếu 30 mươi năm, chỉ góp nhặt, cô đọng, với những hình ảnh, bài vở và sinh hoạt tiêu biểu của riêng Trường Niên Hướng Đạo Việt Nam Hải Ngoại; bông hoa màu tím, mỉm cười hé nở, nhờ những bàn tay và lòng nhiệt thành của toàn thể các Trường Niên khắp nơi.

*Ba mươi năm giấc mộng tuyệt vời
Hướng đạo Trường niên một sân chơi
Lớn tuổi không già lòng vẫn trẻ
Vết tích thời gian đẹp tuyệt vời!*

Chúc toàn thể các Trường Niên an-lành, khoẻ, thọ!

Thay mặt Ban Biên Tập

Sóc Lanh Lợi
Lê Anh Dũng

Kỷ Yếu 30 Năm Hướng Đạo Trường Niên

Cố Vấn

Hải Ly Cẩm Trọng **Dương Thị Kim Sơn**

Trần Thận Trọng **Hồ Đăng**

Thực hiện

Gấu Chăm Chỉ **Trần Xuân Đức**

Sóc Lanh Lợi **Lê Anh Dũng**

Giáo Sư **Nguyễn Minh**

Ban Biên Tập

Gà Lôi Tô Văn Phước

Beo Tận Tâm **Nguyễn Tăng Bình**

Sói Vui Tính **Nguyễn Mạnh Kym**

Báo Nhanh **Bạch Văn Nghĩa**

Hoảng Nhiệt Tâm **Nguyễn Trung Tường**

Son Ca Mơ Mộng **Nguyễn Thị Nga**

Kim Ngưu Năng Động **Nguyễn Trí Tuệ**

Thủ Quỹ

Vành Khuyên Yêu Đòi **Mado Nguyễn Thu Hương**

Trang Bìa: Hồ Đăng

Phát Hành: Trần Xuân Đức

VĂN PHÒNG
HƯỚNG ĐẠO TRƯỜNG NIÊN
Gấu Chăm Chỉ / Trần Xuân Đức

THƯ NGŨ

Kính thưa Quý Trường Niên,

Từ lúc Hướng Đạo Trường Niên hình thành đến nay vừa tròn 30 năm. Có thể nói nổi bật nhất, để mọi người chú ý đến, là tờ báo Liên Lạc, “TIẾNG NÓI VÀ NHỊP CẦU LIÊN LẠC CỦA HƯỚNG ĐẠO TRƯỜNG NIÊN”.

Những năm gần đây, kể từ nhiệm kỳ Văn Phòng Trường Hướng Đạo Trường Niên của Tr. Nguyễn Đình Tuấn, và nhất là trong nhiệm kỳ của Tr. Lê Văn Phước vừa qua, HĐTrN đã bước một bước dài đáng khích lệ, chúng ta đã có được những sinh hoạt độc lập sôi động và thường xuyên, qua các Trại Cát Vàng, Trại Bách Hợp, Hội Thảo, Picnic, v.v ...

30 Năm, khắp các đơn vị HĐVN biết đến Hướng Đạo Trường Niên là do Tờ Liên Lạc đã liên tục được phát hành. Đây là một nỗ lực rất đáng khâm phục, mà điển hình là sự cố gắng không ngừng của các Trường phụ trách, liên tục 4 số Xuân, Hạ, Thu, Đông mỗi năm, với không ít những bài viết đặc sắc bởi nhiều Trường cộng tác.

Bắt đầu từ Tr. Lê Văn Ba (1991-1993), được tiếp được bởi Tr. Nguyễn Trung Thoại (1992-2005), tiếp qua các thời kỳ Tr. Võ Thành Nhân (2006), Tr. Lê Thanh Bình (2007-2008), Tr. Nguyễn Đình Tuấn (2009-2014), đến Tr. Nguyễn Tăng Bình (2014-2022).

VP.HĐTrN và các đơn vị HĐTrN chắc chắn không hề quên công sức của 3 đức tính Chịu khó, Siêng năng, Tận tâm với : Tr. Ngựa Chịu Khó Nguyễn Trung Thoại, Tr. Ngựa Siêng Năng Nguyễn Đình Tuấn và Tr. Beo Tận Tâm Nguyễn Tăng Bình và các Anh Chị Em trong Ban Biên Tập.

VP.HĐTrN cũng không quên công sức của Tr. Hồ Đăng, với trách vụ Ủy Viên Liên Lạc & Phát triển HĐTrN trực thuộc Ban Thường Vụ HĐTU.HĐVN liên tục 16 năm, từ 2006 đến nay 2022. Trường đã góp công rất lớn trong việc tạo lập được một danh sách dài các Trường Niên từ khắp các Chi Nhánh/Miền cho VP.HĐTrN.

“Nhìn Lại Quá Khứ - Gắn Bó Tương Lai”. Sẽ là Châm Ngôn cho HĐTrN tiếp bước sau 30 Năm.

Thân kính bắt tay trái quý Trường
Gấu Chăm Chỉ / Trần Xuân Đức

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trưởng Niên

HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM
VĂN PHÒNG HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN
13502 Paysen Dr. Westminster, CA 92683
Email hdtvn1822@yahoo.com - Phone (714)722-5119

Kỷ Yếu 30 Năm Hướng Đạo Trưởng Niên

Chân Thành Cảm Tạ

Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam
Quý sinh hoạt Văn Phòng Hướng Đạo Trưởng Niên
Quý Củi Luả Báo Liên Lạc Hướng Đạo Trưởng Niên
Xóm Bách Hợp Tùng Nguyên Úc Châu
Làng Bách Hợp Quảng Tế Nam California
Làng Bách Hợp Vùng Vịnh Bắc California
Gia Đình Bách Hợp Nam California

HDS. Nguyễn Thanh Thiết - Tr. Lê Anh Dũng - Tr. Trần Xuân Đức - Tr. Hồ Đăng
Tr. Bạch Văn Nghĩa - Tr. Dương thị Kim Sơn - Tr. Nguyễn Thị Nga
Tr. Mado Nguyễn Thu Hương - Tr. Lê Ngọc Hạnh - Tr. Nguyễn Thị Lộc
Tr. Nguyễn Trung Tường - Tr. Nguyễn Thị Hai - Tr. Nguyễn Minh Phúc
Tr. Phạm Đình Đức - Tr. Tô Cảnh Kenneth - Tr. Phạm Kiên Thiện
Tr. Nguyễn Như Nhạc - Tr. Toni Bùi Hoàng - Tr. Trần Duy Mỹ

*Đã yểm trợ tài chánh để chúng tôi có thêm phương tiện thực hiện
Kỷ Yếu 30 Năm Hướng Đạo Trưởng Niên được hoàn thành tốt đẹp.*

Ban Biên Tập

Xin lỗi và cảm ơn!

Kỷ yếu 30 năm Hướng Đạo Trưởng Niên, chúng tôi có trích một số bài viết và thơ trong các số báo Liên Lạc mà không xin phép tác giả được.

Xin quý vị và quý Trưởng niên tình thông cảm và tha thứ.

BBT thành thật cảm ơn.

THƯ NGỎ
Chủ Tịch
Hội Đồng Trung Ương - Hướng Đạo Việt Nam

Come back to Sorrento / Trở Về Mái Nhà Xưa

Ngày xưa thời còn thơ ấu cha mẹ tôi có 1 căn nhà đầu tiên rất là nhỏ bé ở đường Bùi Viện Sài Gòn, giống như là studio/loft ở đây. Phòng khách, phòng ngủ trải dài, 1 nhà bếp nhỏ nhỏ và 1 phòng tắm. Nhưng không hiểu sao nhà nhỏ như vậy mà khách từ mọi nơi cứ tấp vào nhà nên phải nói là 1 căn nhà rất là nhiều sinh khí.

Cha mẹ sống theo kiểu Tây, rất phóng khoáng và hiếu khách nên nhà nghèo mà toàn là tai to mặt lớn, tướng, tá, con ông cháu cha, phu nhân các vị quan lớn đến chơi thường xuyên, đánh bài tứ sắc rần rần. Bây giờ lớn lên, sống cuộc đời mất nước lưu vong ở xứ người cho dù đang ở nhà cao cửa rộng nhưng nếu cho tôi được về sống lại thời thơ ấu cho dù chỉ một ngày trong căn nhà ngập tràn kỷ niệm đó tôi nghĩ tôi sẽ rất được hạnh phúc. Thậm chí bây giờ mỗi khi nằm mơ tôi lại thấy thần thức rong ruổi về lại ngôi nhà cũ đó.

Nghĩ đến nhà cha mẹ ngày xưa thì lại nghĩ đến ngôi nhà tinh thần HĐTƯ-HĐVN ngày nay. Tôi chỉ có 1 ước mơ nhỏ bé tâm thường là tất cả mọi người từ già đến trẻ sẽ có lúc trở về và cùng cất tay xây dựng và phát triển HĐTƯ được vững mạnh để thế hệ con em hành diện hướng về. Có đi đâu cũng đừng quên nguồn cội.

Người dân Ukraine đang sống chết để giữ bờ cõi tổ quốc của họ cho con cháu ngày mai còn có nơi trở về. Chúng ta cũng nên noi gương này, để không phụ lòng các trưởng tiền nhân và đương thời đã và đang trải qua biết bao công sức mồ hôi và nước mắt để duy trì và bảo tồn truyền thống tốt đẹp của Phong Trào HĐVN tại Hải Ngoại.

Xin tri ân tấm lòng son sắt với Phong trào HĐVN của các HĐ Tr Niên và của các Anh Chị Em Hướng Đạo đã luôn tạo cơ hội để chúng ta còn có thể cất cao tiếng hát với bài hát Nguồn Thật.

Montreal 15-3-2022
Trần Quang Thanh Trang

TÂM THƯ CỦA CỎ VẤN VP.HĐTN

..... Nhìn Lại Quá Khứ, Gắn Bó Tương Lai

Giọt Mưa Trên Mái Lều, Giọt Mưa Trên Lá

Mưa rơi tí tách, giọt mưa thánh thót, có khi rền vang, có khi nặng hạt như tiếng trống nhỏ vang xa. Tiếng mưa rào rào xuyên qua mái lều quện theo tiếng gió, qua hàng cây bên cạnh lều, trên nền đất trước lều như một bản giao hưởng giai điệu tuyệt vời. Có tiếng đàn guitar, một nhóm bạn Hướng Đạo cùng hát bài “Giọt Mưa Trên Lá”.

Trong thời chiến tranh mà chúng tôi một số hướng đạo sinh nam nữ may mắn cùng được sinh hoạt hướng đạo, dự trại. Chúng tôi nghĩ đến chiến trường, tiếng bom đạn bên ven rừng, trên lô cốt của những người lính chiến, trên những chiếc lều của các nạn nhân chiến tranh. “Giọt Mưa Trên Lá” nước mắt mẹ già, nước mắt người vợ, lũ con thơ, đời con, đời chồng, đời cha về..., hy vọng một thời chiến tranh sớm chấm dứt để còn có một thời để sống, một thời để yêu thương.

Hướng Đạo Sinh chúng tôi có thể làm được gì? Chúng tôi may mắn được đi hướng đạo, học hỏi để chuẩn bị, đã được chuẩn bị và đã dấn thân trong thời chiến tranh đã qua, làm công tác xã hội giúp cô nhi viện, giúp trẻ mồ côi, người neo đơn, các goá phụ vì chiến tranh và nhất là làm những công tác giúp đỡ đồng bào nạn nhân sau các biên cố. Và biết bao người trai trẻ của chúng ta được lời hứa thứ nhất trong ba lời hứa hướng đạo kêu gọi đã nhập ngũ làm nhiệm vụ đối với Tổ Quốc trong cuộc chiến kéo dài 30 năm trên quê hương đất nước.

“Vai Chén Vai Chúng Ta Cùng Đi, Đi, Đi Trên Đường Mới”

Sau chiến tranh, chúng ta rời bỏ quê hương. Ở hải ngoại đã có rất nhiều trại ở từng địa phương, trại Thăng Tiến, trại Hướng Đạo

Quốc Tế cho anh chị em bốn phương tại nhiều quốc gia xa xôi có dịp gặp lại nhau.

Thế hệ nam nữ Hướng Đạo trường niên, thế hệ trung niên, thế hệ tuổi trẻ tiếp nối lại cùng nhau “chung một đường lên”. Những trò chơi, những bài ca hướng đạo, những bài du ca lại được cất lên vang dội trên vùng đồi Everton, Canada, trong rừng sâu Camp Cutter, Boulder Creek, California, trên đất trại bên hồ Fairfax, VA, Conroe, TX, trong khu vườn lâu đài Le Breuil, Pháp và tiếng hát cũng hòa vang cùng tiếng cười của những con chim Laughing Bird Kookaburra ở trại Glenfield, Úc Châu. “Nào anh/chị/ em ta cùng nhau xông pha lên đường, Kiếm nguồn tươi sáng...” Chúng ta cùng luôn luôn tôn trọng Ba Lời Hứa, nhớ đến Mười Điều Luật, quyết tâm xây dựng lại phong trào, đóng góp cho xã hội, cộng đồng, giúp ích mọi người. Mặc dù tuổi đã cao, tóc bạc, chân tay cũng yếu dần nhưng tinh thần vẫn trẻ trung, luôn vui tươi, luôn luôn sẵn sàng liên lạc mật thiết giúp các trưởng trẻ trong phong trào hướng dẫn thế hệ trẻ vững tiến trên con đường hướng đạo, chia sẻ với các em kinh nghiệm sinh hoạt đi trại ngày xưa, giúp các em dựng lại các màn kịch lịch sử, kể lại cho các em nghe truyện các vị anh hùng trong lịch sử, các truyền thống văn hóa của quê hương. Đã có những buổi họp, những cuộc triển lãm, những bài ca, những màn kịch lịch sử để nhắc nhở thế hệ trẻ luôn nuôi dưỡng lòng yêu nước, phát huy văn hóa và không quên cội nguồn. Đã có những Đặc San, Kỷ Yếu Hướng Đạo được phát hành, gửi đến cho chúng ta để cùng thế hệ trung niên, thế hệ tiếp nối nhắc nhở nhau “Nhìn Lại Quá Khứ, Gắn Bó Tương Lai”.

Giữ Chặt Mối Dây

Những nút dây hương đạo chúng ta đã học không phải chỉ để sử dụng khi đi trại, trong cuộc đời, mà còn nhắc nhở chúng ta “Giữ Chặt Mối Dây”, tương trợ, đoàn kết, liên lạc mật thiết với nhau. Những kỷ niệm đẹp trong những ngày trại họp mặt, những lúc cùng sinh hoạt chung giúp chúng ta luôn giữ vững tinh đồng đội, tinh thần thắm thiết trong đại gia đình hương đạo để có một cuộc sống mãi mãi tươi đẹp. Trại Truyền Thống Trường Niên Bách Hợp, làm sao quên được những buổi du khảo, thám du thăm danh lam thắng cảnh trong địa phương, những buổi tối văn nghệ với cô hàng nước xinh đẹp, trò chơi vui, ca hát rộn ràng, những bữa ăn với các món ăn đặc biệt ngon lành do các anh chị em đầu bếp trường niên “thượng hạng” nấu, chụp ảnh kỷ niệm mục “Hấp Hôn”, đám cưới rước dâu với hai anh chị sui....., tham gia trò chơi lớn như ngày còn là thiếu sinh, tráng sinh.....

Cầm trên tay quyển Kỷ Yếu Hương Đạo Trường Niên này gồm có một số bài chọn lọc được đăng lại từ những tập san Liên Lạc ngày trước, thêm vào những bài sáng tác mới, chúng ta cùng tưởng nhớ lại những bậc đàn anh, đàn chị đã bỏ công xây dựng phong trào, dìu dắt, trao lại cho chúng ta và các thế hệ sau những kinh nghiệm quý giá để phong trào mãi còn tồn tại sau bao biến cố trong chiến tranh và ở hải ngoại.

Cũng như nhớ lại những “Lúc thú vui này lòng càng quyến luyến anh/chị em chúng mình” trong các buổi họp mặt Làng, Xã và những dịp có các người bạn hương đạo ở xa đến thăm. Những lần gặp nhau ở các buổi tiệc tùng ở nhà nhau, các buổi lễ ở địa phương, những Trại Hương Đạo Trường Niên của chúng ta ngắn hạn chỉ có hai,ba ngày. “Gặp nhau đây rồi chia tay, Ngày vàng như đã vụt qua trong phút giây”. Nhưng chúng ta luôn luôn “dặn lòng hãy nhớ lời yêu thương nhắn về”.

“**Nhìn lại quá khứ**” chúng ta vẫn luôn luôn nhớ đến phong trào tuy đã trải qua bao khó khăn trong xã hội, bao sự khốc liệt của

cuộc chiến kéo dài, bao xót xa rời bỏ quê hương nhưng phong trào Hương Đạo của chúng ta vẫn còn tồn tại được, rồi phát triển mạnh lại nơi quê hương mới. Đó cũng là nhờ ngọn đuốc của các bậc đàn anh đàn chị đã soi đường cho chúng ta đi, chỉ hướng, nung đúc tinh thần của chúng ta trong việc giữ gìn, xây dựng, tiếp tục phát triển phong trào.

Bão tố lớn về thời cuộc đã đi qua nhưng hiện nay cũng còn những trận phong ba trong phong trào. Điều chúng ta nên nhớ và luôn nhắc nhở nhau là đoàn kết, giữ chặt mối dây, bỏ quên đi những tị hiềm cá nhân, những cạnh tranh giữa các liên đoàn, vấn đề Miền, Chi Nhánh.....

Ít lâu nay, cũng đã xảy ra vấn đề lán cán không hợp tác với nhau của một số “đơn vị” trong phong trào hương đạo ở hải ngoại, đó là điều thật đáng tiếc. Ước mong vấn đề này sẽ được giải quyết thỏa đáng. Rất cần sự thông cảm, hiểu biết và tương nhượng, cộng tác với nhau. Mong rằng tình trạng phối hợp, cộng tác, hòa hợp như trước kia sẽ được duy trì để thế hệ tuổi trẻ tiếp nối tiếp tục đường hương đạo phát huy văn hóa Việt Nam và sinh hoạt hòa đồng của phong trào Hương Đạo Việt Nam ở Hải Ngoại của chúng ta.

“**Gắn bó tương lai**” chúng ta thương mến nhau, giữ vững tinh đồng đội và “GIỮ CHẶT MỐI DÂY”. Nhớ lại lễ tuyên hứa ngày nào, ba lời hứa, mười điều luật. Chúng ta cần tích cực nhận định rõ những ưu và khuyết điểm trong quá khứ để có thể định hướng cho sự phát triển của phong trào Hương Đạo và vượt qua những khó khăn trong tương lai.

Điều vui mừng của chúng ta là Các Trường trẻ, các Đoàn Sinh thế hệ tuổi trẻ tiếp nối ở hải ngoại và một số lớn các anh chị em Trường Niên đã rất hăng say tiếp tục sinh hoạt tích cực, gìn giữ truyền thống văn hóa Việt Nam, truyền thống hương đạo, xây dựng và phát triển mạnh mẽ để phong trào hương đạo được tồn tại và càng ngày càng phong phú, hùng mạnh thêm. Công trình đóng góp của các Trường Niên, các Trường trẻ và đoàn sinh thế

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

hệ tuổi trẻ tiếp nối ở hải ngoại rất đáng được ca ngợi.

Thăng Tiến XII sắp đến Trường Niên chúng ta cùng nhau kéo về xum họp để nhìn lại những sinh hoạt của ngày xưa, để gặp nhau hàn huyên và vui hưởng những ngày họp mặt đầy kỷ niệm quý báu và thân ái .

Xin chúc Quý Bạn Hướng Đạo Trường Niên cùng các Anh Chị Em Hướng Đạo các thế hệ Trung Niên, thế hệ Tiếp Nối sức khỏe dồi dào, tinh thần vững mạnh và cầu xin Mùa Đại Dịch chóng qua để chúng ta còn tiếp tục có nhiều dịp gặp lại nhau tại các trại truyền thống Trường Niên và các trại lớn do phong trào tổ chức.

Kính/Thân Bất Tay Trái Quý Anh Chị Em,
Dương thị Kim Sơn (Hải Ly Cận Trọng)
Ban Biên Tập

BÁCH HỢP TRUYỀN HƯƠNG THƠM

Hương: giữ chặt cho tình thân phát triển

Đạo: góp phần phục vụ giúp tha nhân

Trường: dẫn thân phụng sự nơi nào cần

Niên: càng tiến càng chiêu hiền, Tiên Chi!

Kỷ yếu: quý người đi từng tận tụy

Niệm kinh, cầu yên nghỉ. Sứ khắc ghi:

Ba mươi năm hồng thủy vẫn kiên trì

Mười trở ngại? Một Nút Dây Thân Ái,

Năm tháng vững bao nhân tài lèo lái!

Bách đắng cay, Thuyền Hướng Đạo miệt mài

Hợp sức, tài; vượt sóng gió Đông Tây

Hữu ái* mãi Tình Anh Em Bách Hợp:

Hương yêu nước bao anh hùng dựng nghiệp

Bảo tồn bao công khó của Tiên Nhân

Tồn sinh đây gốc Việt tộc quây quần

Văn tường tận, võ phòng thân tinh tấn.

Hóa ly tán thành kết đoàn, nhân bản

Việt Nam mình dân Hướng Đạo lưu hương:

Bách Hợp!

Ý Nga

Canada 24.11.2021

Lá thư giao cảm

Được tiếp nối bó đuốc “Liên Lạc” (tiếng nói của nhóm tinh thần B.P.), do quý Anh) Trần Văn Thao và Anh Phan-Như-Ngân trao lại, sau khi Anh Lê-Văn-Ba cõ hạc quy tiên, chúng tôi rất đấn đo và hơi “liều mạng”.

Chúng tôi cũng đã có thư gửi Chị Lê-Văn-Ba để xin phép và xin các bài vở cũng như địa chỉ mà trước đây Anh Ba, lúc sinh thời đã gửi bản tin. Chị Ba (nhũ danh là Lê-Thái-Điều, cựu Bảy Trường) đã vui lòng gửi cho anh em chúng tôi một số bài (chưa đăng) và một chỉ phiếu là \$106 Mỹ kim.

Chúng tôi đã họp mỗi tháng một kỳ, vào sáng chủ nhật đầu tháng để cùng nhau bàn bạc (riêng tháng 12/91 này, họp hàng tuần, vì kẹt ...xăng, để ra số đầu tiên (Bộ Mới)

Thưa Quý Trường: Đây Ban Tứ-Ca:

1. Anh Nguyễn Văn Tĩnh, một Huynh Trường kỳ cựu miền nam, 74 tuổi, lãnh phần đánh máy (nếu chưa liên lạc được với Trường nào để nhờ đánh computer cho đẹp và nhanh) và dán nhãn địa chỉ gửi đi.

2. Anh Mai-Xuân-Tý, 70 tuổi, một trưởng đem lại nhiều tiếng cười cho các trại HD., lãnh phần Thủ Quỹ (TQ) và viết chuyện vui.

3. Anh Lê Thọ, 69 tuổi, cựu Đạo Trường Kiếm Hồ (Hà Nội trước 1954), đảm trách phần trang trí bản tin, vẽ tranh làm phóng ảnh nhiều bản (hơn 100 bản) để gửi đi khắp nơi.

4. Và sau cùng là đứa em út Nguyễn-Trung-Thoại, 62 tuổi (Ngựa C.K.) lãnh phần cắt xén, thu gọn và chêm bài vở cho đầy Bản tin.

Thưa với làng đó là "Tứ Trụ" Canada đang tiếp nhận bó đuốc từ tay "Tam Hùng" Hoa kỳ trao lại (vừa nhận vừa run !!!)

Linh hồn Anh Lê-Văn-Ba có linh thiêng xin phù hộ cho chúng ta • những anh chị em trong Hướng Đạo • những kẻ hậu sinh tha hương làm tròn sứ mạng mà các anh trao lại. Đang thăm cầu nguyện thì phảng phất mùi

trầm hương thơm ngát, thoáng thấy hình ảnh anh Ba hiện về và phán:

“Các anh em hãy gắng lên! Trước đây tui tui chỉ có 3 người, bây giờ các anh có đến 4 (đó là hơn 1 điểm). Trước đây, tui tui 3 người lại ở 3 nơi khác nhau (Kansas, Illinois, California), nay các anh chỉ tụ lại một nơi: Montréal (đó là hơn 2 điểm)- Anh Tý và Anh Thoại chắc còn nhớ kỳ họp của anh em mình ở San José (trại họp bạn Thăng Tiến III). Anh Nguyễn Đình Thư đã long trọng hứa giữa buổi họp: “Các Anh chỉ gọi cho tôi một bản, cho tôi tất cả địa chỉ, tôi sẽ in và gọi đi cho.” Đó là “lô độc đắc” của nhóm Tinh thần B.P. mình đó, các Anh không tin Anh Thư hay sao, hãy viết thư để Anh Thư xác nhận cho mà xem. Hoặc giả nếu Anh Thư quá đa đoan việc khác thì mỗi kỳ báo, gửi cho anh em Canada \$300 là chu tất cả (mỗi năm 4 kỳ). Việc chi mà các anh la làng la xóm! Yên chí đi, nếu đã viết thư gọi cho Anh Thư rồi thì ngồi chờ “chèque” đến, Anh T.Q.Tý đi ngân hàng là vừa.

Đang mơ màng lắng nghe tiếp, thấy lặng thinh, bừng mắt dậy, thấy mờ mờ bóng anh Ba, mặc blouson xanh đậm, có khăn quàng, đội bêrê đen, chống gậy lên dốc núi, vùng San José để vào đất trại tìm biên bản buổi họp các Trường bàn việc tìm ngân quỹ để tiếp tục Bản Tin mà Anh Ba đã bỏ quên ở đó.

•
Đọc lại một số thư từ trao đổi giữa 3 anh Thao, Ngân, Ba (4 bức thư) thì trở ngại chính là “tài chánh”, nên cả 3 anh chậm cho ra tờ số 11, mặc dầu số 10 ra đã lâu.

Công thì có, sự cố gắng không thiếu (còn dư thừa là khác), nhưng tiền đâu mà in, tiền đâu mà mua tem, nhất là gửi các nơi xa (Âu Châu, Úc Châu, Á Châu) mà ở những nơi đó cần có bản tin để biết tin nhau.

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

Trò chơi lớn này còn dài và chắc còn nhiều gian nan, xin các Anh Chị Em Trường giúp đỡ, làm “dấu đi đường” nhiều nhiều, “chương ngại vật” ít ít, đặt câu hỏi “vừa vừa” và ủng hộ anh em chúng tôi “dài dài”.

Việc tiếp đước này, chúng tôi có tường trình Trường Lão Trần-Văn-Khắc, Trường Lớn Nguyễn-Văn-Thơ đợc Trường Lão và Ban Thường Vụ HĐTU cũng đã gửi tin đi các nơi để biết sự tiếp nối Bản Tin Liên Lạc và xin giúp đỡ.

Rất mong nhận đợc thư từ, tin tức của các Trường khắp nơi gửi về để cùng nhau duy

trì Bản Tin của chúng ta.

Kính xin các Anh Chị Em hỗ trợ chúng tôi. (Montréal, ngày cuối năm Tân Mùi)

Ban Phụ Trách
Bản Tin Liên Lạc (Bộ Mới)

Nguyễn-Văn-Tĩnh
Lê-Thọ
Mai-Xuân-Tý
Nguyễn-Trung-Thoại

THÔNGIỆP CUỐI CÙNG CỦA BIPI

Hãy nhớ rằng đây là những lời cuối cùng tôi nói với các Bạn, nên các Bạn hãy ngẫm nghĩ kỹ.

Tôi đã có được một cuộc đời hết sức hạnh phúc và tôi mong muốn mỗi một người trong các Bạn cũng có được một cuộc đời hạnh phúc như vậy.

Tôi tin rằng Thượng Đế đặt chúng ta trong thế giới vui tươi này để được hạnh phúc và thụ hưởng cuộc sống.

Hạnh phúc không đến từ sự giàu có, cũng không đến chỉ đơn thuần vì sự thành công trong nghề nghiệp, mà cũng không đến từ sự ham mê lạc thú. Một bước đầu dẫn đến hạnh phúc là khi còn trẻ, tự luyện cho mình được lành mạnh, để khi thành nhân có thể giúp ích và thụ hưởng cuộc sống.

Học hỏi về thiên nhiên sẽ giúp ta thấy rằng Thượng Đế đã tạo ra biết bao sự đẹp đẽ kỳ diệu trên trần gian này để chúng ta thưởng thức. Hãy hài lòng những gì Bạn có và sử dụng chúng một cách tốt đẹp nhất. Hãy nhìn mọi việc qua mặt tốt của chúng thay vì mặt xấu. Nhưng con đường thật sự dẫn đến hạnh phúc là chia sẻ hạnh phúc cho người khác. Hãy cố gắng làm cho thế giới này tốt đẹp hơn trước chút ít so với ngày Bạn mới sinh ra, và khi đến lượt Bạn từ trần, Bạn có thể nhắm mắt một cách sung sướng trong cảm nghĩ rằng, với bất cứ giá nào, Bạn cũng đã không phí phạm thì giờ, trái lại đã cố gắng hết sức mình. Hãy “sắp sẵn”- trên phương diện đó để sống hạnh phúc và chết hạnh phúc. Hãy luôn luôn tuân giữ lời hứa HĐ ngay cả khi Bạn không còn là trẻ em nữa, và tôi cầu mong Thượng Đế sẽ giúp Bạn thực hiện được việc đó.

Bạn của các bạn.

Baden Powell of Gilwell

Ngày Tinh Thần TRẦN VĂN KHẮC

Toàn thể chúng ta đã hưởng ứng quyết định của Hội Đồng Trung Ương chọn ngày mừng Một tháng Bảy dương lịch mỗi năm để vinh danh Tinh thần TRẦN VĂN KHẮC. Năm nay chúng ta tổ chức lần thứ nhất, sau kỳ giỗ đầu (tháng 5 dl) Trường Chủ Tịch Sáng Lập. Đối với nhiều người trong chúng ta từng hội ngộ hay sinh hoạt với Trường, hình bóng của Trường vẫn sống động như lúc sinh tiền. Đó là kỷ niệm cá nhân trần hiêm khó chia sẻ; những ai chưa có dịp gặp Trường đành chịu thiệt thòi. Tuy nhiên, Trường Chủ Tịch đã lưu lại một di sản chung quý báu hơn mà Phong Trào Hương Đạo Việt Nam mong mọi người chúng ta, bất cứ ở lứa tuổi nào, bất kể là Hương Đạo Sinh đương thời hay mai sau, nên nhận biết và lãnh hội: Tinh thần TRẦN VĂN KHẮC. Tổng quát, đây chính là tinh thần Hương Đạo do Baden-Powel đề xướng, với sự thể hiện đậm nét một số khía cạnh theo truyền thống dân tộc. Trường Chủ Tịch đã cùng quý Trường các thế hệ tiên phong xây dựng truyền thống riêng của Hương Đạo Việt Nam gồm bốn trọng điểm như sau: ý thức tôn kính và hòa đồng tôn giáo; lòng trung thành với Tổ quốc; tinh thần anh chị em một nhà; và ý chí phục vụ không màng tư lợi.

Muốn nói dõng Tinh Thần Trần Văn Khắc, trước hết, chúng ta phải làm tròn bổn phận đối với tín ngưỡng của mình và đồng thời, lưu ý lời nói và việc làm trong lãnh vực tâm linh không gây hiểu lầm hay đụng chạm tới anh chị em khác tôn giáo. Chúng ta biết rằng tự do tín ngưỡng là một quyền căn bản, cho nên chúng ta quyết tâm bảo vệ và không chấp nhận mọi sự xâm phạm, áp bức, ngăn cấm. Theo lời Tr. Trần Văn Khắc đã khai phá,

ngoài trách nhiệm công dân ở xứ định cư, chúng ta ghi nhớ còn bổn phận con dân của tổ quốc Việt Nam, còn mối liên hệ đối với đồng bào quốc nội về sự thăng trầm và tương lai đất nước. Đứng với chân ngôn Hương Đạo, chúng ta hãy Sắp Sẵn để tùy cơ hội và khả năng, có thể ủng hộ, làm hậu thuẫn hay tham gia nỗ lực chung nhằm phục hồi tự do và nhân phẩm, nhân quyền, xây dựng một xã hội công bằng trên nền tảng nhân bản. Tr. Trần Văn Khắc từng là mẫu mực về tinh thần hữu với mọi người theo điều luật thứ 4, không phân biệt tuổi tác, thứ bậc hay địa vị. Trong phong trào Hương Đạo Việt Nam, nề nếp đối xử với nhau như anh chị em một nhà đã do Trường góp phần đáng kể để tạo dựng; chúng ta nhất định kế tục, không làm cho mai một đi. Cũng như Tr. Trần Văn Khắc và phong trào Hương Đạo Hoàn Vũ. Chúng ta nghĩ rằng thái độ thân hữu, cởi mở, thành thực tìm hiểu và thẳng thắn đối thoại, không vương mắc thành kiến về tôn giáo, sắc tộc, giai cấp hoặc thành phần xã hội, v.v... có thể giải trừ sự ngăn cách, nghi ngờ, đổ kỵ, khinh miệt, hận thù, là mầm mống của chiến tranh trên thế giới, là nguyên nhân nhiều vụ tranh chấp bi thảm nổi da xáo thịt giữa người trong một nước. Sau chót, để xứng đáng là thừa kế Tinh Thần Trần Văn Khắc, chúng ta hãy khuyến khích lẫn nhau rèn luyện tinh thần công ích. Khi phục vụ cộng đồng và

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

người chung quanh, chúng ta phải có hành động quang minh, không cân nhắc lợi ích bản thân, lúc nào cũng có thể kiểm soát, minh chứng công khai. Tinh thần công ích nếu phát triển đầy đủ sẽ ngăn chặn sự phô trương giả nhân giả nghĩa không bao giờ đi đôi với việc làm; làm tiêu tan hay giảm thiểu những căn bệnh xã hội đang hoành hành như tham nhũng, lợi dụng quyền thế hiếp đáp kẻ yếu, lũng đoạn luật lệ, che chở chia phần với gian thương, với phe đảng tội ác kiêu Mafia, để chúng mặc sức đầu cơ thao túng thị trường, buôn lậu, bành trướng tệ nạn cướp bóc, mại dâm và ma-túy . . . Chúng ta sẽ chứng tỏ câu : “Hương Đạo là trường đào tạo công dân” bao hàm ý nghĩa cống hiến cho xã hội những phần

tử có tinh thần công ích vững mạnh.

Tóm lại, nhân Ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc năm thứ nhất, chúng ta hãy nói lên quyết tâm noi theo dấu đường Trường đã ghi lại. Chúng ta tin tưởng rằng sự thâm nhuần và khai triển tới đa những truyền thống Hương Đạo Việt Nam cao đẹp và đặc thù mà Trường là mẫu mực khi sinh tiền, sẽ đem lại thành quả hợp với sở nguyện của Trường: một phong trào Hương Đạo Việt Nam lớn mạnh, đủ sức đảm nhiệm vai trò đi trước mở đường cho thế hệ trẻ Việt tiến vào Thế kỷ 21, theo kịp nhịp độ giới trẻ ở những nước tiên tiến Âu, Mỹ, Úc.

Paris, ngày 15-05-1995
VOI GIÀ

Hướng-đạo TRẺ, Hướng-đạo GIÀ

Phan-Thanh-Hy

Trong tổ-chức Hướng-đạo, sự sống chung giữa hai thế-hệ Già và Trẻ là một việc rất tốt cho cả Già lẫn Trẻ. Chơi với các em, người Hướng-đạo lớn tuổi hoá ra trẻ, và các em còn nhỏ tuổi gần các anh Hướng-đạo già, trở nên chín chắn, lão-luyện.

Nói đến người H.Đ. già, tôi nghĩ nhiều đến các bạn vào “chơi” H.Đ. lúc đã có tuổi, hơn là những trưởng đã sống lâu năm với Phong-trào. Nhớ lại độ nào, tôi mời một người bạn “cố- tri” vào Hội-đồng Bảo-trợ, để các phụ-huynh tham-gia gián-tiếp Phong-trào và giúp-đỡ.

Một hôm, anh bạn đi dự lửa trại H.Đ. tổ-chức tại sân vận-động thành-phố. Các thiếu-sinh mời anh cùng các em múa bài “Con voi đi trước, có cái vòi đi trước...” Mặc dầu bị chiếc áo vét-tông trở ngại, anh cũng khom lưng, duỗi thẳng hai tay, đi chậm chạp, đầu lắc lư từ phải sang trái, vụng-về hát bài hát bất hủ của con thú da dày không-lò. Khi múa hát xong, anh hớn hênh trở về chỗ ngồi, thì chị vợ ghé vào tai nói : “Anh đã già rồi mà còn làm trò khi...” Anh đáp: Đâu phải là khi, đó là voi già dẫn voi con đi ăn mà !

Nhưng từ buổi tối lịch-sử đó, anh thường-xuyên đến chơi với các em. Rồi nhận làm cố-vấn cho một Đoàn, tham-gia hoạt-động. Mang chiếc lều mà chị vợ đã mua được ở “chợ trời”, mặc cái áo cụt tay màu nâu, quần cụt xanh phò bày bộ chân gày đét, ở cổ mang chiếc khăn quàng mà một Trưởng, cỡ tuổi người con đầu lòng, đã trao. Anh học thêm được nhiều bài hát vui nhộn, với các em để :

... “Cùng quây quần ta vui vui vui,
Ca hát với nhau, chơi chơi chơi,
Rồi lên tiếng reo cười cười cười
Làm vui thú bao người người người...”
Đến tháng tám, anh nhất định ăn Tết

Trung-thu với các em. Đem rất nhiều bánh cho Đoàn, để rồi, giữa cánh đồng trải đầy ánh trắng, với các em, anh H.Đ. già đã :

“ Năm tay đồng lòng múa ca
Múa theo chị Hằng cỡi xa,
Múa cho nhịp nhàng bước chân ...”

Anh hát cao giọng nhất, cười lớn nhất mà cũng ngã té nhiều nhất. Nhìn anh hóa-trang thành mọi da đỏ, để múa quanh lửa trại, có ai ngờ đó là Ông Chánh-SỞ của một Bộ. Anh trẻ lại. Anh sung sướng vì cuộc đời anh đã biến hoá. Các H.Đ.S. nhỏ tuổi hơn anh đã giúp cho H.Đ. già sống đời sống một cách an-vui, trọn vẹn và có ý-nghĩa. Suốt nhiều năm tranh đấu để sống, anh đã mất hẳn nụ cười, tánh tình hồn nhiên. Nay sống với các em trẻ, anh quên tuổi mình đã lớn, quên luôn sự ưu-tư ngoài đời, cái cau có của Ông Chủ, hay cái gât gông của người vợ thân yêu.

Đi tham-dự, người H.Đ. già có dịp góp sức để đốn tre, chặt củi, bắt chiếc cầu nhỏ qua suối, căng chiếc lều công cộng, đào hầm vệ-sinh. Anh cảm thấy mình không phải già như anh vẫn tưởng. Anh không còn là con người, mà mọi việc trong nhà đều phải phụ-thuộc, nhờ vả chung quanh.

Quả thật anh là “một Ông già gân” mà anh không biết! Buổi sáng tinh sương, khi anh còn ngái ngủ mà tiếng còi đội vang lên, người H.Đ. già phải vùng dậy, sắp lại chăn mền, ra

khỏi lều, tập thể-dục, chạy hai ba vòng quanh trại. Một việc mà anh không làm từ lâu. Trước đây, khi chiếc đồng hồ báo thức đã reng âm ỷ, vậy mà anh còn chờ người con út vào kéo chân, anh mới xuống giường. Chốc lát, đã có sẵn một cốc cà-phê, một chén trà mạn sen nóng đợi ở bàn ăn.

Nay tuy chỉ có một bát cháo lỏng, một cốc cà-phê loãng mà anh vẫn thấy thích thú. Quan sát các “đồng đội” còn trẻ, hoạt-động nhanh nhẹn thảo-luận nghiêm chỉnh về mọi vấn đề, anh nhận thấy mình đã có những thành-kiến sai lầm và anh trở nên sáng suốt trong việc xét đoán người khác, anh hồi-hận đã nhìn mà không thấy. Nói cho đúng, nhìn mà thấy với sự nhận-thức của người khác, của những thành-phần xã-hội xung quanh, chứ không phải của anh. Trực-tiếp hằng ngày với thiên-nhiên, thật-sự quan-sát người và vạn-vật, anh phải gạt bỏ mọi thành-kiến, xô đuổi những tập-quán đã có từ trước. Sự suy nghĩ của anh phải làm việc, sự xét đoán sáng suốt để phù-hợp với thực-tế. Anh đã trẻ lại.

Khi bàn cãi với các em, dần dần anh thấy mình có những đề-nghị được các trẻ cho là xác-đáng. Người H.Đ. già, sống với sự hăng say của các trẻ, sự vui vẻ, đã nhiệm được những “cái gì” mà anh tưởng đã mất. Anh trở lại với lòng tin của anh, đối với anh. Các em đã đem cho anh một chất liệu của niềm tin mà anh tưởng không có nữa, vì không có cơ-hội để xử-dụng khả-năng của anh, thử thách khả-năng đó.

Anh dám quyết-định, dám cam kết như lúc còn sự hăng say. Anh không còn bi-quan, tâm-tư bết cần cỗi như gốc tre già. Con người anh không còn ích-kỷ nữa. Biết tìm dịp hy-sinh, biết nghĩ đến người khác hơn là bị ám ảnh bởi buổi hoàng-hôn của cuộc đời. Sống trong một thế-giới trẻ trung, vui tươi, người H.Đ. già hiểu rõ là THÂN TÂM và HOÀN-CẢNH của chúng ta đều ảnh-hưởng mật thiết với nhau. Và vắng vắng bên tai, lời của Trường Mai-Xuân-Tý nhắn nhủ :

... ‘Cho đến nay, em đã “Lão”

Nhưng em vẫn thấy, vẫn còn ngon,

vẫn còn mê mệt đi chơi trại,
Múa,hát, nô đùa với trẻ con.”

.....

Trong khi các em đã giúp nhiều trong việc thay đổi con người của anh H.Đ. Già, các H.Đ. Trẻ cũng trưởng-thành khi cùng hoạt-động với đồng-đội. Đến sáu bảy tuổi, các em ít có dịp được gia-đình giao-phó những công-tác quan-trọng. Em quét nhà thì Anh hay Chị sợ còn nhiều rác, đôn rác chỗ này sang chỗ khác, sắp bàn ghế sai, giữ em thì sợ làm em ngã. Đi chợ mua ít tiêu hành thì sợ bị người bán hàng lừa. Có khi em đánh liều, chờ lúc vắng mặt “người lớn” làm một công-tác nào đó, thì quả thật công-tác bị hỏng, vì các em ít dịp được chỉ dạy, sửa sai.

Cuộc đời nhỏ bé của em thay đổi từ ngày nhập Đoàn. Nhớ lại lần đi trại đầu tiên: từ cái bàn chải đánh răng, cục xà-phòng, chiếc khăn lau mặt, các chén sành đôi đũa tre, gói gạo nửa ký, chai nước mắm nhỏ V.V.... Cái gì em cũng cho vào cái túi nhỏ, đeo sau lưng, nặng trĩu đến nỗi em muốn không bước được, mặc dù có cây gậy.

Đến đất trại, anh Đoàn-trưởng chỉ cho em một góc trong chiếc lều công-cộng. Trời ơi! làm sao trong góc tí-hon, chỉ có thể dành cho bảy người lùn của nàng Bạch-Tuyết, em có thể sắp xếp mền chiếu, áo quần và những gì đã đem theo. Em bắt đầu lựa chọn. “Thời thế tạo anh hùng mà”! Em chỉ giữ những đồ cần thiết, còn những thứ còn lại, xin gửi cho “núi rừng thiêng liêng”. Đứng bên cạnh em, anh Đội-trưởng mỉm cười, giúp-đỡ và khuyến-khích.

Em biết được là Hạnh-phúc con người bắt đầu từ việc biết lựa chọn !

Em được ủy-thác đi chợ, làm bếp. Đến một cái quán nhỏ bên đường, em chọn mua gần nửa tá quả đu đủ, còn xanh, về nấu một nồi canh với những miếng thịt lợn, mà mẹ đã cho đem theo, còn sống, nhưng không có tú ướp lạnh để cất giữ.

Em mời các bạn chiếu-cổ, và ai cũng khen ngon. Nhưng tối hôm đó, em thấy sự tiêu-hoá bất ổn, lên ra khỏi lều, đến hầm vệ-

sinh “trả nợ”. Khi trở về lều thì thấy hai ba bóng đen bước ra, cũng tìm đến hướng cầu vệ-sinh. Thủ-phạm chính là em đã dùng quá nhiều đu đủ có chất nhuận-trường để chúng cầu-kết với những miếng thịt không được ướp muối, có từ hai ngày trước. Hú vía là chưa có báo-động và nhờ đến đội cứu-thương.

Với thời-gian, em H.Đ. trẻ, học kinh-nghiệm của đồng-đội và hành-động có kết-quả tốt. Em biết tìm dấu chân để theo dõi một con sóc, con chồn, con thỏ rừng mà không bị chúng đánh lừa. Đi nhẹ bước, không lên tiếng, không cười. Miệng thì thầm bài “Đi bắt cua” vừa học hôm qua:

Chiều nay em đi câu cá

Và mang rá đi bắt cua

Làm sao cho được kha khá về cho má nấu canh chua

Trông kìa con cua

Trông kìa con cua

Mày đừng la lớn

Nó chui xuống hang

Mày đừng la lớn

Nó chui xuống hang.

Chẳng được bao lâu, em được giao-phó một vài trách-nhiệm. Với chiếc địa-bản, em hướng-dẫn các đồng-đội đi tìm một kỹ-vật nào đó, dấu kín ở một góc cây.

Người H.Đ. nhỏ cũng được tham-dự các cuộc thảo-luận giữa các Trường, và vài nhận xét của em được hoan-ngheh.

Không phải vì cục gỗ cháy đeo trước ngực, vài cái tua màu, kết trên vai áo mà em hãnh-diện, nhưng nay em đã biết TIN vào em, học được thêm kinh-nghiệm để đời sống được vững hơn. Tin vào khả năng của em, nhưng em cũng biết là phải quản-lý sự hăng say của tuổi trẻ, để có được kết-quả mong muốn.

Em thích-thú với Lửa Trại, vì tại đó, em có dịp diễn lại cảnh Hai Bà Trưng cỡi voi đánh đuổi Tô-Đĩnh, Nguyễn-Huệ phá thành Thăng-Long nhân dịp quân Nhà Minh ăn Tết, bỏ việc canh phòng. Những anh-hùng dân-tộc ngày xưa thúc dục em phải làm thế nào để, ngày mai em xứng-đáng là dân nước Việt-Nam. Em là Đinh-Bộ-Lĩnh lấy bông lau làm

cờ bày trận, đánh nhau, chơi với trẻ chăn trâu, bắt chúng tôn lên làm Vua.

Em cũng là Trần-quốc-Toản, vì mới 16 tuổi, không được Vua Trần-Nhân-Tông cho dự bàn việc chống quân Nguyên, nên đã bóp vỡ nát quả cam cầm trong tay, “bóp nát cầm hờn”. Nghe nhắc lại lời thề của Hưng-Đạo-Vương trước khi kéo binh sang sông Hoá-Giang diệt giặc. Người H.Đ. trẻ tuổi tự mình cam kết cũng sẽ giữ Lời Hứa để được tín-nhiệm.

Và em đã già hơn tuổi của em.

Chơi Hương-đạo, phải chăng người H.Đ. Lớn tuổi và người H.Đ. tuổi còn Nhỏ đã gặp nhau tại một Suối Tiên có thần-phép Chuyển-Hoá con người của họ, thể-xác và nội-tâm, để cho Già trở thành Trẻ, Trẻ trở nên Già ?

Viết tại Pháp, tháng 3 năm 1996
Phan-Thanh-Hy

B.-P. understood that camping and outdoor life attracted youth to Scouting in droves.

NHIP CẦU XÂY DỰNG HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

Nguyễn Đức Linh (Cò Thăng Thần)

Liên Lạc: nhận được bài “Nhịp cầu xây dựng” do Trường Nguyễn Đức Linh gửi, xin có đôi lời giới thiệu tác giả: Trường Linh có tên rừng là Cò Thăng Thần và người đã có công đặt nền móng HĐVN tại Oklahoma City bắt đầu bằng Xóm Hướng Đạo Trường Niên sau đó cùng với một số Trường khác trong vùng liên lạc với BSA để lập nên đoàn 99 (số hên!) trực thuộc đạo Baden Powell. Châu Last Frontier Council Oklahoma.

Trường Linh khiêm tốn ghi: Cò Thăng Thần kiếm ăn tại ao hồ Làng Bách Hợp OKC, nhặt được ít tôm tép gửi tặng các bạn Dân Rừng của Rừng Bách-Hợp hải ngoại.

Nhân dịp Châu BSA/OK tổ chức họp mặt ngày 2 tháng 11 năm 1996 tại N. Classen High School (2801 NW27 OKC). Trường Nguyễn-Tân-Đệ (Trợ tá Giám Đốc chương trình chủ trọng phát triển Hướng-đạo Hoa-Kỳ ở các đô-thị) đã sắp xếp buổi họp mặt giữa Trường Đỗ-Phát-Hai (Phó Chủ Tịch Hội Đồng Trung Ương Hướng-Đạo Việt-Nam) với các Trường HĐVN định cư tại Oklahoma City từ 12:00 đến 15:00pm.

Hướng-đạo Hoa-Kỳ (BSA) có nhã ý mời các Trường HĐVN dùng cơm trưa. Sau đó là giờ sinh hoạt của HĐVN với Trường Hai và Trường Đệ, chủ yếu là :

1/- Thăm viếng, tìm hiểu nguyện vọng, để có thể trợ giúp cho phong trào Hướng-đạo Việt-Nam phát triển trong Cộng-đồng Việt Nam.

2/- Phổ biến tin tức của Hội-đồng Trung-Ương HĐVN.

3/- Tạo sự giao hảo với các Trường Hướng-đạo Hoa-Kỳ (BSA).

Với sự hướng dẫn nhịp nhàng khéo léo của Trường Đệ và Trường Hai buổi họp “VUI, quá là VUI” trong bầu không khí thân mật tình huynh đệ Hướng-đạo, tỏ bày hết ý, đem lại sinh khí cởi mở giúp các

Trường HĐVN tại OKC vững tin trên con đường lạ “Hướng-đạo Việt-Nam trên đất Mỹ”.

Trường lãnh đạo Châu BSA đã tới thăm hỏi và chúc mừng sự gặp gỡ của các Trường Việt-Nam. Trường Nguyễn-Đức-Linh thay mặt các bạn, trao tặng Trường Châu BSA món quà tượng trưng “SÓI NHÀ NAM” Sói biểu tượng bằng gỗ sơn trắng, do chính tay Trường LINH của cắt, sơn phết. Tác phẩm chưa đạt hoàn mỹ nhưng đã nói lên sự thành tâm của người Hướng-đạo.

Sau 15:00pm tất cả các Trường trở lại nhà Trường Ngô-Đức-Thịnh tiếp tục làm việc, ghi các mẫu phiếu gia-nhập BSA, do Trường Đệ phụ giúp thủ tục cho Liên đoàn Bạch-Đằng OKC đồng thời chiếu cuốn phim Video về sinh hoạt của Liên đoàn Bạch-Đằng trong ngày tham dự Tết Trung-Thu đêm 28 tháng 9 - 1996 do Cộng Đồng Việt-Nam Oklahoma tổ chức, cũng là ngày Liên-đoàn BĐ/OKC ra mắt giới thiệu với Cộng-đồng người Việt. Trong cuộc thảo luận đã làm sáng tỏ được nhiều điều lần cần gặp phải trong lúc thành lập sơ khai phong trào HĐVN tại OKC. Tuy nhiên, nếu gia nhập BSA mà áp dụng từ y phục, cấp hiệu, phù

hiệu và bảng tên trên túi “Boy Scouts of America”, đến phương thức tổ chức, huấn luyện đúng như của BSA, dù cố duy trì tiếng Việt trong sinh hoạt cũng dần dần không còn gì là HĐVN nữa.

Trong khi các đơn vị HĐVN được khuyến khích gia nhập Hướng Đạo địa-phương, dĩ nhiên là phải hòa đồng với tổ chức HĐ Hoa-Kỳ, nhưng song song lại còn cơ cấu Hội-đồng Trung-Ương HĐVN đảm trách dẫn đạo, xây dựng và phát triển HĐVN tại các nơi trên thế-giới, như vậy có thể khó khăn khi nói tới hai chữ Việt Nam vì các Trường và các em gần như thay đổi hẳn từ cách ăn mặc, ngôn ngữ, tổ chức và đào tạo v.v... khi dự các trại lớn quốc-tế, coi như HĐVN bị đồng hóa với các đơn vị HĐ địa-phương dưới lá cờ của Quốc-gia mình đang sinh sống, may ra chỉ còn vớt vát ít nhiều về truyền thống văn hóa VN, ít lâu sau cũng dễ bị xóa nhòa theo thời gian.

Đó là mối ưu tư của nhiều người, nhất là phụ-huynh các em rất lo lắng thế hệ con em họ bị “mất gốc” vì cuộc sống hội nhập nơi sinh sống có nhiều khác biệt với bản chất Việt-Nam, xã-hội thành đạt về kỹ-nghệ, thăng tiến đời sống, nhưng thiếu vắng đạo-đức giáo dục, trẻ em lớn lên trong sự buông thả. Các vị phụ huynh kỳ vọng vào phong trào HĐVN hy-vọng có sự hướng dẫn con em họ trở về “NGUỒN GỐC DÂN TỘC” ít ra còn chút gì Việt-Nam khi nói tới HĐVN! Khi nhìn thấy người Hướng-đạo là nhận ra ngay đó là người HĐVN, phải chăng nhìn qua bộ đồng phục, trên áo có hàng chữ HĐVN, có đeo phù hiệu HĐVN, có các Tua vai, các huy hiệu cùng đẳng cấp đã có sẵn

của phong-trào HĐVN? ... P hải chẳng người HĐVN nói tiếng Việt-Nam không cần phải có thông dịch khi giao tiếp với người Việt trong nước cũng như hải-ngoại !

Điểm suy nghĩ sâu sa và lẩn cẩn là có nên chẳng! khi gia nhập HĐ địa-phương, HĐVN có còn là HĐVN hay không? Hay chỉ còn trên lời nói vang bóng một thời, Cá nhân, tôi thiên nghĩ như thế này :

Chúng ta HĐVN vẫn là HĐVN CHÍNH THỐNG, dù ở bất cứ nơi nào trên thế-giới, chúng ta xây dựng và phát triển HĐVN cho con em người Việt. Việc gia-nhập HĐ địa-phương chỉ là giai đoạn hòa nhập, tránh sự hiểu sai là có 2 hội Hướng-đạo trong quốc-gia mình hội-nhập.

Chúng ta không nên thay đổi đồng phục, huy hiệu, cờ xí, tổ chức v.v... Phương cách sinh hoạt đã có sẵn tốt đẹp, đã từng đào tạo thành công cho nhiều thế hệ.

Chúng ta chỉ nên bổ túc tài-liệu cho thêm phong phú chứ không thể xóa bỏ, để hoàn toàn hội-nhập giống y chang phong trào HĐ địa-phương.

Với ý-kiến cá nhân, nêu lên đóng góp sẽ có nhiều cao kiến của các Trường HĐ, phù hợp hay không, còn tùy theo đa số. Chúng ta cố tránh cái cảnh ngõ ngàng khi tương lai HĐVN trong nước có hoàn cảnh tái hoạt động, các bạn gặp nhau trong một kỳ họp bạn nào đó, kẻ ở ngoài, kẻ ở trong nước không nhận ra nhau. Lại phải hỏi một câu: “Are You Vietnamese ? .. Boy Scouts ? ”

Nguyễn Đức Linh

Chuyện hai cánh diều

Có hai cánh diều bay trong trời xanh, dây cuốn chạm nhau. Cả hai đều thi nhau xem ai lên cao hơn. Gần hai cánh diều, có hai con diều hâu bay vút lên trời cao thẳm, bỏ lại hai cánh diều phía dưới.

Một lúc sau, diều hỏi diều hâu: "Chúng ta cùng ở trong một bầu trời, sao các bạn lại bay cao hơn chúng tôi dễ dàng thế" ?

" Nguyên tắc thi đua của chúng tôi khác các anh. Nguyên tắc của chúng tôi là tìm cách vượt nhau ; còn nguyên tắc của các anh là tìm cách ngăn cản nhau".

"Thì nguyên tắc nào cũng để tranh hơn thua chứ có khác gì nhau" ?

"Khác nhau hoàn toàn chứ? (Diều hâu trả lời). Theo nguyên tắc của chúng tôi, nếu hấn bay cao và bay nhanh hơn, thì tôi phải bay hết sức bình sinh mà đuổi kịp hấn, rồi bay cao hơn và bay nhanh hơn hấn. Cuối cùng cả hấn lẫn tôi đều bay vút lên trời xanh, như các anh đã thấy. Còn theo nguyên-tắc của các anh, nếu đối thủ của anh bay cao hơn anh, thì anh tìm hết mưu mẹo mà ngăn cản hấn, dìm hấn xuống thấp hơn mình. Nghĩa là nếu tôi không thể bay cao, thì anh bắt buộc không thể bay cao hơn tôi. Đó là lối suy nghĩ của các anh. Cho nên cả hai anh đều cuốn chạm vào nhau ở dưới thấp, rách diều và ... rơi xuống đất." Đó là câu chuyện của hai cánh diều.

Trong cuộc đời này, có hàng hà sa số những cánh diều như thế. Buồn thay !

Mã-Tử (Sưu tầm)

Người Hương Đạo Và danh thơm

Phan Thanh Hy

Trong xã-hội, Phong-trào Hương-Đạo, được người ta nói đến nhiều, người Hương - Đạo nên có một ý niệm rõ ràng về DANH THOM. Thông thường, danh thơm và tiếng xấu là hai thăng trầm mà chúng ta phải đối phó hàng ngày, nên muốn hiểu thế nào gọi là danh thơm, nên biết thế nào là tiếng xấu.

Chúng ta hoan hỉ đón mừng danh thơm và không thích tiếng xấu, Danh thơm làm phấn khởi tinh -thần. Tiếng xấu làm ta đau xót. Khi được các đội-sinh bầu làm Trưởng-toán, hoặc khi được Đại-Hội-Đông bầu vào một chức vụ quan trọng, người Hương-đạo sung sướng. Bị khiển trách vì không có kết quả khi tổ chức một trại hè, không giữ được sĩ số của đơn - vị, người Hương-Đạo cảm thấy khó chịu. Đã là người chúng ta mong muốn thấy tên tuổi và hình-ảnh mình trên báo chí, rất thỏa thích thấy những hoạt động của mình, dầu không đáng kể, được tường thuật và nhiều người nhắc nhở biết đến.

Mặc dầu cái danh thơm có khi không phải chính mình tạo ra, mà cũng không phải đoạt được một cách bất chính, người nhận lời khen đừng quên tự kiểm thảo cẩn kẽ, khi được người khác chú ý, phân biệt cái hư và cái thật,

Ở ngoài đời, để được danh thơm, có kẻ sẵn sàng đóng góp quan trọng hay hối lộ cho nhóm người quyền-thế. Đó là trường-hợp được gọi nôm na là "mua quan bán chức".

Đời Đức Phật có những người giàu, bố thí của mình bằng cách trao tặng hàng trăm vị tỳ-khưu. Mà có thể họ sẽ hoàn toàn thân nhiên trước nỗi thống-khổ của người nghèo đói đang sống bên cạnh họ, trước cửa lâu đài của họ. Cũng có người hành phật nặng nề một tên

trộm quá đói khát, vào vườn trộm một quả cam, để làm dịu bớt cơn đói, nhưng họ sẽ không ngần ngại cho ra cả chục bô cam để đổi lại chút danh thơm. Người Hương-Đạo, khi đi trại, không nên xung phong soạn lều, xếp chăn để được đồng đội hoan hô mà khi về nhà, mẹ nhờ giữ em cho mẹ đi chợ lại nặng nề, cau có.

*

Khi làm điều thiện, phần đông con người làm với ẩn ý vụ lợi. Tán dương người làm điều thiện, thế gian ít khi phân tích động-cơ đã thúc đẩy. Không muốn biết mà cũng không có thì giờ để tìm hiểu. Chúng ta không nên chạy theo danh thơm một cách mù-quáng. Nếu chúng ta xứng đáng, nó sẽ đến mà không cần tìm. Khi hoa đượm mật đầy đủ, ong bướm sẽ đến. Hoa không cần mời ong hay mời bướm.

Chúng ta sẽ thấy tự nhiên sung sướng, khi thanh danh của chúng ta bay xa, bay rộng. Nhưng sách Phật đã nói: "Phải nhận định rằng tiếng tốt, danh vọng, vinh quang chỉ đi theo với ta đến mồ là cùng. Rồi nó tan biến ra mây, ra khói. Nó chỉ là những ngôn từ, mặc dầu là kim-ngôn hay kỹ-từ làm êm dịu tai ta . . ."

Phải lâu mới tạo được một thanh danh, mà chỉ trong chốc lát, thanh danh này có thể tàn rụi. Thường có câu : "Mua danh ba vạn, bán danh ba đồng". Phải nhiều năm tháng mới xây được một cao-ốc nguy nga, vĩ đại, nhưng trong giây phút, khí giới tối tân, vĩ đại hiện tại, có thể san bằng dễ dàng. Tính cách ngán-ngủi lại càng nhắc cho con người đừng vì danh thơm mà quá chú trọng đến nó.

Một em Hương-Đạo làm việc thiện, vì đó là một việc hay, phải làm, chớ không nên vì nó sẽ cho mình một danh thơm.

Và nếu bị hiểu lầm, người Hướng-Đạo không nên lấy đó mà thất vọng chán nản. Mỗi khi bị hiểu lầm và bị người khác vô tình hay cố ý, truyền rao xuyên tạc một cách bất công, người Hướng-Đạo hãy nói như ÊPICTETUS đã khuyên : “May quá, người ta không quen mình nhiều và chỉ biết sơ sài, nên chỉ nói xấu mình bấy nhiêu. Nếu người ta biết mình nhiều hơn, chắc mình còn bị chỉ trích nhiều hơn nữa . Là Hướng-Đạo, chúng ta có bổn phận đối với Tâm-linh, Lương-tâm mà không cần mất thời-giờ vô ích để sửa sai những lời đồn đãi, sai lạc nếu hoàn cảnh không bắt buộc ta phải làm sáng tỏ vấn đề. Kẻ thù sẽ lấy làm thỏa thích mà thấy ta bực-bội vì lời nói của họ. Đó chính là điều họ mong muốn.

*

Trong xã-hội Âu Mỹ mà văn hóa khác hẳn với văn hóa Á-Đông, người Hướng-Đạo thường xuyên gặp phải chông gai và đá nhọn. Mình không thể dẹp sạch gai và đá và nếu cần

phải đi trên đó bất kể những trở ngại thì, thay vì dòi gai và đá, chuyện mà mình không thể làm, tốt hơn, mình nên mang một đôi giày, và thận trọng đi từng bước ... Đừng chú trọng đến danh thơm hoặc sợ bị tiếng xấu. Chúng ta chỉ nghĩ đến mục-đích, và sẽ có kết quả hơn.

Nhắc lại điều dạy của Phật Giáo :

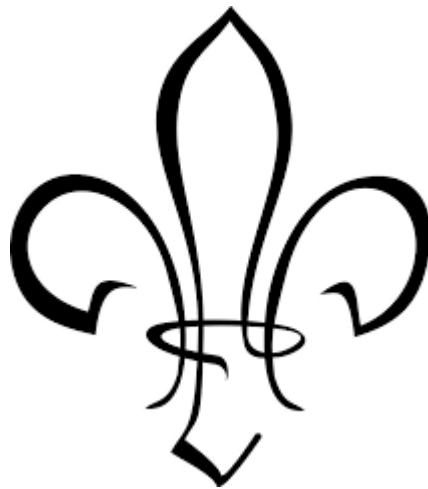
“ -Hãy như sư-tử không run sợ trước tiếng động. -Hãy như luồng gió, không dính mắc trong màng lưới. -Hãy vững bước một mình như con tê-giác ...”

Và người Hướng-Đạo chúng ta, xin thêm vào :

"Hãy quên ta, quên tìm danh thơm cho chính ta, vì ám-ảnh này là một trở ngại cho sự thành công."

Chúng ta nên để việc tìm danh thơm sau việc tìm Hạnh-phúc cho kẻ khác, nghĩa là một hình-thức khác của Hạnh-phúc của chính ta. Mà cũng là một thơm danh, vượt ra khỏi thời gian và không gian.

Sóc già,

Một Bước Tiến Rất Mới Lạ ở Phía Nam Florida

Lời tòa soạn: Vào cuối năm 1994, một số anh em Hướng Đạo Trường Niên (HĐTrN) ở Nam Florida cùng với số đông Tr.N trong và ngoài Tiểu Bang đã tham dự ngày họp mặt thân hữu ở Orlando, Florida (4-12-94) do Tr. Hoàng Ngọc Châu tổ chức (Liên Lạc số 14 tháng 3/1995). Đến 17-11-1996 sau buổi thuyết trình của Tr. Hoàng Ngọc Châu về tiến trình hoạt động HĐVN trong và ngoài nước, HĐTrN Nam Florida đã hình thành "Nhóm Thân Hữu HĐ Nam Florida" nằm trong hệ thống HĐTrN. Ngoài việc họp mặt thân hữu trong thâm tình HĐ, một số Trường đã tham dự các khóa huấn luyện, các Trại họp bạn để ôn nghề trưởng, để tìm gặp anh chị em. Và trong tháng 7 vừa qua các Trường đã không chịu ngồi yên, nhen nhúm ngọn lửa lập đoàn, khởi từ buổi họp sơ khởi ở nhà Tr. Hòa (17/7/98) như Tr. Hòa tường trình dưới đây.

Cùng với nhịp đập của phong trào HĐVN, với những bước tiến quan trọng của HĐTrN, HĐTrN Nam Florida đã thật sự lớn mạnh để cung ứng Trường, thành lập đơn vị mới, trong lúc phong trào đang thiếu trưởng; thật là một khích lệ đáng mừng!

Lễ ghi danh Liên đoàn Lạc Hồng (19/09/1998) tại Boca Raton Florida.

Kể từ sau ngày trại Thăng Tiên 6 (25-6-98 đến 2-7-98) cùng với anh chị em trên thế giới về họp mặt, các anh chị em Nam Florida đã không còn chần chờ được nữa vì thấy phong trào HĐVN đã tiến vượt bậc, thấy được sự cần thiết phải đóng góp một cái gì đó cho phong trào.

Buổi họp đầu tiên vào ngày 17/7/1998 ở nhà Tr. Hòa (gọi là buổi họp đầu tiên vì lần này thật sự có cả phụ huynh, thân hữu đóng góp ý kiến) đã đánh dấu một bước tiến quan trọng, tất cả đều đã nao nức với thành tâm, thiện ý, nhất định phải lập đơn vị HĐVN.

Những lần họp kế tiếp các Trường trong Liên Đoàn đã thảo luận hăng say để tiến tới Ngày Lễ Ghi Danh Liên Đoàn, ngày 19/9/1998, với mục đích thu nhận các em vào Hướng Đạo, giới thiệu các trưởng trong Liên Đoàn, giới thiệu Phong trào Hướng Đạo Việt Nam cũng như đường hướng hoạt động cho các hội đoàn và phụ huynh được hiểu rõ hơn. Trong buổi lễ, ngoài sự hiện diện của các trưởng trong Liên Đoàn như: Lê Bá Tâm, Nguyễn Phú Cường, Phan Anh Tuấn, Dương Phước Luyện, Nguyễn Kim Sơn, Hoàng Ngọc Hòa còn có sự hiện diện của Trưởng Lâm Chánh Trung, nguyên Đạo Trưởng Đạo Kỳ Hòa tại Sài Gòn năm xưa, Trưởng Hoàng Ngọc Châu, ủy viên Phát Triển và Liên Lạc Vùng Đông Nam Hoa Kỳ thuộc Ban Thường Vụ Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam (BTV/HĐTƯ- HĐVN), đến từ Orlando, Florida và Trưởng Võ Thành Nhân, ủy viên Kế Hoạch của Hội Đồng Trung ương hiện là Liên Đoàn Trưởng Liên Đoàn Potomac, nguyên trại trưởng trại họp bạn Thăng Tiên 6

Tr. Hoàng-Ngọc-Châu Phụ-tá ủy-viên Đặc-trách H.Đ. Trường-niên đang thuyết-trình về Tổ-chức và sinh-hoạt của Hướng-đạo Trường-niên Việt-Nam.

đến từ Washington, D.C.; trưởng Alain Nau, Đạo Trưởng kỳ cựu Đạo Osceola, Châu Gulf Stream, đại diện cho Hướng Đạo Hoa Kỳ (BSA). về phía quan khách, có ông Nguyễn Minh Thơ, Chủ tịch Cộng Đồng Người Việt tại Nam Florida; ông bà Chu Bá Yến, Chủ nhiệm Florida Việt báo; ông Lê Chí Thiện, Chủ tịch Hội Từ Nhân Chính Trị tại Nam Florida, một số quan khách trong vùng, các phụ huynh có con em trong lứa tuổi Ấu Thiếu Thanh, và các phu nhân và con em của các trưởng trong Liên Đoàn.

Mở đầu buổi lễ, Tr. Luyến và Tr. Tâm thay mặt ban tổ chức, đã cảm ơn quan khách và các hội đoàn tham dự. Lễ chào quốc kỳ, quốc ca Hoa Kỳ và Việt Nam đã trở lên trong bầu không khí trang nghiêm của hội trường, kế đến là bài Hướng Đạo Ca, phút mặt niệm... Tiếp theo là phần giới thiệu các hội đoàn và quan khách tham dự, phụ huynh, thân hữu, và các trưởng trong Liên Đoàn.

Phần nói chuyện được bắt đầu do Trưởng Hoàng Ngọc Châu, ủy Viên Vùng Đông Nam kiêm Phụ tá HĐTrN - HĐTU/HĐVN. Tr. Châu nhấn mạnh về đường hướng và hoạt động của HĐVN tại hải ngoại, sau đó Trưởng Hoàng Ngọc Hòa nói về quy chế sinh hoạt của HĐ Hoa Kỳ, mục đích và đường lối, nhấn mạnh vai trò của phụ huynh, rất quan trọng trong việc hỗ trợ sinh hoạt của Liên Đoàn.

Tưởng nên nói rõ ở đây, Liên Đoàn được lấy tên Lạc Hồng, là hai chữ cuối của bài Quốc Ca Việt Nam; Liên Đoàn Lạc Hồng sẽ chính thức ghi danh với Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ và Hướng Đạo Việt Nam hàng năm. Kế tiếp là phần giới thiệu về Ấu Đoàn Sông Hương do Tr. Nguyễn Phú Cường đảm trách, chú trọng đến các em tuổi từ 8 đến 11 tuổi, lứa tuổi ngây thơ nhưng cũng là mầm non của phong trào. Phần giới thiệu Thiếu Đoàn do Tr. Tâm, Thanh Đoàn do Tr. Luyến thực hiện. Đặc biệt còn có phần giới thiệu Làng Bách Hợp do Tr. Nguyễn Kim Sơn đảm trách; cũng nên nói thêm ở đây, làng Bách Hợp được lập ra thay thế cho “Nhóm Thân Hữu HĐ” để thân nhận các vị trưởng niên, các mạnh thường quân bảo trợ và nhất là phu nhân của các trưởng đang sinh hoạt, sẽ sát cánh hỗ trợ cho việc phát triển phong trào và các sinh hoạt Hướng Đạo. Làng này cũng thuộc về HĐTrN trực thuộc HĐTU-HĐVN do trưởng Nguyễn Trung Thoại hiện đang ở Montréal, Gia Nã Đại nắm giữ.

Trong phần phát biểu cảm tưởng, ông Nguyễn Minh Thơ, Chủ tịch Cộng Đồng Việt Nam miền Nam Florida, với lòng ưu ái và tình cảm đối với phong trào, bài nói chuyện của Ông Thơ đã làm cho hội trường tán thưởng nhiệt liệt. Kế đến là lời phát biểu của Florida Việt Báo, Ông Chu Bá Yến, Chủ Nhiệm, hứa

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

sẽ cho Liên Đoàn sử dụng tờ báo làm phương tiện truyền thông. Ông Chủ tịch Hội Cựu Tù Nhân Chính Trị cũng đã phát biểu cảm tưởng và xin gia nhập làng Bách Hợp. Tr. Alain Nau, đại diện Châu Gulf Stream, Hội HĐ Hoa Kỳ (BSA), đã phát biểu cảm tưởng sẽ luôn giúp đỡ cho Hương Đạo Việt Nam, vì đây là Liên Đoàn Việt Nam đầu tiên tại Châu này, ông ta cũng đã hứa là tất cả các cơ sở thuộc BSA trong vùng như trại trường, chỗ hội họp... sẽ dành cho Liên đoàn Lạc Hồng sử dụng như một phương tiện để giáo dục các em. Cũng trong dịp này, ông bà Nguyễn Minh Thơ, ông bà Chu Bá Yến, ông bà Lê Chí Thiện đã trao tặng cho liên đoàn một số chi phiếu làm quà.

Sau phần giải lao, Tr. Võ Thành Nhân đã tặng một số quà cho Thiếu Đoàn Cửu Long, Tr. Nhân cũng cho biết cảm tưởng và kinh nghiệm của mình khi lập đoàn tại Hoa Thịnh Đốn và Maryland và nhấn rằng sẽ đưa các em trong Liên Đoàn Potomac đi cắm trại tại Nam Florida cùng với Liên Đoàn Lạc Hồng một ngày gần đây. Sau đó Tr. Nhân đã trình chiếu phim ảnh của trại họp bạn Thăng Tiến 6. Hội trường đã vỗ tay hoan hô nhiệt liệt khi thấy phái đoàn Florida tham dự trại xuất hiện trên màn ảnh lúc diễn hành khai mạc với sự tham dự đông đảo nhất của các HDS từ trước đến nay, đã làm cho trại Thăng Tiến 6 thành công ngoài mức tưởng tượng. Cũng nên nói thêm rằng Trại họp bạn Thăng Tiến 6 đã được tổ chức vào cuối tháng sáu năm nay tại Lake Fairfax, thuộc tiểu bang Virginia. Cuối cùng là phần ghi danh dành cho phụ huynh và các em tại ba bàn Thanh, Thiếu và Ấu.

Buổi lễ đã chấm dứt vào lúc 6 giờ chiều, một cơn mưa lớn mùa hè đã làm ngập nhiều con đường tại Boca Raton, nhưng sau khi dọn dẹp xong để trả lại hội trường, các trưởng và gia đình trong Liên đoàn đã mời các Trưởng ở xa cùng tham dự buổi ăn tối tại nhà hàng Great Asia để có thêm thì giờ hàn huyên, sau đó về nhà Tr. Cường uống trà ăn bánh để Tr. Nhân có dịp ghé thăm và nói tiếp chuyện Hương Đạo.

Cuộc vui nào rồi cũng có lúc ngừng, các

trưởng đã vui vẻ bắt tay trái chia tay trong thâm tình Hương Đạo, hẹn sẽ làm việc hăng say hơn với châm ngôn Gắng Sức, Sắp Sẵn và Giúp Ích vì đây chỉ mới là sự chấm dứt cho một cuộc bắt đầu lên đường của Liên Đoàn Lạc Hồng, đóng góp vào ích lợi chung cho con em và cho phong trào.

Tin giờ chót 2/12/98:

- Làng Bách Hợp Nam Florida đã thành hình: Lý Trưởng: Tr. Nguyễn Kim Sơn, Lý Phó: Chị Bình, Thủ Quỹ: Anh Nguyễn Trà, Trưởng Ban Kế Hoạch: Anh Lê minh Trí.

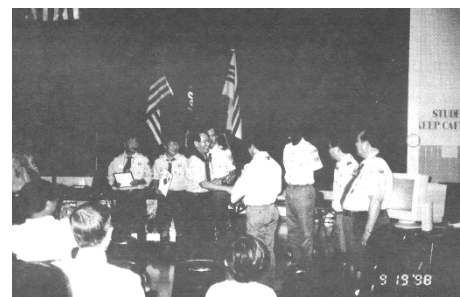
Liên Đoàn Lạc Hồng đã ghi danh với BSA - Ấu Đoàn Sông Hương: Pack 319 do Tr. Cường làm Bầy Trưởng và Tr. Tuấn làm phụ tá. Thiếu Đoàn Cửu Long: Troop 332 làm do Tr. Tâm làm Thiếu Trưởng và Anh Gia phụ tá tập sự, Thanh Đoàn Bạch Đằng: Crew 369 do Tr. Luyến làm Thanh Trưởng và Tr. Wendy Lê làm Thanh Phó. Liên Đoàn đang tiến hành thủ tục ghi danh với Hội Đồng Trung Ương-HĐVN.

Bài vội ghi của Hoàng-Ngọc-Hòa Gulf Stream Council, Florida Tổng-Thư-ký Liên-Đoàn Lạc-Hồng Hương-đạo Việt-Nam “Gửi tặng Bản Tin Liên-Lạc”

Hình bên dưới:

Lý-trưởng Làng Bách-Hợp (H.Đ. Trường-Niên) đang trao quà lưu-niệm cho Tr. Hoàng-Ngọc-Châu (Phụ-tá uỷ-viên đặc-trách H.Đ. Trường-Niên) nhân dịp ngày ghi Danh Liên-đoàn Lạc-Hồng (19-09-98).

Đứng thứ nhì, từ trái qua là Tr. Lê-Bá-Tâm (L.Đ.T.) và người đứng tận cùng tay mặt là Tr. Lâm-Chánh-Trung (Cựu Đạo-trưởng Kỳ-Hoà) hiện là lão-tướng của Làng Bách-Hợp Florida.

Nhìn Lại Màu Khăn

Hà Đỗ Quyên

Trước đây, nhân dịp du ngoạn bên Pháp, tôi đã có cơ hội được viếng thăm một trại hè của các Hướng-đạo-sinh Việt Nam sinh sống ở Paris. Trại cắm bên một con suối trong vùng phụ cận thành phố Ánh Sáng, do các anh Nghiêm Văn Thạch, Đỗ Đăng Di và một số các trưởng khác điều khiển.

Nhìn những mái lều lấp ló trong bóng cây, những bếp lửa ngoài trời và các thiếu sinh, sói con lảng xãng sinh hoạt, tôi tưởng như mình đang thăm một khu trại hướng-đạo ở Trảng Bom hoặc suối Lò Ô. Những kỷ niệm trại ở rừng cao-su Thủ Đức, ở Lái-Thiêu, Mỹ-Tho . . . tuôn tràn trong trí tưởng. Và kia, sao lại có cả các nữ thiếu sinh đeo khăn quàng y hệt màu khăn liên-đoàn cũ? Các em cũng mặc “jupe” xanh đậm, áo xanh nhạt, khăn quàng màu lam viền xanh lơ, y như đồng phục của thiếu đoàn Hát Giang ở Sài-gòn. Tôi ngần ngại hỏi tưởng những tháng ngày hoạt động với các bạn trong Toán Hát Giang rồi cùng nhau lập đoàn Nữ Thiếu Hát Giang để các tráng sinh thay nhau phụ tá cho đoàn trưởng.

Toán Hát Giang tách ra từ Toán Bùi Thị Xuân năm 1961 khi nhân số quá thặng dư. Toán Bùi Thị Xuân đầu tiên (1959) do chị Phạm Thị Thân làm toán trưởng, và chị Trần Thị Mai làm phó. Khi số các tráng sinh quá đông, tôi và Nguyễn Thị Thu đã lập Toán Hát Giang để cùng sinh hoạt trong tráng đoàn Mê Linh với các toán Thanh Quan, Lê Chân. Bốn toán gồm các nữ tráng, đa số là sinh viên học sinh nên hoạt động rất hăng hái. Thời chị Mai-Liệu (Trần Bạch Bích) làm Tráng trưởng, có kỳ chúng tôi đi trại trong rừng sâu vùng Bảo-Lộc. Lều cắm trên sàn gỗ cao, phải leo thang lên mới vào lều được, để phòng thú dữ. Khu xuất du thì mắt trước mắt sau kéo vắt nó chui

vào tay áo.
Cùng với Đạo
Hoa-Lư của
Hội Nam

hướng-đạo, chúng tôi đã sống với thiên nhiên, hưởng những buổi lửa trại “bập bùng trong đêm thâu”, đúng như bài hát Trương Hoàng-Quý đã diễn tả. Đó cũng là lần ra khỏi Sài-gòn đầu tiên của chúng tôi. Cảnh núi đồi trùng điệp, những vườn trà chiếm cả một quả đồi, nhưng khúc suối Da-Hòa nước chảy xiết trên đá tảng trắng xanh . . . thực là thần tiên thơ mộng. Anh Mai-Liệu với cái ống vố muôn thuở, chị Bạch Bích với giọng hát như chuông đồng. Trịnh Thúy Nga của Toán Thanh Quan, Bích toán Lê-Chân, Chi và Nga toán Bùi Thị Xuân, v.v. . . mỗi người một vẻ, thoảng đó đã mười mấy hai chục năm rồi.

Thiếu đoàn Hát Giang được thành lập khi các tráng sinh Hát Giang đã có khả năng làm trưởng. Lê Thị Dung lãnh trách nhiệm đoàn trưởng, các tráng-sinh Phạm Mộng Vân, Lê Thị Man, Hồ Thị Thanh Lam, Vũ Anh Thu, Chu Thị Kim Hằng, v.v. . . thay nhau phụ tá. Tôi còn nhớ buổi họp đầu tiên, các em thiếu nữ mới vào đoàn còn rất e thẹn, nhưng đã cố gắng theo gương các thiếu sinh trong đội kiêu mẫu, ra trước đoàn tự giới thiệu mình. Và nói lý do tại sao em gia nhập hướng-đạo. Những buổi họp ở sở Thú, Vườn Tao-Đàn, những kỳ trại ngắn, trại dài v.v. . . nay đã mỗi người một ngã. Thanh Lam kém may mắn cùng các con đã bị tử nạn khi vượt biển. Mộng Vân đang phấn đấu từng ngày nuôi con với hoàn cảnh cùng khổ ở Việt-Nam. Anh Thu đang vất vả hội nhập vào đời sống Mỹ ở California. Kim Hằng cùng con mới từ Việt Nam qua đoàn tụ với chồng ở Montréal. Lê Dung ra tay điều

hiện một tiệm ăn ngon, 3 sao ở Paris, v.v. . .
Tôi miên man với kỷ niệm, chợt giật mình khi một Nữ Trưởng nghiêm chào kiêu hường-đạo. Đáp lễ rồi, tôi được giới thiệu : Đây là em p. . đoàn trưởng Nữ Thiếu Hát Giang! Tôi tưởng mình nghe lầm, nhưng quả khu trại này là của Đoàn Nữ Thiếu Hát Giang thật. Lá cờ đoàn có thêu tên HÁT GIANG khiến tôi bồi hồi xúc động : “Em cho biết tại sao em lại chọn tên đoàn là Hát Giang ?”

-Thưa, vì hồi ở Saigon, đoàn em tên như vậy”- Tôi ngẩn người, và mừng vui hết cỡ, hỏi thăm em thì được biết rằng em vào đoàn. sau này, khi tôi đã nghỉ hoạt động, nên hai chị em không biết nhau. Cô bé lém lỉnh thêm : “Em có đọc đoàn phả, như có nhắc tên chị Quyên là một trong các trưởng đầu tiên. Không biết có phải chị không?” Ôi, thật là “tha hương ngộ cố tri”. Giữa đất Pháp mà chúng tôi còn có duyên

gặp lại nhau.

Màu khăn HÁT GIANG ấy, như các sinh hoạt Hương đạo khác, đã như những sợi giây vô hình gắn bó và trao truyền, từ thế-hệ này sang thế-hệ khác, tình thân yêu truyền thống trong đại gia đình Hương đạo, từ khi Huân tước Baden Powell sáng lập ra Phong trào.

Hiện nay, tại được phòng ở Montréal, tôi có một người khách hàng rất đặc biệt. Đó là Cụ Clifford Powell, cháu của B.P. Cụ Clifford năm nay đã 80 tuổi nhưng còn rất mạnh khỏe và linh hoạt. Khi biết tôi cũng đã hoạt động trong phong trào Hương đạo, ông Cụ thường xuyên ghé thăm và hỏi han về các đoàn Hương đạo Việt Nam. Cụ không giấu được nỗi vui mừng khi biết ông Cụ đã trao cho bao thế hệ thanh niên phương thức sinh hoạt thích-hợp với nhiều địa phương đến thế.

Hà Đỗ Quyên (Montréal)

Akela Vịt Nước Vui Vẽ (người thứ 3, từ trái qua) đang cùng với các Akela Úc-châu hăng say tập duyệt các bài ca để trình diễn đêm Văn nghệ

TRANG CHÂU
MỘT LỜI XIN

*Xin em
Khi nói tiếng xứ người
Đừng quên lời xứ mẹ
Nhìn giàu sang quê họ
Nhớ cảnh khó quê cha*

*Xin em
Khi sống ở đất hiền
Đừng quên người biển cả
Trên giường hồng êm ả
Hãy nhớ kẻ lênh đênh*

*Xin em
Nơi thời đông buốt giá
Đừng quên chúng ta có mặt trời
Rực rỡ trên quê hương
Trong giòng máu*

*Xin em
Hãy nhớ và hãy nhớ
Những bàn tay xiết chặt hôm nay
Là bởi những gì hôm qua đã mất
Và cho những gì sẽ thấy ở ngày mai*

Trang Châu là bút hiệu của Tr. Lê Văn Châu một thiếu sinh của Đoàn Nguyễn Trường Tộ (Huế) thời thập niên 1950 - 60 mà Thiếu Trường là Tr. Lê Thúc Vịnh

NÁO NỨC VỀ TRẠI HỌP BẠN HĐVN THĂNG-TIẾN IV

11-15/8/1993

tại Le Breuil, Pháp.

Tiếng kèn gọi bạn đã vang vang
Bị gậy lên vai về họp làng
Nhớ rủ nhau cùng vui cất bước
Trời Âu nắng hạ ánh huy-hoàng.

Điện-thoại reng reng tự Úc-châu
Gọi qua Mỹ-quốc nhắc ngậm nhau
Kỳ này đến Trại tha hồ gặp
Bạn cũ người xưa vắng đã lâu.

Các Trưởng cao-niên cất giọng cười
Già này phải tới được Le Breuil
Họp thêm lần nữa vui cho đã
Kèo lỡ mai kia bạn về trời.

Các Hướng-đạo-sinh sẽ một phen
Qua Tây một chuyến để làm quen
Vòng tay lửa trại càng thêm lớn
Nhật-ký vui buồn chắc khó quên.

Ngọn cờ Bách-họp phát trời cao
Như cánh tay giơ để đón chào
THĂNG-TIẾN về đây lần thứ BỐN
Mây ngàn sóng biển cũng xô xao.

Tiếng kèn gọi bạn đã vang vang
Ngàn vạn con tim đập rộn ràng
Sắp Sẵn hành-trang về họp mặt
Con đường Hướng-Đạo rộng thênh thang.

TUẤN-VIỆT
(05-05-1993)

Trại Hạp Bạ KỶ NIỆM 70 NĂM HĐVN (Phần ghi chép của Thiên-Nga Cầm mẫn)

(San Jose, CA) Để đánh dấu một chặng đường đã đi qua, để tưởng nhớ công trình xây dựng phong trào HĐVN của những Trường tiên phong, để kiểm điểm những việc đã làm rút tĩa những kinh nghiệm thực hiện những dự án trong tương lai mỗi ngày được tốt đẹp hơn, bầu lại Ban Thường Vụ và bổ sung nhân sự, để các Trường và các em HDS có dịp gặp gỡ và có những ngày thật vui, quan khách cũng đã có dịp nghe và chứng kiến sự lớn mạnh của phong trào HĐVN ở hải ngoại và một số sinh hoạt của các em HDS, HDTU-HĐVN đã chuẩn bị khá lâu một cuộc cắm trại ngoài trời để kỷ niệm 70 năm ngày thành lập phong trào HĐVN do các anh chị em HĐVN thuộc Châu Santa Clara đảm trách. Trại đã bắt đầu từ ngày 26 và bế mạc vào ngày 30-7-2000. Đất trại đã được chọn trong công viên Joseph D. Grant cách khu thương mại Lion, San Jose, Bắc California khoảng 4.5 dặm, bên một dãy núi hùng vĩ có đỉnh cao 4373 bộ.

Trước ngày khai mạc trại, chúng tôi đã đáp xuống phi trường Los Angeles và có dịp đi thăm một số anh chị em HĐ ở Nam Cali. Vào sáng Chủ Nhật ngày 23/7/2000 quý Trường trong Làng (Gia Đình) Bách Hạp Nam Cali đã viếng thăm Trường Lê Mộng Ngộ với sự tháp tùng của Tr. Nguyễn Văn Thuật và a/c Tr. Lê Minh Tâm từ Úc qua. Chiều ngày hôm sau, 24/7/2000 chúng tôi tham dự bữa cơm thân mật tại nhà hàng do anh chị em HĐTrN và các trường trong các Liên Đoàn ở Nam Cali khoản đãi. Trong dịp này ngoài các Trường trong Ban Thường Vụ/HDTU-HĐVN được mời: Tr. Vĩnh Đào, Tr. Nguyễn Văn Thuật, Tr. Tôn Thất Hy, a/c

Tr. Lê Minh Tâm thay mặt Trường Chi Nhánh Úc, Hoàng Ngọc Châu (Florida); chúng tôi còn thấy quý Trường kỷ cựu: Đinh Xuân Phúc, Đoàn Văn Thiệp, Vũ Thanh Thông; các Trường trong LĐ hay Đại diện Miền, Ủy Viên Phát triển Liên Lạc, Báo Chí: Tr. Mai Hiếu Trục, Tr. Trần Xuân Đức, Tr. Lý Nhựt Hui và phu nhân; và đặc biệt quý Trường trong Hệ thống Trường Niên (Tr.N) của phong trào: Tr. Trần Đức Hạnh, Lý Trường Làng (Gia Trường Gia Đình) Bách Hạp Nam Cali cùng bề trên, Tr. Nguyễn Nhật Tựu, Chị/Tr. Ngọc (LĐ Lam Sơn), Chị Ngọc (GĐBH), Tr. Đoàn Thị Liên..

Sau buổi ăn sáng ở Nam Cali và mua một ít thức ăn trưa Việt Nam mang theo để khỏi ngừng dọc đường ăn “hamberger”, chúng tôi đã đến đất trại vào lúc 6 giờ chiều ngày 26-7-2000. Ngoài các Trường và HDS trong Ban Tổ Chức, một số đông các trường đã dẫn các đơn vị HĐ của mình về đất trại, các Trường Niên cũng đã nôn nao đến đất trại sớm. Sau đây là một số các hoạt động tiêu biểu ở đất trại:

Vào lúc 10 giờ 30 sáng đến trưa ngày 27/7/2000 một buổi họp HĐ Trường Niên do Tr. Mai Liệu chủ tọa và thuyết trình. Tr. Liệu đã trình bày về quá trình phiên họp Trường Niên ở Thăng Tiến VI và đề nghị nên có Bản Qui Chế hay Qui Lệ (Operation Procedures) để bổ túc cho bản “Quy ước Hướng Đạo Trường Niên Việt Nam” ban hành ngày 29 tháng 6 năm 1998. Những tiết mục chính đã được Tr. Liệu đề cập tới cũng như các Trường tham dự đã thảo luận: Mục đích của HĐ Trường Niên, đó là chứng minh lý tưởng HĐ; cần phân định rõ Cựu HĐ và HĐTr.N, nên ấn

định rõ việc thu nhận Trường Niên (Tr.N), điều kiện gia nhập, việc áp dụng qui chế, v.v ... Tr. Mai Liệu đã nhấn mạnh về danh xưng “Làng”, hầu hết đều lấy tên Làng Bách Hợp (theo ý của Tr. Trần Văn Khắc), riêng ở Nam California lấy tên Gia Đình Bách Hợp vì vậy việc giải thích “Làng Việt Nam” rất cần thiết và cần có qui chế để áp dụng cho có qui củ và đúng. Tr. Liệu thêm: Tránh cái nhìn sai lầm của các trường trẻ ‘Trường Niên lập cho mấy ông già’ - không còn là đoàn sinh, qua khỏi tuổi Tráng rồi, có Trường của phong trào đang hoạt động, và nên phân định hai loại: Thành Viên Chính Thức và HĐTrN Ngoại Vi (Giữ tinh thần HĐ, sống trong sạch, vô vị lợi như Tr. Phạm Biểu Tâm chẳng hạn). Tr. Liệu đề nghị nên thu nhận người chưa bao giờ gia nhập phong trào, nhưng tha thiết với HĐ. Cũng trong dịp này Tr. Mai Liệu đã giải thích về tổ chức của HĐTr.N của HĐ Thế Giới (HĐTĐ). Tr. Vĩnh Đào cũng đã góp ý về HĐTr.N và “Foundation” đối với Văn Phòng HĐTĐ. Tr. Thuật đã trình bày thêm, ngoài ngành Nhi, Âu, Thiếu, Thanh, Tráng còn có “Scout Fellowship” thu nhận tài nguyên cho phong trào HĐ gồm cả người ngoài phong trào. Các Trường khác cũng đã đóng góp ý kiến tích cực và hăng say: Đơn vị Tr.N ghi danh với Hệ Thống ‘HĐTr.N, ghi danh với HĐ Quốc Gia nơi cư ngụ, nên thu nhận phụ huynh ... Tr. Bạch Bích cũng đã góp ý: “Người gia nhập HĐTr.N nên cho tuyên hứa (nếu hội đủ điều kiện); sau kỳ trại này Làng Bách Hợp Bắc Cali sẽ làm lễ tuyên hứa cho Chị Thu và Anh Tân”. Tr. Trần Trung Hợp đề nghị: “Thủ Tục Hành Chánh cho các Làng Tr.N địa phương. Đặc biệt trong buổi hội luận này Tr. Mai Liệu đã giới thiệu Tr. Vũ Văn Phần nguyên là Đoàn Trưởng của Tr. Mai Xuân Tý, từng cộng tác với Tr. Hoàng Đạo Thúy, và từng làm việc với Tr. Thao. Buổi chiều cùng ngày dự trù sẽ có thuyết trình của một Trường trong làng Bách Hợp Bắc Cali, Tr. Trương Bồn Tài, nhưng vì bận công việc không đến đất trại được, nên buổi thuyết trình này đã dời vào ngày hôm sau (28/7) với đề tài

khá hấp dẫn: “Nguồn gốc dân tộc Việt Nam”. Chỉ tiếc là thời gian có hạn nên Tr. Tài đã không đi sâu được hết các chi tiết.

Đây là hai sinh hoạt nổi bật của HĐTr.N. Ngoài ra hằng đêm tại khu trại dành cho Trường Niên, những lều kê cận đều nghe những câu hò, điệu hát của thời son trẻ HĐ phát ra từ quý trưởng trung hay lão niên; hay những câu chuyện dòn tan cho đến 2-3 giờ sáng vì mãi mấy năm mới gặp nhau được một lần.

Lễ Khai Mạc. Hội Nghị Trường. Hội Ngộ Trường Bằng Rừng, và Đại Hội Đồng: Lễ khai mạc đã diễn ra trong bầu không khí tung bừng của đêm Thứ Năm, 27/7/2000, với hơn 432 Trường và HDS và khoảng 100 HĐTr.N tham dự. Vào ngày hôm sau (28/7) một Hội Nghị Trường đã được tổ chức từ lúc 9 giờ sáng trong khuôn viên trại kéo dài cho đến gần 5 giờ chiều cùng ngày sau khi nghỉ giải lao và ăn trưa. Các đề tài đã được trình bày và thảo luận gồm có:

1. Giới thiệu Trại Hợp Bạn HĐVN toàn thế giới - Thăng Tiến 7 - Tr. Lương Hoàng Nam, Trại Trường, cho biết trại sẽ được tổ chức vào cuối tháng 6 năm 2002 tại một Trại Trường mới đang xây cất ở Houston, Texas với rất nhiều tiện nghi. Tr. Nam cũng cho biết sẽ cố gắng giảm lệ phí ghi danh để quý Trường cùng HDS có thể tham dự đông hơn.

2. Dự thảo thể thức bầu cử, ứng cử. Tr. Mai Quốc Tuấn, TTK, trình bày và phân phối Bản Dự Thảo. Tr. Hoàng Ngọc Châu, điều hợp. Hầu hết những điểm then chốt trong bản dự thảo đã được thảo luận và đúc kết trong khi chờ Đại Hội Đồng biểu quyết chấp thuận vào buổi tối cùng ngày.

3. Dự án Điều Hành Ngân Sách của HĐTU-HĐVN. Chỉ trong vòng 12 phút Tr. Phạm Ngọc Quế Chi, U.V. Đại Diện Miền Đông Hoa Kỳ kiêm Kiểm Soát Viên Tài Chánh HĐTU-HĐVN, đã trình bày một cách có hệ thống và khoa học về dự án này với mục đích: dễ dàng kiểm soát ngân sách và dự tính chi thu cho các chương trình ngắn và dài hạn.

4. Những mong đợi của các đơn vị,

trường, thân hữu, phụ huynh nơi HĐTƯ-HĐVN. Trường Nguyễn Văn Thuật, Phó Chủ Tịch, trình bày và lấy ý kiến của những người tham dự. Các điểm chính đã được ghi nhận: Thông tin/liên lạc - dù khá tốt trong những năm qua nhưng nên tiếp tục phát huy. Phát huy truyền thống HĐVN, văn hóa Việt; tu thư, huấn luyện truyền thống HĐVN; khuyến khích yểm trợ sinh hoạt, trong phạm vi khả thi, cho các đơn vị HĐVN trên toàn thế giới; phối hợp tổ chức các trại họp bạn thế giới HĐVN.

5. Dự thảo thể thức cấp phát Huân chương Bắc Đẩu và Bách Hợp. Trường Vĩnh Đào đã trình bày thể thức, điều kiện cấp phát mỗi loại huân chương và đề nghị danh sách các Trường cho hai loại Huân chương này để Đại Hội Đồng biểu quyết. (Đại Hội đồng đã biểu quyết chấp thuận cấp phát huân chương Bắc Đẩu cho quý Trường: Lê Mộng Ngộ, Nghiêm Văn Thạch, và Nguyễn Trung Thoại; cấp phát huân chương Bách Hợp cho quý trường: Võ Thành Nhân, Trần Anh Kiệt, và LM Tr. Nguyễn Mạnh Tân.)

Ngoài ra còn hai đề tài 6 & 7 : Nhìn Lại 70 Năm HĐVN, Đặc Biệt 25 Năm Sau Cùng và Tương Lai Phong Trào HĐVN do Tr. Thuật đề nghị và trình bày; nhưng vì Hội Nghị Trường đã quá hăng say đóng góp ý kiến để bổ túc cho bản dự thảo phương thức bầu cử đã chiếm quá nhiều giờ nên hai mục sau cùng này đã gói ghém sơ lược trong những việc “Ưu tiên cần thực hiện cho những năm tới” trong phiên họp của HĐTƯ vào chiều 29/7/2000.

Hội Ngộ Trường Bằng Rừng. Chương trình này đã do các Tr. Lê Thùy Lan, Hoàng Ngọc Hòa, Nguyễn chí Hiếu và Nguyễn Tấn Đệ và bè trên Tr. Đệ, Chị Trần Thị Lan, phối hợp tổ chức. Buổi họp mặt đã diễn ra vào lúc 5 giờ chiều đến 8 giờ tối ngày 28/7 có phần trao quà cho những Trường ghi danh sớm và ăn cơm tối. Đây là buổi họp mặt Trường Việt Nam có Bằng Rừng đầu tiên trong hơn 25 năm ở hải ngoại và đã có trên 85 người tham dự, phần đông ghi danh vào giờ chót. Ngoài ra

có một số Trường đã ghi danh trước khá lâu nhưng đến giờ chót không về tham dự trại được. Tr. Nguyễn Tấn Định, nguyên Trại Trường Trại Bằng Rừng Miền I Việt Nam từ năm 1964, thay mặt các trường huấn luyện Việt Nam đã ngỏ lời chào mừng hội ngộ đến với các trường HĐVN, theo lời Tr. Định việc tổ chức “Ngày Hội Ngộ Bằng Rừng” nhân dịp kỷ niệm 70 năm ngày thành lập phong trào mang lại nhiều ý nghĩa đặc biệt cho những ai đã từng phụ trách về huấn luyện trường hướng đạo từ trong nước cho đến hiện nay. Phải nói là buổi họp mặt này đã thành công quá mức dự trù của tất cả người tham dự.

Đại Hội Đồng. Từ 8 giờ 30 tối ngày 28/7 cho đến gần 1 giờ sáng ngày 29/7 với nhiều quyết định quan trọng được thông qua trong đó có quyết định 62/62 phiếu tín nhiệm Ban Thường Vụ do Trường Vĩnh Đào làm Chủ Tịch gia hạn thêm một năm cho đến Trại Thăng Tiến 7 vào năm 2002 sẽ bầu lại Ban Thường Vụ (BTV) mới với nhiệm kỳ 4 năm và Trại Họp Bạn HĐVN trên toàn thế giới sẽ được tổ chức 4 năm một lần thay vì 3 năm (như trước nay). Các điểm chính yếu trong phương thức bầu cử được thông qua như: Chủ tịch BTV/HĐTƯ- HĐVN có một phiếu bầu BTV mới. Các thành viên khác trong BTV và các Ủy Viên Phát Triển Liên Lạc Vùng không có phiếu bầu BTV mới, chỉ có phiếu biểu quyết các chương trình dự án của HĐTƯ ..

Ngày Kỷ Niệm 70 Năm HĐVN. Vào lúc 10 giờ sáng ngày 29/7 tất cả trại sinh và quan khách đã tề tựu trước khán đài để làm lễ Kỷ Niệm 70 Năm HĐVN. Tr. Trần Anh Kiệt, trại trưởng Trại Họp Bạn Kỷ Niệm 70 Năm HĐVN, đã ngỏ lời cảm ơn quan khách và đặc biệt Tr. Kiệt đã nhắc lại công đức của quý trường tiền phong của phong trào HĐVN: Trần Văn Khắc, Trần Văn Thao, Ngô Thanh Nhân, Trần Văn Tuyên, Võ Thành Minh, Trần Điền. Giọng đọc chân thành và đầy xúc cảm, trường Kiệt đã tạo được sự cảm phục của quý đàn anh đi trước và lòng kính phục của các đàn em theo sau (theo lời một phóng viên đài truyền hình).

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

Tiếp lời Trại Trường Trần Anh Kiệt, Tr. Trần Hoàng Thân giới thiệu Tr. Vĩnh Đào thay mặt Hội Đồng Trung ương HĐVN đọc bài diễn văn chào mừng sinh nhật 70 năm của phong trào, kèm theo nội dung xác định vai trò giáo dục thanh thiếu niên của HĐVN từ ngày được thành lập cho đến nay. Trường Vĩnh Đào, Chủ Tịch Ban Thường Vụ Hội Đồng HĐVN, nhấn mạnh: "Trong một thời gian dài 70 năm qua, phong trào HĐVN đã thu hút được nhiều thế hệ thanh thiếu niên Việt Nam, góp phần đào tạo cho xã hội và đất nước những công dân có tinh thần trách nhiệm, trọng danh dự, dấn thân phục vụ cho cộng đồng xã hội, với một hoài bão là làm cho thế giới này mỗi ngày mỗi xinh đẹp hơn... Sở dĩ phong trào HĐVN đã vượt qua được tất cả những thử thách, những thăng trầm của lịch sử, đó là nhờ phong trào HĐVN đã đáp ứng được những nhu cầu và những đòi hỏi của thời đại".

Trong buổi lễ kỷ niệm, quan khách và phụ huynh đã được dịp thông hiểu về những giai đoạn thăng trầm của lịch sử phong trào qua bài nói chuyện của Tr. Mai Liệu, một trưởng kỳ cựu của phong trào HĐVN.

Họp Ban Thường Vụ HĐTU-HĐVN.

Như đã nói ở trên vào lúc 2 giờ 15 đến 5 giờ chiều ngày ngày 29-7-2000 một phiên họp của BTV/HĐTU-HĐVN đã diễn ra trong bầu không khí thân mật để rút ra kinh nghiệm, những thiếu sót trong quá khứ cần phải bổ túc và đặt ưu tiên cho những dự án tương lai.

Nói đến các sinh hoạt của BTV và Hội Nghị Trường, ĐHĐ mà không nhắc đến các trò chơi lớn của các em Thiếu và Thanh Sinh thì thật thiếu sót. Liên Đoàn Lê Văn Duyệt và Ra Khơi đã đảm trách một số trò chơi cho Thiếu và Thanh đã làm cho các em vô cùng thích thú. Theo sự ghi nhận của một ký giả HĐ: "một số em cho biết tuy không được phép đốt lửa nhưng vẫn nghệ lửa trại 70 Năm HĐVN rất đặc sắc qua các tiết mục trình diễn của các em HĐS nói giỏi và thông thạo Việt Ngữ. Lại có anh Nguyễn Đức Quang đã đến với các em HĐS trong đêm văn nghệ lửa trại

70 Năm HĐVN đã làm cho buổi văn nghệ rất vui và đặc biệt vô cùng, vì chúng em hát nhạc của Anh này mỗi khi sinh hoạt, mà mãi cho đến hôm nay mới được hát chung do chính Anh đàn và vừa mới biết Anh Quang là Hương Đạo Sinh Việt Nam" theo lời một thanh sinh đến từ Maryland".

Cuộc vui nào cũng có lúc tàn và đến trưa ngày 30/7/2000 thì tất cả mọi người chia tay chỉ trừ Ban Tổ Chức còn ở lại để lo thu dọn trả lại sự trinh nguyên cho đất trại. Thật phải cảm ơn các em và các Trường đã nhận gánh vác trong trách tổ chức này trong một thời gian rất ngắn. Tất cả đều hẹn gặp nhau vào cuối tháng năm 2000, TT7. Hy vọng quý Trường cao niên có hoài sức khỏe để còn gặp nhau ở trại TT.

(Ghi Chú Hệ Thống: Danh từ "Hệ Thống" được bỏ túc trong "Hệ Thống Hương Đạo Trường Niên". Danh từ này đã được biểu quyết trong phiên họp Đại Hội Đồng đêm 28/7/2000 và được ghi trong "THỂ thức bầu cử HĐTU HĐVN")

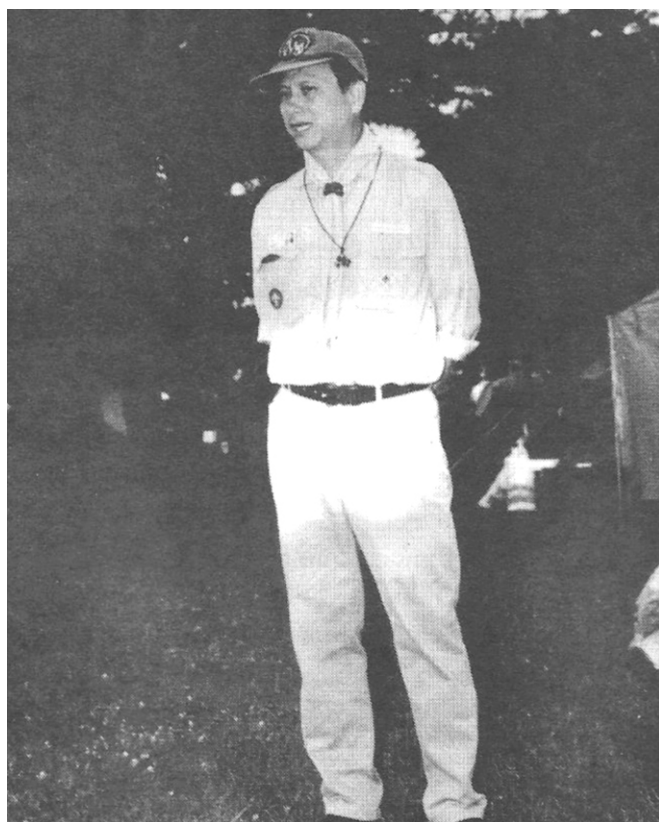
Phụ đính: Danh sách các Trường tham dự ĐHĐ :

Tr. Vĩnh Đào (chủ tịch, đến từ Pháp) Tr. Nguyễn Văn Thuật (phó chủ tịch, đến từ Úc) Tr. Đỗ Phát Hai (phó chủ tịch, đến từ Texas, HK) Mai Quốc Tuấn (tổng thư ký, đến từ Pháp) cùng với các trường đại diện miền và chi nhánh, các uỷ viên từ Úc, Châu Âu, Gia Nã Đại và các tiểu bang Hoa Kỳ: Tr. Trần Anh Kiệt, San Jose; Tr. Lê Minh Tâm, Úc; Tr. Mai Hiếu Trực, Santa Ana; Tr. Lương Hoàng Nam, Texas; Tr. Phạm Ngọc Quế Chi, Virginia; Tr. Hoàng Ngọc Châu, Florida; Tr. Dương Thị Kim Sơn, Canada; Tr. Nguyễn Thị Huệ, Pháp; Tr. Mai Liệu, San Jose, Trường Niên; Tr. Nguyễn Tân Đệ, Texas, BSA National Council; Tr. Nguyễn Cao Bình, Texas; Tr. Trần Hoàng Thân, San Jose; Tr. Võ Thành Nhân, Washington DC; Tr. Tôn Thất Hy, Santa Ana; và Tr. Trần Xuân Đức, Tr. Lê Minh Lý, Orange County;

KỶ NIỆM 70 NĂM HĐVN

" Trong 25 năm sau này, với những điều kiện lịch sử mới, HĐVN bung ra khắp các lục địa, xây dựng Phong-trào HĐVN trên một địa bàn trải rộng khắp thế giới. Một lần nữa HĐVN đáp ứng những nhu cầu mới, đặt trọng tâm giáo dục vào mục tiêu bảo vệ và phát huy văn hoá trong giới trẻ Việt-Nam tại hải ngoại. Sự thành công của Phong trào HĐVN trong 1/4 thế kỷ qua chứng tỏ HĐVN đáp ứng được mong đợi của các Phụ-huynh và của Cộng-đồng" (trích diễn văn Tr. Vĩnh- Đào đọc trong buổi lễ khai mạc Trại Hạp Bạn kỷ-niệm 70 năm HĐVN tại San Jose - Hè 2000).

Tr. Vĩnh-Đào

Chủ tịch Ban Thường-vụ HDTU/HĐVN (Trong phiên họp Đại-Hội-Đông ngày 28-7-2000, toàn thể Hội-nghị bỏ phiếu "Lưu-nhiệm Ban Thường-vụ" do Trương Vĩnh-Đào làm Chủ-tịch cho đến kỳ Trại Thăng Tiến 7 vào năm 2002 với số phiếu: 62/62).

Sau Buổi Lửa Trại... Đáng Ghi Nhớ

... Qua lời nhắn nhủ của Trưởng về Luật và Lời Hứa trong câu chuyện quanh lửa hồng vừa xong, chấm dứt đêm lửa trại tung bừng rộn rã, sáng khoái, các đoàn sinh lục tục tản ra bốn hướng để về lều đội của mình nghỉ ngơi, miên man với những suy nghĩ về ý nghĩa của những vở kịch thích thú với những màn diễn hài, thâm trầm với những lời ca cao vút giữa đêm rừng tịch mịch. Mặc dù đang là mùa Hạ, nhưng đêm nay trời không oi bức lắm, khung cảnh của khu rừng nhỏ ở Thành Lội hôm nay thật nhẹ nhàng, thanh thoát, bầu trời đầy sao lấp lánh, thỉnh thoảng một làn gió mát nhẹ đưa từ hướng lừng Tụ-Đức sang làm lâng lâng cả người. Các Trưởng sau khi đã họp bàn phân công tác cho ngày mai cũng đã trở về lều nghỉ của mình.

Bỗng một tiếng thét rú lên ở một góc đội xé tan cả màn đêm tịch mịch,

-Ôi! Rắn cắn! Cứu tôi với! Cứu tôi với! Lập tức tiếng còi s.o.s. vang lên, tiếng nhón nháo của các em đoàn-sinh từ các góc đội lao về phía có tiếng kêu cứu, ánh đèn pin, đèn bão lập lòe cả một góc khu rừng. Tại hiện trường, Trưởng Ngựa Vui Tính đã có mặt, em Phạm-Kiên Tràng, Đội-trưởng đội Sư-Tử, đang nằm trên nền cỏ, ôm chân rên la, nhăn nhó đến sùi cả nước bọt. Ôi đau quá! Nhức quá! Các em đoàn sinh đã có mặt đủ, hầu như tất cả đều lộ vẻ lo lắng, sợ hãi, trong đêm tối chập chờn, nếu quan sát thật kỹ mới thấy được nỗi khiếp đảm, kinh hoàng của các em hiện lên trên những khuôn mặt ngây thơ rất ư là thân thương. Trong số các em đa phần đang ở trong chương trình Hướng-đạo hạng nhì, một số nhỏ đã qua hạng nhì, đang trong chương trình hạng nhất, một số ít có bằng chuyên môn cứu

thương, vậy mà trước thực tế đang xảy ra, các em lúng túng lắm, mất bình tĩnh, không biết mình phải làm gì, cứ chạy tới chạy lui, nhón nháo cả lên. Trưởng Ngựa đang ôm cứng em Tràng vội la lên: Một nạn nhân đang bị rắn cắn, các em không biết phải làm gì trước hết sao? Thế là những chiếc khăn quàng được lột ra và cột lại bên trên vết rắn cắn, đã được Trưởng Ngựa ém một miếng bông tẩm thuốc đỏ. Lúc này mặc dù tiếng rên đau của Tràng vẫn còn, nhưng phần đông các em đã lấy lại được bình tĩnh. Trưởng Ngựa nhẹ nhàng đặt nạn nhân nằm xuống, mở hộp thuốc cứu thương lấy ra một ống thuốc đưa lên trong ánh sáng mờ ảo của mấy ngọn đèn bão và đồng dục nói: Đây là ông thuốc S.A.V. (Sérum Anti Vénimeux) chúng ta sẽ chích ống thuốc này cho nạn nhân, để chống nọc độc. Vừa nói Trưởng vừa lấy một bao ni-lông giấy xé ra, ở trong bọc sẵn một ống kim chích đã được khử trùng, chuyễn ống thuốc vào ống tiêm rồi trao cho em Phạm-Tấn-Sỹ, có bằng chuyên môn Cứu Thương chích cho em Tràng. Mặc dù hơi ngỡ ngàng vì bất ngờ khi được Trưởng Ngựa trao ông kim để chích cho nạn nhân, xong Sỹ vẫn nhanh hẹn đỡ lấy và thể hiện những thao tác một cách hoàn hảo. Trong lúc Sỹ chích thuốc thì những em khác đã cởi áo ra lồng vào hai chiếc gậy để làm thành chiếc cang. Lúc Sỹ vừa rút kim ra, thì có một em thoăn thoắt đến bên Tràng, nhả trong miệng ra một nắm lá được nhai nhỏ đặt vào vết thương rồi lấy khăn

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

tay buộc lại. Trưởng Ngựa lại lên tiếng :

-Nạn nhân bị rấn cắn, không biết là độc hay hiền, đã được chúng ta áp dụng đầy đủ cho việc cấp cứu ban đầu và được chích thuốc phòng ngừa nọc độc, tình trạng nạn nhân không đáng ngại. Bây giờ các em đưa nạn nhân vào lều nghỉ, trong đội thay nhau thăm chừng việc buộc mở ga-rô phải thực hiện đúng cách, có gì khác lạ báo ngay cho Trưởng liền. Việc nghỉ ngơi của nạn nhân, nên Ưu tiên tuyệt đối. Các đoàn-sinh khác hãy trở về góc đội riêng của mình để nghỉ ngơi.

Những ánh đèn le lói, những tiếng nói thì thầm tản ra bốn phía góc đội nhỏ dần và mất hút !

Trong lều Trưởng, các Trưởng Ngựa, Gấu đưa chiếc bình-đông lên miệng tu một ngụm trà rồi bắt tay nhau mỉm cười:

-Thành công mỹ mãn, một bài thực tập sôi động và lý-tưởng !

Chiếc còi sừng vọng lên một tiếng TÈ kéo dài và ngân nga, báo hiệu giờ im lặng cho một địa danh xưa kia là Thánh địa của Chiêm Thành.

Gấu Siêng Năng (1998)

Một Số Hình Ảnh Trại Họa Bạ ở San José (Hè 2000)

(Liên Lạc rất chân thành cảm ơn các Trưởng đã cung cấp hình ảnh, chỉ xin được chọn một số hình tiêu biểu, vì đất L.L. quá chật)

Cũng lễ Khai mạc :
Một số Trưởng
HĐVN và Trưởng
HĐ Hoa-kỳ, xa xa là
các em Trại-sinh với
"Đất Ta Ta Ngồi"
Trời nắng và nóng
lắm nên BTC đã
phân phối mỗi người
một cái nón, gọi là
nón Truyền thống.

Buổi lễ Khai mạc
Trại... "Nâng cao lá
Cờ Hướng-đạo
nhuộm oai hùng"
Hình chụp: một góc
cạnh của buổi lễ.

Gian hàng triển lãm
của HĐ Trường-niên.
Công-trình của Tr.
Thùy và một số
Trưởng HĐ Trường-
niên gao cội chụp hình
chung. từ trái qua, các
Trưởng: Mộng, Tiêu,
Cánh và Thùy.

HĐ Trường Niên với Trại Họp Bạn Kỷ Niệm 70 Năm HĐVN

Gặp gỡ ban đầu :kê từ trái :
Người đầu : Không rõ tên,
kế tiếp là Bê Trên của Tr.
Ngô Anh-Tuấn, Tr. Tuấn,
Tr. Liệu, Tr. Bích, Tr. Linh
(đứng phía sau), Tr. Thùy,
Tr. Hoa (Trích Lung Trời),
và sau hết là Ông Thầy
Cảnh với sac au dos và
phầm-phục rất đúng cách
H.Đ. về tham dự Trại Họp
Bạn

Phiên họp Trường-
niên:Tr. Mai-Liệu (đứng
tận cùng trái), cuối
hàng là Tr. Hy, bên tay
mặt Tr. Hy là Tr. Linh.
Bên tay mặt (ngồi
hàng đầu là Tr. Thùy,
kế tiếp : Tr. Bích, và
cuối hàng là Tr. Vĩnh-
Đào.

Mừng hội-ngộ sau
hơn 30 năm xa cách :
Từ trái qua : Tr. Linh,
Tr. Cảnh, Tr. Phạm-
Đăng Tài (Phu-quân
của Akéla Q.C.),
Tr. Định (phía sau),
Tr. Quỳnh-Châu, Tr.
Hoa (Trích L.T.), Tr.
Phấn và Tr. Bạch
Bích.

QUẢN TRÒ

Vũ Thành Thông

Cái đình của trại Hướng Đạo là Lửa Trại. Cái đình của Lửa Trại là anh (chưa có chị) Quản Trò. Quản Trò, ngoài trách nhiệm giữ cho lửa lúc nào cũng cháy 10, cháy to đến lúc chấm dứt Lửa Trại, lại còn phận sự giới thiệu các trò do đội hay toán trình diễn. Mỗi khi đi trại tôi luôn luôn được trao nhiệm vụ Quản Trò, cách đây 30 năm trong một buổi Lửa Trại tại Sài Gòn có sự tham dự các linh mục Tuyên úy, các tu sĩ Tuyên úy, và đông đảo phụ huynh, ủy viên. Khi bắt đầu Lửa Trại, Với tư cách Quản Trò, tôi trình trọng giới thiệu: “Kính thưa quý cha, kính thưa quý thầy, kính thưa quý vị phụ huynh, kính thưa quý Trưởng, tôi xin hân hạnh giới thiệu đội Sói trình bày vở tuồng Lục Vân Tiên.”

Trong khi tiếng a, a nổi lên vang dậy thì Trưởng Tổng ủy Viên ghé tai tôi nói nhỏ rằng: “Lần sau giới thiệu vắn tắt thôi, kính thưa nhiều quá mất thì giờ trình diễn của các em”. Tôi triệt để vâng lời, và lúc bắt đầu màn nhĩ tôi giới thiệu như sau: “Su cha các bạn, tôi xin giới thiệu toán Đổng Đa diễn tuồng con Nai Vàng Ngợ Ngác.”

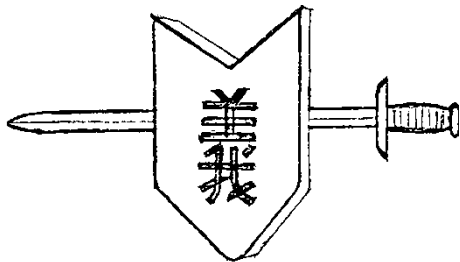
Tiếng a, a lớn hơn hồi nãy lại vang dậy, và trong khi đó Trưởng Tổng ủy Viên lại ghé tai tôi nói nhỏ: “Thôi xin anh giới thiệu lại như cũ dùm tôi, giới thiệu vắn tắt quá không hợp vệ sinh chút nào.”

Hoẵng Đa Ngôn

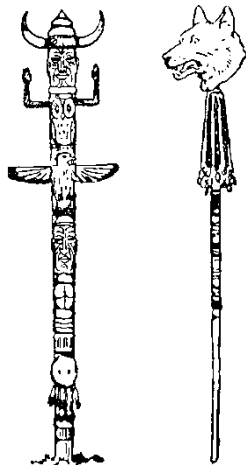

NGHĨ VỀ TRUYỀN THỐNG HƯỚNG ĐẠO

Vĩnh Đào

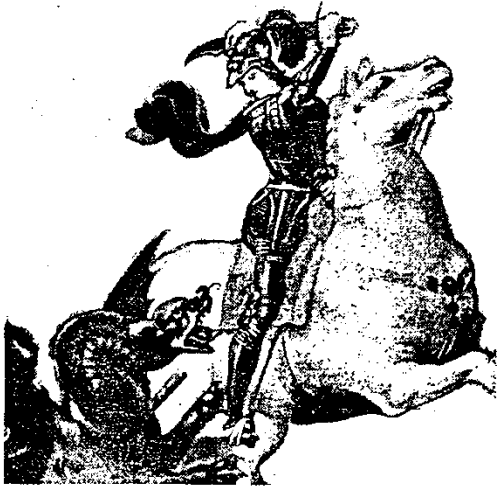
Truyền thống là những thói quen hình thành đã lâu đời trong lối sống, lối suy nghĩ, và trở thành nếp trong sinh hoạt của một tập thể. Vì truyền thống là những tập tục chung, có tính cách lâu đời, nên có công dụng thắt chặt sự đoàn kết giữa những thành viên của một đoàn thể, và tạo niềm tự hào khi đứng trong đoàn thể. Vì vậy nên có những khuynh hướng dễ hiểu là gắn bó với các truyền thống và muốn bảo vệ truyền thống, mặc dù có thể có một số tập tục đã trở thành lỗi thời hay có những tác dụng không tốt. Phong trào Hướng Đạo cũng có một số truyền thống rất bền vững được truyền từ thế hệ này đến thế hệ khác. Khi suy nghĩ về các truyền thống, chúng ta cần tìm hiểu phần lớn các truyền thống đó bắt nguồn từ đâu?

Hướng Đạo khi đảm nhận chức năng giáo dục của mình, rất hiểu rõ tâm lý thanh thiếu niên và dùng sự hiểu biết về những sở thích của tuổi trẻ để phục vụ các mục tiêu giáo dục. Một đặc tính tâm lý của tuổi trẻ, từ tuổi Ấu đến tuổi Thiếu, Thanh, là có một óc tưởng tượng rất dồi dào, thích sống trong một thế giới phiêu lưu tưởng tượng, theo gương một số nhân vật anh hùng. Dựa theo đó, Hướng Đạo đưa ra một số mô hình tưởng tượng và lồng sinh hoạt trong những khung cảnh tưởng tượng đó. Mô hình tưởng tượng bền vững nhất là mô hình dùng cho ngành Ấu: tất cả sinh hoạt của ngành này được đặt trong khung cảnh rừng xanh dựa theo tiểu thuyết Truyện Rừng Xanh của Rudyard Kipling. Vì vậy sinh hoạt, truyền thống, cho đến các từ ngữ dùng trong ngành Ấu đều liên quan đến mô hình tưởng tượng này: Sói Con, Sói Già, Sói Đầu Đàn, Tầng đá I hội đồng, đi săn... Bầy trưởng được gọi là Akéla, Phó Bầy trưởng là Baloo, Baghéra, Kaa, Chile v.v. Mô hình tưởng tượng này rất bền vững vì khả năng thu hút trẻ em lứa tuổi đó còn nguyên vẹn, và khung cảnh rừng xanh vẫn được áp dụng cho ngành Ấu tại hầu hết các nước cho đến ngày nay.

Đối với các ngành khác, nhất là ngành Thiếu, không có một mô hình duy nhất và bền vững như vậy; nhưng có hai mô hình tưởng tượng rất thịnh hành vào các thập niên 1940-1950 là mô hình “hiệp sĩ” và mô hình “da đỏ”. Nếp sống hào hùng cùng với cách cư xử hào hiệp, cao thượng của các Hiệp sĩ thời Trung cổ ở Tây phương có một sức hấp dẫn mạnh đối với thiếu niên Âu châu lúc đó, nên Hướng

Đạo dùng mẫu mực người hiệp sĩ để Thiếu sinh noi theo. Luật Hường Đạo có nhiều nét giống một “Luật danh dự” mà mỗi hiệp sĩ đều tuân theo trong cách cư xử của mình. Lễ tuyên hứa Hường Đạo phỏng theo lễ phong nhậm hiệp sĩ. Mô hình hiệp sĩ đem sang Việt Nam có một mẫu mực tương ứng hoàn toàn là người Tráng sĩ áo nâu trung quân ái quốc.

Saint GEORGES par Raphaël, détail

Song song với mô hình hiệp sĩ là mô hình “da đỏ” cũng thịnh hành không kém. Thiếu sinh sống trong khung cảnh tưởng tượng của một bộ lạc da đỏ Mỹ châu, tháo vát, dũng cảm, nhanh nhẹn, có óc quan sát, biết hết các bí mật của thiên nhiên. Từ đó, một số tập tục phỏng theo lối sống của các bộ lạc da đỏ trở thành những tập tục Hường Đạo rất phổ biến như: bắt chước một số lễ nghi da đỏ trong các cuộc lửa trại, hóa trang và nhảy múa như một bộ lạc da đỏ; và nhất là tập tục đặt tên rừng (totem), mà theo phong tục da đỏ, phải được kèm theo một số thử thách để chứng tỏ là người nhận tên rừng có đủ can đảm và nghị lực để trở thành một chiến sĩ lão luyện.

Bắt chước theo tục lệ các bộ lạc da đỏ, từ đó phát sinh trong Hường Đạo tập tục đặt các “tên rừng” theo kiểu tù trưởng Sitting Bull (“Bò Rừng Ngồi”) của bộ lạc Sioux. Hường Đạo Pháp hồi thập niên 1950 dùng cả những từ ngữ da đỏ như những tiếng lóng, như “tipee” (lều), “papoose” (em bé, nghĩa là chưa qua thử thách để nhận tên rừng), “sachem” (“hiền nhân” trong bộ lạc da đỏ, và trong

Hường Đạo, người đã nhận tên rừng), và gọi những người không phải Hường Đạo là v.p. hay “Visage Pâle” (“Mặt trắng”, là từ ngữ mà dân da đỏ dùng để chỉ những người da trắng xâm chiếm lãnh thổ của họ) v.v. Mẫu mực da đỏ từ Hường Đạo Pháp du nhập vào Việt Nam không có một tương ứng như mẫu mực hiệp sĩ, nhưng lại được đón nhận theo nguyên dạng. Mô hình da đỏ rất “ăn khách” đối với Thiếu sinh một thời (các điệu nhảy theo kiểu da đỏ tràn lan trong các buổi lửa trại), vì phù hợp với lối sống nhiều phiêu lưu, gần thiên nhiên mà các Thiếu sinh ưa chuộng. Ngoài ra, các bộ lạc da đỏ có một số tập quán, cách cư xử riêng biệt, khác hẳn với người ngoài, và điều này hợp với sở thích tự nhiên của thiếu niên là kết hợp thành băng đảng, có những tập tục, nghi thức riêng. Các Trường thời đó cũng khuyến khích những tập tục tạo cho Hường Đạo sinh niềm kiêu hãnh là mình thuộc một tập thể riêng biệt, có những tập quán riêng, những ám hiệu, mật hiệu chỉ riêng Hường Đạo sinh được biết, và làm cho người ngoài Hường Đạo khó hiểu. Thật vậy, một người không phải là Hường Đạo chắc chắn cảm thấy ngỡ ngàng khi thấy chung quanh mình là những Ngựa Hay Cười, Hải Ly Điềm Đạm, Gấu Cắn Cù, hay Sơn Dương Nhanh Nhẹn...

Cũng trong khuynh hướng đó, ta có thể giải thích tập tục bắt tay trái trong Hường Đạo, khác với thói quen ở “ngoài” là bắt tay

phải (lỗi giải thích chính thức là Hướng Đạo sinh bắt tay trái để tỏ tình thân thiện, vì tay trái gần tim hơn).

Ngành Thiếu trong Hướng Đạo còn dùng nhiều mô hình tương tượng khác nối tiếp nhau, có khi chồng chất lên nhau để tác động vào trí tưởng tượng các Thiếu sinh, như mô hình nhà thám hiểm, người khai phá các vùng đất mới, người đánh bẫy vùng hoang dã Canada (trappeur)... và Thiếu sinh tham dự hết mình vào trò chơi, học tập những thủ thuật, những đức tính, cách sống của người hùng của mình. Nhưng mô hình da đỏ ảnh hưởng mạnh mẽ nhất đến một số tập tục Hướng Đạo.

Nhưng đến lúc các Hội Hướng Đạo tại Âu châu là nơi phát xuất ra mô hình da đỏ, nhận thấy là mô hình này không còn thích hợp cho Thiếu sinh vì nhiều lý do. Lý do quan trọng nhất có lẽ là một sự thay đổi toàn diện về cách nhìn phong trào Hướng Đạo: Hướng Đạo không nên được quan niệm như là một đoàn thể khép kín, có những nghi thức, những tập tục, những cách sống tách biệt khỏi cộng đồng xã hội, làm cho người ngoài phải bỡ ngỡ. Trái lại, Hướng Đạo phải mở ra với cộng đồng xã hội, đặt trọng tâm vào những dự án giúp ích và phát triển cộng đồng, là phương cách tốt nhất để chuẩn bị đảm nhận một vai trò tích cực trong cộng đồng xã hội mai sau. Cách nhìn mới này phù hợp hơn với mục đích giáo dục và đào tạo công dân của Hướng Đạo, và đòi hỏi một cuộc cách mạng tư tưởng để loại bỏ trong nếp sống Hướng Đạo những tập tục nào không còn thích hợp với đường hướng tư tưởng mới. Vì vậy những tập tục liên quan đến các bộ lạc da đỏ lần lần biến mất khỏi sinh hoạt Hướng Đạo.

Cũng trong chiều hướng đó, tất cả các nước Âu châu và nhiều nơi khác bãi bỏ tập tục bắt tay trái để trong cử chỉ xã giao thông thường nhất hàng ngày, Hướng Đạo không có một hành động khác với thói quen của xã hội.

Chuyển biến trên đây trong lối nhìn phong trào Hướng Đạo trùng hợp với một diễn biến xảy ra tại một số nước: từ xưa, phần lớn Trường Hướng Đạo các cấp là những Thiếu

sinh, có khi đó là Sói con, lên Tráng sinh, sau khi trưởng thành ở lại làm dự Trường rồi Trường từ cấp đơn vị lên trung ương. Nhưng đến lúc phương thức này không thể cung cấp đủ số Trường cần thiết cho phong trào cần phát triển mạnh. Nhiều Liên Đoàn không hoạt động được hay không thành lập được vì thiếu Trường. Nhiều Hội Hướng Đạo mạnh dạn kêu gọi sự tiếp tay của một số phụ huynh và những người quan tâm đến sinh hoạt tuổi trẻ nhưng chưa biết gì về Hướng Đạo. Những vị này được mời giữ một trách vụ trong Liên Đoàn, tham dự khóa huấn luyện, để trở thành Trường, phần nhiều từ cấp Liên Đoàn trở lên. Những người này mang lại một luồng gió mới - một nguồn sinh lực mới - cho phong trào, giúp cởi bỏ những thói quen, những quan niệm cũ, khiến cho Hướng Đạo có một dáng vẻ cởi mở hơn.

Trong sinh hoạt Hướng Đạo của thập niên 50 còn có những hình thức nghiêm phép (tập hợp, chào kính) được ấn định tỉ mỉ trong tập Nghi Thức Hướng Đạo, phỏng phất một vẻ kỷ luật gần như quân đội hay thiếu sinh quân. Những hình thức nghiêm phép như vậy rất khó được chấp nhận trong xã hội ngày nay, nhất là tại các nước Tây phương. Xã hội Âu châu ngày nay phán xét rất nghiêm khắc những hình thức sinh hoạt thiếu niên làm liên tưởng xa gần đến những đoàn thể đoàn ngũ hóa thiếu niên làm công cụ cho những chế độ độc tài hay tôn giáo quá khích. Chính B.P. đã không ngừng chỉ trích việc áp dụng những hình thức tập luyện mang hình thức quân sự

trong Hướng Đạo vì hoàn toàn trái với mục đích, chủ trương và phương pháp Hướng Đạo. Sinh hoạt Hướng Đạo ngày nay cần hơn bao giờ hết tháo bỏ mọi hình thức gò bó (thí dụ những tư thế nghiêm, nghỉ trong khi sinh hoạt hay tập hợp, những khẩu lệnh, thủ lệnh quá máy móc...). Có nhiều phương thức khác để duy trì một trật tự cần thiết, một kỷ luật tự giác và hồn nhiên trong sinh hoạt Hướng Đạo mà không cần phải có những đội ngũ xếp hàng ngay ngắn, chỉnh tề.

Không có một cuộc đổi thay nào mà không gay go. Sửa đổi một cách nhìn, một quan niệm, một lối sống không phải là dễ. Sự thay đổi lối nhìn phong trào Hướng Đạo trên đây hoàn toàn không liên quan gì đến những giá trị cơ bản của phong trào do B.p. để lại, tuy vậy ngay tại Âu châu đã có những khuynh hướng bảo thủ muốn giữ lại tất cả những truyền thống gắn liền với hình ảnh người Hướng Đạo hồi thập niên 50, và có những đoàn thể tự động tách ra khỏi phong trào Hướng Đạo chính thức (thí dụ các đoàn thể Scouts d'Europe tại Âu châu) và đứng ra ngoài Tổ chức HDTG. Nhưng dù sao, đó là những thiểu số rất nhỏ không ngăn cản được bước tiến chung. Người Trưởng Hướng Đạo cần nhận biết đâu là những truyền thống cần gìn giữ và đâu là những tập tục không có ích

lợi gì khi bám víu lấy. Cựu Tổng Thư ký Văn phòng Hướng Đạo Thế giới Laszlo Nagy thường hay nhắc nhở một điều chí lý đáng được suy gẫm: “Nơi truyền thống, chúng ta hãy biết gìn giữ ngọn lửa, đừng ôm lấy đồng tro tàn” (“De la tradition, sachons garder la flamme, et non les cendres”).

Thay vì muốn giữ lấy một hình dáng bề ngoài hay một vài thói quen không có ý nghĩa, phải chăng nên nhớ lại là truyền thống cao đẹp và quý báu nhất của người Hướng Đạo là lòng ngay thẳng, cương trực, thái độ hào hiệp, sẵn sàng giúp ích và luôn luôn giữ lời? Và trong khi một số đông Hướng Đạo sinh Việt Nam đang sống tại nước ngoài, có lẽ nên suy nghĩ để gắn liền một số truyền thống Hướng Đạo với những truyền thống dân tộc để góp phần phát huy và gìn giữ di sản văn hóa và phong tục Việt Nam? Đây là một việc làm có ý nghĩa cho chúng ta ngày nay.

Việc còn có một số Trưởng quá chú trọng đến những hình thức trong sinh hoạt Hướng Đạo trong khi chưa chú ý đúng mức đến khía cạnh nội dung, tinh thần và phương pháp Hướng Đạo chứng tỏ rằng công tác huấn luyện Trưởng còn nhiều việc phải làm, và nhất là làm sao cho công tác huấn luyện phù hợp với nhu cầu của thời đại mới.

(Trích từ "Nguyên Lý Hướng Đạo" của Trưởng Vĩnh Đào do Chi Nhánh Canada xuất bản để chào mừng Trại Thăng Tiến IV -1993 Pháp).

TRƯỜNG CUNG GIỮ NGUYÊN

Tại Hội-nghị H.Đ. Viễn-Đông (Banguia. Phi-luật-tân -1958 : (Nhìn từ trái qua phải)

DCC Cung-Giữ-Nguyên, Hội-trưởng Trần-Văn-Thân và ủy-viên ngành Tráng Nguyễn-Thúc-Toàn.

CÔNG TÁC XÃ HỘI và HƯỚNG-ĐẠO:

- 1940 - 1942 (Saigon) : Phó Hội Trưởng Hội Khuyến Học Nam-Kỳ (Société D'Enseignement Mutuel de Cochinchine)
- 1950 : Hội Trưởng Hội Kiến-Hương Nha-Trang
- 1950-1952 (Nhatrang) : Hội Trưởng Hội Vinh-Son (Conference de Saint Vincent de Paul)
- 1950 - 1954 : Nghị-Viên Hội-Đồng Quốc-Gia lâm-thời
- 1972 : Hội viên thiết thọ Hội Nhà Văn Tiếng Pháp (Association des Ecrivains de langue française - ADELFF - Paris)
- 1936 : Tuyên hứa * Dự Khóa Huấn Luyện Trưởng của Trường EDF Pháp : André Lefèvre, tổ chức tại Dalat hè 1936 (trên đồi cạnh Hồ Than Thở) sau này là Trại Huấn Luyện Quốc Gia của Hướng Đạo, có tên là Tùng-Nguyên.
- 1938 - 1944 : ủy-viên Đạo Trưởng, Đạo Nam Hội Hướng Đạo Trung-Kỳ, gồm các Liên đoàn thuộc các tỉnh : Khánh-hoà, Ninh-thuận, Bình-thuận, Ban mé thuộc - Deputy Camp Chief of Gilwell. Phụ-tá Trại trưởng Gilwell. Thành viên Ban Huấn luyện Trại Trưởng HĐ Thế giới (London Anh Quốc, 1957) ủy viên Huấn-luyện Hội Hướng Đạo Việt Nam, Trại Trưởng Việt Nam : 1958 - 1963.
- 1938 – Bằng Bạch Mã Thiếu Trưởng (Khóa Trưởng: Raymond Schlemmer SDF)
- 1940 - Lên đường * Bạch Mã Tráng Trưởng (Khóa trưởng Tạ Quang Bửu) * Bằng Rừng Tráng ‘Badge de Bois – Route’ (Khóa Trưởng : Tạ Quang Bửu - DCC)

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

- 1942 : Hội nghị Huynh Trưởng Hướng Đạo Trung-Kỳ (Huế)
1944 : Khóa Trưởng Khóa Thiếu, Bạch Mã * Phó Trại Trưởng Trại Hạp Bạ
Tráng Sinh (Bảy Miếu Nha-Trang) . . và nghỉ sinh hoạt cho đến năm 1955 .
1955 : Huấn luyện viên Khóa Trại Hồi Nguyên Bảo Lộc (theo y/c của Tr. Mai-Liệu)
1956 : Được mời vào Bộ Tổng ủy Viên, Hội HĐVN tại 18 Bùn Chu Saigon. Hội Trưởng là Tr.
Trần Văn Thân * Tổng ủy Viên : Tôn Thất Dương Vân.
1957 : Bàng Rừng Wood Bage - Scouts (Trại Wilwell Anh Quốc - Trại Trưởng : John Thurman
- Khóa Trương A. Wingrove) Hạp Bạ Liên Hoan Jim (Jamboree - indaba - Moot),
cũng năm 1957 Jubilee, Sutton Coffield Anh Quốc * Đại diện HĐVN tại Hội nghị HĐ
Thế giới Cambridge Anh Quốc, Được phong Deputy Camp Chief of Gilwell * Phụ tá
Trại trưởng Ciilwell cho HĐ Việt Nam.
1959 : Phó Trại Trưởng Trại Hạp Bạ Phục Hưng (Tràng Bom Việt Nam)
1958- 1960 : Đại diện cho HĐVN tại các Hội nghị Quốc Tế và Vùng của HĐ Thế giới
(New Delhi, Ấn Độ, Rangoon, Miến Điện, Baguio, Phi luật tân. .)
1958- 1963: ủy-viên Huấn-luyện, kiêm Trại trưởng Trại Huấn-luyện Huynh Trưởng
(Tùng Nguyên) của Hội Hướng Đạo Việt Nam .
Từ 1963 đến nay (2001) Nghỉ chơi, không còn chức vụ hay nhiệm vụ nào trong Hội Hướng Đạo
Việt Nam nữa.

Tr. Vịt Bê và Chồn Chăm lo (mang máy hình, bên trái)

Hãy nhìn xem: mặc dù đã mang chín bó trên lưng vẫn còn muốn leo đèo lội suối, sức máy mà rời bỏ H.Đ. được Trời ơi!

Nói là nói thể, chứ Tr. Cung-Giũ-Nguyên không thể nào rời bỏ Hướng-đạo được, vì :
"Một cuộc đời có thể tóm gọn vào 3 mục tiêu chính : Day học. Viết văn và Sống theo ba chiều hướng của lý tưởng HĐ.
Xây dựng Nhân-vị, Giúp ích Cộng-đồng và Hướng Thượng. Vào lúc xế chiều, đã ngoài đỉnh cừu tuần, ngoảnh lại nhìn con đường đã đi, tôi mừng vì đã được may mắn, với những sự giúp của những Thầy những Bạn, những người thân trong gia đình, và hết sức thành thật mà nói, chẳng chút chua chát hay oán hận gì, tôi còn có được, ngay cho đến phút viết mấy chữ này ... với sự giúp đỡ như vậy, tôi mừng đã tìm trong mọi phạm vi hoạt động, một cái vui vô biên là chọn đúng con đường đi, mừng đã chọn những việc làm hợp với tánh mình và khả năng, theo phương châm của Hướng-đạo mà tôi đã đón nhận từ năm 1936: **Gắng sức, Sắp sẵn Giúp ích,** và từ năm 1940, với tin tưởng vững chắc nơi Tình Thương (Deus = Caritas), là Con đường là Chân lý là sự sống. Cái vui tinh thần ấy, hay cái thành công theo ngôn ngữ của BR (Rovering to Success) đồng nghĩa với Hạnh-phúc, thế nên tôi không tiếc gì mà không chia sẻ với những bạn trẻ cũng khao khát điều đó ... "

Chồn Chăm Lo (Sưu tầm)

Trưởng Nữ Hướng Đạo Việt Nam!

Từ trái sang phải Các Trưởng: Bạch Thu-Hà (Cali), Tr. Kim-Son (Canada), Tr. Phương-Tuý, (Pháp), Nguyệt-Minh (Texas), Chị Xuân-Tý và Tường-Vy (Canada). Hai Vị sau cùng này là Trưởng “Hàm”

Tr. Nguyễn-thị-Huệ
oai phong lẫm liệt.

Tr. Trần Bạch-Bích
Trầm ngâm suy nghĩ.

Tr. Vũ-Ngọc-Ly (Xóm Chuối)
Vui tươi Hoạt náo

Các Trưởng : Đoàn-thị-Liên, Kim-Son, Xuân-Lan và Tường-Vy đang chấp tay :
"Đứng trước cơm canh giờ này ..." (Không thấy cơm canh mô cả, chỉ thấy thịt
bíp tét Căng-gu-ru và nước dừa trái).

Hương Đạo Trường Niên Ca Hát

Beo Vui Vẻ

Buổi họp của Hương đạo Trường niên cũng phải có ca hát như các buổi họp của tất cả các ngành Hương-đạo: Âu, Thiếu, Thanh và Tráng. Từ đằng xa thấy buổi họp có ca hát thì ta đoán biết đó là một buổi họp của anh chị em Hương-đạo. Với Trường niên, vì lớn tuổi nên các trò chơi xét ra có thể không cần thiết nhưng cần duy trì việc ca hát, ca hát để cho quên là mình đã già hoặc để thấy bên ngoài thể xác mình tuy già nhưng bên trong tâm hồn vẫn còn tươi trẻ.

Ngoài đề tài chính để thảo luận trong buổi họp của Trường niên cần phải có thêm ca hát, chính điểm này làm các buổi họp của Hương-đạo Trường niên khác hẳn với các buổi họp của các Hội-đoàn khác, khác ở chỗ trong buổi họp, mọi người đều được ca hát, tuy nhiên trong khi những người xung quanh ta đều hát mà ta lại không biết hát thì chán lắm, vì vậy trong buổi họp của Trường niên, nên để ý đến việc tập ca hát để cho ai ai cũng đều tham gia được, nhất là những vị chưa hề vui chơi Hương đạo, hoặc những vị đã xa Phong trào quá lâu nên quên cả lời ca tiếng hát, ta nên cùng nhau tập hát và có lẽ không ai từ chối hát nếu có máu Hương-đạo trong người. Khi ta ca hát, ta cảm thấy thư thái tâm hồn, rất có lợi cho sức khoẻ.

Ca hát để cho vui, chơi có vui mới thích chơi, học cũng vậy, có vui mới khoái học, có vui họp mới không thấy chán. Sinh hoạt H.Đ. Trường niên có ca hát mà lại rất có lợi cho sức

khỏe thì Trường niên mới thích đi họp. Trong buổi họp, không cảnh nào dễ thương hơn cảnh các Cụ già Trường niên ngồi ê a ca hát.

Hiện nay tại nước ngoài, một số người già Việt nam bắt mất vì con cái hay vì thời cuộc phải rời bỏ quê cha đất tổ để tha phương cầu thực nên hay buồn phiền, do đó, con người trở nên suy yếu, dễ bị bệnh. Ca hát của Trường niên rất cần để làm mát dịu tâm hồn cần cỗi của tuổi già, hát để quên mọi ưu phiền chông chất trong trí não vì thời cuộc hay vì gia đình con cái sống trên đất tạm trú này.

Tất cả đều lấy vui làm căn bản, tại sao ?

Ca hát làm ta vui và vui là liều thuốc bổ rất có lợi cho sức khoẻ. Vậy ca hát là liều thuốc bổ, đã khỏi mất tiền mua mà lại giúp ta khoẻ mạnh thì tại sao Trường niên chúng ta lại không hát?

“Một tiếng cười bằng mười thang thuốc bổ”. Ông Cha chúng ta nói rất đúng và bác sĩ Norma Cousin cũng đã chứng minh điều này như sau: Năm 1964 ông bị mắc bệnh viêm cột sống làm tê liệt cơ thể và đau nhức dữ dội. Các bác sĩ điều trị cho ông biết không có thuốc chữa trị và chỉ có thể sống không quá một năm nữa. Tuy biết vậy nhưng ông không thất vọng và cố tìm ra cách tự chữa bệnh. Sau một thời gian suy nghĩ, ông quyết định dùng nụ cười để chữa bệnh và sau đây là cách ông tự chữa:

Ông nằm nhớ lại những chuyện buồn cười đã qua để rồi cười một mình, cười thật to và cười rất tự nhiên, rất thoải mái làm ai cũng tưởng ông điên. Cười như vậy sau một thời gian ngắn, ông không còn thấy đau nhức nữa và sau vài tháng nằm cười như điên ông đã đi lại được như thường và lành bệnh.

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trưởng Niên

Hiện nay, Ông là Giáo-sư ở Đại-học Y-khoa UCLA. Trong suốt 10 năm khảo cứu ở Đại-học Y khoa UCLA ông tìm hiểu tại sao cười lại có thể giúp ông khỏi chứng bệnh nan y mà các bác sĩ đã chịu bó tay. Ông kết luận rằng các yếu tố tâm lý, các tình cảm có ảnh hưởng đến hệ thống miễn dịch. Cần phải tin tưởng, không nên chán nản thất vọng. Khi con người bị phiền muộn, bị căng thẳng (stress), thì các tế bào của hệ thống miễn dịch bảo vệ cơ thể nên suy yếu và con người dễ bị mắc bệnh. Ngược lại, nếu ta có tư tưởng lạc quan, yêu đời thì hệ miễn dịch trở nên mạnh mẽ, phòng bệnh và trị bệnh rất có hiệu quả. Ngoài ra nụ cười còn có thể trợ giúp tốt cho các phương pháp chữa trị hằng ngày.

Có một trường hợp thứ nhì cũng nhờ nụ cười mà chữa được bệnh. Đó là trường hợp của Bà Norma Murphy, hiện nay 85 tuổi, đang sống ở California street, San Francisco. Bà Murphy bị ung thư ngực ở tuổi 35, bác sĩ cho bà biết chỉ sống được thêm 6 tháng nữa. Bà

nghĩ rằng trong 6 tháng còn lại của cuộc đời, định mệnh đã sắp đặt như vậy, buồn phiền cũng vô ích. Bà từ chối hoá trị, thay đổi lối sống lạc quan và lo dinh dưỡng đúng cách. Bà tìm đọc truyện tiếu lâm cho vui và kể cho mọi người nghe để cùng nhau cười. Sáu tháng trôi qua mà bà không thêm để ý, rồi năm này qua năm kia bà vẫn chưa chết và sống mãi cho đến bây giờ được 85 tuổi và hiện nay, mỗi lần ai đến thăm bà vẫn nghe bà kể chuyện tiếu lâm để được cười, cười mãi. Vì vui do nụ cười tạo nên có lợi như vậy thì khi nào có dịp được ca hát, Trưởng niên nên tham gia đi họp để được ca hát cho tâm trí quên mọi ưu tư phiền não, tâm hồn được thư thái, giúp ta tránh bệnh tật xâm nhập. Vậy H.Đ. Trưởng niên chúng ta hãy : “Vui ca lên nào anh em ơi, hát cho lòng thắm tươi” để : “Rồi cất tiếng reo cười, Làm vui thú bao người ”.

Beo vui vẻ

Lời phụ ghi của Liên-Lac: Còn một trường hợp thứ ba, cũng nhờ nụ cười mà chữa được bệnh là đọc kỹ tờ Liên-lạc trước khi đi ngủ. Đó là viên thuốc an thần không độc tố, tạo thêm tình thương yêu lẫn nhau, rất hiệu nghiệm. Nói thiệt đó !

HƯƠNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN SYDNEY

Theo Hương-ước thành lập Làng Bách Hợp Sydney, Trưởng Làng Nguyễn Văn-Sơn đã triệu tập một buổi Hội Làng và cũng là bữa tiệc Tất niên vào lúc 7g30 chiều thứ sáu 19-01-2001 tại nhà hàng Bến Đa (Auburn) Sydney.

Mở đầu, Trưởng Làng báo cáo việc Làng trong năm qua và xin lỗi hết thầy dân làng vì quá bận công việc riêng tư, nên đã có những khuyết điểm trong việc điều hành công việc Làng. Tiếp đó, Dân Làng đã thưởng thức các món ăn thịnh soạn của chủ nhân nhà hàng. Sau tiệc Tất niên, Trưởng Làng xin bầu lại Ban Hương-sự mới (2000-2001) Thay thế Ban Hương sự cũ đã mãn nhiệm. Toàn thể suy cử

vị Trưởng cao-niên nhất làm chủ-toạ và tiến hành cuộc bầu cử. Qua vài đề nghị, cuộc bỏ phiếu kín đã bầu Tr. Nguyễn Văn Sơn tái đắc cử nhiệm vụ Trưởng Làng. Cũng chiếu theo Hương Ước, các thành viên trong Ban Hương-sự do Trưởng Làng lựa chọn, được công bố như sau:

- Phó Làng: Anh Vũ-trọng-Khải (lưu-nhiệm)
- Thư ký: Anh Lương Trung-Nhật (lưu nhiệm)
- Thủ quỹ: chị Trần Thoại Anh (thay chị Huệ, từ nhiệm)
- Mô Làng: Anh Nguyễn Được (lưu nhiệm).

Mọi người hân hoan chào mừng Ban Hương-sự. tiếp đó, Tr. Sói Tận Tâm đã mang tặng Trưởng Làng một kỷ vật lưu niệm. “Đây

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

là chiếc huy hiệu của Tráng đoàn Bạch Đằng do Cô Tr. Trần Trung-Du tặng Tr. Thanh ngày ra đi định cư ở Úc. Tr. Thanh nhắc lại chuyện này trước, Tráng đoàn Bạch Đằng là một đơn vị nổi tiếng đã sản sinh nhiều tráng sinh ưu tú cho phong trào HĐVN và mong mỗi Trường Làng tái đắc cử noi gương xưa, cống hiến những mới lạ cho Làng Bách Hợp Sydney.

Buổi Họp kết thúc sau khi một Sói con thay mặt Làng Xã cắt chiếc bánh tất niên. Ban Tân Hương-sự chụp hình lưu niệm cùng ba vị Trường niên lớn tuổi nhất. Mọi người hoan hỷ ra về sau khi đã thưởng thức hương vị ngọt ngào trà bánh tất niên tiễn đưa năm cũ.

Sói Tận Tâm (lược ghi)

Lời Phụ ghi của Liên-Lạc :

Trong buổi họp anh chị em có "hát" không hề !

Từ trái sang : Các Trường: Phiêu, Phụ, Khải (Phó Làng), Thanh, Được (Mõ Làng), Chị Trần-Thoại-Anh (Thủ - quỹ), Sơn (Trường làng). Em Sói (con của Tr. Tuấn).

Huy hiệu đầu tiên HƯỚNG ĐẠO TRƯỜNG NIÊN

Để các Anh Chị Em Hướng-đạo Trường-niên các Đơn-vị (Làng, Xóm, Gia-Đình) có một Huy-hiệu đồng nhất và riêng biệt, ngoài các Huy-hiệu chung đã có, Chúng tôi đã nhờ Tr. Nguyễn-Chí-Hiếu ở Xóm Garland, Texas thực hiện một Huy-hiệu như mẫu ghi bên trên, mang ở bên tay trái, phía dưới cầu vai (như của BSA). Đơn-vị nào cần cho các anh chị em, xin liên-lạc theo địa chỉ (Chỉ-phiếu hay Money Orders xin đề trả cho: Hieu-Nguyen) và gửi về: Nguyen Chi-Hieu, 3326 High Plateau Dr., Garland, Texas 75044, USA. Giá tiền us \$ 5.00 / 1 cái. Cước phí:

từ 1 đến 4 cái cộng thêm 2\$us

từ 5 đến 9 cái cộng thêm 3\$us.

Từ 10 cái trở lên cộng thêm 5\$us.

Vì số lượng đặt làm có hạn, người phụ-trách sẽ ưu-tiên thỏa mãn cho người đặt trước. Chúng tôi thiết tha mong các Làng, Xóm, Gia-đình khi về họp Bọn Thẳng Tiến 7 ai cũng có một Huy hiệu H.Đ.T.N. mang sẵn bên cánh tay trái.

TÔI ĐI HƯỚNG-ĐẠO

Bản Tiểu sử dưới đây do chính Trường Huỳnh-Văn-Diệp ghi chép khi còn sinh tiền. Trường Huỳnh-Minh-Quang (bào đệ của Tr. Diệp) đã tìm kiếm được trong tư liệu của Tr. Diệp khi về Houston chịu tang và gửi tặng Liên-Lạc.

I. Gia nhập Hướng Đạo Việt-Nam - tháng 10 năm 1932

Đoàn Lý Thường Kiệt

- Tuyên hứa ngày 01 -01 -1933.

II. Đã lần lượt đảm nhận chức vụ:

Đội Trưởng - Đội Trưởng Nhất - Phó Đoàn Trưởng

- Năm 1935 : Đoàn Trưởng Đoàn Lý Thường Kiệt thay thế Anh Nguyễn Văn Chấn xin nghỉ. Vài tháng sau, lập Tráng Đoàn Lý Thường Kiệt. Trở thành Liên Đoàn Trưởng kiêm luôn Tráng Trưởng.
- Năm 1936: Ủy Viên Đạo Trưởng Đạo Đồng Nai gồm có 3 Liên Đoàn ở Sài gòn và các đơn vị ở các Tỉnh Miền Đông.
- Năm 1938: Phó Tổng ủy Viên đặc trách Ngành Ấu. Sau tháng 8 năm 1938, Tổng ủy Viên Trần Văn Khắc bận việc riêng, chỉ xuất hiện trong những ngày Hội Lớn - được chỉ định quán xuyến công việc của Hội với danh xưng “Thay mặt Tổng Ủy Viên”.
- Năm 1941: Tổng ủy Viên Hội Hướng Đạo Nam Kỳ, sau khi Tổng Ủy Viên Trần Văn Khắc chính thức từ nhiệm.
- Tháng 8 năm 1945 - Tuyên bố Hội Hướng Đạo Việt Nam tự giải tán - hai tuần trước khi Việt Minh cướp chính quyền,
- Năm 1958 (?) - Hoạt động trở lại và lần lượt giữ những chức vụ:
 - Phó Hội Trưởng (Anh Phan Thanh Hy là Hội Trưởng)
 - Phó Hội Trưởng kiêm Thủ Quỹ.
 - Tổng Thư Ký - Vào năm này:
 - Hội Trưởng: Anh Phan Thanh Hy
 - Phó Hội Trưởng: Anh Nguyễn Hữu Mưu
 - Tổng ủy Viên: Anh Trần ĐiềnVài tháng sau Anh Trần Điền từ nhiệm - Được kiêm luôn chức vụ Tổng Ủy Viên.
- Từ 1968 đến 1971:
 - Chủ Tịch Ban Thường Vụ Hướng Đạo Việt Nam - (không tái ứng cử).

III. Huấn luyện:

Khi mới thành lập, phong trào Hướng đạo được quan niệm như một Tổ chức Thể Thao, kèm theo du ngoạn, sống ngoài trời, cắm trại, nấu ăn, ca hát và làm việc nghĩa.

Ba Đoàn đầu tiên được thành lập với 3 Đoàn Trưởng:

Anh Lương Thái (Nhà Thề Dục)

Trần Coln (Câu Thủ Bóng Đá)

Nguyễn Văn Chấn (biết chơi đàn và rành âm nhạc)

Tr. Huỳnh-Văn-Diệp

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Ngoài công việc làm ăn riêng của mỗi Anh.

(Khi các Đoàn đi cắm trại và đốt lửa, dân chúng hoan nghinh lắm và nói rằng: "Có gánh hát về làng")

Về sau, Đoàn I được giao cho Anh Lê Văn Xuân (hát rất hay) đã mất tích hoặc bị giết hồi 1945.

Đoàn II thì có Anh Vương Trọng Tôn thay thế Anh Coln. Anh Tôn là Giáo viên nhưng đóng kịch không thua gì các tài tử nhà nghề.

Vào năm 1934, dịp may đưa đến, tôi (Diệp) được quen với Anh Jacques ENARD - một Công chức Pháp làm việc tại Ngân Khố Sài gòn - Anh ENARD là Trưởng Hướng Đạo Pháp (Eclaireurs Unionistes - Tin Lành) đã có Bằng Rừng CAPY - Vợ ENARD cũng là Nữ Hướng Đạo - Vợ chồng ENARD đến họp Đoàn với Hướng Đạo Việt Nam - sau đó đã mở một Khóa Dự Bị Thiếu và Dự Bị Ấu.

- Năm 1935: Dự Khóa Dự Bị do ông André Lefèbre Tổng Ủy Viên Hướng Đạo Pháp (Eclaireurs de France) điều khiển.
- Năm 1937: Dự Khóa Bạch Mã III ngành Thiếu trong 10 ngày, do Anh Bernard làm Khóa Trưởng.
- Năm 1938: Dự Khóa Bạch Mã Ngành Tráng đầu tiên trong vòng 10 ngày do Anh Christian Schlemmer làm Khóa Trưởng.

Lên Đường ở Trại cùng với Anh Trần Điền và tham dự 24 giờ tại Rừng Bạch Mã.

Sau Trại Tráng này có Khóa Bạch Mã (Bằng Rừng) 3 ngày tiếp theo do Lão Raymond Schlemmer điều khiển - Raymond Schlemmer là Ủy Viên của Văn Phòng Quốc Tế Hướng Đạo Pháp (Bureau International du Scoutisme Francais).

- Năm 1940: Dự Khóa Bạch Mã Ngành Ấu trong 10 ngày do Chị Chauvet điều khiển.

IV. Hoạt động:

Trong hai năm đầu vào Đoàn là hai năm quan sát và học hỏi qua sách báo Hướng Đạo mua ở Pháp, và sinh hoạt với Tráng Đoàn Hướng Đạo Pháp ở Sài gòn (clan Saitn Paul).

Sau các Khóa ở Bạch Mã, có ra miền Bắc 2 lần: lần đầu 15 ngày, lần sau một tháng, thăm viếng các Đoàn ở Hà Nội - Hải Phòng, Hòn Gay và dự Trại Hợp Bạn ở Rừng Sặt (Phủ Từ Sơn)

- Trên đường về Sài gòn, có ghé thăm Thanh Hóa (gặp Anh Trần Điền), Huế (gặp Anh Võ Thành Minh, Tạ Quang Bửu, Phan Huy Đức), Qui nhơn (tiếp xúc với Anh Nguyễn Xuân Trâm), Nha Trang (gặp Anh Cung Giữ Nguyên) và sinh hoạt với các Đơn vị địa phương.

Nhờ nhiệm-vụ trong Ngành Hành Chánh, thường xuyên đi công tác ở các Tỉnh Miền Nam, ban ngày "làm việc quan", ban đêm "làm việc Hướng Đạo", có cơ hội tiếp xúc với các đơn vị tại Tỉnh.

- Năm 1940: Nước Pháp thua trận, bị nước Đức chiếm đóng phân nửa Nước.

- Tại Đông dương, theo Thỏa Hiệp đã ký kết, Quân đội Nhật Bản đặt chân lên đất Việt Nam vào tháng 9 năm 1940. Toàn Quyền Đông Dương do Chính phủ Vichy của Thống Chế Pétain chỉ định là Đô Đốc Jean Decoux, thay thế Viên Toàn Quyền cũ là Tướng Catroux, bỏ nhiệm sở, chạy theo De Gaille - Phong trào Thế Dục Thanh-Niên được phát động dưới sự điều khiển của Hải Quân Đại Tá Ducoroy - được gọi tắt là Phong trào Ducoroy.

- Một Trưởng Hướng Đạo Pháp là Raoul Derène được chỉ định tổ chức Đoàn Thanh Niên có tên là "Jeunes Campeurs" - sinh hoạt giống như Hướng Đạo.

- Đoàn "Jeunes Campeurs" thu hút nhiều Thanh Niên, học sinh dưới 18 tuổi, gồm đủ sắc tộc:

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Pháp, Việt, Hoa, Miên, Lào - và không phân biệt Tôn giáo

- Trường ESCJIC (Ecole Supérieure des Cadres de Jeunesse de l'Indochine) và Trường E-SEPIC (Ecole Supérieure d'éducation Physique de l'Indochine) được thành lập với nhiều hứa hẹn là sau khi tốt nghiệp sẽ thành Công chức và nhiều đặc ân, quyền lợi.

- Anh Vagiaga là Đại úy Lục Quân, một Trưởng Hướng Đạo Pháp hoạt động trong Clan Saint Paul, Sài Gòn được Ducoroy tín nhiệm giao cho làm Giám Đốc Trường ESCJIC.

- Hoạt động Hướng Đạo tại miền Nam Việt Nam dưới thời Ducoroy càng ngày càng yếu, các Trưởng Đơn vị cũng như các Tráng sinh, Thiếu sinh đều xin đi học các Trường ESEPIC và ESCJIC để có đời sống vững chắc, hoặc gia nhập Đoàn "Jeunes Campeurs". Các Anh còn lại ở Tráng Đoàn Lý Thường Kiệt thì chuyển sang hoạt động về Văn hóa (chống nạn mù chữ, bình dân học vụ), xã hội (học cứu thương và làm việc thiện ...)

- Rồi đến Cách Mạng Tháng 8 năm 1945, các Tráng Sinh lại tham gia Thanh Niên Tiền Phong - Phong trào Hướng Đạo bị lung lay .. để rồi đi đến tan rã sau một buổi họp sôi nổi, mỗi Anh tự chọn con đường đi thích hợp.

- Rồi Pháp trở lại Đông Dương, sau khi Đồng Minh thắng trận - Raoul Serène còn ở lại Sài Gòn đến cuối năm 1945 - Anh cho biết Paul Vigiaga, Niédris, Bernard đã chết, Consigny, G. Huet đi làm xa ở Nam Mỹ, Tôi (Diệp) nhận được một bức thư riêng của Ông André Lefèbre nhân danh Tổng Ủy Viên Hướng Đạo Pháp (E.D.F.) mời tái lập Phong Trào Hướng Đạo và hứa sẽ giúp đỡ. Vì tình hình chánh trị lúc bấy giờ chưa có gì rõ rệt nên tôi đã từ chối với câu "rất tiếc ..."

- Đã tham gia công tác tổ chức:

- o Trại Họp Bạn Huỳnh Đệ
- o Trò Chơi Lớn "Chạy Hỏa Bài" từ Bắc chí Nam (đoạn Phan Thiết - Sài Gòn)
- o Quỹ Tín Dụng để lập "Cửa Hàng Bách Họp" - Báo Hoa Bách Họp.
- o Họp Bạn Suối Tiên có 7.000 Đoàn viên tham dự (có nhiều Đoàn Hướng Đạo Ngoại quốc tham dự)
- o Công tác Văn hóa: Truyền bá Quốc Ngữ tại Gia Định và các Thị trấn phụ cận.

- Đã tham dự:

- o Các kỳ Họp bạn Hướng Đạo Vùng và Thế Giới tại Thái Lan - Malaysia - Korean - Taipei - New Zealand - Philippines - Hoa Kỳ.
- o Quan sát các Trại Huấn Luyện ở Phi Luật Tân và Úc châu

Thiên Nga

GHI CHÚ. Anh Huỳnh Văn Diệp được trao tặng Huân Chương Bắc Đẩu của Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam ngày 07-02-1999.

Tinh Thần Hướng Đạo Việt-Nam

Người đời sau chắc sẽ nhận thấy Hướng Đạo Việt Nam hải ngoại là một tổ chức phát triển tốt đẹp, hài hòa và bền vững nhất của người Việt sống ở nước ngoài. Chúng ta có nhiều đơn vị kinh tế thành công, nhưng đại đa số có tính cách cá nhân. Chúng ta có những đoàn thể chính trị, xã hội, nghề nghiệp, các hội đồng hương tương tế, các hội ái hữu cựu học sinh, cựu công chức, cựu quân nhân.v.v... Nhưng ngoài các tôn giáo, chưa thấy tổ chức nào của người Việt đoàn kết được năm, sáu ngàn thành viên rải rác khắp thế giới như thể hiện qua phong trào Hướng Đạo Việt Nam ở nước ngoài. Các bạn Hướng Đạo đã tụ họp trên cùng một đất trại, sống những ngày vui, chia sẻ với nhau một lý tưởng. Và họ gieo thêm nhiều phần khởi cho hai triệu người Việt khắp thế giới.

Cũng giống phần lớn các đoàn thể khác của người Việt, Hướng Đạo Việt Nam ở ngoại quốc cũng chỉ là hậu duệ của một phong trào tự nhân tại Việt-Nam trước năm 1975. Phong trào có một lịch sử khá lâu dài, xuất hiện cùng thời với nhiều tổ chức tự nhân khác. Vào thập niên 1920-30, người Pháp còn cai trị nước ta, họ phải cho phép các tổ chức tự xã hội, tôn giáo, giáo dục xuất hiện. Cùng lúc nhiều đảng chính trị chống Pháp ra đời trong vòng bí mật, các nhóm nhà văn như Tự Lực Văn Đoàn gây nên trào lưu văn học mới, thì phong trào Hướng Đạo cũng bắt đầu hoạt động tại Việt-Nam.

Thập niên giữa 1920 và 1930 đó đánh dấu một hiện tượng thức tỉnh lớn trong lòng dân tộc, về chính trị, xã hội, tôn giáo, văn chương, nghệ thuật, v.v... Các sinh hoạt đó đều dựa trên nhu cầu tự phát và tinh thần tự nguyện của người phát động cũng như người tham dự. Chúng ta có thể nói một hình thức sinh hoạt xã hội mới đã nảy mầm tại nước ta trước 70 năm, đã gieo rắc hạt nhân cho một xã hội công dân trên đất nước ta sau này. Xã hội công dân bị các chế độ độc tài ngăn chặn, đàn áp, nhưng hạt nhân vẫn còn đó chờ ngày sống lại.

Hướng đạo Việt-Nam chứng tỏ sức sống dẻo dai và khả năng phát triển rất đáng kính phục. Phong trào bị giải tán và cấm hoạt động ở trong nước, các hướng đạo sinh ra nước ngoài vẫn tự tìm đến nhau, ngay từ khi còn trong trại tị nạn ở Phi Luật Tân, Nam Dương, v.v... Họ đã họp lại, sinh hoạt, tổ chức, thay đổi cho phù hợp với môi trường sống mới, giữ vững các tôn chỉ, phát triển thêm, chưa bao giờ ngừng nghĩ.

Trong các đoàn thể của người Việt ở nước ngoài, có thể nói Hướng Đạo là tổ chức có sức sống mạnh nhất. Nếu hỏi một Hướng Đạo sinh vì sao phong trào của họ có sức sống, với khả năng thích ứng và bảo vệ bản sắc vững vàng như vậy, chắc chúng ta sẽ được nghe nói là nhờ “Tinh thần Hướng Đạo”. Tinh thần Hướng Đạo dựa trên ba lời hứa và mười điều luật, mà hầu hết được mười triệu Hướng Đạo sinh khắp thế giới chia sẻ. Nhưng tại Việt Nam, các nguyên lý tinh thần đó còn các thể hệ các huynh trưởng đầu tiên tổng hợp với văn hoá truyền thống dân tộc Việt-Nam. Các đạo lý cổ truyền của dân ta đều được thể hiện trong các điều luật Hướng Đạo. Chính vì

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

phong trào giáo dục quốc tế này đã được Việt-Nam hóa nên sức sống càng mạnh và vững vàng hơn.

Những đạo lý Trung, Hiếu, Tín, Nghĩa, giúp ích, lòng thương yêu muôn loài sinh vật và cây cỏ, đức tiết kiệm, trọng danh dự, trọng kỷ luật, tình huynh đệ thế giới, v.v..các giá trị đó được hầu hết các đoàn thể thanh niên và giáo dục đề cao. Nhưng phong trào Hướng Đạo có sức sống đặc biệt nhờ một đặc tính, đó là tinh thần tự nguyện.

Tự nguyện có nghĩa là không làm điều gì vì bị ép buộc, nhưng Tự nguyện còn có nghĩa rộng và sâu hơn. Đối với người Hướng Đạo sinh thì Tự nguyện còn có nghĩa là chính mình không tự ép mình sinh hoạt Hướng Đạo vì một mục đích nào khác, ngoài nguồn vui mà cuộc chơi bỏ ích mang lại. Những mục đích khác có thể kể ra như thế nào? Người ta không thể sinh hoạt Hướng Đạo vì danh, vì lợi, đã

dành. Nhưng Hướng Đạo sinh cũng không dùng sinh hoạt Hướng Đạo cho các mục đích chính trị, tôn giáo, dù các mục đích đó được coi là tốt đẹp chẳng nữa. Ở Việt-Nam đã nhiều lần nhà cầm quyền muốn chính trị hóa Hướng Đạo nhưng họ đều thất bại. Cũng nhờ họ thất bại nên Hướng Đạo mới còn đến ngày nay, mang lại nền giáo dục lành mạnh cho thanh thiếu niên của chúng ta ở khắp thế giới.

Chính tinh thần vô kỷ, vô tư, vô cầu, của các huynh trưởng và đoàn sinh, đã giúp nuôi sống tinh thần Hướng Đạo từ khi thành lập ở Việt-Nam, trải qua những biến thiên lịch sử như việc chia đôi đất nước, cuộc di tản khắp thế giới và được thể hiện trong các cuộc Họp bạn Thăng Tiên định kỳ. Nếu một mai phong trào Hướng-Đạo được tái lập ở nước ta, nếu không giữ được tinh thần Tự nguyện đó thì cũng khó thành công nổi.

NGƯỜI VIỆT

Trại Bách Hợp Oregon 2015

Trưởng HẢI - LY GAN DẠ

với tên Rừng của Ngựa chịu khó

Nhân ngày húy-nhật của Trưởng Hải-ly Gan dạ Phan-Như-Ngân (22-2), cũng trùng vào ngày kỷ-niệm sinh nhật của Cù Paden Powell. Nếu Trưởng Hải-Ly còn sống thì năm nay là năm Mừng cứu Tuân. Trưởng mất năm 1995. Nhưng Tr. Hải Ly đã giả từ anh em HDVN mà ra đi lúc tuổi 83 mà Tr. Đa-Phong Lê-Mộng-Ngộ có bài thơ "Tuởng niệm" mở đầu bằng câu: Chọn ngày đúng đắn mới ra đi.

Tr. Gà Lôi Tô-Văn-Phước ở Đức-quốc có bài thơ tiễn biệt "**Tình Không vắng**" kết thúc bằng bốn câu :

Nay vắng bóng nhưng tình không vắng
Trong anh em: Gan dạ Hải ly
Hình ảnh vẫn bên lòng tưởng nhớ
Ngón tay chào - Tiễn Trưởng ra đi....

Nhà thơ Tuấn-Việt, trong bài thơ dài tưởng niệm có mấy câu chúc Trưởng Hải-ly về nói an nghỉ:

... Nay vòng tay lớn.... đã rời
Hải Ly Gan Dạ về Trời nghỉ an.

Nhớ đến Trưởng Phan-Như-Ngân, Ngựa tôi hồi tưởng lại những lần hội ngộ ở Montréal với những kỷ-niệm xa xưa, những lần anh em rủ nhau lên Ottawa thăm Trưởng Trần-Văn-Khắc để bàn về "Cựu Hương-đạo", những khó khăn lúc ban đầu, để rồi sau này trở thành Phong-trào Hương-đạo Trường -niên.

Giai đoạn chuẩn bị cho Hội-nghị Trưởng ở Costa Mesa (1983), Tr. Trần-văn-Khắc đứng ra triệu tập Hội-nghị. Tr. Khắc nhờ Trưởng Ngân làm Tổng-Thư-Ký cho cuộc chuẩn bị Hội nghị này. Tr. Ngân thoái thác viện cớ ở xa Tr. Khắc và đề nghị một trong 3 người hiện ở Canada là Tr. Hồng, Thoại hoặc Toàn. Sau

cùng số phận của Ngựa cũng không thoát nên phải... chịu khó đến 3 nhiệm kỳ, đến TT 3 vận động lắm mới được trao lại chức vụ TTK cho Tr. Đỗ-Phát-Hai.

Trong các phiên họp Đại-Hội-Đông Costa Mesa và Đại-Hội-Đông TT3: Tr. Phan như Ngân đã được toàn thể anh chị em suy cử làm Chủ-tọa các buổi họp.

Ngựa tôi luôn ngưỡng mộ sự tôn kính đặc biệt mà Trưởng Ngân dành cho Trưởng Khắc. Tuy tuổi cũng đã trên 80 mà một tí thừa Anh và xung Em ngọt ngào. Chứng kiến tận mắt nghe tận tai vào những dịp đó, Ngựa tôi đã học thêm được một đức tính lễ độ của một bậc đàn anh rất quý mến.

Tôi lấy tên Rừng vào dịp Hội-nghị các Trưởng 3 Miền Nam Trung Bắc tại Hồ Than Thở, Dalat năm 1953 (mỗi Miền 15 Trưởng) mà Tr. Trần-Điền làm Trại-Trưởng mục đích thống nhất tổ chức và sinh hoạt sau một thời gian dài bị ngưng vì thời cuộc. Lửa trại đêm ấy thật đông, vui. Tôi nhớ cùng với tôi có Tr. Nguyễn-Phú-Độc (đã qua đời) nhận tên Rừng là Voi ống sậy (vì Trưởng Độc rất cao và gầy ốm). Còn tôi thì do Tr. Xuyên (một cao thủ nhu đạo của HĐ Cảnh sát) thao dợt tôi (lúc ấy tôi to con và sung sức chứ không tàn tạ như bây giờ). Hai Trưởng Dương-Vân và Lê-văn-Ngoạn đặt cho tôi tên Rừng là "Ác Là Chịu Khó"(ý nói tôi lười, ăn rồi đi ngao du khắp trại, không làm chi cả). Hai chữ "**Chịu Khó**" đã ám ảnh đời tôi rất lâu cho đến bây giờ và cũng nhờ đó mà sau này: Tôi cố tôi học, tôi chăm tôi học, học sao cho mau tấn tới để lớn lên Chịu Khó làm tờ Liên-lạc để cho anh Vân (đã qua đời) và anh Ngoạn (còn sống) được

vui lòng.

Năm 1956, sau khi ra Trường QGHG, tôi nhận thư của Hội HĐVN do anh Nguyễn-Chữ ký, giao phó tôi tổ chức Hương-đạo tại Tỉnh Phú-Yên. Tôi tập hợp một số công chức quen biết đã từng sinh hoạt H.Đ như các anh Viêm (tráng sinh cũ), Nhung, Sâm (thiếu sinh cũ), Điền (Kha), Thông (Bây-trưởng cờ Lau mà Tr. Nguyễn-Phan-Pha hiện ở Toronto là Sói con đạo ấy), A.Trinh (Toà-án) ở Tráng đoàn. Đạo ấy Tr. Phu cũng làm ở Toà-án P.Y.(hiện ở Toronto) “án binh bất động”. Thành lập Liên-đoàn, gồm Tráng-đoàn Đổng-Đa, 2 Thiếu-đoàn, 1 Kha-đoàn và 1 Bây Sói cờ Lau.. Trước khi tôi rời Phú yên thuyền chuyển vào Trung-ương làm việc, Liên-đoàn được nâng thành Đạo Phú-Yên, sau đó trao lại cho Tr. Linh-mục Đinh-Quang-Điện làm Đạo-trưởng, đạo ấy Tr. Điện đang giảng dạy ở Trung-tâm Truyền-giáo Đông-Mỹ, cũng thuộc Tỉnh Phú-yên.

Mùa hè năm 1957, một ngày Chủ nhật, Tr. Phan-Như-Ngân là Tổng ủy-viên kiêm Châu-trưởng Hải-Nam, làm việc ở Khánh-Hoà, giáp ranh với Phú-Yên, điện thoại cho tôi biết trước sẽ vào Tuy-hòa (Tỉnh P.Y.) để gặp anh chị em Liên-đoàn Hương-đạo Tuy-Hoà. Cùng đi với Tr. Ngân có Tr. Nguyễn-Thám (Đạo-trưởng đạo Khánh-Hoà).

Nhân ngồi ăn trưa trên Núi Nhạn Tháp cùng với một số Trưởng, Tr. Ngân hỏi tôi đã có tên Rừng chưa? Tôi đáp: đã có, và tên đã được đặt là “Ác Là Chụ Khó” Tr. Ngân cười và nói: Người to lớn phì nhiều như vậy mà đặt

tên một loài chim. “Ác Là” là một loài chim “peu connu” mà mình thấy tương-lai Thoại sẽ làm được nhiều việc cho Phong-trào. Nếu Thoại đồng ý thì mình đề nghị thay tên Rừng mới là “Ngựa”, nhưng vẫn là Chụ Khó: “Ngựa Chụ Khó”. Êtes-vous d'accord? Tôi cười và nói: “Xin vâng lời Anh”

Sau này, khi ra hải-ngoại, mỗi lần Tr. Ngân qua Montréal đều có nhắc lại những kỷ niệm đẹp của một thời xa xưa ấy và Anh tự cho là mình đã chọn cho tôi một Tên Rừng “rất đúng” với Người.

Bây giờ tôi nghĩ là số mệnh đã an bài. Ngựa thì năm nay cũng là năm Ngọ, muốn trở lại thành Chim an nhàn cũng không được. Đã hơn bảy bó rồi đâu còn muốn Chụ Khó hay chụ khổ làm chi nữa, xin mượn 2 câu thơ đã trả lời Tr. Nghi-Yên “mừng hực” Ngựa được Gác Kiếm Rửa Tay :

....Tuồng mười năm cũng đủ đáp on Đòi...

Nhưng Đòi bảo: Đường hãy còn xa lắm!
Thưa Anh Ngân,

Nhân ngày Giỗ của Anh - qua không gian
- Em xin Cầu nguyện Linh-hồn Anh được an nhàn nơi Nước Chúa. Anh có linh thiêng, xin phù hộ cho "chúng em" có được một Niềm Tin như Anh, mang được Một Tấm Lòng độ lượng như Anh: Biết thương yêu nhau, nhường nhịn nhau như các Anh đã ứng dụng với nhau trong suốt cả cuộc đời sinh hoạt chung, một cuộc đời thật đẹp mà chúng em hằng mơ ước.

Xứ Tuyết
Một ngày đầu Xuân Nhâm Ngọ

Mừng Ông Gác Kiểm Rửa Tay

: Re: Mung ong gac kiem rua tay
: Mon, 31 Dec 2001 21:43:26 +0700
:"nguyen nghi yen nhu" <Nghiyeen@hcm.vnn.vn>
: <ntthoai@sympatico.ca>

Kính mừng Ông Ngựa Chiu khó hay Ngựa Khó chiu
Ròng rã Mười năm phi mệt xiêu
Liên lạc khắp nơi riu rít đón coi
Mỗi năm bốn số không lời số nào.

Nay được dịp rửa tay gác kiếm
Mừng cho Ông mà hiểm cho tôi
Gửi thư đi bị trả hồi
Mất vài ba bận, cũng thời tới tay.

Hôm nay nhận hồi âm đây
Năm Mới húng chí Chúc ngay đôi hàng
Năm Ngựa, tên Ngựa thêm sang
Rửa tay gác kiếm rảnh rang thời giờ.

Nhớ viết “Hồi ký” hoặc “Thơ”
LƯU lại “kinh-nghiệm”, “NƯỚC cò” đã đi
Giúp ích đàn em ... mỗi khi
Được đọc chuyện thật khác gì... truyện phim.

Vịt Trịnh Trọng hay Vịt tểu tểu
Nếu có chút gì mà bố lếu
Xin khớp mở, sửa lưng ngay
Xin cảm tạ trước người phát biểu.

(V.T.T.)

Ngựa đáp lại :
Ông mừng tôi sắp rửa tay gác kiếm
Đã “toan” đi nhưng “tính” Lại chưa xuôi
Tuởng mười năm cũng đủ đáp ơn Đòi
Nhưng Đòi bảo : Đường hãy còn xa lắm!

HÌNH ẢNH THẮNG TIẾN 7

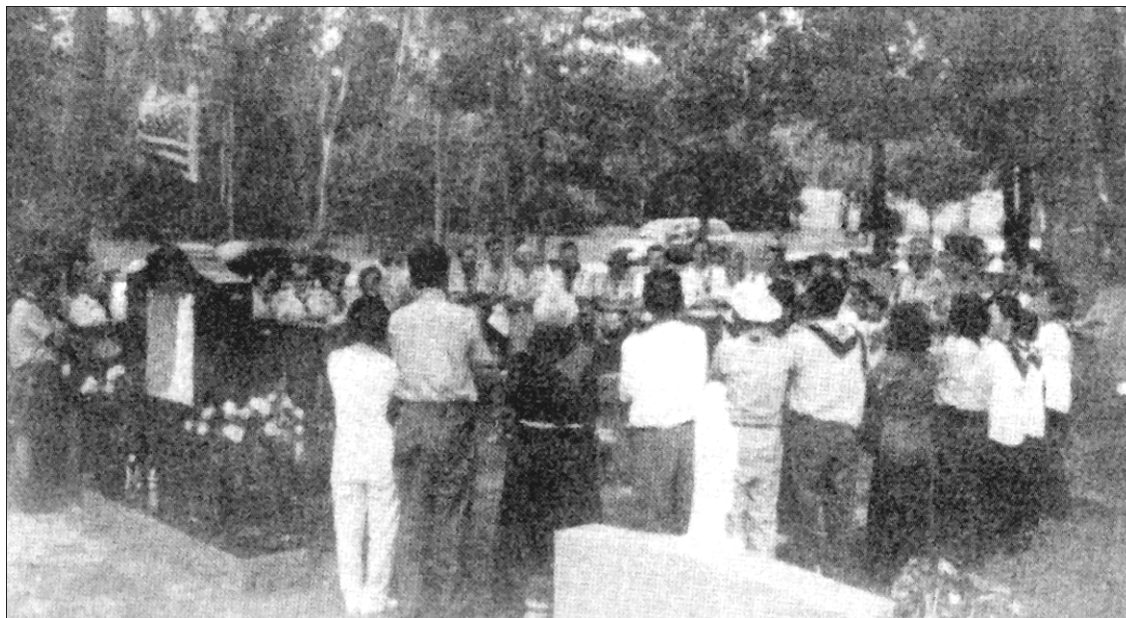

Một hình ảnh vui nhộn và rất hữu ích của các em : Chương-trình đồ vui để học, dưới sự điều khiển của Tr.Hoàng-Kim Châu, Trần-Công-Hoàn và Tr. Nguyễn Tuyên-Thùy. Có 15 Liên-đoàn tham dự, với đề tài "Lịch sử Tranh đấu của Dân Tộc Việt-Nam". Kết quả Đội Diên-Hồng Dallas chiếm Giải Nhất. (Ảnh: Trọng-Kim)

Các Thiếu và Tráng-sinh HĐVN siết chặt tay nhau nhảy vòng tròn và hện cùng nhau gặp lại ở Thắng-Tiến 8 vào mùa hè năm 2006 ở Nam California (Ảnh: Trọng-Kim)

HÌNH ẢNH THẮNG TIẾN 7

Ngày 04-7-02, hơn 40 anh chị em H.Đ. Trường-niên, đem một bình hoa tươi và 1 tấm plaque kỷ-niệm đến viếng thăm mộ của Trường Nguyễn-Văn-Thơ (Cố Hội-Trưởng Hội HĐVN) tại Nghĩa-trang Earthman Reshawen ở gần đất Trại. Phu-nhân Tr. Thơ (Tr. Nguyệt-Minh) và gia đình đón tiếp, và cùng đọc chung Lời Cầu Nguyện. Buổi lễ rất trang nghiêm, thương tiếc cảm động và tràn đầy tình Huynh-đệ Hưởng-đạo (Ảnh : Trọng-Kim)

Các H.Đ. Trường-Niên cầm tay nhau ca bài “Tạm Biệt” và hẹn gặp nhau lại vào Đại-Hội Trường-Niên vào mùa Hè năm 2004 tại Orlando, Florida, Hoa-kỳ. (Ảnh của Tr. Nhữ-Văn-Tri).

Nàng Tân Hương Đi Trại

Cô-Năm Xám Chuối

Ngay từ tháng 10 năm 2001 Cụ Thượng Làng tôi đã chi thị cho dân Làng sửa soạn đề dự Trại TT7 tại Houston, Texas. Cụ còn thông một câu “Xứ Cao Bồi của Chú mày đấy” và Cụ dặn dò là giao cho Phó Hợp liên lạc với trại trưởng Lương Hoàng Nam để lo ghi danh và thúc đẩy anh em đi trại cho đông, giao cho Cô Năm lo về y phục đi diễn hành.

Nhận chỉ thị của Cụ chúng tôi bắt đầu gọi nhau, vì từ ngày chạy khỏi Việt Nam, dân Làng chúng tôi tản mát khắp 5 châu, người ở tại trời Tây, người bên xứ Úc, xứ lạnh Canada dân Làng tôi cũng có mặt luôn, đó là chưa kể một số dân còn kẹt lại ở Việt Nam.

Sau nhiều lần email qua lại (xin cảm ơn cái email đã giúp dân Làng chúng tôi có được tin tức của nhau rất nhanh và không tốn tiền điện thoại hay tiền tem) danh sách dự trại khá hùng hậu: bên nam gồm có: Cụ Thượng, Ô. Khán, Ô. Phó và Ô. Trương Tuấn. Bên nữ chỉ thiếu Cô Tư, cô Sáu thì hứa sẽ cố gắng nhưng vì công việc không biết lúc nào rảnh ???!!!

Tháng 2/2002 email ở Úc cho hay Khán không đi được vì cái chân nó “đình công”, số là mười mấy năm trước đây Khán bị mô đầu gối, nay mấy cái đình ốc trong đó nó lục đục nên không đi được BS khám lại và hẹn tháng 6/2002 sẽ mổ và sửa lại cho đàng hoàng, thế là ÔB Khán không sang được. Tháng 5/2002 Cụ Thượng phải cấp tốc nhập viện, nằm trong nhà thương cả mấy tuần, cụ buồn về bệnh thì ít mà buồn không được đi trại thì nhiều, Cụ Bà nói với chúng tôi các chú à thôi để anh ở nhà, anh đi tôi không yên tâm đâu, sức khoẻ của Anh yếu lắm, các chú ở xa không biết đấy thế là chúng tôi đành phải đi trại không có Cụ. Cụ là người lập ra Làng tôi, Cụ là linh hồn của Làng, nay Cụ không đi được làm chúng tôi buồn không ít, đã có lần tôi nói với nhà tôi

“hay mình cũng hủy bỏ không đi nữa” nhưng khi nói chuyện với Cụ thì Cụ bảo “phải ráng đi cho đông, càng đông càng vui, các cô chú phải làm cho anh vui, anh không đi được thì các chú phải đi Thế là 5 chị em chúng tôi với 1 rể và hai đình sẵn sàng đi trại, trước khi đi chúng tôi may mắn tìm được một dân Làng (Ô Ký) lưu lạc trên 40 năm hiện nay cư trú tại Houston, may quá có thêm một đình nữa nếu không thì bị “nữ thịnh nam suy” đấy.

Chúng tôi hẹn gặp nhau tại đất trại trưa ngày Chủ nhật 30-6-02, nhờ cái cellular phone nên chúng tôi đã không bị mất thì giờ chờ nhau, vì người thì từ miền Bắc xuống, người từ miền tây qua.

Camp Strake ở phía Bắc của Houston là cả một khu rừng rộng lớn rất đẹp, đường vào dễ tìm, chúng tôi lái xe tới thẳng đất trại không gặp một trở ngại nào cả. Vừa tới nơi ngay ngoài xa lộ đã thấy một cái bảng to “Trại TT7” không lầm vào đâu được chúng tôi lái ngay vào bên trong. Tới nơi đã thấy vợ chồng Cô Bẩy ở đó rồi, cô nói “em vừa mới tới”. May quá như vậy là không mất thì giờ chờ đợi nhau nhì. Mừng mừng tủi tủi vì sau 4 năm mới gặp, kể từ ngày đi trại TT6 đến bây giờ, tôi tự hỏi nếu không có Trại không biết đến bao giờ chúng tôi mới nhìn thấy dung nhan của nhau đây. Trong thời gian qua, đã có nhiều thay đổi, chúng tôi đã nhiều tuổi hơn, cô út đã gần 60 và Chị cả thì đã 80 rồi, eo ơi chúng tôi già thế cơ à, nhưng gặp nhau rồi tíu tít chuyện trò cứ tưởng như mình vẫn là mấy em Hương Đạo sinh đang háo hức đi cắm trại. Tâm hồn của những người Hương Đạo là vậy đó, dù ở tuổi nào, hoàn cảnh nào cũng vui tươi như thường. Tôi nghĩ là hãy còn sớm vì trong chương trình nói ghi danh lúc 1:00 PM, bây giờ mới hơn 12 giờ chắc chúng tôi phải đợi

Kỷ Yếu 30 năm Hưởng Đạo Trường Niên

quá, chị em rủ nhau đi tìm xem có ai quen không.

Nhìn sang bên kia đường, trong một trạm dừng chân tôi thấy lác đác vài trường niên ngồi nghỉ tại đó, vào xem thì gặp ngay Tr. Thoại từ Canada sang đã ở đây từ bao giờ, Trường ngồi cùng với những ai tôi không biết.

Gần phòng ghi danh một số các anh em Hưởng đạo đã có mặt tại đó chỉ dẫn cho chúng tôi biết thủ tục nhập trại, Các group được vào

ghi danh trước, thế là tôi vào ngay, sau khi xưng danh tánh các em đã đem hồ sơ của nhóm chúng tôi ra, vì là ghi tên group nên chúng tôi thiếu giấy khám sức khỏe, may quá có bác sĩ đây rồi không sao cả lấy form ra khai rồi bác sĩ ký là xong. Có chuyện khá vui là mấy em nói: Thừa Trường nhóm của trường thiếu giấy khám sức khỏe, xin Trường đem mấy cái form này ra đưa cho “các em” nói các em điền vào rồi cần bác sĩ ký tên.

Cô-Năm Xám Chuối

Dân Làng Tân-Hương chuẩn bị đi diễn hành cùng với các đơn vị khác trong ngày khai mạc Trại Họp Bạn (01-7-02) (5 Nàng 5 áo bà-ba nâu cùng với 3 chàng Ngự-lâm pháo-thủ)

Cả Làng, với đồng-phục áo trắng, khăn quàng nghiêm chỉnh tham dự phiên họp Hưởng-đạo Trường-niên (TT7)

Ngày bế mạc Trại, một số Trường niên chụp chung tấm hình kỷ niệm. Làng Tân-Hương chiếm góc phải, cũng đồng phục áo trắng, khăn quàng nghiêm chỉnh, ngồi 2 hàng cuối, chỉ có Tr. Trác “lộn sòng” ở giữa!

BẢN TIN SINH HOẠT NHÓM TRƯỞNG NIÊN SYDNEY

Như mong ước của nhóm Trưởng niên Liên gia 1 Bách-hợp Sydney. Hôm qua, ngày 25.1.2002 Nhóm có buổi sinh hoạt Tất niên ở Công-viên Garrison Point vào lúc 10g30. Anh chị em tề tựu đủ mặt ca hát mở đầu buổi sinh hoạt. Tiếp theo, anh Gia-trưởng thay mặt các Trưởng cao niên, ngỏ lời chúc “Tết Nhâm Ngọ” mong mỗi anh chị em Năm Mới cùng gia đình “An vui và Hạnh-phúc”. Lần này Nhóm có thêm vài khuôn mặt mới: đây là Trưởng Nụ, chị Trương Lương Công, cùng theo kèm có 4 em bé cháu của anh chị Thiên-Nga, cháu của Tr. Nụ và con của anh chị Công.

Bữa ăn trưa vừa xong, Tr. Nụ đã tập cho anh chị em hát một bài ca mới, nội dung nói lên ý nghĩa cuộc họp thêm chứa chan chân tình mặn nồng. Anh chị em đã được Tr. Nụ hướng dẫn hát thành thạo bài hát có những lời như sau :

Gặp nhau đây, sau bao ngày chia tay,

Hát vang lên, cho bỏ lúc chờ mong.

Gặp nhau đây, ta hát khúc ca này,

Mỗi chân tình thêm chứa chan mặn nồng.

Điều đáng vui là Nhóm có thêm thành viên vốn có nghiệp dĩ “Nhạc sĩ”, từ nay anh chị em khỏi lo biến chế sửa lời các bài ca mà đáng lẽ phải xin phép tác giả trước. Sau màn ca hát trò chuyện, anh chị em đã trao nhau lời Chúc Mừng Năm Mới và hẹn sẽ gặp nhau lại vài dịp Sinh Nhật của BiPi 24-2-2002, muộn hơn 2 ngày, bởi lẽ ngày 22-2-2002 nhằm ngày thứ sáu, có Trưởng đang bận kéo cày.

Cảm động nhất là Tr. Phụ đã nói lên lời chia tay tạm biệt để về quê hương thăm người Bạn đời già yếu, hẹn sẽ gặp lại anh chị em trong Nhóm vào 12 tháng sau. Trước khi buổi họp kết thúc, anh chị em nắm tay nhau hát bài “Lúc thú vui này” và chị Minh-Lan có nhã ý mời anh chị em họp mặt lần tới tại tư gia để mừng Tân Niên và kỷ-niệm Sinh nhật BiPi và cũng là ngày “**Hướng-đạo Thế giới**” nhắc lại lời anh Chủ-biên “Liên lạc không bán”

Anh em thường nói Liên-Lạc là cái Đình Làng. Có ai nữ đem bán cái Đình Làng bao giờ nên Nhóm thật ngỡ ngàng không biết nói sao để có thêm ít nhất là 3 số Đặc-san, hầu tăng thêm niềm vui cho anh chị em ở nơi tận cùng trái đất (mà suông như Tiên) này. Nếu được anh Ngựa C.K và nhất là anh Cáo Đỏ Mặt vận dụng thêm vài thành công lực (dù có 100 thành công lực cũng bó tay mà thôi) mang ra Bru-điện gửi giúp. Cúi lữa có ghi ở “Chúc Mừng 10 năm Liên lạc” sẽ được đốt cho cháy bùng lên, sáng lên, sáng mãi lên. (Không chịu nói trước, bây giờ Ngựa hay Cáo cũng chỉ biết “cười trừ” mà thôi, vì không còn được 1 số. Xin hẹn 10 năm sau) Tất cả xin gửi đến Tr. Lê-Văn-Lệ ở Sydney. Mến chúc toàn ban Phụ-trách năm mới “Sức Khoẻ Tốt”, kéo cày thêm, không những năm Nhâm Ngọ mà mãi cho đến khi hơi tàn lực kiệt. (Quý hoá thay! Lời chúc rất dễ thương và đầy lòng Nhân-đạo). Mọi diễn tiến sinh hoạt ở Sydney đại khái là như thế xin được báo cáo tường trình cho các Làng, Xóm, Liên gia khắp hoàn cầu được biết.

Người báo cáo S.T.T.

* (Những giòng chữ nhỏ là của L.L)

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Hình do Tr. Hà Mã gửi tặng :

Nhóm Trường-niên Liên gia 1 làng Bách-hợp Sydney chụp hình lưu niệm tại công viên Garrison Point ngày 25-1.2002. Ảnh nhìn từ trái sang phải:

Hàng sau : Tr. Nụ, Tr. Công, con gái Tr. Công, bè trên Tr. Công, Tr. Mạnh Lan, Tr. Bích-Lan, Tr. Lệ và Tr. Vĩnh-Tiên.

Ngồi hàng trước : Tr. Phụ, con gái Tr. Công, Tr. Phiêu, Tr. Thanh, Bè trên Tr. Thanh, cháu nội Tr. Thanh-Huế (nhỏ đứng xen kẽ) và Tr. Thanh-Huế.

THÔNG-CÁO

về Hội-Nghị Quốc-Tế Trường và Họp Mặt Hướng-đạo Trường Niên - 2004

Do Quyết-định của Đại-Hội Hướng-đạo Trường-Niên ngày 02-7-02 tại Houston (Texas, H.K.), một cuộc Họp Mặt Hướng-đạo Trường-niên sẽ được tổ chức vào mùa Hè năm 2004 tại Orlando, Florida.

Mục đích cuộc Họp Mặt nhằm ba mục tiêu chính yếu:

1. Tạo dây thân ái giữa các anh chị em H.Đ. Trường niên V.N. khắp Thế giới, trong bầu không khí vui chơi, thoải mái cùng với gia đình.
2. Thảo-luận : Hướng-đạo Trường-niên có thể làm những gì để giúp các đơn-vị HĐVN tại địa-phương.
3. Tương quan giữa một đơn-vị "HĐTrN." (Làng, Xóm) với một đơn vị "HĐVN "(Liên-đoàn, Đơn-vị biệt-lập):

Đóng tiền và ghi danh họp lệ hằng năm như nhau.

Thêm vào đó, một Hội-nghị Quốc-tế Trường HĐVN do Hội-đồng Trung Ương HĐVN tổ chức cùng thời gian và địa điểm với cuộc Họp Mặt Trường Niên nói trên, với mục đích :

"Thảo-luận những đề tài liên quan đến việc Phát-triển Phong-trào HĐVN"

- Thời-gian: Từ ngày 01 tháng 7 đến ngày 07 tháng 7 năm 2004
- Tại: Fort Wilderness, Disney World, Orlando, Florida.
- Thành phần tham dự : Các Trường HĐVN, các đơn-vị HĐ Trường niên, các thành viên thuộc các Làng Xóm HĐTr.N. và gia đình.
- Ngoài ra Ban Tổ-chức sẽ hướng dẫn thăm viếng các thắng cảnh ở Florida, khu giải trí trong và ngoài Disney World.

Mọi chi-tiết liên quan đến Hội-nghị và Họp Mặt nói trên, xin tiếp tục đón xem các Thông cáo trên Báo-chí HĐ, Bản Tin HĐ, Nội-san Trường, Bản tin Liên-Lạc, "Trang Nhà" HĐVN, diễn đàn "Vietscout" của HĐVN, hay liên lạc với Trại-Trưởng: Hoàng-Ngọc-Châu , Đ.T. (407) 568-6876, địa chỉ: 20401 Marlin St., Orlando, FL. 32833, USA.

Điện thư: Hngocdongha@yahoo.com

Kính mời các Trường HĐVN, các Anh Chị Em trong Đại Gia-Đình HĐTr.N. hãy chuẩn bị ngay từ bây giờ để Mùa Hè năm 2004, chúng ta cùng với con cháu tham gia thật đông, trước là để giải trí, xem như một cuộc đi nghỉ hè gia đình nhưng với một chi phí "Rất Hướng-Đạo", sau là để chứng tỏ lực lượng hùng hậu và đoàn kết của Phong-trào chúng ta.

Thân kính chào Quý Trường và các Anh Chị Em .

Orlando, ngày 01 tháng 1 năm 2003

T.M. Ban Tổ-chức

Trại-Trưởng:

Hoàng-Ngọc-Châu

(Văn-Phòng-Trưởng Hướng-Đạo Trường-Niên)

Trại Hạp Mặt Hướng Đạo Trường Niên Toàn Thế Giới (Orlando, FL - VTN)

Một Trường đánh ba Hội Chiêng Trống khai mạc trại. Trống Đồng là phần đóng góp của Trường Đình Khắc Vinh. (Photo by VTN); Tại lễ khai mạc Hội Nghị Quốc Tế Trường 2004, Trường Nguyễn Văn Thuật tặng quà kỷ niệm cho trường Hoàng Ngọc Châu (photo by VTN): Hình chụp trước khi vào Hội Nghị Quốc Tế Trường HDVN 2004 (Photo By ToanVo)

Trại Hạp Mặt Hướng Đạo Trường Niên Toàn Thế Giới và Hội Nghị Quốc Tế Trường Hướng Đạo 2004 đã long trọng khai mạc vào lúc 10 giờ sáng Thứ Sáu 1/7/2004 và bế mạc vào lúc 8 giờ chiều ngày Thứ Ba 6/7/2004 tại khu đất trại Fort Wilderness với sự hiện diện

của quý Trường Hướng Đạo Việt Nam, Bà Magarette Skene Tổng Giám Đốc Văn Phòng Châu Citrus, Chị Rosie Ủy Viên Phát Triển Châu Citrus Nữ Hướng Đạo, Tiến Sĩ Nguyễn Đình Thắng, quan khách tại địa phương: Ông Nguyễn Tiến Toàn Giám Đốc Sài Gòn Radio, Bà Cúc Forshee, Ông Nguyễn Duy Lân Phó Chủ-Tịch CĐVN Trung-Tâm Florida và Ông Thư trong BCH-CĐVN. Fort Wilderness là một khu đất trại tọa lạc ngay bên trong Magic Kingdom của Walt Disney World, Orlando tiểu bang Florida. Diện tích trại có sức chứa 250 trại sinh với tiện nghi cho một kỳ trại dài ngày (theo Hướng Đạo). Vì lý do tiện ích này, Văn Phòng Hướng Đạo Trường Niên của Hội Đồng Trung Ương đã chọn nơi đây tổ chức những ngày hội ngộ của các Anh Chị Hướng Đạo Trường Niên và Hội Nghị Quốc Tế Trường 2004 của các Trường thuộc Hội Đồng Trung Ương (HĐTƯ) Hướng Đạo Việt Nam (HDVN).

Trong phần nghi thức khai mạc, trước khi mọi người chào cờ, các thành viên của phong trào đã tận mắt chứng kiến và tận tai lắng nghe tiếng Trống Đồng Việt Nam. Âm thanh truyền thống độc đáo này đã làm cho nhiều Trường rất bồi ngùi. Nhất là các Trường nay đã lớn tuổi như Mai Liệu, Bạch Bích, Nguyễn Xuân Mộng, Lâm Tô Bông (Chị), Nguyễn Trung Thoại, Nguyễn Tấn Định, Nguyễn Trọng Phu ... Tiếp theo là Tiếng Reo Hướng Đạo Việt Nam “Dô Ta.. A Dô Ta” và tiếp nối là các bài diễn văn khai mạc của Trại Trường Hoàng Ngọc Châu, diễn văn chào mừng của Trường Chủ Tịch Hội Đồng Trung Ương Nguyễn Văn Thuật.

Được biết Hội Nghị Trường tại Orlando là nơi dừng chân cuối cùng của chuyến công

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

du từ ngày 23/5/2004 của Tr. Nguyễn Văn Thuát khởi hành từ Sydney Úc Châu. Trong suốt quá trình này Tr. Thuát đã cùng Tr. Lê Thị Phi Lai (Phụ nhân của Tr. Thuát) đến họp tại Văn Phòng Hướng Đạo Á Châu tại Manila, Phi Luật Tân, Văn Phòng HĐTG tại Genève, Thụy Sĩ. Tr. Thuát đã dừng chân và ghé thăm các đơn vị HĐVN tại Balê, Nam Cali, Bắc Cali, Portland Oregon, Minnesota, Hoa Thịnh Đốn và cuối cùng là Orlando Florida.

"Ăn Trái Nhớ Kê Trồng Cây" là chủ đề hội ngộ của các Trường Hướng Đạo Việt Nam. Trong tinh thần đó đã được thể hiện qua hai ngọn đuôi BiPi và Trần Văn Khắc, qua ngày Mừng Sinh Nhật Trường Trần Văn Khắc: 1 tháng 7, toàn thể các trại sinh đã được những giây phút quý báu nhất để tưởng nhớ đến người có công gây dựng phong trào. Một phong trào từng mang lại cho dân tộc Việt những người công dân lương thiện có nhiều kỹ năng phục vụ công ích không vụ lợi. Nhằm mục đích ghi công những trường huấn luyện Bằng Rừng (Wood Badge), buổi Hội Ngộ Bằng Rừng đã được Tr. Hoàng Ngọc Hòa chủ đạo tổ chức ngay sau Lễ Mừng Sinh Nhật Trường Trần Văn Khắc với sự tham dự của tất cả các trường đang mang huy hiệu rừng có mặt tại trại.

Chương trình Hội Nghị Trường năm nay tại Orlando nhằm đào sâu sự hiểu biết một số nguyên tắc tổ chức của HĐVN cho các trường hiện đang phục vụ tại các đơn vị. Các Anh Chị Hướng Đạo Trường Niên còn được dịp hiểu rõ hơn vị trí và vai trò của Hội Đồng Trung Ương hiện nay tại hải ngoại trước hiện tượng sẽ có Hướng Đạo Việt Nam tái hoạt động trong nước. Các đề tài thuyết trình tại Hội Nghị Trường Niên và Hội Nghị Trường do Tr. Nguyễn Văn Thuát (Chủ Tịch HĐTU), Lương Hoàng Nam (Phó Chủ Tịch), Trần Hoàng Thân (Tổng Thư Ký), Nguyễn Đức Tùng (Thủ Quỹ), Hoàng Ngọc Châu (VP HĐTN), Hoàng Thông Lập, Trần Anh Tuấn, Bùi Vũ Đức (Đại Diện Miền Đông Hoa Kỳ), Võ Thành Nhân, Phạm Ngọc Quế Chi (Ủy Viên Kiểm Soát Tài Chánh) và đại diện các liên đoàn có mặt chia

nhau phụ trách và đồng góp phần thảo luận.

Nhân dịp có đông các Anh Chị đến từ nhiều địa phương, Tr. Lý Nhật Hui đã đại diện cho các Anh Chị thuộc ban tổ chức Trại Họp Bạn T.T. 8 thuyết trình về những chuẩn bị của trại và giải đáp những thắc về ngày trại lớn sẽ được tổ chức vào trung tuần tháng 7 năm 2006 tại Nam California.

Điểm danh qua các địa phương về tham dự ngoài Hoa Kỳ, chúng tôi ghi nhận có Chị Dương Kim Sơn Chi Nhánh Trường Canada, Bác Sĩ Vân Hạc đến từ Paris và Anh Chị Nguyễn Văn Thuát đến từ Úc Châu. Số trại sinh ghi danh đông nhất là Miền Đông Hoa Kỳ. Đơn vị ghi danh với số đông đáng kể sau Miền Đông mà còn có những đóng góp về tài chánh cho Trại là Xóm Trường Niên tại Sacramento, California do Tr. Nguyễn Xuân Mộng hướng dẫn và điều hành. Ngoài ra còn có quý Trường đến từ Oregon như Bạch Văn Nghĩa và Trương Văn Tiến. Tại Trước Đại Hội Đồng Tr. Bạch Văn Nghĩa đã nhận chức vụ Ủy Viên Phát Triển Liên Lạc cho Miền Tây Bắc Hoa Kỳ đặc trách các Tiểu Bang Oregon, Washington Stale và Vancouver (Canada).

Đặc biệt qua các buổi họp khoáng đại, Hướng Đạo Trường Niên cũng đã tìm cách hoàn bị cơ cấu tổ chức về pháp lý để hình thành các hội vô vụ lợi có "status" 501 (C) (3) nhằm hữu hiệu hóa các kế hoạch về tài chánh cho các đơn vị Hướng Đạo Trường Niên (Làng Bách Họp, Xóm Trường Niên . . .) Tiết mục đặc biệt này đã được Tiến Sĩ Nguyễn Đình Thắng, Giám Đốc Điều Hành BP SOS, thuyết trình và hướng dẫn cụ thể cho các trường HĐVN tại Hội Nghị Khoáng Đại của HĐTN 2004. Tiến Sĩ Thắng đã gợi đến cho Đại Hội Trường Niên không chỉ những kinh nghiệm hình thành các tổ chức thiện nguyện và những phương cách hữu hiệu để hoàn bị tổ chức mà còn cả những triết lý (Philosophy) phát triển của các sắc dân khi sinh sống tại Hoa Kỳ.

Hiện nay Văn Phòng Hướng Đạo Trường Niên do Trường Hoàng Ngọc Châu và Võ

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Thành Nhân điều hành. Ngay tại Trại Hạp Ban Trường Niên 2004, Tr. Mai Liệu và Tr. Nguyễn Trung Thoại đã mời thêm Tr. Đặng Văn Nước (Florida), Nguyễn Đạo Trường Đạo Lâm Đồng, giữ chức vụ Phụ Tá Văn Phòng Hướng Đạo Trường Niên. Sinh Hoạt Hướng Đạo Trường Niên hiện đang lớn mạnh là nhờ Tờ Báo Liên Lạc của Phong Trào Hướng Đạo Trường Niên do Tr. Nguyễn Trung Thoại phụ trách đã có trên 13 năm, phát hành rất đều đặn mỗi năm 4 số Xuân, Hạ, Thu, Đông.

Nguyên tắc chia ngành của Hướng Đạo hiện nay hoàn toàn dựa theo tuổi: Ngành Ấu từ 5-6 tuổi cho đến 10-11 tuổi. Ngành Thiếu từ 11 tuổi cho đến 18 tuổi (Main Stream). Ngành Thanh (hay còn được gọi là Kha) dành cho thanh thiếu niên tuổi từ 14 cho đến 21 (đang được hội Nam Hoa Kỳ áp dụng). Ngành Tráng nơi sinh hoạt của các Tráng Sinh tuổi từ 18 cho đến 25 tuổi (không có trong cả hai Hội Nam & Nữ Hướng Đạo Hoa Kỳ). Sau năm 1975, tại hải ngoại Hướng Đạo Trường Niên đã được hình thành và là nơi sinh hoạt của các anh chị H.Đ.V.N. có tuổi từ 21 trở lên. H.Đ.Trường Niên là một mô thức sinh hoạt hoàn toàn độc lập với các hội Hướng đạo bản địa.

Tại Hội Nghị Trường 2004, các thành viên của phong trào đã có những buổi sinh hoạt văn nghệ thật vui và đầy thích thú với sự hiện diện của Tr. Linh Mục Tiến Lộc và Tr. Nguyễn Đức Quang. Một điểm son được ghi nhận là: dù trời mưa bão hay khô hạn nóng bức các buổi sinh hoạt lửa trại vẫn đều đều diễn ra bên cạnh những đêm lửa dậm đường đầy tình người.

Kỳ hội ngộ năm nay ngoài nét đặc sắc của "canteen" với những món ăn thật ngon miệng, các trại sinh còn có dịp thăm viếng biển Clear Water (Tampa Bay), đi thuyền (airboat), ăn

thịt cá sấu, đi xem vườn Xoài (Melbourn), vườn Nhãn (Merrit Island, của Kỹ Sư Trương Đình Huấn), và cuối cùng mọi người có cơ hội tắm biển Cocoa Beach trước khi chia tay.

Ngày rời trại mọi người bồi ngùi chia tay và chân thành cảm ơn quý Anh Chị trong ban tổ chức đã hy sinh công khó để bảo đảm cho kỳ hội nghị được thành công, đó là các Anh Chị: Lê Thanh Liêm (FL), Phạm Thế Nhân (FL), Đinh Khắc Vinh (FL), Hoàng Ngọc Châu (FL), Trần Công Hoàng (FL), Trần Mai Hoa Maria (FL), Trần Ngọc Phụng (FL), Danh Kinh Luân (FL), Hoàng Ngọc Hòa (FL), Trần Minh Phương (FL, Nguyễn Quán San José), Trần Thị Huê (CA), Chị Nguyệt, Phu Nhân Trưởng Mục Sư Trần Minh Hải (MD), Hồ Thị Ngọc Yên (CA), Đỗ Quốc Tuyển (VA), Trương Thị Sen (FL), Hạ Bá Phúc (MD), Bùi Vũ Đức (MD), Nguyễn Đức Tùng (VA), Mã Thị Hoa (Ohio), Đặng Thị Loan và hai cháu Lam Sơn Tây Sơn (VA), Trần Thị Vân Hạc (Paris), Chị Bình và cháu trai (FL), Anh Xuân (FL), Phạm Ngọc Lâm (VA). Chị Hạ (ái-nữ của Tr. Thoại, Canada), Nhữ Văn Trí (VA), và Nguyễn Hữu Đệ (VA). Ngoài ra anh chị Lý Nhật Hui và gia đình, từ Nam California, đã mang tặng một thùng bánh cuốn lớn thật tươi ngon. Anh Chị Nguyễn Văn Như ngoài việc tiếp khách xa đưa về nhà hàng đêm còn hướng dẫn một số anh chị và gia đình đi chơi Disney miễn phí. Anh Phụng dù bận rộn công việc của Phó Trại Trường tại đất trại, khi có thì giờ rảnh cũng đã đưa một số anh chị đi Disney hay Epcot. Chị Cúc Forshee không những là vị mệnh thường quân trước đây cho HĐVN và ngay cả trại này, ngoài việc thăm viếng trại, Chị đã sẵn sàng giúp mấy Chị trong Ban Âm Thực đi mua sắm một số vật dụng cần thiết. Những anh chị khác cũng đã giúp ban tổ chức rất nhiều nhưng không thể kể hết được.

Người Tây Ninh

Trại Họp Mặt Trường Niên toàn thế giới được tổ chức từ thứ Sáu 1/07/04 đến thứ Tư 7/7/04 tại khu đất trại Fort Wilderness thuộc lãnh vực của Disney World. Tôi đến đất trại trước 1 ngày tức ngày 30/06/04. Tôi ghi lại một số vui buồn trong kỳ trại họp mặt này.

I- ĐI XEM ĐỐT PHÁO BÔNG :

Buổi tối ngày trại đầu tiên tôi gặp anh chị Lưu Ngọc Thành (Làng Bách Họp Hoa Thịnh Đốn) đang đứng gần nhà ăn (hai cái lều lớn áp vào nhau thành khu nhà ăn của trại). Tôi rủ anh Thành đi tham quan khu đất trại Fort Wilderness. Cả hai chúng tôi đang lưỡng lự không biết đi từ hướng nào trước khi đụng đầu Tr. Nguyễn Đức Tùng đang đi tới. Tr. Tùng là thổ địa khu đất trại Disney World. Người đã book khu đất trại này trước 2 năm. Tr. Tùng nói : “Tr. Trí và Tr. Thành nên đi tham quan khu đất trại sau này còn dẫn gia đình đi trại. Em đã tổ chức Trại tại Florida cho làng Bách Họp HTD 3 lần nên em biết khu đất trại này đẹp và lý tưởng cho gia đình cắm trại.” Tôi không biết Disney World có trả tiền quảng cáo cho Tr. Tùng hay không! tôi và Tr. Thành nghe Tr. Tùng diễn tả về khu đất trại, chúng tôi mê títt thò lò.

“Ngày Tr. Trí đi bộ ra khỏi cổng 50 mét là rẽ trái. Tr. đi thêm 200 mét nữa là đụng bảng Stop sign. Trường rẽ trái cứ đi thẳng là ra tới bờ biển. Ở đây tha hồ ngắm biển. Trên đường đi Trường sẽ thấy bên phải có cái hồ bơi lớn Trường tha hồ tắm. Đồng thời có một cái Gift Shop gần đó Tr. tha hồ mua đồ kỷ

niệm”. Tr. Tùng nói, Tôi và Tr. Thành nghe khoái lỗ tai. Hai anh em hý hửng rủ thêm em thiếu sinh Timmy, con của Tr. Mục sư Hải, đi theo. Ra khỏi cổng, ba anh em đếm 50 bước Hướng đạo nhưng chưa thấy ngã ba nào. Thêm 100 bước nữa cũng chẳng thấy ngã ba. Đi thêm 100 bước nữa mới thấy ngã ba. Mừng quá anh em rẽ trái. Cứ cắm đầu đi thẳng 200 bước hướng đạo cũng chẳng thấy ngã ba. Đi 800 bước nữa mới thấy hồ tắm và gift shop bên tay phải. Một quá ba anh em định quay về vì chưa thấy biển. Bất chợt có một chiếc xe 4 chỗ ngồi loại xe nhỏ chạy bằng pin, du khách thuê đi chuyến trong trại đi cùng chiều trở tới. Tôi vẫy dãi. Xe ngừng. Ba anh em quá giang đi ra biển. Trên đường đến biển chúng tôi rửa thềm Tr. Tùng : 50 bước, 200 bước mà đi hoài không đến. Tuy nhiên chúng tôi cũng được một buổi tối thoải mái ngoài bãi biển và xem đốt pháo bông lúc 9:00 đêm. Hôm sau gặp Tr. Tùng, tôi nói “Tr. Tùng đếm bước trên xe hơi chắc, báo hại anh em đi muốn gãy giò.” Tr. Tùng không nói nhưng cười tủm tỉm.

2. ĐI XEM ĐỐT PHÁO BÔNG LẦN THỨ HAI NGÀY JULY 4.

Sau chuyến đi đầu, Tr. Thành rút kinh nghiệm. Trường lấy bản đồ đất trại nghiên cứu. Trường tìm ra lối đi tắt. Trường nói với tôi “Chỉ mất có 15 phút là đi ra tới biển”. Thế là tối July 4 (ngày lễ Độc Lập Hoa Kỳ), Thành làm đầu tàu tổ chức cho cả trại đi tham quan biển. Lệnh Tr. Thành ban ra: 9:00 PM sẽ có

bắn pháo bông, 8:30 PM tất cả tập họp để khởi hành. Trước giờ khởi hành tôi bàn với Tr. Thành nên đi sớm 15 phút vì chuyến đi toàn là Trường từ 60 tuổi trở lên. Tập họp thì chậm (chứ không như lúc còn trẻ nữa). Đi thì chậm hơn. Tr. Thành đồng ý. Giờ khởi hành thay đổi 8:15 PM. Tr. Thành đi đoạn đầu, tôi đi đoạn cuối để kiểm soát anh em đi lạc. Cả đoàn đi xuyên rừng bằng đường mòn chứ không đi trên đường nhựa. Toán đi xem bắn pháo bông lần này có trên 15 người. Trưởng lớn tuổi nhất là Tr. Lê Xuân Mộng. Người bị trở ngại đi đứng là Tr. Mục Sư Hải. Tr. bị đau đầu gối vì tai nạn xe hơi mấy năm trước. Tất cả khởi hành vui vẻ, hớn hờ. 5 phút đầu cả toán còn đi hăng hái, 5 phút sau tôi đi cạnh chị Lưu Ngọc Thành. Chị bắt đầu rên “cái ông Trường Thành này không được rồi. Tôi nói là đi xe bus mà Trường không chịu. Đi hoài mỗi chân quá”. Tôi phải an ủi và khuyến khích chị nhiều lần. Chị vẫn cứ rên. Mục sư Hải kêu tôi nói “Tr. Trí ơi đến chưa? tôi đau chân quá không đi nổi nữa”. Tôi nói cho Tr. Hải vừa lòng “hay ta đứng đợi xe bus đến thì chúng ta sẽ hớt coi bắn pháo bông”. Tr. Hải đành phải bước đi tiếp. Tôi nói to “ quý vị ơi sắp đến rồi, quý vị cứ nhìn ngọn đèn vàng cuối con đường là đi đến. Nói thì nói thế khi đến ngọn đèn vàng thứ nhất thì lại thấy ngọn đèn vàng thứ hai xuất hiện. Tôi nói tiếp : “sắp đến rồi quý vị ơi.” Tôi nói liên tục nhiều lần để cả toán vui vẻ bước. Tôi đếm tới 12 ngọn đèn vàng thì đến bờ biển. Bờ biển chật ních du khách. Anh em tìm ghế ngồi. Tất cả kéo ghế ngồi dài dọc theo bãi biển. Đúng 9:00 PM pháo bông nổ tung bùng. Pháo bông nổ trên bầu trời đen thẫm đón mừng Lễ Độc Lập nhiều và đẹp hơn ngày hôm qua tôi và Tr. Thành đã xem. Nghĩ đến lúc quay về bằng đường bộ tôi không muốn kể tiếp, nó cũng giống như lúc đi, cả toán phải đi về mất 30 phút thay vì 15 phút như Tr. Thành dự trù.

3. TÊN RỪNG, TÊN RÚ.

Trong giờ giải lao, Hội Nghị Trường ngày 3/7. Tr. Chủ Tịch Nguyễn Văn Thuật phổ biến Nội San Trường số 13 được anh em mang đến

đất trại. Tôi đang lật qua lật lại tờ Nội San Trường chợt nghe tiếng Tr. Mai Liệu vừa chỉ tay vào trang trong của tờ Nội San Trường vừa nói “Tôi đã nói nhiều lần với anh em là con Hồ, con Báo không biết viết chỉ có con người biết viết thôi, do đó tác giả phải ghi tên mình rồi mới đến tên rừng. Nhiều anh em chỉ ghi tên rừng thay cho tên tác giả là sai..Tôi ngăn người ra. Thế là từ trước giờ tôi đã làm sai. Tôi quen dùng tên rừng thay cho tên rú của mình. Thưa Trường em xin ghi nhận và lần sau em làm cho đúng. Không phải có mình tôi làm sai đâu thưa quý Trường!!!

4. TÌNH ANH CHỊ EM.

Quản trò chính trong đêm lửa trại bé mạc ngày 6 tháng tháng 7 là Tr. Nguyễn Tiến Lộc. Ba mươi năm qua giờ tôi lại được xem tài điều khiển lửa trại của Trường. Anh em say mê theo tiếng hát của Nguyễn Đức Quang (du ca) và Tr. Tiến Lộc còn hướng dẫn anh em hát một số bài hát ngắn do Trường sáng tác. Khi Trường đang hướng dẫn bài hát trong đó có câu cuối là chữ “anh em ta. Tr. Mai Liệu nói “Tại sao không thêm chữ anh chị em ta mà lại chỉ có anh em ta mà thôi”. Mọi người đều cười. Tr. Tiến Lộc nói : “Để em thêm chữ chị trong câu anh chị em ta rồi Trường lắc đầu nói: “Nghe nó kỳ kỳ để lần sau sáng tác em sẽ ghi thêm chữ chị”. Tôi nghĩ bụng Tr. Lộc nói thế để Tr. Mai Liệu bằng lòng mà thôi. Nhưng khi đến tối hướng dẫn toán 1 (do Tr. Nguyễn Trung Thoại làm Toán Trường) hát “Bài Ca Sum vầy”, trong đó có câu hát cuối là câu : “Tình anh em luôn khắc ghi trong trái tim Hướng đạo VN”. Tr. Lộc nói ngay “Áy Tr. Trí cũng dùng chữ anh em mà không có chữ chị trong đó”, tôi nghĩ nhạc thì nó có nghĩa ẩn ý, hai chữ anh em cũng có ngầm ý là chị em nhưng sợ Tr. Mai Liệu không bằng lòng tôi đành nói : “để lần sau em sửa”. Xin thưa cùng quý Trường, Tôi và Tr. Tiến Lộc thuộc thế hệ Hướng đạo trước 1975.

5. CHỊ MẶC QUẦN VÀO.

Người làm không khí lửa trại bé mạc vui nhộn ngay từ lúc đầu là chị Vân Hạc. Chị đến từ Paris, Pháp. Tr. Tiến Lộc mời chị ra chơi

trò chơi thử trí thông minh và phản ứng đối đáp nhanh nhưng ngược. Tr. Lộc mời chị đến đứng đối diện Tr. Lộc. Tr. Lộc xua tay nói : “Xin chị về chỗ tôi không cần chị đứng đây nữa”. Chị Hạc đáp nhanh : “Tôi không về chỗ, tôi cứ đứng đây”. Tr. Hoàng Thông Lập bước nhanh đến gần chị nói “Chị đừng hôn tôi”. Vân Hạc nhào tới Tr. Lập và dang hai tay ôm ngay lấy Tr. Lập: “anh muốn tôi hôn anh hả, tôi hôn cho anh coi”. Tr. Lập sợ quá chạy. Mọi người ôm bụng cười. Chợt Tr. Đỗ Phát Hai nói :

“Chị mặc quần vào” Chị Vân Hạc cười, hai tay chống ngang thắt lưng. Mọi người tưởng chị sẽ tháo thắt lưng quần ra, chịu chơi mà. Ai ngờ chị Vân Hạc nói: “Tôi không thể cởi được vì nó là cái jupe” (cái váy tân thời). Quý Trường muốn hiểu sao thì hiểu nhưng tôi hiểu rằng cái jupe thì không phải là cái quần. Chị Vân Hạc trả lời đúng. Nhẽ ra Tr. Đỗ Phát Hai phải nói: “chị mặc jupe vào” . . . Hay tôi có thể hiểu rằng chị chỉ mặc có một cái jupe không mà thôi.

6. THỜI TIẾT TỐT.

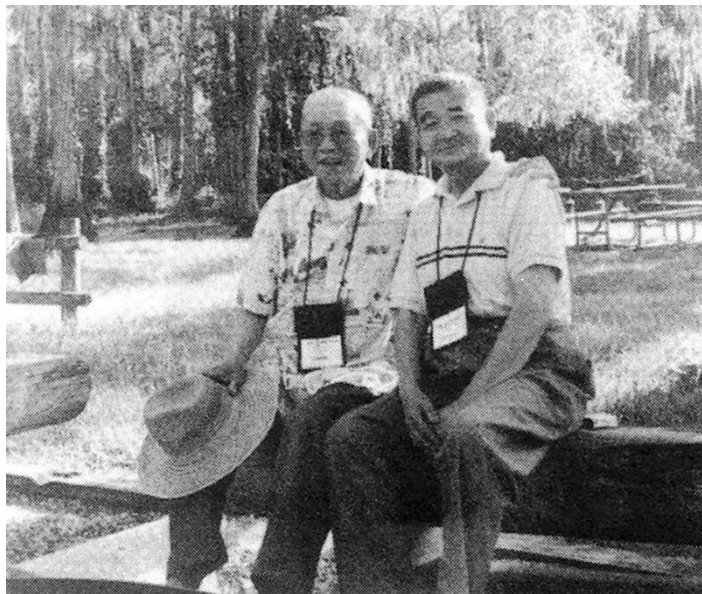
Khí hậu vào tháng 7 tại Florida không nóng lắm nhưng âm. Sáng nắng, nóng, chiều mưa rào, âm âm sấm chớp. Trại bị vài trận mưa lớn. Ở có vài ngày nghiệm ra rằng hề nghe tiếng sấm là thế nào mưa cũng kéo đến ngay sau đó. Khí hậu tuy không hợp với Công tôi ở Maryland có 4 mùa rõ rệt. Tuy nhiên trại này cũng là dịp tôi có những ngày nghỉ tốt, ngoài những ngày tham gia họp Hội Nghị Trường tôi còn có dịp đi cùng với một số trại sinh tắm biển và thăm vườn cây ăn trái tại Florida. Tắm biển và tham quan vườn xoài, vườn nhãn thật thoải mái, vui vẻ.

Kể mãi cũng không hết chuyện vui buồn trong trại này. Cuối cùng tôi cảm ơn Anh trại trưởng Hoàng Ngọc Châu và ban Tổ Chức trại. Trại mang tên là Hội Nghị Trường nhưng tôi đặt tên cho trại này là trại THÂN THIÊN VÀ THỪA THẢI. Thân thiện vì anh Trại trưởng hiền lành. TẤT CẢ TRẠI SINH ĐỀU CỎI MỎ. Thừa thải vì nhà ăn CÓ NHIỀU MÓN ĂN NGON. Ăn hoài không hết.

Viết vào ngày cuối trại Họp Mặt Trường Niên thế giới.

Nhữ Văn Trí
(Công Bền Chí)

Tr. Nguyễn-Trung-Thoại và Tr. Trần-Anh-Tuấn đang trao đổi ý kiến về Dự án Lịch Sử HĐVN (1930-2005) do Tr. Tuấn đã khởi sự thực hiện.

Chị Vê: Bầy Trưởng Của Tôi

Sói Con (ngũ tuần) Võ-Văn-Lượng

Vòng quanh đây anh em sói Con,
Bầy Sói Nhà Nam, vừa khéo vừa ngoan.
Cầm tay nhau anh em hứa sao Sói con :
Gắng sức luôn, hát múa vui, chăm làm....

Đó là đoạn đầu bài hát mà tôi còn nhớ được của thời 1950-51, mỗi sáng chủ nhật ở Nhà Thờ Phú-Cam, khi chị Bầy-trưởng Hồ-thị-Vê đến ra hiệu lệnh cho các anh em sói chúng tôi đứng vòng quanh chị để bắt đầu một buổi họp.

Bẵng đi gần 50 năm, kể từ khi xa Bầy Nguyễn-Trường-Tộ, anh em sói con chúng tôi mỗi người một ngả, Chị thì vào Nam, có đạo được biết Chị đã rất thành công trong binh-nghiệp (Nữ Quân-Nhân), tôi rất mừng và nghĩ rằng Chị rất xứng đáng, vì tài năng đã biểu lộ từ khi Chị còn rất trẻ. Thế rồi, vào một buổi sáng đầu mùa hè năm nay, tôi được tin chị Vê qua đời sau một cơn bệnh tim, tôi vừa thảng thốt vừa bàng hoàng xúc động.

Bầy Nguyễn-Trường-Tộ (Huế) Với Akéla Hồ-Thị-Vê (mặc đồng phục HĐ đứng hàng sau cùng, người thứ nhất, nhìn từ phải sang)

Liên Lạc Đòi Nợ

Thanh-Viêm

Bắc thang lên hỏi Ông Trời
Thiếu bài LIÊN-LẠC có đòi được không?
Trời rằng: “Chú thật là nông”
Đầu tàu muốn kéo wagon
Phải có củi, lửa, than hồng và xăng.
Chú mày phải gắng siêng năng
Phải viết tài-liệu để đăng thường kỳ.
Cao-niên sao chẳng kịp bì
Quả-phụ, thiếu-nữ, nam-nhi góp phần (1)
Vun quên mảnh đất tinh-thần
Trong nhiều huệ trắng dần dần nở hoa.
Hương hoa tỏa khắp phương xa
Hướng-đạo bốn biển một nhà anh em.
Tuổi thọ LIÊN-LẠC tăng thêm
Nói dây thân-ái khắp miền năm châu
Nếu muốn đạt được nhu-cầu
Đường đi đến đích còn lâu còn dài.
Các Trưởng tích-cực chen vai
Chú mày phải góp một vài lo âu
Bèn không dừng ở địa-cầu
Trăm sẽ ra lệnh, trực châu Thiên-cung
Trưởng Ba, Trưởng Tý vui mừng
Có bạn Hướng-đạo cùng chung tâm-tinh
Chọn hạ-giới hay Thiên-đình
Xét suy hơn thiệt người trình Trăm hay!
Nghe xong xây xắm mặt mày
Dần dần bình tĩnh tâu ngay Ngọc-Hoàng:
“Con xin ở lại trần-gian
Gia-đình hạnh-phúc, tận-tâm viết bài”.
Ngọc-Hoàng hớn hờ tươi cười:
“Trăm đã chấp thuận những lời của người”.
Tôi liền lấy bút mực ra
Viết gửi LIÊN-LẠC những ba bài liền
Cùng chúc quý Trưởng bình yên
Ăn ngon, ngủ được là tiên cõi trần.
Trăm năm cõi hạc đăng vân
Lòng son vĩnh-cửu TINH-THẦN BÍ PI.
Cổ lai hy cùng tiểu hi... hi ...

Canberra, ngày 01-05-1993

(1) Chị Ba, Chị Tý và các con của hai chị.

Sương Ghê

Mai Xuân Tý

Xin nói ngay là cái sương này chỉ dành cho những em tuổi từ sáu mươi, bảy mươi, hoặc tám mươi trở lên. Thật đấy, chỉ có những em thuộc lứa tuổi kể trên mới "họa may" hưởng được cái sương mà tôi sắp kể, còn các em 50 trở lại, thì, nếu muốn sương lây, cứ việc đọc tiếp, không ai cản ngăn gì cả.

Khoảng 70 năm về trước, tôi được cha mẹ sinh ra tại một thôn xóm nhỏ của một làng nghèo khó xa xôi của tỉnh Nam Định. Lớn lên, tôi nhớ là suốt đời tôi chỉ mặc áo nâu, quần nâu. Năm thì mười họa mới được khoác cái áo the thâm vá, và mặc cái quần cháo lòng. Thường nhật chỉ ăn ngô ăn khoai, lâu lâu mới được bữa cơm, bữa cháo... bèo ngư. Cuộc đời thật là cơ cực. Nhưng những cái cực về vật chất có nhằm nhò gì. Những cái khổ tinh thần mới đáng cho mình than thân trách phận.

Nói như vậy chứ tôi cũng không muốn tả những khổ sở của tôi ngày xưa và cái "sợ tây" của tôi như thế nào, anh em chắc ai cũng biết cả, nói thêm chỉ buồn cho cái thân già. Nhưng bỗng dung năm 1975, một số "chúng ông" được nhiều nước trên thế giới Tự Do mời sang cư ngụ. Trong số đó tôi được người mách nước, dắt vợ con đi theo. Từ đó cuộc đời tôi lên hương.

Xưa kia tôi chỉ tắm ao, tắm sông, bây giờ tôi lại được tắm "đút", tôi đã bắt đầu nói tiếng tây rồi đấy. Tôi lại nói cả tiếng Mỹ nữa cơ, tôi viết thơ về nhà khoe là tôi "shower" chứ không thềm nói "douche" nữa. Cuộc sống vật chất của tôi khác hẳn lúc tôi còn sống ở làng tôi. Nhưng vật chất mà nhằm nhò gì. Cái sương tinh thần mới là cái sương thân tiên. Sương không thể tả được là "lớ thương thế lão, lớ thương nằm thao". Chỉ biết trình ra đây để các cụ biết và định nghĩa cái sương hộ tôi.

Lúc tôi theo "chúng ông", dắt một vợ (một vợ mà thôi, vợ nhỏ bỏ lại) và 4 con trai sang đây, tôi đâu có ngờ rằng con trai tôi thằng nào cũng sắp đến tuổi đòi vợ rồi. Tôi rất mong các con tôi lấy được vợ "Truyền Thống" để có người nối dõi tông đường và khỏi mất gốc. Thế nhưng sự thực phũ phàng đã làm tôi đau khổ không ít. Các con tôi báo cáo cho tôi biết rằng : "Vợ truyền thống ở đây đắt tiền lắm, khó tìm, vì là loại nhập cảng, nên khó khăn lắm". Lúc đó tôi mới ý thức được rằng con mình thuộc loại "xí giai", học đốt, con nhà nghèo thì sức mảy mà lấy được vợ "Truyền Thống". Đành cho chúng lấy vợ "lô canh" vậy.

Tôi đang đau khổ như người bị bệnh trĩ, thì mấy năm sau tôi lại thấy tôi thật là sung sướng vì tôi có gần một chục cháu nội, thường chạy theo tôi và kêu : "ông nội, ông nội".

Làm ông, ai mà chẳng thương cháu, nhất là cháu nội. Nhưng tôi lại thương các cháu ngoại hơn là vì, không biết các nàng dâu của tôi có ngoại tình không mà các cháu nội tôi đứa nào da cũng trắng, tóc cũng vàng mắt cũng xanh, mũi cũng lõ.

Nhìn lũ tây con ấy, tôi sực nhớ ra rằng hiện nay mình là : "ÔNG NỘI TÂY", ôi giờ đời đất ơi sao mà sướng thế. Lại còn sướng hơn nữa là những khi các con dâu của tôi giận cháu nội tôi, chúng nó mắng nhiếc nhau bằng thứ tiếng gì mà tôi chẳng hiểu, thành ra tôi nghe êm tai ghê.

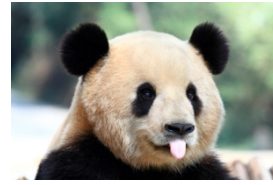
Tôi sung sướng vì tôi chắc chắn là các con dâu của tôi không bao giờ, xin nhấn mạnh KHÔNG BAO GIỜ, sẽ chửi các cháu nội tôi bằng câu : "ÔNG NỘI MÀY".

Sương ghê!

Mai Xuân Tý

Bán da gấu

Mai Xuân Tý

Chuyên bán da gấu thì ai mà chả biết. Nhưng nếu may ra có ai không biết thì xin thưa là chuyện một anh chàng mới sách sùng đi săn, chưa biết là có bắn được gấu hay không, đã đi tìm mối để bán da gấu. Cũng chẳng khác gì chưa đỗ ông Nghè đã đe hàng Tổng. Tôi vẫn tưởng rằng chỉ có những người trẻ tuổi, hăng tiết vịt mà hồ đồ, xón xác, bán da gấu. Dè đâu kẻ xum bà chè, cúp bình thiếc, hết xí quách như tôi mà cũng bán da gấu. Đáng lẽ tôi không bao giờ nói ra. Nói ra then thùng, xấu hổ, mắc cỡ lắm. Quyết tâm sống để bụng, chết đem theo. Thế nhưng sợ rằng giữ mãi trong lòng, rui nó xì ra bắt tử thì khổ. Cho nên phải nói ra. Nhưng chỉ nói với anh em mình thôi. Chắc chả có ai cười đâu. Anh em nhà cả mà. Trước khi dự Trại HỌP BẠN THẮNG TIẾN BA tại “Thánh Mátêô” (Saint Mateo), tôi bỗng nảy ra một ý kiến mà tôi cho là hay ho lắm. Ở đời ai chả cho ý của mình là hay, ý của thiên hạ dở ẹt. Tôi trộm nghĩ rằng Hội Đồng Trung Ương H.Đ.V.N. tuy được anh em Hướng Đạo khắp nơi suy tôn, thờ phượng, nhưng vẫn bị coi như cái bóng của Thánh của Thần, vì biết bao nhiêu đơn vị chỉ vẫn kỳ thanh bất kiến kỳ hình. Thậm chí có vài đơn vị vẫn cho là Hội Đồng Trung Ương chả ngó ngang gì đến anh em hết trơn hết trọi.

Để đánh tan mọi nhận định sai lầm của anh em, tôi bèn nghĩ rằng nơi nào có Hướng Đạo Việt Nam thì nơi đó PHẢI có một Phó Chủ Tịch Hội Đồng Trung Ương. Phó Chủ Tịch không cần phải đẹp trai, học giỏi, con nhà giàu, mà chỉ cần có thì giờ đến với anh em

mỗi khi anh em làm một chuyện lớn nào. Anh em sẽ vui mừng thung thưởng là Hội Đồng Trung Ương luôn luôn đi cạnh anh em. Anh em tha hồ hãnh diện với phụ huynh và đồng bào cũng như là các Hội Đoàn bạn. Vì quá tin là ý kiến của mình "siêu", tôi chắc mèm là kỳ họp Đại Hội Đồng tại Trại Thắng Tiến Ba, thế nào tôi cũng chiếm được một chức, tức là "có chức" Phó Chủ Tịch.

Vì quá chắc, tôi đã đi in mấy ngàn danh thiếp với cái tên của tôi thì in nhỏ, còn mấy chữ **Phó Chủ Tịch Hội Đồng Trung Ương H.Đ.V.N.** thì in thật to, chẳng những vậy mà còn in thêm mấy chữ **Vice President World Wide Central Committee for Vietnamese Scouting**, để lấy le với tụi Mỹ. Tôi loan tin khắp bạn bè, bà con, người quen, người lạ, rằng tôi là ông Phó. Tôi loan tin thì ít, bà xã tôi loan tin thì nhiều. Chả mấy chốc mà cả nước (Đều biết tin tôi là ông Phó. Đi đâu, gặp ai họ cũng chào tôi là ông Phó. Tiếng ta thì họ gọi tắt như vậy chứ tiếng Mỹ thì họ gọi đàng hoàng là **Mít Tờ Vai Xờ Prê Gi Đăng**. Tôi dè mê khoái ời là khoái.

Nhưng than ôi, khi anh em họp Đại Hội Đồng chẳng ai thèm đếm xỉa đến ý kiến của tôi, và tôi lại trở về cái chức cũ: Phó ... Thường Dân. Thôi đành hát câu "em ơi nếu mộng không thành thì sao".

Tôi buồn ghê. Nhưng đã lỡ nói phét rồi, có cải chính cũng đã quá trễ. Tôi cứ lờ đi để thiên hạ tiếp tục gọi tôi là ông Phó. Dù là Phó Mộc, hay Phó Thường Dân, cũng là ông Phó, chứ bộ !

LIÊN LẠC.- Bài bán da gấu này do Tr. Mai Xuân Tý viết sau khi Họp Bạn Thắng Tiến III ở San Jose trở về. Nay nhân dịp sắp đến Trại Thắng Tiến IV ở Paris, Liên Lạc xin lục ra để đăng vào số Tây-Du này. Đến kỳ Sanh-nhật Cự Bi-Pi năm 1994, nếu Cự có linh thiêng về báo mộng Ngựa C.K. này xin đề nghị Cự cử Trưởng Mai Xuân Tý làm Phó Chủ Tịch H.Đ.T.U tại Thiên Đình; đó là cách thưởng công Trưởng Tý đã hết lòng với phong-trào trong hơn 50 năm qua.

Rất mong Tr. Chủ Tịch H.Đ.T.U. chấp thuận để làm hậu thuẫn cho NGỰA đề nghị lên Cự Bi Pi.

CHUYẾN ĐI . TRẠI-TRƯỜNG BẠCH-MÃ KHÓ QUÊN

LTS.- Do một sự tình cờ, Ngựa được biết Tr. Lâm-Tô-Bông, một Huynh-trưởng kỳ-cựu, Đạo-trưởng Bình-thuận, hiện đã sắp "Bát tuần" và sẽ kỷ-niệm Sinh-nhật vào ngày 20-07 sắp tới. Liên-Lạc có đến thưa chuyện và xin Trưởng Bô nông một bài ghi về Kỷ-niệm Hướng-đạo. Được biết chị Lâm-Tô-Bông cũng là một Bầy-Trưởng ở Phan-thiết, cả hai anh chị là bạn rất thân của Trưởng Võ-Thành-Minh trước đây và đã có viết bài kỷ-niệm với Anh Võ-Thành-Minh trong một tập-san H.Đ. Liên-Lạc xin giới-thiệu Tr. Lâm-Tô-Bông và xin gửi lời mừng Bát tuần Trưởng B.R. Bạch-mã Bô Nông, với tất cả lòng kính mến và ngưỡng-mộ "Đêm Trong Rừng".

LIÊN-LẠC

Năm 1944 là năm đầu tiên tôi đi học về Thiếu-đoàn ở Bạch-mã (Huế). Trường Trại là anh Hoàng-đạo-Thúy. Trại-sinh gồm có 40 Trưởng chia làm 4 toán. Khi trại sắp xong (thời-gian 10 n gày) thì tôi nhận được một điện-tín ở nhà gọi gấp về để tiếp một phái-đoàn Thanh-tra sắp đi viếng Trường tu-thục Cẩm-bán của tôi. Tôi phải bỏ trại, đáp tàu suốt về trường Phan-thiết ngay. Mọi việc xong xuôi, ba hôm sau tôi trở ra trại lại thì được biết là các anh em đã đi khảo-sát rừng mới về. Một Trại-trưởng mới, chuyên dạy về Tráng-đoàn thay thế Anh Thúy. Đó là Trưởng Tạ-quang-Bửu. Anh biết tôi mất dịp đi khảo-sát rừng nên khuyên tôi chờ sang năm hoặc về Nha-trang thực-hành môn này vì đoàn Hướng-đạo tôi tại Phan-thiết thuộc Nha-trang với Trưởng Cung-giữ-Nguyên. Nếu tôi không muốn đi Nha-trang thì có thể đi khảo-sát một mình ở Bạch-mã. Tôi đắn đo suy nghĩ: nếu phải chờ một năm thì lâu quá còn về khảo-sát rừng Nha-trang thì tôi cảm thấy bất-tiện và nguy-hiểm vì tiếng đồn xưa nay: "*Cọp Khánh-hòa* (Nha-trang), *ma Bình-thuận* (Phan-thiết)". Nếu đi khảo-sát rừng một mình tức là phải vẽ họa-đồ một mình, ngủ đêm trong rừng và ghi chép

lại những gì mình nghe thấy trong 24 tiếng đồng hồ. Tôi mạnh dạn bằng lòng đi khảo-sát một mình tại Bạch-mã. Sáng hôm sau, đúng 8 giờ tôi đi gặp Trưởng Bửu để cho anh biết quyết-định của tôi. Sau những lời dặn dò, Trưởng Bửu giao cho tôi một bản sơ-đồ của rừng Kiên Kiên,- một lon gạo và nửa con gà sống.

Thế là tay cầm bút, tay cầm địa-bản, balo mang trên lưng, tôi xông vào rừng. Thỉnh thoảng liếc nhìn sơ-đồ và-căn-cứ theo đó mà tiến tới. Đi mãi, đi mãi, trời sắp về chiều, tôi bỗng gặp một toán người đi lại. Hỏi ra thì những người này ở rừng Kiên Kiên ra về. Tất cả đều cầm búa, cầm rựa. Họ vào rừng chặt cây và đốn củi. Thấy tôi đi một mình họ rất ngạc-nhiên và khuyên tôi nên thận-trọng. Họ nói: "Chúng tôi lúc nào cũng đi đông và có khí giới". Tôi hỏi ở đây có thú dữ không? Họ cho biết ít có tin gì, chỉ nên để ý tránh những con suối vì "ngài" hay tìm suối uống nước và chỗ nào mình đốt lửa thì "ngài" không lại. Nghe qua cũng rờn óc - tôi cố hết sức lấy can-đảm và bình tĩnh, lo đi nhặt củi khô chất thành từng đống và đốt lửa cả đêm trước lều nhỏ của tôi. Một đêm dài trong rừng vắng - tôi cặm cũi

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

vẽ lại họa-đồ và ghi chép tỉ mỉ những gì nghe thấy. Mệt là người, tôi lăn ra ngủ mê man, cứ nhớ là mình đã đốt cả 3 đồng củi, chả biết nó đã cháy rụi hết từ bao giờ. Khi giật mình thức dậy thì nắng ban mai đã đến khắp lều tôi. Lúc bấy giờ tôi cảm thấy nhẹ nhàng thơi thía lạ thường. Tôi còn nhớ điêm-tâm hôm ấy là chén com nguội và thịt gà kho hôm qua. Khi mình không còn “lo nghĩ” sợ hãi gì thì chén com nguội thịt gà kia hơn cả cao-lương mỹ-vị rồi. Về trại là 2 giờ trưa. Tôi sung sướng trình cho

Trường Bửu họa-đồ và những điều ghi chép trong suốt thời-gian khảo-sát. Trường Bửu cùng tất cả các anh em đều vui mừng thấy tôi trở vô trại bình yên vô sự. Họa-đồ tôi vẽ giống hệt họa-đồ của trại. Việc xảy ra đã 50 năm, giờ đây tôi sắp 80 tuổi. Thử theo lời yêu-cầu của anh “Ngựa chịu khó”, mặc dù đã lắm cảm tôi cũng tự hô “Sắp sẵn!”, cố gắng ghi lại một kỷ-niệm trong đời Hương-đạo để các Anh em đọc cho vui.

Siết chặt tay trái Anh em,
Bồ Nông Hy-sinh

KỶ NIỆM VỚI ANH ĐOÀN-TRƯỞNG

Năm 1950, tôi từ Thanh-Hoá hồi cư về Nam Định, thành phố lớn thứ 3 ở Bắc Việt. Chỉ vài năm sau khi chiến tranh Việt Pháp bùng nổ mà Nam Định đã có nhiều đồ nát, bất an. Vì chính sách “Tiêu thổ kháng chiến”, thành phố thu hẹp từ Năng Tĩnh tới Khoái Đồng, từ Bến Tàu tới Lò Trấu. Ban ngày, chính quyền tái thiết thành phố, dân chúng sinh hoạt bình thường. Ban đêm, đặc công phá hoại khủng bố, dân âu lo, cửa khóa then cài. Lúc này, Nam Định lại là căn cứ địa của quân đội Viễn Chinh Pháp. Sau những cuộc hành quân trở về, lính Lê Dương, Maroc đầy đường, say sưa, phá phách. Dân chúng phập phồng lo sợ ngày đêm. Trong cảnh bất an, xô đẩy như vậy, Nam Định vẫn có Hương Đạo Việt Nam sinh hoạt: Liên đoàn Trần Bình Trọng thuộc đạo Vị Hoàng, châu Sơn Nam. Đạo Trường là anh Lê Trường Thọ, Bày Trường là anh Nhất Ganh, Thiếu Trường là anh Trần Đình Chương, Thiếu Phó là anh Nguyễn Kim Doanh.

Tết Trung Thu năm 1952, tôi dự thi chạy dai sức quanh nhà máy tơ Nam Định. Tôi thấy

các trường săn sóc, khuyến khích “thí sinh HĐ” từ đầu đến cuối cuộc đua, cả đoàn cười đùa vui vẻ, trong khi tôi là thí sinh tự do thì lẻ loi một mình. Kết quả, đội trưởng Thành “kêu” về nhất, vài thiếu sinh khác cũng về hạng tư, hạng năm. Thấy họ sinh hoạt vui vẻ trong tình đồng đội, nên tôi muốn vào HĐ. Nhưng khó khăn lắm, mới được cha tôi cho phép. Vì anh họ tôi là trưởng Trần Ngọc Bồng bị bệnh lao mắt sớm, cha tôi lo ngại “thằng con” sẽ quá mê HĐ, ham đi trại rồi mắc lao chẳng ?

Cuối năm 1952, tôi nhập Thiếu đoàn, ở đội Gà do Vũ Mạnh Hùng làm đội trưởng. Cuối năm, Hùng du học ở Pháp. Đội trưởng mới là Nguyễn Ngọc Minh (sau là cameraman của Trung Tâm Điện Ảnh Saigon. Hiện định cư ở Úc. Trong đội có Trần Đình Thủy (em ruột anh Chương, sau là Đạo Trường Tân Bình, hiện ở Texas), Nguyễn Văn Phi (sau là Thiếu Trường đạo Tân Bình, hiện ở Úc), Thọ, Thọ..ọ, Huyền, Mai Trung Hoa... Qua chương trình Tân sinh, tôi chuẩn bị tuyên hứa HĐ. Vì thiếu an ninh, đêm tĩnh tâm đã tổ chức trên căn gác nhỏ nhà anh Chương, cả đoàn ngủ ở đó, sáng dậy thật sớm đạp xe lên Két Nước cắm trại và anh Chương nhận lời hứa HĐ. của tôi ngay bên bờ sông Vị Hoàng, trong trại Tất niên. Tôi nhớ, có lần anh Chương mời Trưởng Sói Cười Đinh Xuân Phúc từ Bùi Chu qua Nam Định thăm LĐ. Trần Bình Trọng, cũng xuất du ở Két Nước. Lần đầu tiên tôi đi bộ bên trưởng Phúc lên Vị Hoàng, vừa đi vừa phỏng vấn để làm báo Đội, rồi 15 năm sau tôi lại lẻo đẻo theo “bố Phúc” từ Hồi Nguyên đến Tùng Nguyên...

Hồi đó, anh Chương trạc 22 tuổi, là công chức tại Toà Tỉnh-Trưởng Nam Định. Tôi thấy gần như lúc nào anh cũng hăng say làm việc. Ngoài giờ đi làm, anh dịch sách chuyên môn của HĐ. Pháp, rồi cặm cụi đánh máy phát cho đoàn sinh làm tài liệu. Anh xin được đoàn quán trong sân quần vợt Vọng

Cung, chiều nào anh cũng đến, vừa trông đoàn sinh trang hoàng góc đội vừa chơi quần vợt. Tối nào ghé nhà anh ở ngõ Nhà Thờ, cũng gặp anh quây quần với bạn bè ca hát. Tuần nào họp đoàn anh đều mang theo chiếc phong cầm bát giác, dạy chúng tôi những bài ca HĐ. Anh sống vui vẻ với mọi người, nhưng lại rất nghiêm. Một kỷ niệm: Khi mới vào đoàn, tôi sắm được chiếc mũ dạ rộng vành, thích thú lắm! Đến trường cũng đội mũ này, nhưng vì ảnh hưởng phim cowboy nên bóp mũ HĐ thành kiểu mũ cao-bồi. Cuối tuần đi họp, anh Chương gọi riêng tôi ra góc sân "dặn dò". Từ đó, tôi nhớ lời anh nên thường mặc y phục HĐ chỉnh tề. Một kỷ niệm khác ở Saigon : Khi anh chưa lập gia đình. Mấy thằng tinh quái chúng tôi nói nhỏ với anh là có một nữ trưởng "Chịu" anh lắm. Anh vừa nghe xong, liền "quạt" chúng tôi một trận. Anh trực tính, nói xong rồi bỏ. Nhưng mấy đứa tôi từ đó có bao giờ dám chọc phá anh nữa đâu! Sau này, trưởng Trần Văn Lược cho tôi biết anh em HĐ. còn gọi anh Chương là "Chương Bảy Phở", vì có lần anh đã ăn hết 7 tô phở Hàng Đồng. Tôi hỏi anh về chuyện bảy phở, anh chỉ cười xòa!

Năm 1953, anh Chương động viên vào trường Võ Khoa Thủ Đức. Tôi lên Hà Nội học dự Họp Bạn HĐ Bắc Việt tại sân Septo, rồi di cư vào Nam. Đến đầu năm 1955, tôi mới gặp lại anh tại nhà hẻm Lý Trần Quán, cạnh chợ Tân Định. Lúc này bận quân vụ, anh không hoạt động HĐ. Nhưng Nguyễn Văn Phi, Trần Đình Thủy và tôi đang sinh hoạt ở đạo Tân Bình. Trong lúc cầm đoàn, gặp khó khăn, chúng tôi thường nhờ anh "gỡ mối". Anh chỉ dẫn tận tình, cung cấp thêm tài liệu HĐ và khuyến khích chúng tôi về trại trường nhiều hơn.

Cuối thập niên 50, anh dọn về đường Huỳnh Khương Ninh. Anh vẫn thích bạn bè đến hội họp ca hát. nên nhà anh trở thành "Câu lạc bộ thanh niên" lúc nào không biết. Tại đây, một nhóm thân hữu HĐ thành hình, đặt "chức phận" như ngày xưa cho vui! Bên đảng trai có cụ Thượng Vũ Thanh Thông,

ông Tham Trần Đình Chương, ông Phán Trần Trung Huân, ông Xã Ngô Anh Giang, ông Nhiều Lư Hồng Phúc, ông Hương Nguyễn Quý Thục ông Trưởng Trần Đình Thủy, chú Mỗ Trần Trung Phúc và tôi, Phó Lý. Bên đảng gái có bà Cả Đất Hộ (Trần Thị Mai), cô Hai Tân Định (Lê Thị Thục), cô Ba Bến Thành (Trịnh Minh Đỗ Quyên), cô Tư Dakao (Đỗ Kim Bích), cô Năm Gia Long (Vũ Ngọc Ly), cô Sáu Tao Đàn (Trần Đạm Phương) và cô Bảy Bà Rô (Trần Lan Anh). Bên đảng gái, xếp theo lớn nhỏ, kèm theo địa danh để chỉ nơi cư ngụ. Mỗi cuối năm, dân làng đều mặc quốc phục hội họp, tế lễ tại nhà Hương Thục bên Ngã ba Cây Quế, Gia Định. Đảng trai thì khăn đóng áo dài, đảng gái thì áo tứ thân, khăn mỏ quạ. Thật ngộ nghĩnh, nhưng vui! Năm 1960, trưởng Cung Giũ Nguyễn từ Nha Trang vào dự buổi họp làng, thấy dân làng sinh hoạt vui vẻ thân tình nên đặt tên là Làng Tân Hương (một làng chài lưới trong truyện Le Fils de la Baleine của trưởng Nguyễn). Từ đó đến nay đã hơn 30 năm, dân làng Tân Hương vẫn giữ tinh thần hữu như xưa.

Năm 1962, tôi động viên vào Thủ Đức, rồi chuyển xa Saigon. Anh Chương làm ở Cục Công Binh, bận tái thiết Dinh Độc Lập. Cả năm, anh em mới gặp nhau vài lần. Nhưng nếu gặp thì chuyện không dứt, cười không ngưng. Tới năm 1969, tôi biệt phái về dân sự. Mỗi lần gặp, anh đều nhắc tôi nên trở lại sinh hoạt HĐ. Sống lãng du đã quen thân, tôi ngần ngại, lần lữa qua ngày. Sau, nhờ trưởng Thông "hối thúc", tôi mới vào Toán Huấn Luyện Miền III. Đến khi gặp anh Chương, tôi không còn áy náy.

Anh di tản cuối tháng Tư Đen, tôi vào trại tập trung. Sau 8 lần thất bại, cuối năm 1980, bốn cha con tôi vượt biển tới đảo Bidong, rớt như mòng toi. Trong thư từ nhận được lần đầu, có lời ân cần thăm hỏi, dặn dò của anh chị Chương và gói "lì xì". Tôi giảm bớt lo âu để chờ đợi đi Hoa kỳ. Hè 1981 tôi tới Milwaukee, lại gặp anh. Mỗi cuối tuần, anh từ Kenosha lái xe 35 miles

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

lên Milwaukee lo việc cộng đồng. Dù bận rộn hay tối khuya, anh cũng ghé thăm cha con tôi. Anh trao kinh nghiệm định cư, chỉ dẫn thể thức xin học và cho những vật dụng cần thiết. Ngày lễ nghỉ, anh đưa chúng tôi đi chơi xa: Washington DC, Michigan. Mặc dầu tôi đã trung niên, mà vẫn khoái, vì thấy anh săn sóc như ngày mình còn niên thiếu ở đoàn Trần Bình Trọng.

Mấy năm sau, bệnh thận của anh đến thời kỳ trầm trọng. Anh gầy hẳn đi vì ăn uống phải kiêng kỹ lưỡng. Chị Chương là “Nữ Điều Dưỡng”, lo cân thực phẩm theo lời bác sĩ, anh đi đâu chị cũng theo săn sóc. Dù đau, dù ốm, anh vẫn tiếp tục sinh hoạt Hội Người Việt. Ai cũng thương anh, mến anh, nhưng không ai gánh Hội cho anh nghỉ. Mùa đông 1986, anh phải vào bệnh viện để cấy thận. Anh nằm bệnh viện phía trước, nhà tôi nằm nhà thương phía sau. Tôi thật lo cho bệnh tình của hai người thân. Vợ chồng Thủy Ly từ Texas lên, vợ chồng Phán Huân từ Pháp qua ghé thăm, anh vẫn vui vẻ như không có chuyện gì lo ngại.

Thế rồi, một buổi sáng, chị Chương gọi tôi, báo tin anh đi rồi. Tôi vội vào bệnh viện nhìn anh lần cuối. Anh nằm đó thanh thản, tôi đứng đây nặng trĩu u buồn.

Trên 30 năm biết anh, được anh dìu dắt từ niên thiếu đến trưởng thành. Một đoàn trưởng, một đoàn sinh suốt đời gắn bó. Nói gì hơn, chi biết ngậm ngùi và cầu nguyện cho Anh.

Một buổi trưa, trời trong sáng, gió lạnh căm, tôi lặng lẽ khiêng anh tới nơi an nghỉ cuối cùng. Bằng hữu thương anh, đồng hương tiếc anh, đứng kín quanh mộ phần. Trời đông tuyết lạnh, anh một mình nằm đó, chưa ai muốn chia tay. Trên mộ bia anh, chị Chương khắc thêm một dấu đường Hương Đạo: Dấu cuối cùng (một hình tròn với dấu chấm giữa tâm). Chấm dứt cuộc chơi lớn của anh trong suốt 57 năm.

Anh vĩnh biệt cõi đời, mang theo tiếng AAA vang dội của đoàn sinh xa gần nhớ ơn Anh, mang theo bông hồng đỏ thắm của bằng hữu thương tiếc anh.

Trần Trung Hợp
Mùa đông 1933

Đội bóng rổ T.Đ. Trần Bình Trọng (Nam-Định) Hè 1953 (Người có dấu + là Anh T.Tr. Trần Đình Chuông)

MỘT NGÀY THẬT VUI

Ngày 20-4-94 thành-lập Xóm H.Đ. Trường-niên Montréal, Tr. Trần-minh-Thường đại-diện các Trường ở Ottawa đến Montreal để quan-sát (có tin tưởng thuật trong L.L. số này). Đúng một tháng sau, ngày 21-5-94 anh chị em Trường-niên ở Ottawa họp nhau lại để thành-lập Xóm. Tất cả tề-tụ tại nhà Chủ-tịch Danh-dự, Tr. Trần-văn-Khắc. Tham-dự trong buổi gặp gỡ này các Trường ở Ottawa gồm: (theo danh-sách: 14 vị, trong số này có nhiều vị trên Bát tuần 3 vị trên Thất tuần, 2 phụ-nữ, các vị khác đều trên 40).

Phái-đoàn Xóm Trường-niên Montréal gồm 6 Trường đến góp vui, tất cả đi trên một chiếc xe van, gồm có: Tr. Thọ, Tr. Thiết, Tr. Thoại, Chị Tý, Chị Thoại và Thủ-quỹ L.L.: Mai-xuân-Phú, khởi-hành ở Montréal rất sớm, đến Ottawa đúng 10 giờ, giờ ấn-định. Trước tiên, cả 2 Xóm đều đứng dậy nghiêm-chỉnh chúc Thọ Trường Trần-văn-Khắc rồi trao đổi ý-kiến về bản dự-thảo điều lệ của Hội và bầu Ban chức việc của Xóm như sau:

Trường Xóm Tr. Nguyễn-đức-Phúc. Thủ-quỹ: Tr. Vũ-thúy-Lan. Mõ Xóm: Tr. Nguyễn-Kim. Xóm Ottawa dự-định mỗi tháng sẽ họp một lần để gặp gỡ nhau bàn cách gây dựng lại Liên-đoàn H.Đ. Ottawa đã âm thâm.....ngưng hoạt-động khá lâu.

Ngoài ra, cả 2 Xóm đều thỏa thuận tổ-chức một buổi lễ đặc-biệt dành riêng Mừng Tr. Trần-

văn-Khắc: "65 năm với H.Đ.V.N. vì e ngại đời đến sang năm (1930-1995) sức khoẻ Tr. Khắc sẽ không cho phép tổ-chức ngoài trời nên tất cả các Trường hiện-diện đều đồng ý tổ-chức vào đầu tháng 7/1994, Xóm H.Đ.TN Ottawa sẽ đăng cai buổi lễ với sự phối-hợp của 2 ái-nữ của Tr. Khắc (Cô Thu và Cô Phượng). Đây là lần đầu tiên H.Đ.V.N tổ-chức một buổi lễ như vậy và ngoài các tiết mục truyền-thống, có lễ Tạ ơn Trời Đất đã đặc-biệt ban cho Tr. Trần-văn-Khắc sống đến ngày này với Phong-trào và anh chị em H.Đ.V.N.

Trên đường trở về, phái-đoàn Montréal rất vui mừng là Xóm H.Đ.TN Ottawa đã thành hình, duy còn chờ Xóm Toronto phát cờ ngũ hành đánh trống thì 2 Xóm Ottawa và Montréal sẽ lên thổi kèn và gõ phèn la cho vang dội các Xóm khác trên Thế-giới thức dậy để... "vui ca vang lên" thì còn gì sung sướng cho bằng, vì chúng ta phải hãnh-diện mà nói lên rằng: "Chúng ta ra đi, mang theo... Quê Hương".

Tám ảnh kỷ-niệm cuối cùng của Tr. Trần-văn-Khắc nhân buổi họp Xóm H.Đ Trường-niên Ottawa (21-5-94)

Hàng trên: Tr. Thoại, Tr. Thiết, Tr. Phúc, Tr. Khắc, Tr. Cương, Tr. Thọ, Tr. Kim

Hàng dưới: Cô Phương-Thu, Chị Thoại, Chị Tý, Chị Thuởng, Tr. Thuởng, Cô Kim-Phượng

LẠI CHUYỆN HƯƠNG ĐẠO MỘT NGÀY...

Lê Nguyên Bách

Tôi đã có dịp thừa với các anh chị em rằng cái tinh thần Hương Đạo trong con người đáng quý hơn là cái tinh thần của con người Hương Đạo vì có nhiều người, tuy chưa là Hương Đạo một ngày nào, đã từng có tinh thần Hương Đạo một cách tự nhiên như con cá, nở ra trong nước là tự nhiên biết bơi, biết lội.

Và đây là chuyện một người chưa là Hương Đạo mà ai cũng... coi là Hương Đạo ! Năm 195... tôi được quen một giáo sư tư thực tên là L.V.P. Thấy tôi mê uống trà và mê thích các ấm trà cổ, p... khoe với tôi là ông thân sinh, di cư từ Bắc vào, có đem theo được một bộ đồ trà, gồm đủ thứ, từ cái khay trặc khảm xà-cừ, đến chén tổng, chén chuyên. Đặc biệt là chiếc ấm "THẾ ĐỨC" gan gà và bốn chén "quân" ngoài là đất nung nhưng trong có tráng men sứ! Tôi khen là bộ đồ trà đó bây giờ hiếm lắm. Độ một hai năm sau, một hôm p... chạy đến khoe với tôi: Anh ơi! Anh sắp có bộ đồ trà em khoe với anh hôm trước !

Tôi hỏi: Ở đâu ra bộ đồ trà đó? p... đáp : Cậu em sắp lên đây với em, em đã viết thư xin đem bộ đồ lên cho anh. Mấy bữa sau, p... đem một ông cụ tới nhà tôi, giới thiệu là Cụ thân sinh ra p.... Tôi mời Cụ ở Lại dùng cơm. Cụ nhận lời ngay, không khách sáo. Năm đó Cụ chừng 60 tuổi, người đầy đà, hơi thấp, lơ thơ vài sợi râu, tiếng nói oang oang. Vừa ngồi cạnh mâm, Cụ đã cười ha hả mà bảo tôi: Bác nhìn cái mặt của em bác kia! (chỉ vào p...) Nó đang lúng túng không biết ăn nói với bác bây giờ ra sao đây! Câu chuyện như thế này: Em bác viết thư bảo tôi đem bộ đồ trà lên biếu bác. Nó có biết đâu là tôi biếu một ông bạn rồi còn đâu! Hôm tôi lên đây, nó thấy không có

bộ đồ trà, nó sợ bác mắng là thất tín nên có bàn với tôi là đi mua một bộ khác biếu bác. Tôi thấy không được. Con người phải có Thành, Tín. Không có thì nói không có tại sao lại phải nói dối. Tôi cho mất bộ đồ trà rồi thì tôi nói không còn nữa. Thế thôi! Bác đâu có mong tôi đến để đem bộ đồ trà biếu bác? Vật thân ngoại, nay ở tay mình, mai ở tay người, có gì là bền vững đâu?

Cơm nước xong, Cụ nói sắp lên chùa lễ Phật. Tôi lấy ra 20\$ nhờ Cụ đem lên Chùa bỏ giúp vào thùng Phước Sung. Cụ xin tôi miếng giấy, đề ngoài: Tiền 20\$ của bác Bách cúng Phật rồi gói kín, cất vào hâu bao. Tôi cười mà hỏi Cụ: "Sao Ông phải ghi rõ tên con ngoài bao thế?" Cụ moi thêm một vài bao khác mà bảo: "Ày ! Đây tôi cũng còn vài bạn gửi tiền lên chùa nữa. Mỗi người một tấm lòng. Mình phải đem nguyên vẹn tấm lòng đó lên lạy Phật. Có người thấy tôi có tiền lễ cứ đòi đổi. Đổi sao được? Có khi bác muốn cúng tờ giấy bạc mới, tôi lại đổi thành mấy tờ cũ thì có phải không đúng với lòng bác muốn cúng dường không?"

Tôi cúi đầu khâm phục : Ông mà làm Thủ quỹ thì không còn sợ sẩy đi đâu được đồng nào! Mắt Cụ già long lanh sáng: Thủ Quỹ hả? Chính tôi là Thủ Quỹ của Hội Hương Đạo ngoài Bắc đây. Khi di cư, mạnh ai nấy chạy, có ai biết tôi còn giữ của Hội bao nhiêu tiền đâu? Thế mà tôi nhặt nhanh hết tiền của Hội, đem đủ vào Nam, trao lại cho Thủ Quỹ mới, không thiếu đồng nào. Mà... bác biết không? Tôi đâu có là Hương Đạo một ngày nào đâu? Chẳng qua các bác ấy tin cậy thì giao tiền cho tôi giữ, thế thôi!

Ông Cụ tôi mới nhắc tới, tên là Nguyễn

Bá Thảo. Không một người Hướng Đạo cũ nào, nhất là các anh chị em từ Bắc di Cư vào Nam sau Hiệp định Genève, đều không biết đến Cụ Nguyễn Bá Thảo, người Thủ Quỹ giữ tiền của Hội mà khi di cư, đã coi là mất sạch, lại đem vào Nam hoàn toàn số tiền quỹ trước

đó. Ai cũng biết Nguyễn Bá Thảo là Thủ Quỹ của Hội nhưng không ai ngờ được rằng Cụ Thảo, theo lời Cụ nói với tôi, lại chưa phải là Hướng Đạo một ngày nào cả.

Cò Hấp Tập

**TẶNG NHỮNG AI CÓ MẶT
BÀ NGÀY TRẠI "SẮP SẴN" 2018**
sóc lạnh lợi - lê anh dũng

01 - LÀNG BÁCH HỢP VÙNG VỊNH

Trại "sắp Sẵn" kỳ này vui quá
Làng Vịnh xa xôi cũng dự phần
Mỏ Nhọn đem theo nhiều Mỏ Nhọn
Nhọn Thơ - Nhọn Hát - Nhọn bao sân!
Thơ văn lém lỉnh tài đối đáp
Kể cất tiếng ca tựa chuông ngân
Trường Niên khắp chốn đều khâm phục
Hẹn lại gặp nhau nối tình thân!

02 - LÀNG QUẢNG TẾ

Trường Niên Quảng Tế quyết tham gia
Quý Ôn, quý Mê đầu đã "tra" (già)
Dù nhau "Sắp Sẵn" ta cùng hát
Gậy chống, tay run vẫn múa ca!
Theo lên cao độ ba nghìn phít (3000 ft)
Quanh co đường dốc ngắm lạc đà
Hướng Đạo càng già càng mê trại
Phục lẫn Ôn Mê Huế của ta!

03 - GIA ĐÌNH BÁCH HỢP

Gia Đình Bách Hợp của ta
Chăm lo "Âm thực" cả nhà Trường Niên
Một xe lương thực "trâu điên"
Lo ăn hơn bốn chục "tiên" hạ trần!
"Về Nguồn" thơ thả vang rân
Đóng vai "Sư Cụ" tinh thần Phật Gia
Trò chơi văn nghệ đờn ca
Góp phần "Gắn Bó" tình già tình thơ
Bầu Chương xứng đáng cầm cờ
Vẹn toàn sau trước giấc mơ "kết đoàn"

04 - BAN QUẢN TRẠI và TRẠI SINH THIẾU

Trong rừng vọng tiếng hát ca
Các đoàn sinh Thiếu chan hoà niềm vui
Lều trại "SẮP SẴN" tới lui
Cổng chào cùng với cột cờ dễ thương
Khai mạc nhộn nhịp - kỷ cương
Khá khen các "TRƯỞNG" lên đường dẫn thân
Ban Quản Trại thật ân cần
Khó khăn giải quyết tinh thần "NÓI DÂY"!

05 - PHỤ HUYNH

Con em đi trại dài ngày
Phụ Huynh khệ nệ chung tay "theo cùng"
Cũng lều cũng chống lung tung
Cũng bếp cũng núc lụng bùng khó khăn
Tương lai giáo dục trúc măng
Cha mẹ cũng giống như rằng... "TRƯỞNG NIÊN"
Cũng ca cũng hát cũng "ghiền"
"Về Nguồn" văn học "thơ tiên" ôn bài
HƯỚNG ĐẠO đường của tương lai
Con em mình sẽ so tài thấp cao!

04-9-2018
sóc lạnh lợi

MỘT NGÀY THẬT VUI VÀ HỮU ÍCH

(Thành lập Xóm Trường Niên Calgary : 31-7-1994).

Calgary ngày 31-7-1994 áo đỏ : Tr. Phan Thu (Trưởng Xóm) trái của Ngựa là Tr. Đào-Tế-Cát. Tr. Nguyễn-Xuân-Linh

"Trở về Xóm Hương-đạo Trường Niên để tìm lại tình anh em, sự thông cảm, và giúp đỡ nhau để mỗi người được thấy mình hữu ích cho nhân quần xã-hội". Câu kết của tờ thông báo ghi trên đã đem về cho Xóm Hương Đạo Trường Niên Calgary gần 20 Anh Chị Hương Đạo và thân hữu. Ngày 31-7-1994, tại Bowness Park, ban vận động phối hợp với Tráng-đoàn Nguyễn Trãi, đã tổ chức một cuộc Picnic cho Anh Chị Hương Đạo Trường Niên và gia-đình có trên 50 người tham dự. Từ 3:00 PM, bằng phương tiện tự túc, từng xe gia đình người Việt chen lẫn trong rừng xe của những dân cư khác, đưa người đến đất trại. Tr. Phan Thu đã đến sớm và chọn một khu vực khá lý tưởng cho việc hội họp, ăn uống vui chơi. Tuy tại đây có sẵn bàn ngồi ăn và bếp củi, Tr. Thu vẫn cẩn thận đem theo bếp than từ nhà, theo tinh thần tự lực cánh sinh của Hương Đạo.

Đúng 4:00 PM dưới vòm trời trong xanh của một ngày nắng đẹp, sau một ụ đất cao, ngay tại bãi cỏ thoải thoải bên bờ Bow River, tiếng còi của Trường Quỳnh ré lên, đoàn người gồm nhiều thành phần tuổi tác, lúp xúp chạy quanh làm vòng tròn rồi đứng lại thành hình chữ u theo lệnh của chỉ huy. Khẩu lệnh "H.Đ.S. Sắp . . . Sẵn" phá tan sự yên lặng của không gian, tiếng dội chuyển theo từng góc

cây rừng còn lan tỏa thì lễ chào Quốc Kỳ bắt đầu, rồi chào Đoàn kỳ do Tráng Đoàn Trường Nguyễn Trãi cầm hạ ngang 90%. Bản Quốc Ca rồi Đoàn Ca H.Đ. Việt Nam chấm dứt, mọi người cúi đầu dành phút tưởng niệm Cố Trường Trần-Văn-Khắc, vị sáng lập phong trào H.Đ.V.N., ra đi ngày 24-05-94. Một H.Đ.S. đọc từng điều luật H.Đ., mọi người lập lại để nhắc nhở những bổn phận đối với tín ngưỡng tâm linh, với xã hội và với chính bản thân mình mà suốt đời người H.Đ. hằng theo đuổi. Trường Nguyễn Xuân Linh trong y phục H.Đ., đại diện các Anh Chị Hương Đạo Trường Niên nhắc lại 3 lời hứa H.Đ., sau mỗi lời hứa, các Trường đều bày tỏ sự gắn bó của mình với phong trào qua lời xin "hứa". Trong câu chuyện dưới cờ, Trường Nguyễn Trung Thoại, đến từ Montréal nói đến hình thức và ý nghĩa tinh thần của lễ tuyên hứa H.Đ.; vì các Anh Chị H.Đ.T.N. ít người nhớ chính xác được ngày tuyên hứa của mình khi còn nhỏ, do đó ngày 31-7-94 hôm nay là ngày thành lập Xóm Hương Đạo Trường Niên Calgary cũng được kể là ngày nhắc lại lời hứa của những người đã tuyên hứa. Trường Nguyễn Trung Thoại, đại diện Hội Đồng Trung Ương H.Đ.V.N. chấp nhận lời hứa của các Anh Chị Hương Đạo Trường Niên.

Sau nghi thức khai mạc, các em thuộc gia-đình H.Đ. về khu sinh hoạt để chuẩn bị bữa ăn và vui chơi. Riêng dân Xóm Trường Niên ngồi lại thành lập Xóm. Trường Thoại chủ tọa nói đến kinh nghiệm tổ chức Làng Xóm H.Đ.T.N. tại nhiều nơi khác, Calgary là Xóm thứ 8 được thành lập. Chủ tọa cũng tôn trọng ý kiến đề Xóm Calgary không dùng danh từ "Hội tề" và "Mõ Xóm" vì Anh Em ở đây cho rằng rất khó hình dung được cái đẹp

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

đối với những danh từ này đáng để chúng ta hãnh diện. Việc này Tr. Thoại cho biết sẽ trở lại sau này.

Vì là buổi đầu thành lập Xóm nên chưa bầu cử, mà chỉ trình ban điều hành Xóm lâm thời cũng như toàn thể dân Xóm như sau:

Trưởng Xóm : Trưởng Phan Thu

Thư Ký kế hoạch : Trưởng Nguyễn Xuân Linh

Thủ Quỹ : Trưởng Lê Thị Bích Vân

Dân Xóm : 13 Trường Niên

Cụ Nhất Xóm : Niên Trưởng Lê Cao Phan 72 tuổi

Dân Xóm danh dự : Trưởng Nguyễn Trung Thoại.

Thành phần dân Xóm H.Đ.T.N. Calgary gồm tất cả 18 người. Hẹn tháng sau sẽ triệu tập Đại Hội đồng Ban Điều Hành thực thụ, sau khi mời thêm một số Trưởng và thân hữu. Trưởng Xóm Phan Thu với lời nói ôn hòa, ngắn gọn mà vững chắc, xin đứng ra đại diện Anh Chị Em để làm việc cho tập thể, xin mọi người phê bình cả về kinh nghiệm H.Đ. cũng như trường đời khi cần, cụ thể trong 2 lãnh vực: giúp cho giới trẻ và phát triển Xóm ngày càng tốt hơn trong sự yêu thương và thông cảm.

Thư Ký kế hoạch Nguyễn Xuân Linh trình bày đề dân Xóm chấp thuận 2 nguyên tắc hướng dẫn cho những dự án công tác sắp tới:

1-Tìm sự vui tươi thoải mái cho dân Xóm,

2-Đóng góp vào việc giáo dục con em Việt Nam qua sinh hoạt đoàn thể.

Trưởng Thoại với tư cách ủy viên Trung Ương H.Đ.V.N., đặc trách Hương Đạo Trường Niên Việt Nam Trung ương và toàn thể Đại Hội đã chấp nhận Ban Điều Hành và tất cả dân Xóm H.Đ.T.N. Calgary đã ghi danh, đồng thời tán đồng những điều đã được trình bày và thảo luận trước hội nghị như đã ghi trên. 5:00 PM mặt trời còn khá cao, mùa Hè ở Calgary

tới 11:00 PM trời chưa tối hẳn, mọi người quây quần quanh bàn dùng bữa ăn chiều. Mùi thịt từ lò nướng bốc lên thơm phức : Món thịt bò cao cấp do Trưởng Thu dày công chế biến đem lại, bên cạnh món gà chầm loại sauce đặc biệt do ái nữ chị Mai Hoa, em Xuân Trúc người vừa đoạt giải phòng vấn trong cuộc thi hoa hậu áo dài hôm trước trưng bày; lại còn số lượng lớn cánh gà nướng và những xiên thịt heo nướng theo công thức bún chả khu Ông Tạ Saigon do các em gia đình Trưởng linh cung cấp. Những món ăn đó hợp cùng salad trường giả, món dưa hấu ngọt lịm của nội tướng Bác Sĩ Long, cũng như trái quít vàng tươi do ái nữ Trưởng Thoại đem từ B.C. về, cùng với nước ngọt do Trưởng Quỳnh điều chế... tất cả đã đem lại cho bữa ăn muôn màu muôn vị làm ngon miệng và thêm sức bổ dưỡng cho mọi người, góp phần tích cực vào nhịp độ tăng tiến của các sinh hoạt kế tiếp.

Theo chương trình Anh Chị Em sẽ dự tranh giải đua thuyền, nhưng vì cuộc vui được phối hợp với toán bóng chày của anh Cáo nên đã hợp lại được 2 đội. Thay vì chỉ tập dượt như thường lệ, sân bãi chiều nay đã biến ra một trận thư hùng hào hứng. Do sự cân sức 2 bên, có ván trọng tài phải điều khiển đến tỷ số 18/16; cuộc chơi 3 ván diễn tiến khá lâu, mãi đến 8:00 PM tiếng còi của trọng tài Nguyễn-Xuân-Linh mới chấm dứt trận đấu với Tỷ số 2/1 nghiêng về đội may mắn.

Ngày vui mau qua, trước khi chia tay các Anh Chị H.Đ.T.N. đứng thành vòng tròn cúi đầu tưởng nhớ về Tổ Quốc và đàn con tương lai của dân tộc. Tự đáy lòng họ nguyện thực hiện lời nhắn nhủ của Bi Pi: Hãy cố gắng lưu lại thế giới này một chút gì tốt đẹp hơn ngày Anh Chị vào đời, để khi ra đi Anh Chị được nhắm mắt trong Hạnh Phúc với một cảm giác rằng: Ở bất cứ một sự đánh giá nào Anh Chị đã không lãng phí thì giờ, nhưng biết sử dụng nó một cách có ích.

Nguyễn Xuân Linh tường thuật.

Nay quá cả cái tuổi "Ngũ Thập Niên Tiền Nhị Thập Tam" tôi vẫn hậm hực về cái Tên Rừng của tôi. Nghĩ đến bạn già, bạn trẻ Hương-đạo của mình, ai ai cũng có cái Tên Rừng hay dễ sợ, như sếu Siêng Năng, Voi Già, Sói Con Đã Già, Sóc Già, Sư-Tử Hoạt Bát hay Ngựa Chịu Khó, mà Tên Rừng của mình chẳng giống ai, không dám thổ lộ cùng ai, kẹt quá!

Nhưng nghĩ đi, nghĩ lại, có gì đáng dẫu đâu, Hương-đạo mà! Nói ra biết đâu chẳng có bạn thương tình giải quyết dùm. Chẳng là câu chuyện tình 58 năm về trước như sau:

Năm ấy vào tuổi trăng tròn, công tử nhà giàu, đẹp trai (ở trường bạn học đặt tên Tây cho là "Bóp Tai Lo"), học trường Tây, chỉ phải cái học dù chẳng bằng ai. Đúng vào cái tuổi đầy mơ mộng này (Seize ans! Ô Roméo, c'est l'âge de Juliette) tôi đầu quân vào một đoàn Hương- đạo mà anh đoàn trưởng là giáo-sư hai trường tư-thục Thăng-Long và Hoài-Đức. Anh có lối nói rất hấp dẫn. Những buổi giảng Việt-văn trong lớp học đã làm các nữ-học-sinh say mê, không biết bao nhiêu cô đã thầm yêu trộm nhớ anh. Tôi coi anh là thần tượng của tôi. Có lẽ không phải riêng tôi mà là của số đông nữ-học-sinh hai trường Thăng-Long và Hoài-Đức. Anh có cái Tên Rừng rất thơ mộng : "Ngõng Hồng Ngoài Trời". Vào thời gian đó cũng là hồi một đoàn Nữ Hương-đạo lấy tên là Bạch-Liên ra đời. Các chị trong đoàn đều xinh như mộng, nhất là mặc đồng phục Hương-đạo, trông chị nào cũng đẹp quá trời. Tuổi các chị cũng sần sần tuổi tôi, cái

ÔN CỔ TRI TÂN KỆT.. .CÁI TÊN RỪNG

Cáo đỏ mặt

tuổi dậy thì, mon morn đào tơ, nhất là những cô vào thời đó mà chơi Hương-đạo, có thể gọi là "mới" , ăn nói dạn dĩ, cử-chỉ rất tự nhiên, không còn e-lệ trước công chúng.

Nghĩ đến tôi, thân trai bảy thước, chọc trời khuấy nước mà bị một cái tật không tự tha thứ được là tật.... nhát gái! Mới nhìn thấy bạn gái đã đỏ mặt tía tai rồi, còn nói chi đến tán vói tình. Thật buồn cho cái thân tôi, và đến nay vẫn thấy tiếc hùi hụi. Sao cái tật phải gió đó đã ám ảnh mình làm mất biết bao nhiêu cơ hội bằng vàng.

Những ngày đi Trại với đoàn tại các nơi gần Hà-Nội như Chùa Láng, Voi Phục v.v... thường hay gặp đoàn Bạch-Liên. Anh đoàn-trưởng của tôi biết ý tôi thích ngắm các chị bên Bạch-Liên nên thường cử tôi làm chân liên-lạc. Mỗi lần tôi sang liên lạc, chị đoàn-trưởng Bạch-Liên thấy thẳng bé xinh xinh hay đỏ mặt, chị càng hỏi nhiều chuyện để cái mặt tôi trở thành quả gấc chín. Rồi các chị đoàn-viên cũng xúm lại trêu chọc đến nỗi tôi quên cả lời anh đoàn trưởng bảo sang liên lạc về việc gì.

Một ngày đẹp trời, tôi được lệnh sang liên lạc với chị đoàn trưởng về chương-trình Trò Chơi Lớn của 2 đoàn. Xa xa, tôi đã nghe thấy tiếng mấy chị reo: Ha, ha mặt trời mọc rồi, các chị ơi! Thế là chưa thấy mặt ai mà người tôi, mặt tôi nóng ran, khi vào tới Trại gặp chị đoàn-trưởng, hai gót giày tôi đập vào nhau nghe "cốp", ngực ưỡn thẳng , giơ tay ngang vai chào "Salut Chef. Chị mỉm cười, nhìn tôi chằm chập làm mặt mũi tôi chín dừ, Chị chậm rãi hỏi:

-Em sang có việc gì đấy?

Tôi đứng như tượng gỗ, quên đi mắt, không biết sang làm gì! Các chị khác thấy tôi

cũng quây lại chung quanh cố tình làm tôi mắc cỡ. Chị đoàn-trưởng đợi một lúc không thấy tôi trả lời bèn hỏi:

- Em bao nhiêu tuổi ?
- Dạ, em mười sáu.
- Em vào Hướng-đạo từ bao giờ?
- Thưa chị, hơn một năm rồi.
- Em ở đội nào ?
- Thưa chị, đội Cáo.
- Em đã có Tên Rừng chưa ?
- Thưa Chị, chưa.

Vậy chị đặt Tên Rừng cho em nhé và em về thưa với anh đoàn-trưởng của em là chính chị đặt tên rừng cho em là : Cáo Đỏ Mặt. Và em nhớ là Cáo Đỏ Mặt chứ không phải Cáo Mặt Đỏ đâu nhé. Hai tên khác nhau ở chỗ này: Cáo Mặt Đỏ là Cáo sinh ra lúc nào mặt nó cũng đỏ. Còn tên em là Cáo Đỏ Mặt lại khác hẳn, mặt em lúc bình thường không đỏ, chỉ khi xấu hổ thì mặt mới đỏ.

Vậy Cáo Đỏ Mặt của chị, bình tĩnh lại, rồi nói cho chị nghe: Em sang đây có việc gì?

Lời chị nói êm dịu, lòng tôi lắng xuống, máu anh hùng dần dần trở lại rồi thưa: Em sang để nói với chị về chương trình Trò Chơi Lớn do anh đoàn-trưởng của em đề-nghị.

Đến nay tôi đã bảy mươi bốn cái "Xuân vàng", ngồi nghĩ lại những chuyện xưa, nhất là chuyện Hướng-đạo, và hơn nữa là cái Tên Rừng.

Nhân một buổi họp tại Trại Thăng Tiến IV bên Tây năm vừa qua, các Trưởng đều phải khai lý-lịch, trong đó có vụ phải khai tên Rừng. Làm sao đây? Vậy là phải xưng ra và phụ diễn một đường giải thích cho thiên hạ hiểu tại sao có cái tên như vậy, tôi chưa hết lời thì đã có ngay một trong những Trưởng Lão Bà nói to lên rằng : "Bây giờ vẫn đỏ mặt". Thế là Hòa ở đâu bốc lên, tôi thành con gà chọi già.

Trong những ngày Trại, có một cô bé dễ thương vô cùng, ai ai đều mến, cô bé này trạc tuổi đứa cháu nội của tôi, hỏi han chuyện gần chuyện xa, săn sóc mọi người rất niềm nở. Khi chúng tôi trở về Gia-Nã-Đài, cô bé tí hon này đã viết thư thăm hỏi Bản Tin Liên Lạc. Văn

chương cô bé rất Tiểu Ngạo Giang Hồ. Cô bé gọi anh "Ngựa" là "Mã tiền bối". Thật là tài không đợi tuổi. Cô bé tí hon mà đa văn tự, dịch chữ Ngựa ra chữ nho là Mã để gọi Ngựa Chịu Khó là Mã Tiền Bối. Thông minh thật!

Tôi cảm bút định viết thư cho cô bé, cũng theo giọng "Chường" mà tự xưng là "Hồ Tiền Bối" và gọi cô bé là "Tiểu Tử". Nhưng dịch Tên Rừng của tôi là Cáo ra Hồ lại thêm Tiền Bối nữa là không được vì người ta nghĩ là "Già Hồ". Hồng bét!

Phải chi, Đại Hội Quân Hùng trên núi Lơ Bờ Rơi tại Phú Lăng Xa mà có cuộc bầu "Đệ Nhất Cao Thủ Võ Lâm" thì không ai ngoài cô bé có tên Ô-RO lãnh chức này.

Có những buổi trà dư, tửu hậu, ban cố Vấn Tối Om bàn rằng đến khi già mà bất chức Sóc Già, Voi Già, Ngựa Già, Cọp Già, Cáo tôi đổi thành Cáo Già thì không ổn. Con người tôi thật thà như đếm, chằm chỉ hạt bột, vậy mà có tên là Cáo Già đâu có được. Có vị đề nghị đổi chữ Cáo thành chữ Chồn. Chồn cũng là Cáo, nhưng một vị khác phản đối ngay "Ý, không được đâu, có kẻ nỏ cho là "Chồn . . . Tới", Bậy quá!

Viết tới đây, tôi nghĩ may ra có những bạn tài ba xuất chúng có thể giải quyết vụ này cho tôi như : "Sói Giác Ngộ" cái máy truyền thanh của Xóm Ô-Tá-Hỏa, hoặc "Mèo Tươi cười" luôn luôn có những ý kiến chắc nịch ở Xóm Mộng-Lê-An, hoặc "Ngựa Chịu Khó" rất nhiều sáng kiến, tại Trụ-sở báo liên Lạc, hoặc chàng "Sói Con Đã Già" nơi Tô-Rông-To, văn chương chữ nghĩa bề bề. Cũng có thể là Cô bé Ô-RO bên Pháp Quốc không chừng!

Các bạn lòng ơi !

Trong xóm ngoài làng,

Trong nước, ngoài thế giới

Kể cả Hiện dịch, Trừ bị, Hồi hưu, có cao nhân nào chỉ giáo cho làm sao thay đổi hoặc giải thích một cách khác cái Tên Rừng của tôi

LÁ THƯ CANADA

(Trích phần Hương-đạo)
Trà-Lũ

Tại Montréal. một tờ báo mỏng nhưng nội-dung rất phong-phú, đang được nhiều người yêu mến và ngưỡng mộ. “Đó là tờ Liên-Lạc của Nhóm Tinh-thần Paden Powell, tức là nhóm các Cựu Trường Hương- đạo.

Tờ báo này được gửi tới các Trường H.Đ.V.N. khắp nơi trên thế-giới. do các niên-trưởng Nguyễn-Trung-Thoại, Lê-Thọ. Nguyễn-văn-Tinh, Trần-Minh-Thường và Phạm-văn-Thiết thực-hiện. Mỗi khi đọc tờ báo. tôi thấy mình trẻ lại. Ngày xưa còn bé lúc quàng khăn sỏi con. Tôi thấy các Akéla, tức các Bầy-trưởng HĐ, ai cũng đạo mạo trang nghiêm hết sức. Bây giờ đọc báo Liên-Lạc. tôi mới biết mình lầm. Các Trường tếu vô cùng. Các Trường kể chuyện ngày xưa hay hết chỗ chê. Thiệt là hết ý.

Trường Lê-nguyên-Bách. một lão-niên ở Úc-châu. viết thư cho Trường Nguyễn-Trung-Thoại. Người phụ-trách tờ báo như sau: Tôi vẫn ám-ức câu anh viết rằng Anh sợ tôi cắn. Tôi nói thật với anh, dù tôi có muốn cắn anh cũng không thể được nữa đâu, vì chẳng còn cái răng nào. vậy anh cứ bình tâm cho tôi cắn. Cựu Trường Thoại bèn trả lời: em vẫn sợ anh cắn như thường, bởi lý do nếu anh còn răng mà cắn thì em sẽ la lên kịp lúc đặng này anh không còn răng mà cứ cạp hoài thì biết đến khi mô mới... nhả em ra!

Một Trường khác kể rằng, ngày xưa còn bé đi trại. Trong Đoàn có một Đội mang tên đội Gà (các đội H.Đ. đều sử-dụng tên các con vật làm tên đội), mỗi khi tập họp thì có thói quen hô khẩu-hiệu. Mỗi lần đội-Trưởng hô: Gà thì các đội-sinh đáp: Tiến! Nhưng mấy đội

sinh nghịch ngợm thay vì đáp Tiến thì đáp ... Thiến! Gà mà thiến thì còn nước non gì nữa. Tiếng Thiến bậy quá Ấy thế mà vì hô Gà Thiến mà có mấy đội-sinh sau khi lớn lên. đi tu, người thành Linh-mục. người thành Đại-đức. Bây giờ Trường gặp lại mấy vị tu-hành. Trường kể công: Nay các Ông tu được đắc đạo là công tôi khi xưa đã hướng-dẫn các Ông hô THIẾN đây nhé!

Trường Lê-Cao-Phan, 72 tuổi, ở Calgary mỗi khi rủ bạn bè cùng đi ăn thì bảo: Chúng ta ăn theo lối KAMA. Lúc đầu chả ai hiểu. Có người máu xấu liên tưởng đến cảm-nang ái-tình Ấn-độ Kama Sutra Trường Phan cười hiền hoà rồi giải thích : KAMA là Không Ai Mời Ai (nghĩa là ai ăn gì thì tự trả tiền phần mình ăn). Nghe hay quá đi chứ! Ngày xưa mới tới Canada tôi không thích kiểu mời ăn này. Bây giờ thì thích quá sức vì ăn xong thì không ai nợ ai cả Dân Canada gọi kiểu này là tiếp đãi theo lối Hoà-lan. Dutch treat Một ông bạn tôi đọc tới chuyện Kama này thì khoái chí cười ha hả ông bảo cái lối viết tắt này rất hay. Hay như tiếng NATO và IBM vậy! Các Cựu còn nhớ hai tiếng tắt này không, NATO chỉ những người không làm mà chỉ nói. “No Action. Talk Only”. Còn IBM chỉ những ai lăm điều, buôn chuyện to mồm: “Incredible Big Mouth”. Ông bạn này có tây học nên kể rằng bên Tây có tiếng BCBD để chỉ những người cỡ lớn con nhà tông. Bê Cê Bê Đê là chữ viết tắt: “Don Chic Don Genre”. Thực ra thì Tây nó ăn cắp cái ý của Việt-nam. Ngày xưa quê mình có tiếng cocc. Tức là Con Ông Cháu Cha (xê ô xô xê). Dân Hà-nội gọi là con cháu

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

cờ bờ lờ. Cán Bộ Lớn.

Nhưng mấy chuyện trên đây không gây cân bằng chuyện TQ mà một Trường Hương-đạo kể mấy năm trước đây. Trường này nay đã khuất rằng ngày xưa tôi là Thủ-quỹ cho Hương-đạo, bao giờ tôi cũng viết chữ Thủ-Quỹ đầy đủ. không bao giờ viết tắt là T.Q. kể đến đây. Trường nheo mắt đổ tôi tại sao. Tôi là người chủ-nghĩa ăn đong nên làm sao mà đoán được. Trường cười hích hích một hồi rồi nói: T.Q. tiếng Việt đọc là tê cu. Tiếng này vừa bậy vừa sai. Bậy vì nó tục, sai vì của tôi còn tốt nguyên chứ có... tê bao giờ đâu! Anh nào mà bảo tôi tê là chết với tôi ngay.

Sở tôi có một anh Ba-lan và một chị Tây Ban Nha Tôi đem hai chữ TQ ra hỏi Anh Ba-lan bảo tiếng Ba-lan đọc TQ là tê cu. Chị Tây Ban Nha cũng bảo tiếng nước Chị cũng đọc tê cu Thật là rầy rà và rắc rối cuộc đời đây. Chắc hai ngôn-ngữ này hoặc là bắt chước tiếng Việt thôi Tôi báo cáo việc này cho Trường TQ. Trường than rằng cái chức Thủ-quỹ nó làm hại Trường.

Đọc đến đây, các Cụ đã thấy mấy Trường

HĐ của tui vui chưa! Tinh-thần Hương-đạo là trẻ trung và vui sống.

Có cái tinh-thần đó thì làm việc thiện giúp đỡ tha-nhân mới thành công Trong Hương-đạo không có chức-tước mà chỉ có nhiệm-vụ và hy-sinh. Họ coi nhau là anh em gặp nhau bao giờ cũng bắt tay nhau bằng tay trái. Tay gài trái tim. Hương-đạo một ngày là Hương-đạo một đời, đó là câu tôi nhớ mãi ngay từ khi còn là sói con trong-Đoàn.

Nhưng đoàn của tôi tên HỒ chứ không phải tên Gà, xin các Cụ nhớ kỹ điều đó cho. Hương-đạo có một bài hát khi chia tay rất hay. Bài này đã xưa đã cũ. nhưng mỗi lần hát là mỗi lần xúc động. Khi hát thì cầm tay nhau. Tinh-thần H.Đ. như một mạch điện kín. chạy từ tay người này sang tay người khác, rồi chạy vào trái tim. Hương-đạo cũng chỉ coi cuộc chia tay là tạm thời, dứt khoát sẽ gặp lại nhau. Tôi nói bài hát đã xưa đã cũ. vì nó có lời tiếng Tây, lời như thế này: Ce n'est qu'un aurevoir, mes freres, ce nest qu'un aurevoir.

Xin kính chào và aurevoir các Cụ.

Trà Lũ

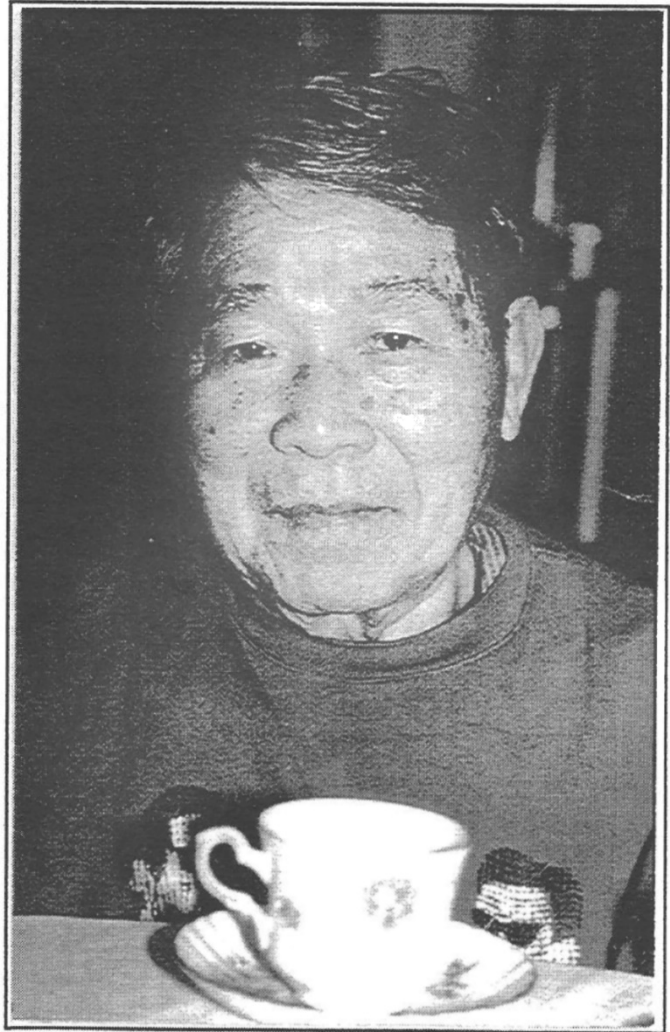
BƯỚC ĐƯỜNG ĐẦU

Phan Như Ngân

Liên Lạc: Trường Phan-Như-Ngân sinh năm 1912 tại Phát Diệm. Cựu Tổng ủy Viên Hương Đạo Trung-Việt (trước 1945) và lại đảm nhận TUV/H.Đ.V.N. nhiều nhiệm kỳ trong khoảng 1957-63. Chính ở thời điểm ấy, H.Đ.V.N. được gia nhập Hương Đạo Thế Giới. Bộ Tổng ủy Viên do Tr. Ngân điều khiển đã tậu được căn nhà dùng làm trụ sở Hội ở 18 Bùi Chu Saigon nhờ một cuộc xổ số Hương-Đạo, và đã tổ chức kỳ Họp Bạn Phục Hưng (Trăng Bơ 1959) kỷ niệm 30 năm H.Đ.V.N.

Sau 1975. Tr. Ngân cùng gia đình di tản sang Hoa Kỳ, hiện ở San Diego, California Tr. Ngân đã được các Trường bầu làm Chủ Tọa Hội Nghị Costa Mesa 1983 để thảo luận rồi chấp thuận Hiến Chương và nội lệ H.Đ.V.N., bầu B.T.V. Hội-Đồng Trung Ương H.Đ.V.N. Trường đã trực tiếp giúp đỡ một Liên đoàn H.Đ.V.N. ở vùng San Diego. Năm 1990 Trại Họp Bạn Thăng Tiến III ở San José. Trường Ngân lại được các Trường bầu làm Chủ Tọa Đại-Hội-Đồng và bầu Ban Thường Vụ H.Đ.T.Ư./H.Đ.V.N. Trường Ngân đồng thời là 1 trong 3 Trường (Tr. Thao và Tr. Ba) thực hiện Bản Tin Liên Lạc (bộ đầu tiên).

Tr. Phan Như Ngân (hình do Xóm Chuối chụp năm 1993)

Giữa tháng 8-1991, Tr. Ngân bị đứt gân máu ở đầu, cái gân làm liệt cả cử-chỉ, đi đứng và ngôn ngữ của Anh. Hiện Tr. Ngân vẫn còn phải thuốc men, tĩnh dưỡng dưới sự lo lắng và săn sóc của... Chị Ngân

Liên Lạc xin thay mặt tất cả H.Đ.S. kính chúc Trường Phan-Như-Ngân được sớm phục hồi.

*

* *

Tôi thuộc lớp những người trưởng-thành dành độc-lập cho Tổ-quốc chúng ta đã làm sôi bỏng cả cái xã-hội Việt Nam vốn trầm lặng dưới sự đô-hộ của thực-dân Pháp, Đại đa số thanh-niên thời ấy đều nô-nức đua nhau, mỗi người tùy theo khả-năng và lương-tâm, tham-gia trực-tiếp hay gián-tiếp vào những đoàn-thể chính-trị hoặc các đoàn-thể có ích-lợi công cộng, hoặc lo cố-gắng học-hành để sau này xây-dựng quốc-gia. Do tinh-thần ái-qnốc nồng-nhiệt ấy mà khi Phong-trào Hướng Đạo được thành-lập tại Việt Nam, một số đồng thanh-niên đã lớn tuổi đã hăng-hái gia-nhập để mong giúp đào-tạo một thế-hệ thanh thiếu-niên cường-tráng về thể-xác cũng như về tinh-thần để phục vụ Tổ-quốc. Tôi gia-nhập Hướng Đạo vào tháng 9 năm 1938 tại Huế khi tôi đã 27 tuổi, và được nhận vào Tráng-đoàn Bạch-Đẳng do anh Tạ Quang Bửu làm Tráng-trưởng...

Rồi tôi được đi dự trại trường Bạch-mã: một khóa Thiếu và một khóa Tráng. Lên đất trại trường, giữa cảnh núi rừng trùng trùng điệp điệp, với những cơn mưa tầm-tã, với những đêm lạnh buốt tới xương và những buổi sáng sương mù dày đặc, mới thực-sự hưởng cái thú cam-go của đời sống Hướng Đạo, nhất là vào thời ấy đâu đã có những lều rộng-rãi kín-đáo, không bị dột, những chăn mền ấm-áp, những áo mưa thực-sự không ngấm nước như ngày nay. Đời sống ở trại luôn bận-rộn và thường phải làm việc dưới trời mưa.

Chúng tôi rất khâm - phục Trại - trưởng Raymond Schlemmer đã già và đầu sói, mà mỗi buổi sáng trước khi còi báo thức cho toàn trại, chỉ mặc một cái quần đùi, mình trần, ra trước lều tập thể-dục rồi xuống suối tắm nước lạnh ngắt, trong khi chúng tôi mặc đủ áo quần còn quần thêm chăn mà vẫn run lên cầm cập vì rét buốt tới xương. Chính trong trại trường,

vào năm 1930, những năm mà phong-trào tôi đã được các trưởng đặt cho cái tên Hải-ly Gan Dạ !

Sau đó ít lâu, vì A Nguyễn Hy Đơn là Đạo-trưởng Huế xin nghỉ và "trao đuốc" cho tôi, tôi đã phải lãnh chức Đạo-trưởng. Vào thời đó không có bầu bán gì. Một Trưởng khi vì lý-do nào không tiếp-tục được chức-vụ, thì tìm một trưởng khác cố-gắng thuyết-phục trưởng ấy nhận trách-nhiệm, rồi chuyển-giao chức-vụ, thường vì trong thâm-tâm không ai nghĩ là nhận một chức-vụ có quyền ăn trên ngồi chốc, mà chỉ là nhận một trách-nhiệm trong Phong-trào. Trong thời-kỳ này có cuộc Họp Bạn Thần-Kinh tổ-chức tại đồi Quảng-tế và nhân dịp ấy, đại-hội huynh-trưởng được tổ-chức tại Hội-trường Di-Luân trong Thành Nội. Cuộc Họp Bạn Thần-Kinh được tiếp đón một phái-đoàn Hướng Đạo Bắc-kỳ từ Hà-nội vào, và một phái-đoàn Nam-kỳ từ Saigon ra. Cả hai phái-đoàn đều dùng đường xe lửa xuyên Việt. Trại Họp Bạn được tổ-chức khá quy-mô nhưng không tốn kém và hình như không được hưởng khoản trợ-cấp nào của tư nhân cũng như của chánh- phủ. Tuy vậy, Hội cũng không phải mắc nợ ai. ..

Vào đầu năm 1945, sau cuộc đảo-chánh Nhật và chánh-phủ Trần Trọng Kim được thành-lập, Anh Tạ Quang Bửu khi ấy là Tổng-Ủy-Viên Trung-Việt, được ông Phan Anh, bộ-trưởng Thanh-niên, mời làm phụ-tá. Tôi được Anh Bửu trao đuốc thay chân anh. Trong thời-kỳ ấy tôi đã chẳng làm được việc gì, ngoài việc chính-thức trả lời ông Bộ-trưởng Phan Anh từ-khước lời yêu - cầu cho Hướng-Đạo Trung-Việt gia-nhập với tư-cách tập-thể vào phong-trào thanh-niên Việt Nam của ông... Trong năm 1946, Hướng Đạo Trung-Việt đã tự-động đình-chỉ hoạt-động sau khi quyết-định không trở thành một đoàn-thể "Cứu Quốc".

Phan Như Ngân

NGÀY XUÂN TRONG TUỔI HẠC

Hoàng-Hội

Từ khi nhận được giấy của anh Liên-đoàn-trưởng Quang-Trung mời tham-dự Trại họp bạn H.Đ. Hội Ngộ và thư của Trưởng Chi nhánh HĐVN tại Úc-châu ‘tru-ái’ dành cho tôi buổi nói chuyện về đề-tài ‘Giữ gìn truyền-thống dân-tộc Việt-Nam’ tại Khóa Việt-điều 5 huấn-luyện Trưởng và Tráng-sinh được tổ-chức tại Mount Martha ngày 31-12-94, tôi vừa mừng vừa lo. Mừng vì sau hơn 20 năm không có dịp đi trại Hướng-đạo, lần này tôi sẽ được sống lại những ngày vui nơi rừng núi, cạnh bãi biển, chan hòa với thiên-nhiên và tình anh em Hướng-đạo. Nhưng cũng lo vì phải nói chuyện với các hướng-đạo-sinh của Khóa Việt-điều, có sự tham-dự của các trưởng -niên và thân-hữu, về một đề-tài mà tôi nghĩ rằng không mấy hấp dẫn đối với lớp trẻ Việt-Nam đang bị lôi cuốn vào nếp sống mới của nền văn-hóa Tây-phương. Tôi ngại vì lão lai tải tận, ăn nói lảm cẩm, chỉ sợ sẽ không đáp lại được sự mong đợi của các trưởng phụ-trách khóa huấn-luyện. May thay, tôi đã cố gắng hết sức và đã làm tròn nhiệm-vụ được giao phó.

Đi trại Hướng-đạo lần này khác hẳn với những lần đi trại mấy chục năm về trước. Ngày xưa tôi thường đi cắm trại bằng xe đạp, vai mang xách, chiếc gậy dài 1m60 gác trên ghi đông xe. Có những lúc được đi thuyền, gặp đêm trăng sáng thì quả thật là thần tiên. Chúng tôi được nằm ngang trên mái thuyền và hát vang bài ca ‘Chèo đi, boi đi, nước non đang chờ ta, boi đi vững cầm tay lái, và hát

vang lên lòng hăng hái ... Có lúc được đi tàu hoả, nhưng để tiết-kiệm tiền, anh đoàn-trưởng đã thương lượng với trưởng ga để được đi tàu miễn phí, nhưng tất cả đoàn phải chịu khổ xếp gạo vào Wagon nơi dùng để chở hàng hóa hoặc súc vật. Chẳng sao, càng vui. Thế rồi mấy câu hát lại vang lên kèm theo tiếng kèn harmonica: ‘Dù ta thấy khó khăn thế nào cũng không bao giờ sờn lòng. Dù ta thấy khó khăn thế nào cũng không nản lòng’. Những lúc chúng tôi phải đi bộ chừng năm, mười cây số cũng chẳng thấy mỏi chân, vì chúng tôi áp-dụng phương-pháp vừa đi, vừa chạy của BiPi: đi 20 bước rồi chạy 30 bước, rồi đi 20 bước, lại chạy 30 bước, cứ thế mà kéo cho đến trại.

Chúng tôi lại còn vừa đi vừa hát vang: ‘Một cây số đi chân, mòn ghê mòn gớm; một cây số đi chân, mòn gớm mòn ghê đôi giày. Một, hai, một, hai! Hai cây số đi chân, mòn gớm mòn ghê đôi giày. Ba cây số đi chân. Cứ thế mà hát mãi, hát mãi. Vui quá rồi không cảm thấy mệt chút nào. Ôi, thời vàng son của tuổi trẻ!

Lần này tôi đi trại Hướng-đạo có vẻ trưởng-già hơn xưa nhiều. Một mình từ Noble Park nơi tôi ở đến đất trại Mount Martha cách xa khoảng 100 cây số, tôi đi ba chặng đường với ba phương-tiện khác nhau: đi tàu hỏa hạng sang, có máy điều-hòa không khí, rồi đi xe bus loại 5 sao, rồi đi xe hơi Toyota đến trại. Từ xa, khi nhìn thấy cổng trại kết bằng cây và dây thừng, với hai chữ Hội Ngộ rất lớn, màu vàng trên nền xanh, tôi đã thấy rạo rức trong lòng. Càng nghĩ đến ý nghĩa của cái tên trại, tôi càng cảm phục sáng-kiến của các trưởng đã đặt cái tên ấy. Thật đúng là nơi hội ngộ, nơi gặp nhau của những người cùng chung một

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

tâm-hồn, cùng chung một lý-tưởng, không phân biệt tuổi tác, không có biên-giới tín-ngưỡng, không có thành-kiến chủng-tộc.

Gặp nhau tay bắt mặt mừng. Tôi đã không ngăn nổi sự xúc-động khi ôm choàng các trưởng, xiết chặt vào lòng các em thiếu-sinh cùng lứa tuổi con cháu. Vui mừng biết bao khi tôi gặp một trưởng-niên mà hình như tôi đã gặp mấy mươi năm về trước. Sau khi tự giới-thiệu thì đôi bên mới nhớ ra rằng đã từng gặp nhau tại Qui-nhon. Vị trưởng-niên ấy là một linh-mục, hiện làm việc tại toà Giám-mục ở Canberra. Anh đã thức suốt đêm giao-thừa dương-lịch để vui đùa với đàn em Hương-đạo.

Dự trại kỳ này tôi được thưởng-thức hai bữa tiệc tuyệt-hảo: một tiệc tất-niên 1994 vừa để kết-thúc trại Hội Ngộ, và một tiệc tân-niên 1995 vừa để bế-mạc Khóa Việt-điều 5. Thế rồi giờ chia tay đã vội vàng đến. Những bàn tay thân-ái đã nối lại với nhau, làm thành một vòng tròn lớn. Bài hát 'Lúc thú vui này ... lại vang lên trong lúc những trái tim Hương-đạo đang đập cùng một nhịp. Trên xe ra về lúc 5

giờ chiều một ngày nắng ấm đầu năm, ngoảnh cổ nhìn lại khu đất trại càng lúc càng xa dần, tôi không khỏi bùi ngùi khi nghĩ rằng có lẽ tôi sẽ không còn dịp nào để trở lại trại-trường Scout Paik ở Mount Martha nữa, vì tuổi đời đã khá cao rồi. Mấy vần thơ của Victor Hugo lại phảng phất trong tâm-hồn tôi mà tôi không dám dịch, chỉ xin phép được chép ra đây để mong quý bạn chia sẻ nỗi lòng của tôi:

Dieu nous prele un moment les prés et les fontaines,

Les grands bois prissonnants, les rocs profonds et sourds

Et les cieux azurés et les lacs et les plaines

Pour y mettre nos coeurs, nos rêves, nos amours.

Câu mong sao những ngày xanh của Trại Hội Ngộ ở Mount Martha sẽ trở lại với tôi vào cuối năm nay tại Trại Hẹn bạn Thế-giới Thăng Tiến 5 tại Glenfield, New South Wales của cái xứ Kangaroo đáng yêu này.

Viết trong ngày Valentine 14-2-1995 tại Melbourne
Hoàng-Hội

CỐI AN NHÀN!

Đường trường ngựa hí đời nghiệt ngã
Thế sự bao phen chuyển cánh buồm!
Hương Đạo vượt qua nhiều bão tố
Hương đời vẫn vững trước sóng tuôn!

Hoa Hương Đạo bốn màu tươi đẹp
Vàng xanh tím đỏ sắc hương bay
Ba dòng sông chảy giàu đất nước
Sáng Bắc Trung Nam rộn tháng ngày

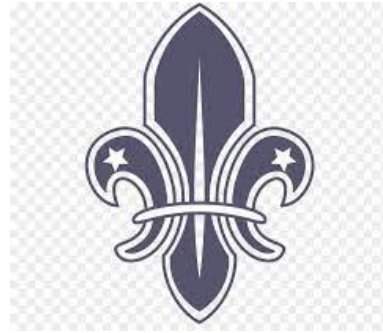
Hương Đạo Trường Niên gặp nhau đây
Cùng ôn kỷ niệm thuở hao gầy
Nhớ về Bạch Mã - Tùng Nguyên ấy
Còn mất người xưa bóng lất lây!

Đóa hoa già cõi màu vẫn đẹp
Tuổi quá thất tuần vẫn hát vang
Vẫn yêu lời hứa, mười điều Luật
Đời vẫn cho ta cõi an nhàn...!

sóc lạnh lợi

Chuyện Lạ Miền Tây: Xóm Trường-niên đã có!

Lữ-Hùng (ghi vội).

Sau nhiều ngày tháng liên-lạc, phối-trí, các Hương-đạo Trường-niên ở Santa Clara / San Jose đã “thức giấc” để cùng nhau lập Làng lập Xóm ở Vùng Thung-Lũng Hoa Vàng. Công đầu phải nhờ đến lão tiên-bối Mai-Liệu, từ Fresno rời đô về San Jose để đánh ... thức anh em.

Ngày 23/4 vừa qua, nhân dịp buổi họp mặt thân-mật các Cựu Trường, Trường (tại chức) của 4 Liên-đoàn tại Santa Clara County, một số đông Già, Trẻ, Nam, Nữ đã gặp lại nhau qua bữa cơm thân mật do Trường “Cha” Nguyễn Mạnh-Tân thết đãi. Sau đó, các Cựu Ông Cựu Bà (được đại-diện bởi Lão Bà Bạch-Bích) cùng các chú sồn sồn (chẳng có mặt Thím nào, làm lão Bà Bạch-Bích phải nhún nhủ các Chú nên dặt các Cô các Thím đến chơi chung cho thuận trên thuận dưới...) Sau lời mở đầu của Lão Bối Mai-Liệu, mọi người đã ầu-đà, ý ... đã đả-đào, ý... không, đã đả thông tư-tướng (xin lỗi Làng Xóm, tiếng Việt lóng cồng... lâu quên dùng nên có phần vấp vấp, xin bỏ qua em nhé). Làng H.Đ. Trường-Niên Thung-Lũng Hoa Vàng đã được thành-lập :

- Tiên-Chỉ Ông ...Lão-bối Mai-Liệu
 - Tiên-chỉ Bà...Bạch-Bích Phu-nhân
 - Thứ-chỉ San Jose...Tr. Ng. đình-Tuấn
 - Thứ-chỉ Oakland...Tr. Ng. Văn-Hiệp
 - Mô Làng...Tr. Nguyễn Mạnh-Kym
 - Mô Làng...Tr. Trần Văn-Thông
 - Lon-ton sai vật...Tiểu-đồng Ba Rọi
- (chỉ đâu đánh đó)

Các Cô-Vấn Mâm Trên (được hưởng đầu thủ khi đình đám, vì có công ngồi lâu nhất trong buổi họp) gồm Tr. Nguyễn Mạnh-Tân, Tr. Lê Xuân-Đằng, Tr. Nguyễn Tuyền-

Thùy (Toán H.L. Quốc-gia, cựu Tư-lệnh H.Đ. Quân-đội Vùng 3, Tr. Trần Văn-Thông (Báo Thăng Mõ SJ., thứ thiết), đặc-biệt có sự góp mặt của Tr. Jhamatmal (người đã có mặt từ đầu với L.Đ. Diên-Hồng /SJ với... Tiểu-đồng Ba Rọi.

Chương-trình đình đám của Làng Hoa Vàng gồm: Hỗ trợ bữa cơm gây quỹ cho Hội-đồng HĐVN /Santa Clara ngày 25-6-95, phát-triển Làng lên phía Đông-Bắc mời gọi Tr. Nguyễn Xuân-Mộng (cùng Phu-nhân) và các Lão-niên Vùng SACTO nhập-ngũ ... ý, quên nhập Làng, tổ-chức trại họp mặt thân-hữu H.Đ. Trường-niên, nghiên-cứu đồng-phục hay dấu-hiệu riêng (lưu-ý là một đề-nghị rất là... ba rọi đã bị cực-lực bác bỏ, đó là đề-nghị các Cựu Ông Cựu Bà Trường-niên cứ vắn khấn quảng mô quạ lên đầu khi gặp nhau là để biết nhau nhất, có người phản đối vì sợ Cảnh-sát SJ. ngộ nhận với dấu-hiệu “gang” băng đảng của các anh em Chicano...).

Xin bật mí nữa là Tr. Nguyễn đình-Tuấn đã “dâng hiến” bàn giấy rô-ê-tô (realtter) ở Milpitas cho Làng tha hồ dùng phôn hay Fax (408) 456-0203 để liên-lạc với Làng Hoa Vàng. Tr. Hiệp cũng xung-phong “hiển” thì giờ vàng ngọc của LAN Multiple Center làm đầu cầu San Fran/Oakland để nối với Miền Bắc SACTO. Cha Tân cho phép dùng Nhà Thờ Singleton làm nơi họp kín của Ban Tiên-chỉ... Tr. Trần Văn-Thông (báo Thăng Mõ thứ thiết) dành trang báo để Làng phổ-biến tin sốt dẻo ...

Với các thành-phần nặng ký trên, Làng Hoa Vàng sẽ hứa hẹn nhiều đình đám xôi

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

thịt,... à quên sôi động ở Bắc Cali này. Bà con cô bác sẽ phải hát bài... you're better watched out... Hoa Vàng comes to town ... vào mùa hè này, vì Làng Hoa Vàng sẽ nở rộ ... in this summer.

Bản tin này do Ba Rọi được phép của Mỗ Làng Nguyễn M.Kym, gõ ki gõ gõ gấp để thông-báo cho Làng trên Xóm dưới toàn cầu biết là Làng Hoa Vàng đã thức dậy để Họp Đình, lập Đám như mong đợi của Canada.

P.S. Mỗ Làng Hoa Vàng, Nguyễn Mạnh-

Kym đang ‘shop around’ một cái Mỗ để gõ, ai biết nơi nào có sale, mới hay second hand, gọi ngay cho Mỗ Kym ở số phone (408) 245-7260. Đây cũng là giúp cho Ba Rọi khỏi phải gõ keyboard thay cho Mỗ Làng... Bái tạ, Bái tạ. Xin Hậu tạ với cái phao câu ‘heo’ của lần Họp Làng sắp tới.

Các chức-vụ của kẻ viết: Hương-đạo Ba Rọi Lữ-Hùng San Jose & Lon-ton Làng Hoa Vàng.

Lữ-Hùng

Liên-Lạc : bản in đặc-biệt này nhận được lúc sắp đem đi in. may quá. đến xin nhận lại, rút bớt một bài, đôn bài tường thuật của Trường Ba Rọi Lữ-Hùng vào ngay, nhân dịp này xin có lời Mừng Làng Trường-Niên Hoa Vàng , chúc sống lâu 99 tuổi. Các Cụ Ông Cụ Bà, Các Cậu, Cô Chú, Thím sống giai đến 98 tuổi để sau này bàn giao lại cho các đảng Nhi-đồng con cháu và nhớ căn dặn:... “Công khó Cha Ông lập ra. Cháu con nên gìn giữ lấy”. Vì đất đai Liên-Lạc quá chật nên không ...Mao-tôn-Cương nhiều được, đã ghi tên các tân độc-giả vào danh-sách dài-hạn rồi (trừ Tr. Lê-xuân-Đàng đã là độc-giả từ lâu) và cũng cảm ơn đã bom nhiên-liệu cho Liên-Lạc.

Riêng bậc Đàn Anh họ Mai (và cả Bê Trên nữa), Ngựa tôi không ngờ cú điện-thoại cuối năm lại có effet như rứa . Mong Đàn anh thỉnh-thoảng (không ngủ được) cứ gọi cho Ngựa, đĩa em này có sẵn rất nhiều sujets để thỉnh ý. Thiện tai! Thiện tai!

MƠ VỀ

Sương vừa tan ta ngồi tâm tưởng,
Oregon biêng biếc màu xanh
Trại Trường Niên không khí trong lành
Rừng hoan hỉ đón chào HOA HUỆ ĐỎ!
Tiếng hát bốn phương len theo nhịp thở
“Bách Họp 15” vương vấn lời ca
Bốn mươi năm nhớ mẹ thiết tha,
Mùa thu ấy và quê nhà tan tác
Ôi một thời xa quê lưu lạc
Hứa ngày về tiếng hát sẽ vang vang,
Hương Đạo Việt Nam dòng thác tuôn tràn
Hương tuổi trẻ về nguồn mang hạnh phúc!

SócLanhloại
Trại Bạch Họp 2015

TÌNH KHÔNG VẮNG

Tưởng nhớ Hải ly gan dạ
Trường Phan-Nhu-Ngân

Được tin Trường xa lìa dương thế,
Trở về nơi vĩnh viễn an lành;
Vút lên cao Hải ly đã để,
Bao ngậm ngùi luyến tiếc đệ huynh.

Từng một thời kiên cường Gan dạ
Vững tay chèo chống đỡ phong ba
Giữ trong sáng tinh thần Hương Đạo.
Chống lại ý Đệ Nhất Cộng Hòa.!

Tuổi hạc tăng tâm hồn vẫn trẻ,
Luôn góp phần nuôi dưỡng Phong trào
Dù thể lực không còn được khoẻ
Gậy nặng đi bước thấp bước cao.

Hương Đạo Việt Nam bị bức tử,
Bên trời què bạo chúa khai trừ,
Cùng anh em - xứ người lữ thứ,
Gọi nhau về bàn soạn binh thư.

Costa Mesa nơi ghi dấu
Hương Đạo Việt Nam vẫn trường tồn.
Trường Chủ tọa khơi bùng dòng máu.
Sếu nắm tay - thách đố Hồ chồn!

Khắp thế giới như hoa rộ nở.
Quyết cùng nhau giữ vững Phong trào,
Hương Đạo Sinh véo von hơn hờ,
Bao Liên-Đoàn Chi Nhánh đua chào!

Nay vắng bóng nhưng anh không vắng.
Trong anh em - gan dạ Hải ly
Hình ảnh vẫn bên lòng tưởng nhớ
Ngón tay chào - tiễn Trường ra đi

Gà lôi và Minh Trang
Đức Quốc 3/95

THÀNH KÍNH TƯỜNG NIỆM ANH LINH CỔ HUYNH TRƯỜNG ĐAMINH PHAN-NHU-NGÂN

Hải Ly gan dạ
Tạ thế ngày 22-2-1995, Thọ 83 tuổi

Nguyện cầu Chúa nhân lành
Đón linh hồn-ĐA-MINH
Sớm lên hương Tôn Nhan Cực Thánh.
- Trên chốn thiên ân lạc c nh
Xin hộ phù Gia Quyển thân yêu
Đường trần gai g»c còn nhiều
Biết vui chấp nhận mọi điều Chúa ban.

*

Tính tình Trường dịu dàng, đôn hậu
Nw/p"vui tươi, phấn đấu, vươn lên,...
Dẫu cho sóng gió bao phen
Càng thêm gan dạ luyện rèn chí trai.
Đã đóng góp cả tài lẫn sức
Vào mục tiêu giáo dục Thanh-niên,
Trường thường khuyến khích đàn em
"Năng làm Việc Thiện" ưu tiên trong đời.
... Nay, vòng tay lớn đã rời
HẢI LY GAN DẠ về trời nghỉ an
Gia đình Hương Đạo xa gần
Cùng yêu quý Trường PHAN-NHU-NGÂN
trộn tình

*

Hương lòng tưởng niệm Anh Linh
Người Anh năm cũ bóng hình dài lâu
Ấm dương... nghĩa trọng tình sâu /

TUẤN VIỆT

(cựu Đoàn-viên JEC, và Liên Đoàn
CGVN địa-phận Thanh-hóa, tưởng nhớ
bậc Đàn Anh từ thập niên 1940-50)

10 CÁI “NHẤT” TẠI TRẠI THĂNG TIẾN V ÚC ĐẠI LỢI

Sưu tầm bằng hình ảnh của Cáo Đỏ Mặt

Một ngôi sao sáng.....
Một người điềm-đạm ăn nói từ-tôn
Không vội-vàng hấp-tấp. Có Nụ
cười... bí mật. Điều-khiển hữu-hiệu
nhất. Là ...Tr. Nguyễn-văn-Thuất
(Trưởng-ban Tổ-chức Trại T.T. 5)

Hai ngôi sáng sao.....
Đón đưa ở phi-trường. Lo lắng khách
tại gia. Chăm nom 3 bày sói. Trình-diễn
màn vũ-kịch. Luôn nở nụ cười vui. Là...
Tr. Phi-Lai (Bè Trên của Tr. Nguyễn
Văn.Thuất) (Sydney, Úc-châu)

Nói nhiều, luôn vui tánh
Gặp Sói cũ: bùi ngủi. Hay
nhắc chuyện Người xưa.
Vội biết bao kỷ-niệm.
Người gặp Bác-sĩ nhiều
nhất. Là Tr. Xuân-Lan
(Philadelphia, Hoa-kỳ)

Mọi người như một nhà
Nói chuyện mà như... ca.
Chụp hình cho thiên hạ.
Người chụp lại cho Ta. Vị
chụp hình nhiều nhất.
Là... Chị Lâm-Tô-Bông
(Việt Nước vui-vẻ, Canada)

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

Thiếu gì hỏi người này.
Sẵn-sàng giúp mọi
chuyện. Làm việc không
ngừng tay. Thích vui ca
với Sói. Trưởng (nữ)
gương mẫu nhất. Là ...
Tr. Lê-Thị-Trúc

Khó khăn không nề hà. Sẵn
sàng làm vui lòng tất cả.
Mọi người đều cảm mến.
Không bao giờ rên ... mệt.
Vì nhiều ... phong nhất. Là.
... Đôi Bạn Công & Hiền
(Sydney, Úc-châu)

Màn “tiểu-lâm” trước khi
ngủ. Đậm đà tình Trường-
niên Muốn gì, phải “Nói lớn”.
Góp bài cho Phù-sa, Liên-lạc.
Người làm thơ nhiều nhất.
Là... Tr. Nguyễn-T-Viêm
(Canberra, Úc-châu)

Làm chi cho đón đau lòng
Trong một thời-gian
Rồi thương rồi nhớ ..Sơn-nữ
ơi ! Người để nhiều thương
nhớ nhất Là Sơn-Nữ
Lệ-Thu (Bribane, Úc-châu)

Tóc râu đều trắng bạc
Cà nhắc với ba-toong
Đi đâu cũng bố bố con con
Người nhiều con ... r.. nhất.
Là... Tr. ĐINH XUÂN PHƯỚC
(California)

Từ Đông (Úc) sang Tây dự
Trại. Người nhỏ tuổi nhất
Dễ thương, nhiều tình cảm.
Tánh nét dịu dàng thơ ngây.
Là..... Em Ánh-Tuyết
(Perth, Úc-châu)

Hương-đạo Trường-Niên

(Ảnh sinh-hoạt tại Trại T.T.5 - Sydney)

Các Trưởng Đại-diện các Miền đến họp tại Hội-trường Võ-Thành-Minh ngày 28-12-1995, nhân dịp Trại Họp Bạn Thăng-Tiến 5 (Úc-châu)

Trương Mai-Liệu được toàn-thể Đại-biểu suy-cử làm Đồng Tiên Chi Làng Bách-Hợp của Phong-trào Hương-đạo Trường-niên.

Trưởng Đinh-Xuân-Phúc được sự tán-thưởng của Hội-nghị khi tuyên-bố: Tôi hoàn-toàn đồng ý với các Trưởng trong Phong-trào H.Đ. Trường-niên nằm trong cơ-cấu của H.Đ. T.U./HĐVN. Tôi sẽ nói chuyện lại với Gia-đình Nam Cali.

TIN HƯƠNG-ĐẠO TRƯỜNG-NIÊN

XÓM MONTREAL :

Ngày 23-3-1996, Xóm Trường-niên Montréal đã họp tất cả xóm-viên, gồm trên 25 vị, có vị cùng mời cả phu-nhân tháp tùng, rất đông vui, đúng với không-khí Họp Xóm. Trong dịp này, Anh Trường Xóm Phan-hữu-Khả tuyên bố lý do khai hội, bầu Xóm-trưởng mới. Vì đã mãn nhiệm-kỳ. Trưởng Nguyễn Tấn-Hồng được toàn-thể xóm-viên suy-cử làm Tân Trưởng-xóm và vị Tân Trưởng-xóm này xin Trưởng Lê-Thọ tiếp-tục giúp Xóm trong công-việc điều-hành và đôn-đốc (Mở Xóm). Liên-Lạc xin có lời mừng Tân Trưởng-xóm và Mở Xóm của nhiệm-kỳ mới.

Cũng trong dịp này, Xóm có "cây hoa phong-lan" mừng sinh-nhật Bát Tuần Trưởng Phạm-hữu-Vĩnh, Anh Chị Cường có tặng thêm một tấm thiệp mừng "Thọ Tì Nam Sơn" do chính thủ bút Chị Cường thực-hiện (Chị Cường là hoạ-sĩ, cùng nhóm hoạ với anh Lê-Thọ và Anh Nguyễn-Văn-Tuân, hai vị sau này đã có tranh triển-lãm ở Phòng tranh trung-tâm Thành-phố Montréal).

LIÊN XÓM WASHINGTON-OREGON:

Trưởng Bùi-Văn-Giải (Portland) cho hay Phái-đoàn Trường-niên Oregon đã lên tham-dự Họp mặt chung với Xóm Washington tại Seattle, trên 20 người, rất vui-vẻ. Hai bên đã đồng ý thành-lập Liên-Xóm và dùng VÙNG HỒNG làm mỗi giây liên-kết tình huynh-đệ HĐTN Vùng Tây Bắc Hoa-kỳ. Cứ 3 tháng ra một số mong mỏng, xin làm cánh tay nối dài của Liên-lạc.

Lời ghi thêm của bản tin Liên-Lạc: Hoan hô Liên-xóm Trường-niên vùng TB Hoa-kỳ.

Anh Mở Xóm đứng lên giới-thiệu thêm ba xóm viên mới: Anh Chị Vũ-Giản. Riêng Anh Ngô Kỳ-Phong không đến dự được vì ở xa và không lái xe ban đêm. Mong những lần gặp mặt khác sẽ tổ-chức buổi trưa cho có đông đủ quan-viên của Xóm. Còn anh Lê-ngọc-Diệp thì đã sinh-hoạt chung nhiều lần (đi Ottawa), nay mới họp chung lần đầu.

Các vấn-đề khác như: tường-trình sổ sách chỉ thu của Xóm niên-khoá vừa qua, kể lại chuyến đi Trại Họp Bạn T.T. 5 ở Úc-châu, được tóm lược (lúc này không nghe được rõ, vì lâu ngày gặp nhau nên có nhiều chuyện riêng quá).

Lần này họp tại Restaurant 55 (đường Ste Catherine Est), với món Chả cá Lã-vọng ngon hết sảy, xóm viên chiêu-cổ khá tận tình.

Công-tác đầu tiên của Xóm là tham-gia Lễ Tưởng-niệm Tr. Trần-Văn-Khắc, tổ-chức ngày 30-6-96 tại Làng Cây Phong, cách Montreal 1 giờ rưỡi xe hơi, tổ-chức chung với Liên-đoàn Montréal. Sẽ mời Xóm Trường-niên Ottawa về tham-dự chung.

Như rứa là Sacramento có rồi, San Jose có rồi, Miền Trung H.K. có Xóm Mít (Texas), Xóm Oklahoma, Nam Cali đang vỗ cánh hợp-đoàn với chúng ta sau phiên họp ở Sydney, dưới sự hoan hô của Toàn-thể Đại-biểu tham-dự có cả Cụ Tiên-chỉ Mai-Liệu và Bó già họ Đinh. Ở Âu-châu các Trưởng đang xúc-tiến, Tr. Trần-công-Lao đang "quây" ở vùng Rhône-Alpes, ở mạn Âu-châu có Cụ Thứ-chỉ họ Nghiêm bao sân nhất là kỳ Họp Trường vào mùa hè này ở Anh-quốc, chắc chắn các Xóm sẽ thành-hình

như phiên họp trước đây ở Âu-châu (Mà Liên-lạc có đăng tin).

Nhân đây, L.L. xin trích đăng bức thư (vì thư rất dài) của một Trường (Nữ), cũng ở TB Hoa-kỳ, kể lại niềm vui được sinh-hoạt trong Xóm, đoạn ấy như sau :

... "Th. Hương nhờ đọc báo L.L số tân-niên nên mới biết ở vùng mình ở đang có một nhóm H.Đ. trung-niên và trường-niên sinh-hoạt. Bèn lật đật liên lạc với Chú Tuấn-Việt hỏi thăm xem thế nào, có thể đến dự-thỉnh được không? Thế là ngày hôm sau nhận được cái thư mời

XÓM OKLAHAMA:

Kỳ sinh-hoạt vừa qua, Liên-đoàn Bạch-Đằng OKL đã thu đủ nguyệt-liễm (kể từ tháng 11-1995) góp hàng tháng cho Thủ-quỹ (Tr. Xuân). Vị Mạnh-Thường-quân bảo-trợ đầu tiên cho Xóm OKL là Chị Cường, Bạn Đường của Tr. Nguyễn-văn-Cường, đã trợ giúp: 50" vải màu xanh"cổ vịt" để làm Cờ Đoàn. 80" vải màu "xám nâu" để làm 20 chiếc khăn quàng cho xóm-viên.

Thực-hiện Cờ Đoàn bằng thủ-công do 3 Trường Phát + Linh + Xuân (vẽ, cắt, dán, may. Lý-do "tự làm" vì công thuê không phù-hợp với hoàn-cảnh sơ-khai của Đoàn, vì vậy ba Trường phải cố gắng tự biên và tự làm cho

XÓM OTTAWA:

Ngày Chủ nhật 05-5-96, Xóm Trường-niên Ottawa họp đông đủ. Trong buổi họp này, các Trường trong Xóm sẽ cố hết sức yểm-trợ, đôn-đốc cùng với các Trường ở Tráng-đoàn để củng-cố lại Thiếu-đoàn và xúc-tiến thành-lập một Âu-đoàn. Xóm cũng dự

*** *Liên-Lạc mong chờ Góc tin-tức sinh-hoạt của các Xóm, Liên Xóm. Làng khác khắp nơi, nhằm mục-đích trao đổi kinh-nghiệm sinh-hoạt, vì Phong-trào của chúng ta mới phôi thai, rất cần bổ-túc lẫn nhau, để cùng nhau Đồng Tiến !*

của anh Trường Nhóm (A. Thụy) liên. Đi họp đến nay đã được hai lần, thật là vui. Không ngờ đến giờ này trong cuộc đời, đầu tóc đã bạc (tuy không thấy, vì đã nhuộm rồi) mà còn được hưởng được những phút giây thoải mái thân mật của những ngày hoạt động thời xưa. Thiệt ra, biết "Chàng" (Lê-Hoàng) trước, rồi mới vào Hương-đạo để theo dõi bước chân chàng, nhưng riết rồi ... mê Hương-đạo. Mê thiệt ! Bằng chứng là bây giờ còn thích đó nghe ! "

đúng với tinh-thần H.Đ. Trường Hoàn và Trường Quân thực-hiện cắt may 20 khăn quàng. Trường Minh góp tặng 10 s ợi giấy thừng để ôn tập "Nút"

Phụ ghi của Xóm: Tr. Nguyễn-đức-Linh hiện còn trong tay tập "Tem xưa", tem V.N. Vị nào thích sưu-tâm, xin liên-lạc về : (405) 528-6548,

Ôm tập "Tem Xưa" cũ rích mèm
Nhập dòng lịch-sử, khắc trên "Tem"
Tháng ngày chuyển dịch quen vọng tưởng
Người đó, vật đây, lấm bụi đời...
(N.Đ.L.)

tính tham-dự ngày Tưởng-niệm Tr. Trần-Văn-Khắc ở Montréal, cùng với Xóm Mộng-Lệ-An ở Làng Cây Phong.

Mong chờ bài tường-thuật phiên họp của Xóm Ottawa, để đăng vào L.L. kỳ sau.

SINH HOẠT HƯỚNG ĐẠO TRƯỜNG NIÊN

Xóm Ottawa : Trong phiên họp tháng 9/1996, Xóm có những quyết định như sau :

*Trường Xóm trình bày công tác vừa qua: Xóm đã đến Montréal tham dự Ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc tại làng Cây Phong chung với xóm Trường Niên Montréal và Liên Đoàn H.Đ. Montréal.

*Bổ sung và đặt chương trình làm việc của Hội-đồng Trường. Bầu Tr. Trần Minh Thường làm Chủ-tịch Hội-đồng Trường, với chức năng và nhiệm vụ như Tr. Nguyễn Trọng Phu ở Toronto. Bầu Tr. Dương Ngọc Hương là “Mạnh Thường Quân” của Hội-đồng Trường và của Xóm.

*Kể từ nay, thành viên nào mà trong 3 kỳ họp đều vắng mặt không cho biết lý do thì coi như thành viên ấy sẽ tạm ngưng hoạt động.

*Để các tài-liệu của Hội Đồng Trung Ương, các Bản tin H.Đ. đến tận tay các thành viên, Tr. Dương Ngọc Hương đã tình nguyện nhận lãnh in lại rồi giao cho Trường-xóm phổ biến qua bưu điện. Phí khoản in và bưu phí sẽ do 2 Trường này chịu, để bớt gánh nặng cho quỹ của Xóm và Hội-đồng Trường còn quá mỏng.

Lời ghi thêm : Sau khi họp xong, khi ra về, giữa lúc đó, ở tầng lầu căn nhà đối diện đưa sang tiếng hát bài ca : Chèo di, bơi đi . . . của Tr. Mai Liệu và Tr. Lê Hữu Mục sáng tác từ thập niên bốn mươi. Tiếng hát thật thúc giục và gợi nhớ, khiến nhiều Trường khi bước xuống thang lầu phải “khựng” lại và mọi người đang nói chuyện đều “im tiếng” lắng nghe, tiếng hát xoáy vào lòng mọi người:

"Chèo đi . . . bơi đi
Nước non đang chờ ta !
Bơi đi . . . Vững cầm tay lái
Và hát vang lên cho lòng hăng hái... "

Tiếng hát nhỏ dần . . . nhỏ dần. . cho đến khi chỉ còn dư âm thì bỗng một Trường thốt lên “bài hát thật hợp thời” bởi hoàn cảnh trong buổi họp muốn làm “sống” lại Liên Đoàn Ottawa như hồi cách đây gần chục năm, thời Tr. Nguyễn Kim làm Liên Đoàn Trường.

Làng Đông Hải.

*Tr. Võ Văn Thom (LL số 19 có đăng, nay thêm chi tiết) mất ngày 08-04-96 lúc 3 giờ sáng, an-táng tại Long-Thành ngày 11-4-1996.

*Ngày 31-5-96, các Trường miền Nam và miền Trung đã ra Hà-nội họp chung, khoảng 200 người. Đặc biệt có một số Trường kỳ cựu: Tr. Nguyễn Thúc Toàn, Tr. Tôn Thất Đông, Tr. Phan Kim Phụng, Tr. Trần Hữu Khuê, Tr. Lê Gia Mô. Các Trường ra Hà- nội nghỉ tại nhà khách Trường Canh Nông, dùng cơm ở Cantin nhà trường. Có thăm Đền Hùng, cõ Loa, một số đi Vịnh Hạ-Long. Trường ban Tổ Chức là Tr. Lê Duy Thước (Gà Mờ Lam Sơn cũ). Anh Dương Trung-Quốc (Con một Tráng-sinh Lam Sơn cũ) khởi xướng và bảo trợ cuộc họp mặt này (Viện Sử-Học), rất được anh em thương mến.

*Việc tái lập Phong Trào vẫn còn nhiều trở ngại, nhưng mọi người vẫn tiếp tục xúc tiến, thành lập Ban Liên lạc từng miền và Trung Ương. Tr. Thu-Lương đã qua Genève để liên lạc với v.p. Hướng-Đạo thế giới.

Điểm chung của anh em là thiếu vấn đề đoàn kết (tôn giáo) nên người ta vịn vào có đó để . . Anh em đang lo san bằng vấn đề nội bộ. Trình một danh sách các Trường ban Liên lạc cho Chính quyền để được xin thừa nhận. Đường còn dài, còn nhiều chông gai. làm Hướng-Đạo lúc này cam go lắm. Anh em rất thông cảm và cầu chúc mong sớm có ánh sáng ở cuối đường hầm.

*Tin tức HĐ.Trường Niên Âu-Châu

Xóm Rhône Alpes :

Thế là “Hướng Đạo Trường Niên” miền Đông Nam Pháp đã thành lập xóm, sau cuộc họp mặt tại trụ sở Eglise St. Sacrement, Lyon 3 trong tháng 5 vừa qua.

Các Trường Liên Đoàn Thăng Long, sau những cuộc nói chuyện về giáo dục hướng-đạo để giới thiệu phong trào, hoặc qua những lần họp tác tổ chức lễ lạc, sinh hoạt với các giáo-xứ và chùa chiền, đã có dịp tiếp xúc với một số cựu trưởng và hướng-đạo-sinh hiện cư ngụ tại miền Đông Nam nước Pháp. Cho đến ngày họp mặt nói trên, chúng tôi đã ghi nhận được 36 vị. Trước đó và hiện bây giờ, chúng tôi vẫn đăng thông-báo trên tờ thông-tin mục-vụ “Thánh-Giá”, phát hành trong vùng, nhưng chưa có vị nào liên-lạc về địa-chỉ đã cho. Có lẽ còn nhiều người nữa, nhưng vì không đọc báo đó, hoặc có, nhưng bởi lý do này hay lý do nọ mà “lặn” chẳng ! Đừng nói đâu xa, 36 vị đã phát-hiện thì 36 thư mời được gửi tới, nhưng chỉ có 8 người đáp ứng: một vị gọi điện thoại và 7 vị thân-hành đến tham dự. Nghĩa là kết-quả chỉ được 1/7 !

Tuy nhiên, những ai có mặt hôm đó đều vô cùng phấn-khởi, tay bắt mặt mừng, hàn huyên tâm-sự. Vì từ trước đến giờ, cứ tưởng rằng sẽ không bao giờ anh chị em trong cùng một phong-trào, không trực tiếp sinh-hoạt, lại có cơ-hội gặp-gỡ nhau qua tổ-chức “Hướng-Đạo Trường Niên”, sáng kiến của Đại Hội Đồng H.Đ.V.N. hải-ngoại đã được quyết-định dịp Trại Họp Bạn Thăng Tiến IV tại Le Breuil (Pháp). Các anh chị em đều hồ-hởi ký vào “Phiếu Ghi Danh” xin gia nhập và thỏa thuận thành lập “Xóm Rhône-Alpes” với các thành phần sau đây :

*Xóm Trưởng : Tr. Nguyễn Kim Doanh

*Mõ Xóm : Tr. Buis Paul (Dũng)

*Thủ-quỹ : Tr. Đào Quốc Thắng.

Ngoài ra, Trưởng Nguyễn Thi Dinh được đề nghị “đánh trống thổi kèn” khuấy động vùng Valence. Trong tương lai, nếu anh chị em cựu hướng-đạo ở vùng này (hiện có 8 vị đã được phát-hiện mà một vị là cựu đạo-trưởng)

máu hướng-đạo lại lưu thông, lần lượt kể trước người sau gia-nhập cuộc chơi thì vùng đó sẽ trở thành một xóm.

Ngày 2 tháng 6, đồng loạt với các liên-đoàn thuộc chi-nhánh Pháp, liên-đoàn Thăng-Long và xóm Hướng-Đạo Trường Niên Rhône-Alpes đã tổ chức “Ngày Tinh-Thần Trần Văn Khắc” cũng tại địa-điểm nói trên. Lần này có thêm nhiều khuôn mặt mới, làm hứng khởi mọi người.

Xóm Orlando:

Từ ngày Tr. Trần-Ngọc-Phụng và Tr. Nguyễn-Cửu Phi-Long nhận gánh vác công việc Xóm Orlando, hoạt-động của Xóm Hướng-đạo Trường-niên Orlando cũng như Liên-xóm Florida thêm khởi-sắc. Bản tin HĐ Trường niên được nối tiếp, Bản tin của HĐTU được sao lại để phân-phối cho anh chị em. Tr. Phụng hẹn các anh chị em mỗi Chủ-nhật đầu tháng họp ở Công-viên Vườn Mít (Meat Garden). Ngoài ra, dưới sự kêu gọi và hỗ-trợ của Xóm Trường-niên, Tráng-đoàn liên-hợp nam-nữ Âu-lạc đã được thành-lập tại Orlando.

Hoan-hô Xóm Orlando đã cùng với Xóm Montréal và Ottawa ghi danh và đóng niên-liễm về HĐTU sớm nhất .

Xóm Montréal :

Xóm Trường-niên sẽ phối-hợp với Liên-Đoàn HĐ Montréal để tổ-chức Mừng Giáng-sinh và năm mới 1997 vào ngày 22-12-96. Để đáp lễ, Xóm Montréal sẽ mời các Trưởng Xóm Ottawa về cùng tham-dự. Trong dịp này, Chị Vịt Nước Vui Vẻ cùng với Tr. Lê-ngọc-Diệp trở tài "Làm vui bao-tử". Cũng nhân dịp có các Phụ-huỳnh, tất cả các Trưởng-niên và một số Thân-hữu, Ban Tổ-chức cũng sẽ thành-lập Hội-đồng Bảo-trợ HĐVN Canada, đáp lời kêu gọi của HĐTU.

Xóm Seattle:

Liên Xóm HĐ Trường-niên quyết-định thực-hiện dự-án mở Trương Mục Tiết-kiệm định-kỳ nhằm giúp các thành-viên tham-gia dự-án có phương-tiện tham-dự Trại Họp Bạn HĐVN toàn thế-giới tại Vùng Washington DC. Vào tháng 7/1998. Dự-án bắt đầu thực-hiện vào đầu tháng 7/96 và kết thúc vào tháng 7/98.

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Hàng trước, từ trái (tám ảnh) sang phải : Tr. Nguyễn Kim Doanh (áo trắng), Tr. Nguyễn Thị Dinh (áo đen), Tr. Phạm Công Đàm, Tr. Trần Ngọc Hải, Phu nhân của Tr. Từ Du Cường với bé Alex ngồi bên cạnh.

Hàng sau, từ trái (tám ảnh sang phải: Tr. Trần Cao Bằng, Tr. Trần Công Lao, Tr. Buis Paul Dũng, Tr. Nguyễn Văn Thế, Tr. Đào Quốc Thắng, Tr. Nguyễn Ngọc Sơn, Tr. André Ghanotakis, Tr. Từ Du Cường, Tr. Nguyễn Anh Tuấn vì chụp ảnh nên không có trong hình.

LÀNG BÁCH HỢP PORLAND OREGON

Bạch Văn Nghĩa

Sinh hoạt Hướng Đạo Trường Niên đã có mặt tại thành phố Portland, tiểu bang Oregon với một đơn vị mang danh hiệu Xóm Trường Niên Oregon ngay từ năm 1998 sau khi quy ước về Hướng Đạo Trường Niên được ban

Thật sự, sinh hoạt của một đơn vị Trường Niên trong giai đoạn này chưa thể hiện sự thuần túy riêng rẽ như một đơn vị của ngành Trường Niên vì dù đã có quy ước, nhưng các yếu tố về tổ chức, hoạt động của ngành chưa

hành trong Trại Hợp Bạn HĐVN Thăng Tiến 6. Số lượng thành viên ít ỏi gồm các Trường Phạm Quang Lộc, Bùi Văn Giải, Trịnh Văn Toàn, Bạch Văn Nghĩa, Ngô Tường, Trương Văn Tiến, Lê Thị Thanh được quy tụ thành một Xóm nhỏ tại thành phố hoa hồng của Miền Tây Bắc Hoa Kỳ, sinh hoạt trong tinh thần những Hướng Đạo Sinh trưởng thành góp phần hỗ trợ cho sinh hoạt của các đơn vị Hướng Đạo thuộc Liên Đoàn Hoa Lư lúc bấy giờ do Trường Nguyễn Văn Quý giữ trách nhiệm Liên Đoàn Trưởng.

có các ấn định hay phổ biến cụ thể. Hơn nữa, tuy danh nghĩa thuộc về một “Xóm Trường Niên” có danh xưng riêng biệt, nhưng thật tế, thành viên của Xóm, cũng đồng thời là những huynh trưởng hoạt động trong Liên Đoàn Hoa Lư Oregon với từng trách nhiệm khác.

Vì vậy, cũng từng đó khuôn mặt, khi họp nhau để bàn thảo việc của Liên Đoàn thì mang danh nghĩa huynh trưởng của Liên Đoàn, nhưng khi cùng ngồi lại bàn bạc việc Trường Niên thì ai cũng là con dân của xóm làng Bách Hợp. Mà thực tế thì việc của Xóm Làng Bách

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

Hợp tại cái thành phố dễ thương nhỏ bé này cũng chỉ xoay quanh việc yểm trợ cho các em Hương Đạo Sinh đang sinh hoạt trong Liên Đoàn, với lượng đoàn sinh của Liên Đoàn ở đây cũng có con số gọi vui là hạn chế, nên hoạt động của Trường Niên cũng hầu như mang tính hạn chế, không có nhiều sôi nổi hay đặc thù. Trưởng Phạm Quang Lộc trong vai trò Xóm Trưởng, rất tích cực điều hành sinh hoạt của xóm, cũng lẫn xả hết mình trong các hoạt động của phong trào tại địa phương để đáp ứng mong muốn của đa số huynh trưởng là phát triển hơn nữa tầm mức và chất lượng hoạt động của các đơn vị Hương Đạo thuộc cả hai tiểu bang kế cận nhau là Oregon và Washington. Hai tiểu bang miền Tây Bắc trong bản đồ địa lý của Hoa Kỳ cũng được nằm trong Miền Tây Bắc Hoa Kỳ qua sự phân phối về hành chánh của Hội Đồng Trung Ương HĐVN cùng với các thành phố của Bắc California.

Dù vậy, khoảng cách về địa lý giữa hai tiểu bang này với thành phố gần nhất, là thành phố Sacramento, thủ phủ của California, tính bằng mười giờ đồng hồ tối thiểu chạy xe đã là một trở ngại không nhỏ cho việc các đơn vị tại Oregon và Washington nếu muốn tham dự các hoạt động của Miền Tây Bắc Hoa Kỳ theo hệ thống đã được ấn định. Một cây số đi chân, mỗi ghê mỗi ghê, mỗi góm, hai cây số đi chân, tội nghiệp quá đôi giày! Các em thiếu sinh, sói con hát không rành bài hát tiếng Việt này, nhưng các Trưởng đã hai thứ tóc trên đầu cũng hát không nổi trên con đường xa diệu vợi nếu muốn đi dự các phiên họp Miền hay chào cờ đầu tháng, đầu năm của Miền, và các người Trưởng đã được giao phó trách nhiệm đại diện cho hai tiểu bang Oregon và Washington trong Ban Đại Diện Miền chắc cũng ở trong một thành phố xa nào khác nữa nên chưa thấy ai một lần đếm từng cây số để đến cùng những người anh em trong cái vòng tay nhỏ hẹp này. Vì vậy con số thời gian hiện hữu của Hương Đạo tại Oregon cũng là con số thời gian những người Trưởng tại vùng đất cuối của rặng núi Cascade trên bờ Tây nước

Mỹ cảm nhận đồng thời những niềm buồn xa cách quê hương lẫn xa cách cả những mối giây thâm tình từ những người anh em tay trái.

Từ mỗi ưu tư này, sự gắn bó cần thiết và đương nhiên của anh em Hương Đạo hai tiểu bang Oregon, Washington ngày càng thêm đậm đà. Và đó cũng là lý do để anh chị em Trường Niên của hai tiểu bang Tây Bắc Hoa Kỳ này kết hợp thành chỉ một Làng Bách Hợp với danh xưng Làng Trường Niên Oregon Washington sau cuộc họp mặt chung tại Seattle mà một trong những hoạt động cụ thể là việc phát hành Đặc San Vùng Hồng, tiếng nói của Hương Đạo Trường Niên Oregon Washington do các Trưởng Bùi Văn Giải và Bạch Văn Nghĩa lần lượt đảm trách. Đặc san Vùng Hồng phát hành đều đặn từng mỗi tam cá nguyệt hàng năm bằng khổ báo 8.5 x 11, trình bày mỹ thuật và được in ra tối thiểu 400 đến 500 bản cho mỗi số tại nhà in của Nhạc Sĩ Từ Công Phụng tại thành phố Portland.

Nhân đây cũng nên nói thêm về tình cảm và sự yểm trợ nhiệt tình của người nhạc sĩ tác giả những bài tình ca nổi tiếng của nền tân nhạc Việt Nam này. Nhạc sĩ Từ Công Phụng không chỉ góp tay cùng Xóm Trưởng Niên Oregon trong việc in ấn Đặc San Vùng Hồng, mà đã là người sát cánh cùng Trưởng Trịnh Văn Toàn để phát hành Đặc San Lửa Hồng từ thời gian khởi đầu hoạt động của Liên Đoàn Hoa Lư vào thập niên 80 trong cái nhà in nhỏ bé mà người nhạc sĩ tài hoa này làm kế sinh nhai nơi hải ngoại. Công việc trình bày và in ấn của một nhà in chuyên nghiệp theo các kỹ thuật còn chưa kịp cải tiến bằng công nghệ mới đã chiếm nhiều thời gian quý giá, ngày và đêm, của hai người bạn này mỗi lần phát hành tờ Lửa Hồng phục vụ cho sinh hoạt của phong trào còn đang ở giai đoạn khởi đầu tại thành phố Portland. Cũng với tình cảm đậm đà với phong trào Hương Đạo, về sau, khi in ấn đặc san Vùng Hồng, hay các sách báo, tài liệu Hương Đạo phổ biến trong sinh hoạt tại địa phương, chi phí trả cho nhà in thật sự chỉ là sự tương trưng so với thời giá của vật tư và công sức. Xin ghi nơi đây lòng quý mến và cảm ơn

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

sự góp tay của Nhạc sĩ Từ Công Phụng và cả Bè Trên của anh đối với những nhiệt tình và sự đóng góp của anh chị vào công việc Hương Đạo tại xứ sở hoa hồng. Cái danh xưng thành phố hoa hồng càng thêm ý nghĩa với những việc làm này của anh chị.

Hoạt động của Làng Bách Hợp Oregon và Washington ngày một thêm phong phú với chủ trương dành nỗ lực vào công tác phát triển phong trào tại địa phương. Đây là mối bận tâm sâu sắc nhất trong tâm tư của mỗi người Trường đang hoạt động trong các Liên Đoàn Hoa Lư và sau này là Tây Sơn tại Portland và Việt Hùng tại Seattle. Sĩ số đoàn sinh của mỗi Liên Đoàn ở đây nhiều khi không bằng số đoàn sinh của mỗi Đoàn ở các tiểu bang khác, hay cụ thể là các Đoàn thuộc các thành phố tại California, cùng thuộc Miền Tây Bắc Hoa Kỳ. Kinh nghiệm cầm đoàn của những Trường Trẻ, sự không hội nhập của lớp Trường lớn tuổi vào môi trường mới, quan điểm hoạt động của Người Việt trong cộng đồng địa phương, sự thiếu thốn không khí thu hút của phong trào trong môi trường sinh hoạt v.v. cùng nhiều yếu tố bất lợi khác, là

những nguyên nhân làm đau đầu các người Trường có tâm huyết trong ước muốn phát triển đơn vị.

Vì vậy, sinh hoạt của Làng Bách Hợp Oregon Washington trong cả thời gian dài, không quan tâm đến các hình thức sinh hoạt riêng của một đơn vị Trường Niên, không có những kỷ niệm riêng mang danh nghĩa Xóm hay Làng mà chủ yếu là thực hiện các hoạt động nhằm phát triển các đơn vị thuộc các Liên Đoàn. Cho nên, không có gì ngạc nhiên khi có nhiều Trường cứ chơi hết sức, hết mình trong mỗi hoạt động tại Oregon hay Washington mà không cần biết là mình thuộc Liên Đoàn hay Xóm Làng Trường Niên, mang khăn của Liên Đoàn hay khăn tím của Văn Phòng Hương Đạo Trường Niên dù có đủ cả hai cái khăn, đội hai ba cái nón trên đầu. Biết diễn tả làm sao cái sự dễ thương này! Cũng trong khuynh hướng dẫn thân đó, công tác đào tạo huynh trưởng được đặt lên hàng đầu. Và hoạt động tâm huyết được toàn thể Trường Niên của hai tiểu bang Oregon và Wahington dốc sức thực hiện là tổ chức liên tục các khóa huấn luyện huynh trưởng bằng danh nghĩa

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Toán Huấn Luyện Tây Bắc Hoa Kỳ.

Có nhiều điều cần nói về hoạt động này, nhưng trong phạm vi của bài viết, điều cần nêu lên là vai trò của người trưởng niên trong việc điều hành các khóa huấn luyện. Tạm gác các vấn đề về tư cách và thẩm quyền của một toán huấn luyện trong phạm vi và hoàn cảnh hoạt động tại địa phương, chỉ xét về công việc thuần túy, sự góp sức hữu hiệu của đơn vị Trưởng niên là điều không thể phủ nhận. Các Trưởng Phạm Quang Lộc, Bùi Văn

năm 2004 cho đến nay các khóa huấn luyện mà không bận tâm gì về danh vị hay quyền lợi để truyền tải và giữ gìn ngọn lửa của phong trào cho thế hệ tiếp nối.

Có vẻ như câu nói Hướng Đạo là trò chơi cho trẻ em nhưng là công cuộc của người lớn thích hợp với sự giải thích về hoạt động của Hướng Đạo Trường Niên, điều này như cũng giải thích phong cách sinh hoạt của Trường Niên Oregon và Washington. Có phải vì vậy, hoạt động của xóm làng tại địa phương quá

Giải, Trịnh Văn Toàn, Bạch Văn Nghĩa, Nguyễn Văn Phúc, Nguyễn Vũ Trường, Ngô Đức Thịnh, Phạm Niên, Đỗ Quang Trung, Trương Văn Tiến, Phạm Thị Đạm, Nguyễn Ngọc Tùng, Nguyễn Ngọc Hải, Nguyễn Trúc Anh cùng với một số các Trưởng ở các tiểu bang khác như Châu Thị Minh, Châu Hữu Hiệp, Trịnh Tiến Triển, Nguyễn Trong Bảo, Nguyễn Đức Chính và cả những người Trưởng trẻ đã trưởng thành từ chính nơi đây như Nguyễn Đạt Thức, Đinh Bảo Khánh, Trương Nguyễn Đăng Khoa, Đặng Như Hy, Nguyễn Nghị, Ngô Đức Phú, Nguyễn Dũng đã miệt mài chuẩn bị và tổ chức liên tục từ

chú trọng đến “công việc”, “trách nhiệm” mà không có nhiều cái không khí thân thiết, vui chơi, giải trí để bù đắp cho các sự khó khăn, mệt mỏi sau những hoạt động phục vụ đã là lý do mà trong suốt bao nhiêu năm dài, con số thành viên tham dự hoạt động của Trường niên không thêm được nhiều ngoài những Trưởng thường xuyên tham dự cuộc chơi và một số các thành viên sinh hoạt theo từng chương trình, như các anh chị Trần Công Chánh, Nguyễn Quang Vĩnh, Đỗ Hữu Hào, Nguyễn Thị Mai, Lê Nhạn, Nguyễn Thị Phạt Kim v.v.. Hướng Đạo Trường Niên của phong trào Hướng Đạo Việt Nam đã chính thức hoạt

động qua một quá trình hình thành, từng bước với sự vận động của nhiều trường lão thành trong phong trào, với nhiều giai đoạn chuẩn bị cũng như nhiều hội nghị, hội thảo thúc đẩy sự hình thành cơ cấu, tổ chức. Trong các giai đoạn này, hoạt động của những đơn vị trường niên sớm hình thành, như Làng Bách Hợp Oregon, Washington cũng mang cái đặc tính một phong trào sơ khai, chưa ổn định nhiều phương diện.

Dù các thành viên đã là những người Trường có nhiều kinh nghiệm tổ chức, nhưng cái nét phôi thai vẫn có trong các hình thức sinh hoạt của đơn vị Xóm Làng. Xóm Trường Niên Oregon cũng không khác, chức vụ hầu như duy nhất trong xóm là Xóm Trưởng, do sự tín nhiệm mà đảm nhận, từ Trường Phạm Quang Lộc đến Trường Bùi Văn Giải vì Trường Phạm Quang Lộc lìa rừng từ giã cuộc chơi, rồi chuyển đến Trường Trịnh Văn Toàn vì Trường Rùa Vô Tư không còn đủ sức khỏe để quán xuyến mọi công việc từ lớn đến nhỏ, từ đơn giản đến khó khăn trên vai của chỉ một số người dù vẫn còn trẻ tính nhưng đã được gọi là già trên số tuổi. Đây cũng là thời điểm hai làng Oregon và Washington trở lại sự độc lập trong danh xưng và sinh hoạt riêng, nhưng mối liên hệ hoạt động và tình huynh đệ càng thêm khăng khít với công việc trọng điểm là các khóa huấn luyện mang danh hiệu Sắp Sẵn ngày càng được tổ chức quy củ và nâng cao hơn các nội dung hướng dẫn.

Sau khi Trường Trịnh Văn Toàn lìa rừng, Trường Nguyễn Quang Vĩnh xung phong tạm thời đảm nhận công việc Lý Trưởng với mong ước thúc đẩy lại hoạt động của Làng Bách Hợp Portland. Và cho tới thời điểm hiện tại, anh Sơn Dương Vui Tính này khăn gói chuyển về miền nắng ấm Florida, để lại Xóm Portland cho anh Báo Nhanh đã già cùng vài anh chị em thỉnh thoảng gặp nhau với những chuyện trò thiên nhiên về kỷ niệm.

Nói đến kỷ niệm thì Xóm làng Portland Oregon có nhiều không thiếu, mà nghĩ cùng vui, thành viên Trường niên luôn được nhìn ngắm như là những người đã qua thời son trẻ,

nhưng ông tiên chỉ ở đây, Trường Trịnh Văn Toàn đã được con cháu tổ chức mừng thọ bát tuần mà vẫn còn gân guốc ôm tay lái một trong hai chiếc xe van chở mười lăm trại sinh chạy từ thành phố Happy Valley, Oregon đi Yellowstone National Park nổi tiếng của Wyoming trong chuyến thám du dài một tuần lễ do toán huấn luyện tổ chức.

Hình ảnh tượng trưng này có lẽ thích hợp để so sánh cái “chân dung” của đơn vị trường niên Oregon và cả “người anh em” Washington. Vẫn trẻ trung dù đã già cùng tuổi tác, vẫn hăng hái lên đường dù có lắm gian nan. Ngọn Mountain Hood, biểu tượng thật đẹp của tiểu bang Oregon, cũng như ngọn Rainier của Washington cùng đứng vững vàng trong đoạn cuối của rặng núi Cascade chạy dọc ven bờ tây đất nước Hoa Kỳ như một hình ảnh thay thế cho những đỉnh núi hùng vĩ nơi quê nhà của những người con đất Việt phía bên kia bờ Thái Bình Dương, là những điểm nhấn đẹp và hùng tráng trong toàn cảnh núi rừng Tây Bắc luôn soi chiếu lên tâm tư anh chị em Hướng Đạo tại đây nỗi thương nhớ quê hương xa mờ cùng lòng hăng say không mệt mỏi trên bước đường phục vụ công cuộc chung của phong trào.

Trong nỗi niềm này, hình ảnh ngọn núi tuyết hiện diện trên huy hiệu trại Bách Hợp 2015 - đã được văn phòng HDTN tín nhiệm giao cho hai Làng Oregon và Washington tổ chức - để kỷ niệm một đóng góp của hai làng bách hợp Oregon và Washington vào bước đường hoạt động của ngành Hướng Đạo Trường Niên đang trên đà phát triển.

Ý niệm nhỏ này làm phần kết của những kể lể dông dài riêng tư về Làng Bách Hợp Oregon, thay cho một bài viết đầy đủ để giới thiệu đơn vị. Nhân đây cũng xin kính chào và chúc sức khỏe quý vị Trường Niên khắp nơi, mong rằng mỗi dây thân tình Hướng Đạo ngày thêm mở rộng với sự phát triển tốt đẹp của Trường Niên cùng với hoạt động tích cực và hữu hiệu của Văn Phòng HDTN.

Portland, Oregon
Bạch Văn Nghĩa

1992

Điền họp định kỳ của Nhóm thực-tiện Liên Lạc
(Từ trái qua phải) : Ngys, Colonel Thiét, Tr. Tinh, Tr. Thường và Tr. Thọ
(Hình chụp tháng 6-1994)

BẢN TIN LIÊN LẠC

SÁNG LẬP
TRẦN VĂN THAO
PHAN NHƯ NGÂN
LÊ VĂN BA

PHỤ TRÁCH
NGUYỄN VĂN TÌNH
LÊ THỌ
MAI XUÂN TÝ
NGUYỄN TRUNG THỌẠI

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

2005

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

<p>Liên Lạc số 56 Phát hành tháng 5-2006</p>	2006	<p>LIÊN LẠC SỐ 57 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 58 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 59 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	2011			
<p>Liên Lạc số 57 Phát hành tháng 6-2006</p>		<p>LIÊN LẠC SỐ 60 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 61 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 62 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>		<p>LIÊN LẠC SỐ 63 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	2012	
<p>Liên Lạc số 58 Phát hành tháng 7-2006</p>		<p>LIÊN LẠC SỐ 64 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 65 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 66 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>		<p>LIÊN LẠC SỐ 67 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>		2013
<p>Liên Lạc số 59 Phát hành tháng 8-2006</p>		<p>LIÊN LẠC SỐ 68 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 69 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 70 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>		<p>LIÊN LẠC SỐ 71 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>		
<p>Liên Lạc số 60 Phát hành tháng 9-2006</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 72 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 73 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 74 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 75 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	2015			
<p>Liên Lạc số 61 Phát hành tháng 10-2006</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 76 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 77 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 78 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 79 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>		2016		
<p>Liên Lạc số 62 Phát hành tháng 11-2006</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 80 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 81 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 82 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>	<p>LIÊN LẠC SỐ 83 SỐ 1 - SỐ MỚI LIA</p>				

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

2017

2018

2019

2020

2021

2022

BẢN TIN
LIÊN LẠC

PHỤ TRÁCH

- LÊ VĂN BA**
1991-1993
- NGUYỄN TRUNG THỌ**
1993-2005
- VÕ THÀNH NHÂN**
2006
- LÊ THANH BÌNH**
2007-2008
- NGUYỄN ĐÌNH TUẤN**
2009-2014
- NGUYỄN TĂNG BÌNH**
2014-2022

VỚI SỰ GÓP SỨC CỦA
NHIỀU TRƯỞNG VÀ ANH CHỊ EM

TIẾNG NÓI VÀ NHỊP CÂU LIÊN LẠC
HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

Trang Sinh-hoạt H.Đ. Trường-niên

Montreal : Sau khi bầu xong các chức-việc Xóm, vị Trưởng-xóm mới: Tr. Nguyễn Tấn-Hồng liền có thư mời Xóm Ottawa đến Montréal cùng dự lễ Trường-niệm Trường Trần-văn-Khắc vào hai ngày 28 và 29-6-96 tại Làng Cây Phong, cách Montréal chừng 1g30 xe hơi. Nơi đây có đồi cây bóng mát, có tiếng chim kêu và hồ nước, hơn nữa lại có ngôi nhà cao lớn đồ sộ (Thiên-Đường), với đầy đủ tiện-nghi và giường ngủ có nệm, như một Hôtel 3 sao. Hôm đó, gặp lúc mưa gió, nên các Xóm-viên cả 2 Xóm phải dùng tạm khách-sạn 3 sao vậy, còn các Tráng-sinh của Liên-đoàn thì xài "bánh" hơn, ngủ khách sạn "Ngàn Sao" lặn, vì ngủ ngoài trời, gió mạnh nên lều cũng tung bay, chỉ thấy Trăng và Sao.

Sáng ngày 29-6, Lễ Trường-niệm đã cử hành trang-nghiêm ở Thiên-đường. Tr. Nguyễn-đức-Thanh (LĐT) đã nói qua tiểu-sử của Tr. Chủ-Tịch Sáng-lập (Quá cô), sau đó, Tr. Phụ-trách H.Đ. Trường-niên trình bày những kỷ-niệm và những tấm gương sáng của Tr. Trần-Văn-Khắc lúc sinh-thời.

Sau đó, các Xóm-viên của 2 xóm tham-dự các cuộc vui của Liên-đoàn tổ-chức Sau khi "thọ trai" xong, Cả 2 Xóm lên đường trở về, khi đến Montréal thì Xóm Ottawa đến vãn-an Colonel Thiết, đang bệnh nặng (nay : 27-6 đã bớt rồi). Trên đường về, gặp một trận mưa rất lớn.

Xóm Ottawa: Trong phiên họp Xóm vừa qua, Cả Xóm quyết-định "Hà Hơi" cho Liên-đoàn Ottawa (đã ngủ say khá lâu). Các Trưởng quyết tâm dồn hết sức để "củng-cố" Tráng-đoàn, nhờ Chị Thuý-Lan, Tr. Ngô-vân-Phú và Bê trên lập Âu-Đoàn, và khi có 2 đơn-vị này, tự nhiên Thiếu-đoàn sẽ thành-hình. Mong thay !

Thêm một quyết-định làm phần khởi các Trưởng của Liên-đoàn, là tất cả các thành-viên của Xóm đều trở thành Trưởng của Hội-đồng Liên-Đoàn. Quỹ tài-chánh của Xóm, đương-nhiên trở thành Quỹ của H.Đ.Đoàn. Trừ Cụ Dương-ngọc-Hương tuy không nhận là thành-viên H.Đ. Liên-đoàn, nhưng là Mạnh-Thường-Quân (số1) của Liên-đoàn. Hoan-hô Toàn Xóm, kể cả Cụ Sơn-dương Quảng-nam (biệt-danh của Cụ Hương).

Canberra: Tin từ Canberra cho hay, nơi đây đã lập xong Xóm Trường-niên, do Tr. Nguyễn Thanh-Viêm làm Trưởng Xóm, Chị Trúc-Lê làm Phó Xóm, Tr. Mừng làm Mỗ Xóm và Tr. Văn làm Thủ-quỹ. Công-việc đầu tiên là gửi thư mời các phụ-huynh có con em xin đem đến gia-nhập Bầy Sói An-Tiêm, do Akéla Gạo Cội Sói Yêu Rừng dẫn dắt. Vùng Canberra này, xưa nay chưa có đơn-vị, nhưng

Hình trên: Ngày Tinh-thần Trần-văn Khắc và Âu-đoàn An-Tiêm cũng được thành-lập nhân dịp Họp Xóm Canberra (01-7-96)

lại có rất nhiều "ngôi sao không chịu sáng". Nay nghe phèn la đánh, trống thúc, kèn réo dữ quá, nên thức giấc vùng dậy, lập Xóm, lập Bầy, rồi biết đâu, lập thêm nhiều thứ khác nữa. Xin hoan hô Tân Xóm Canberra. Chào mừng các Nhân-khiet Vùng Thủ-đô.

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

Melbourne : Liên-đoàn Melbourne, do Cựu Chương lãnh-đạo, đã có thư gửi đi các nơi mời quan-viên tới Đình dự việc Làng Xóm. Đang chờ tin vui gửi về, khi Xóm đã thành-hình, Liên-lạc xin thông-báo sau.

Và **Sydney** ? Que Rera, Sera !

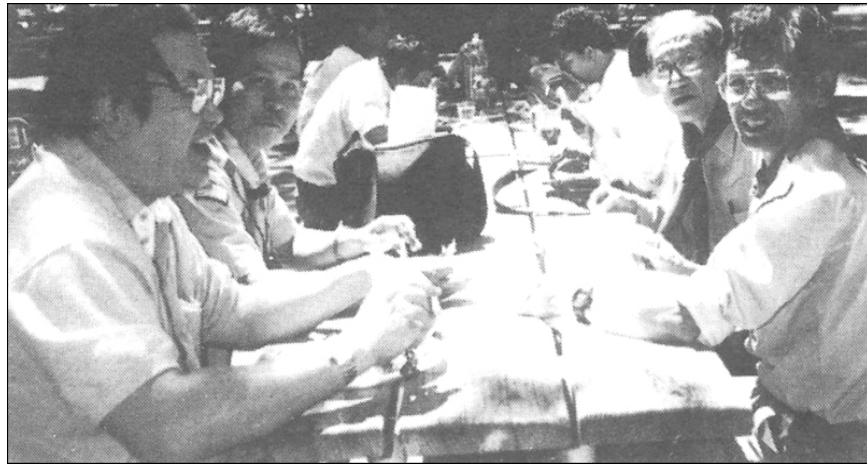
Xóm trường miền Bắc California viếng thăm Xóm Sacramento.

Xóm Sacramento ; Xóm này tuy có đã khá lâu, nhưng mới chính-thức "Ra Lò", rứa mà dám cả gan cung-thỉnh được Cựu Tiên-Chỉ Họ Mai và Phu-nhân cũng như gần 20 Xóm-viên Bắc Ca-li đến sinh-hoạt chung trong dịp hè này (có hình trong L.L. số này) Phục thật !

Còn **Âu-Châu** : Trông tin như trông Mẹ đi chợ về

Tr. Mai-Lieu, Đồng Tiên-chỉ hướng-dẫn Phái-đoàn Bắc tiến (Người ngồi hàng đầu, phía trái)

Hai Xóm cùng Trao đổi ý kiến

Nhiều nụ cười thoải mái của những người đã "vắt-vả". Vị ngồi bên phải tấm hình với phẩm phục chỉnh tề: Trương Xuân Mộng

Họp Xóm Montréal: Mừng Bát Tuần Tr. Vĩnh (hình trái), Tr. Khả từ-nhiệm (kế Tr. Vĩnh) Bầu tân Trưởng Xóm : Tí. Hồng (hình tận cùng mặt, tóc tuyết)

••• RA ••• DA

Thân tặng quý Trưởng
viếng Canberra

Canberra với Canada
Đất khách hồn quê tình đậm đà
Hùng vĩ giang sơn muôn cảnh sắc
Tung bừng phố xá một trời hoa
Cuộc đời đức độ: đời an lạc
Nếp sống văn minh: sống thật thà,
Dầu ở nơi nào đều ước muốn
Ngày nay tươi sáng hơn ngày qua

Thanh Vân (Australia)

Mối
tình
thuốc
bắc

Thơ Hồ Xuân Hương
(trích *THẦN NÔNG IV*)

*Văng vẳng đâu đây riêng khóc gì
Thương chồng nên nỗi khóc tí ti
Ngọt bùi thiếp nhớ mùi CAM THẢO
Cay đắng chàng ơi vị QUÊ CHI
THẠCH NHŨ, TRẦN BÌ sao để lại
QUI THÂN, LIÊN NHỤC tâm mang đi
DAO CẦU thiếp biết trao ai nhi
SINH ký chàng ơi, TỬ tắc quy*

SỔ TAY MÙA XUÂN

Liên-lạc năm thứ tám xin hân-hạnh đón chào các Trưởng độc-giả và thân-hữu rất quý mến của Phong-trào Hường-đạo Việt-Nam.

Trong dịp lễ Giáng-sinh, Đầu Năm Dương-lich và Tết Nguyên-đán, Liên-lạc đã nhận được rất nhiều Thiệp Mừng, Thư Chúc và những lời thăm hỏi từ những phương xa, Liên-lạc vô cùng biết ơn những tấm lòng ưu-ái đã dành cho anh em trong ban Phụ-Trách, vì quá bận rộn lo cho tờ báo kế tiếp (có vị đã nói đây là tờ báo của các Trưởng Cụ), nên không thể trả lời Cám ơn từng vị một, chúng tôi xin cúi đầu nhận tội.

Nói làm sao cho hết, đo lường những cảm tình trân quý: lưu ý một vài điều nên tránh (Tr.XL.ở Philadelphia); ở vào lứa tuổi trung-niên, rời quê-hương khá lâu, nay cố gắng để hiểu và thích đọc Liên-lạc (Tr. V.T.N. ở Virginia); Mừng tuổi Thọ cho Liên-lạc so với các báo Hường-đạo khác (Tr. Ông Cần-Mẫn ở Toronto) ; vì là nhà làm báo nên đã điện-thoại viễn-liên hằng giờ để thông cảm những khó khăn khi thực hiện một tờ báo Hường-đạo (Tr. Cò Lãng-du), có Trưởng lại cho Liên-lạc như là một cái Đình Làng, nơi tụ hội các Thân-hào, Hương Lý và Dân Làng để bàn chuyện công ích (chứ không phải giành xôi thịt, nhưng khá nhiều Ngà Voi để cùng nhau vác), . . . và còn nhiều chuyện vui và ngộ nghĩnh mà chúng tôi xin hẹn sẽ kể lại, nhưng mà kể trên một tờ báo Hường-Đạo khác.

Như các Trưởng rõ, tiến-trình tốt đẹp của Phong-trào Hường-đạo Việt-nam là tiến-trình của những ngọn đuốc chuyên tay : Từ Trần-văn-Khắc, Hoàng-đạo-Thúy, Tạ-quang-Bửu

cho đến Võ-Thành-Minh, Trần-văn-Tuyên, Mai-Liêu, Huỳnh-văn-Diệp, Phan-như-Ngân, rồi tiếp đến Nghiêm-văn-Thạch, Vĩnh-Đào..., và bây giờ là những ngôi sao đang lên : Nguyễn-văn-Thuật, Nguyễn-Tấn-Đệ, Đào-Diệp-Hương, và còn rất nhiều Trưởng khác nữa ...

Riêng Hường-đạo Trường-niên mới được khởi sự từ Thăng-Tiến 4 (Le Breuil, Pháp), nay đang đi những bước. có nhiều hứa hẹn, đang dùng tờ Liên-Lạc làm nơi gặp gỡ chung, tựa hồ như những người lữ-hành trên sa-mạc, về đêm tụ lại để chia nhau chút hơi ấm, ôn lại những chuyện thật vui của những ngày đã qua, kể cho nhau nghe hòng quên bớt đi những nỗi lo sợ và rút những kinh-nghiệm khó khăn đã trải qua, để truyền đạt lại cho thế-hệ sau tránh vết xe cũ.

Xin đừng tìm nơi báo Liên-lạc những áng văn hay, những bài sưu-khảo giá-trị, những tư-tưởng cao-siêu, mà ở đây, xin dành cho sự Tin nhau, Thương nhau, Nhớ đến nhau, và nhân đây, lúc này vẫn đang còn là Mùa Xuân, xin ghi lại mấy câu thơ của CMN để cùng vui chung :

Hãy đón Xuân về như đón Bạn
Vĩ Xuân đậm ấm, nắng vui tươi
Dù lòng ta có chi ngao ngán
Xuân vẫn cho ta những nụ cười.

Thân kính chúc Quý Trưởng và Thân-hữu độc-giả, trong những năm tháng sắp tới có được một sức khoẻ thật tốt, một niềm Tin mới và xin trải rộng Tình Thương đến tất cả mọi người.

Liên Lạc

TRẺ, GIÀ AI QUÝ HƠN AI ?

*Góp ý sau khi đọc một đoạn thư của Tr.
Nguyễn Đức Phúc (Cụ Phúc Già
Ottawa) trong Liên Lạc số 26 mục “Thư
Bạn”. . .tôi vẫn còn ám ức vì đã có
người- là Trưởng HĐ nữa chứ- cho là
nên “gạt” tro tàn. chỉ “giữ lửa” thôi ! . .*

Tro ủ than, than hồng than đượm
Than trong tro, than âm càng lâu,
Tro, than rời rạc-xa nhau
Tro tàn, than cũng sẽ mau bị tàn.

Ai cũng biết rằng than rất nóng
Nhưng rồi than cũng chóng thành tro,
Than, tro chung ở một lò
Than, tro ấp ủ để cho lâu tàn

Than đừng cậy rằng than mới tốt
Gạt tro ra than đốt một mình ;
Than ơi, than chớ có khinh
Tro này vẫn đã tận tình ủ than.

Nhiều Người Trẻ nay đang hăng hái
Tiến ào ào như lái xe hơi
Truyện đời coi tựa trò chơi. . .
Chê Người Già cả: lớp người bỏ đi

Trang sử Việt từng ghi dấu tích
Hội Diên Hồng khí tiết đường bao
Tuổi già tâm huyết vẫn cao
Lực mòn nhưng chí chẳng hao chẳng mòn .

Tình Dân Tộc nay còn liên kết
Lớp cháu con còn biết Tổ Tiên
Đều nhờ những bậc Cao Niên
Bác cầu thế hệ nối liền xưa nay.

Làng Bách Hợp xưa rày vẫn giữ
Tình trẻ, già, trật tự trang nghiêm,
Trẻ lo hoạt động liên miên
Già: kho kinh nghiệm nối truyền lại cho.

Nào đâu phải than, tro tranh cạnh.
Đoàn kết là sức mạnh vô song
Trẻ già hiệp sức chung công
Đi nhau tiến bước mới hồng bền lâu

Tuấn Việt

Hương-Đạo Trường-Niên có gì lạ? Xin thưa: Vũ-Như-Cần!

Chắc các anh chị em trong các Làng Xóm Hương-Đạo Trường-niên vẫn còn nhớ : Trong kỳ Họp bạn Thăng-Tiến IV tại Le Breuil (Pháp, 1993) Hội-Đồng Trung-Uơng HĐVN thấy cần thiết phải quy tụ các Trường không đơn vị, hoặc các Hương-đạo-sinh đã một thời tham gia, nay không còn sinh-hoạt bởi những lý do khác nhau vì đó là một nguồn nhân-lực rất đáng kể để hỗ trợ cho các đơn-vị Hương-đạo đang sinh-hoạt: Do đó, Hương-Đạo Trường-Niên được thành hình.

Đến kỳ Họp bạn Thăng Tiến V (Sydney, Úc-châu, 1995-96), 12 đơn-vị Trường-niên được thành-lập và sinh-hoạt rất đúng với tôn-chỉ được đề ra, Hội-nghị Trường-niên đề nghị và được HĐTU/HĐVN chấp thuận trở thành Phong-trào HĐ Trường-Niên.

Thăng Tiến VI tại Fairfax (Virginia, Hoa-kỳ, 1998), một phiên họp khoáng đại, gồm 96 thành-viên Đại-diện cho 19 đơn-vị HĐ Trường-niên khắp nơi họp trong ngày 29-6-98 tại Hội-Trường Bùi-Chu để duyệt qua những thành quả đã gặt hái được, rút ưu khuyết-điểm, duyệt xét lại bản điều-lệ đã soạn thảo từ thời kỳ sơ-khởi (1993).

Đại-Hội đã dựa vào bản Dự-thảo Nội-lệ và bản Tuyên ngôn của Phong-trào Hương-đạo Trường-niên và bản Hương-Uớc Làng Bách-Họp Sydney làm khung sườn để thảo-luận, nên đã hoàn thành bản Quy-Uớc của Hương-đạo Trường niên, nhắm vào ba mục tiêu chính:

1. Giữ chặt và phát triển tình thân trong Đại Gia-Đình Hương-đạo.

2. Phục-vụ Phong-trào Hương-đạo Việt-nam, nhất là hỗ trợ cho các đơn vị HĐVN ở

địa-phương.

3. Góp phần phục-vụ xã-hội.

Hương-đạo Trường-niên không những chỉ dành cho các cựu Hương-đạo mà còn mở rộng cho gia-đình và thân-hữu từ 26 tuổi trở lên (21 tuổi không là tráng-sinh đang sinh hoạt trong đơn-vị Hương-đạo).

Sang đến phần thứ nhì của chương-trình hội-nghị là đề cử và chọn lựa Trường phụ-trách văn-phòng liên-lạc Hương-đạo Trường-niên, mà bấy lâu nay, đã 2 nhiệm-kỳ Trường Nguyễn-Trung-Thoại đã dày công xây dựng, nay tự thấy cần phải thay đổi và đã khẩn khoản Đại-Hội cho được rút lui và trao đuốc cho một Trường khác.

Trường Thoại đã viện dẫn 3 lý do để xin rút lui:

- a- Đảm nhận đã 6 năm rồi (2 nhiệm-kỳ) cần phải được thay thế để lãnh một trọng trách khác.
- b- Trẻ-trung-hóa Hội-đồng Trung-Uơng, vì từ Chủ-tịch đến các ứng-viên ai cũng ở lứa tuổi trung-niên, chỉ trừ Cựu Ngựa C.K. đã ôm gần 7 gói, ngồi lừng lơ. không giống ai cả, làm sao mà các anh chị em trẻ, các đảng nữa chừng Xuân có can đảm đến chơi với Cựu Ngựa ?
- c- Trường Thoại nhất thiết xin Đại-Hội cho được loại nguyện và hứa làm mọi việc hăng say như cũ, kể cả việc làm ‘phụ-tá’ cho vị ủy-viên tân cử.

Sau một loạt chống đối việc rút lui của Trường Thoại, khăng khăng yêu cầu tiếp tục như bấy lâu, với tờ Liên-lạc thân yêu đã lưu-hành tám năm nay, không có lý do gì mà gián đoạn.

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

Sự chống đối mạnh nhất là nhóm Cát Vàng (Bắc Ca-li) với các Tr. Tuấn, Tr. Bình, Tr. Hiệp (les gros canons) thêm vào đó, có Ông Vua công trại (Tr. Tùng) cũng phụ họa và khen tở Liên-lạc là tở báo Hương-đạo đứng đắn, xin cứ tiếp tục như thế, rồi Tr. Thu (Texas) và một số Trường các Miền khác phụ họa theo (làm cho Cụ Ngựa điêu đứng), đặc biệt có Xóm Chuối (Merkel) tuy ít nhân số mà lớn tiếng nhất : Phía trước Cụ Ngựa là vị Lang Tây Trường Xóm Chuối xắn tay áo đồng dục phán : ‘Không thể thiếu tở Liên-lạc với Trường Thoại được v.v...’, phía sau lưng Cụ Ngựa có Bà Phó Xóm Chuối, với sự phụ-họa của hai nữ-hiệp Toán Thanh-quan ào ạt tấn công làm cho Cụ Ngựa không biết đường nào mà chống đỡ được, đành xếp vó quy hàng và thở hơi cuối cùng : ‘Đã thế này thì Ngựa tứ bề

thọ địch không còn đường chạy thoát, nhưng xin được thay thế trong nhiệm kỳ tới, và xin Quý vị trong Đại-Hội giữ Lời Hứa, và nhân đây, xin Đại-hội chấp thuận đề nghị Trường Hoàng-Ngọc-Châu làm Phó cho Ngựa, và trong tương-lai sẽ là người thay chân cho Ngựa.

Đến 12g30, giờ ấn-định bế mạc cuộc họp, mọi người vội vàng vỗ tay đứng dậy ra về, hứa hẹn một bữa ăn trưa ngon miệng, nhưng riêng Cụ Ngựa thì nuốt cơm không vô, dù Bê Trên đã lấy sẵn phần cơm trưa với ly nước cam trên bàn và thì thầm hỏi:

-Răng Anh? Có người nhận thay thế Anh chưa?

-Còn hỏi! Vũ-Như-Cẩn ! (*)

-!!!

Người Quan Sát

(*) Vũ-Như-Cẩn nghĩa là ... vẫn như cũ !

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Quang cảnh một phía của phiên họp Hướng-đạo Trường-niên, gồm đại-diện các Xóm-Làng khắp nơi về dự (ngày 29-6-98) Trại Họp Bạn TT6).

Góc triển lãm của H.Đ. Trường-niên. Các giải thưởng sẽ trao BTC để tặng cho các đơn-vị xuất sắc của Trại TT6.

Hình trên : Một số H.Đ. Trường-Niên đứng trên cầu gần cổng Trại đang tươi cười chờ đến giờ để vào Phòng Họp (ngày 29-6-98, TT6).

Một số Trường-niên đang ngồi ở trong lều của Toán mình sau khi thảo luận xong vài điểm chính của bản Quy-Uớc để trình bày ở phiên họp ngày mai 28-6-98, TT6.

Nhớ lại những ngày xưa thân-ái

Ảnh do Trần-văn-Đường tặng năm 1987

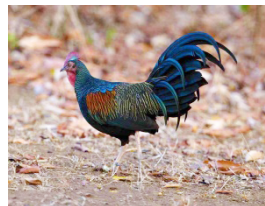
Từ trái sang phải:

Hàng thứ 1: Các Trưởng Lê-Cảnh-Đạm, Nguyễn-Thúc-Toản, Đoàn-văn-Lụy, L.M. Đinh-Quang-Điện, Nguyễn-Xuân-Long, Thức, Dương-Vân.

Hàng thứ 2: Các Trưởng Lê-Thị-Đáp, Lê-Mộng-Ngọ, Trần-Văn-Lược, Vũ-Thanh-Thông, Phan-Kim-Phụng, Trần-Văn-Đường, Đức, Nguyễn-Đức-Phúc, Võ-Văn-Thom.

Hàng thứ 3 : Các Trưởng: Lâm-Chánh-Trung, Đỗ-Văn-Ninh, Trần-Hữu-Khuê, Lê-Y,...Hô-Văn-Khuê, Chuyên, Đức

Trưởng Trần-Thị-Mai
Thảo Kê Thận Trọng

Trưởng Trần-Thị-Mai (Thảo Kê thận trọng), Đại-diện cho Hội Nữ Hương-Đạo Việt-Nam đang bắt tay trái Lady Baden Powell, nhân dịp họp mặt 17 Ủy-viên Nữ H.Đ. Đại diện cho 17 Quốc-gia Á-Châu. (Malaysia 06-12-1962).

Những Dấu Chân Xưa...

(Ghi lại một vài nét, để tưởng nhớ đến một số Trường H.Đ.V.N. đã từng khai sơn phá thạch)

Đất nước nào cũng có nhiều anh hùng nghĩa sĩ, Phong-trào nào cũng có những nhân vật xuất chúng, Phong-trào Hương-đạo Việt-Nam cũng vậy, suốt hơn 70 năm qua, có biết bao Trường kỳ-cựu đã cầm tay nhau tìm những lối đi, cũng có lúc không tránh khỏi những gian truân vất vả, nhưng trong 12 năm qua, Liên-lạc đã gom góp được dấu tích của 43 Trường, đều trên Thất Tuần, bằng những cuộc phong-vấn, những chuyện kể lại, những tiểu-sử, những kỷ-niệm của một thời sinh hoạt v.v...

Chúng tôi xin lần lượt trình bày hình ảnh, bóng dáng của 43 Trường, theo thứ tự a,b,c. và chúng tôi còn tiếp tục thực hiện nữa (nếu Liên-lạc còn sống) và chúng tôi rất mong sự hợp tác của Quý Trường đáp ứng lời mời của chúng tôi. Tuy nhiên, chắc chắn sẽ còn rất nhiều thiếu sót, mong Quý Trường chỉ bày thêm cho.

Có một sự kiện khá lạ lùng là, chúng tôi thấy vắng bóng các Trường Nữ, đôi khi chỉ được nhắc lướt qua trong một bài nào đó trong một số tập-san H.Đ., nhưng rất ít, dù rằng các Trường Nữ này cũng đã có một thời sát cánh sinh hoạt, cùng tham gia Huân-luyện, chung ba lời hứa và mười điều luật. Đành rằng số lượng các Chị tham gia Phong trào không đông như các Anh, dù tỷ-lệ ít hơn, nhưng đã góp phần không nhỏ để tạo dựng ra Phong-trào HĐVN.

Nước Việt chúng ta có rất nhiều anh hùng xuất chúng như Lý-Thường-Kiệt, Trần-Quốc-Tuấn, Nguyễn-Huệ v.v..., nhưng các nữ lưu anh hùng như Trưng-Trắc, Trưng-Nhi, Triệu-Trinh Nương, Bùi-Thị-Xuân cũng đã góp phần tạo nên những trang sử oai hùng, lưu danh muôn thuở, để có chúng ta ngày hôm nay.

Cũng vì lẽ đó, để cho có sự Công-Bình, Chúng tôi xin lần lượt ghi lại dấu chân của những Trường Nữ Hương-đạo mà chúng tôi nhận được (theo thứ tự thời gian), cũng khởi đầu bằng những Trường trên Thất Tuần.

Nói như vậy, không phải những Trường (Nam cũng như Nữ) dưới 70 tuổi không có tài hoặc không có chi đáng ghi nhớ, trái lại, những Trường “Hậu-Sinh” này rất đáng nể, xin dành cho thế-hệ sau này tuyên dương ghi chép. Chúng tôi tin tưởng mãnh liệt rằng: những trang sử Hương-đạo Việt-Nam từ thế-kỷ 21 trở đi sẽ vô cùng xuất sắc, đúng như lời nguyện-ước của chúng tôi:

“Thế-hệ HĐVN Trẻ hãy mạnh tiến lên. Kính trọng, nhưng đừng nhường bước Đàn Anh Đàn Chị ”

Bài này được chia ra làm 2 phần :

Phần I: Các Trường đã lưu lại dấu chân trong Liên-lạc (Những số đã phát hành)

Phần II: Phần ghi một số Trường Nữ (ghi lại theo thời gian Liên-lạc nhận được).

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

Phân thứ nhất: (*) Đã lia rừng vĩnh viễn.

Tên các Trường và số Liên Lạc đã đề cập đến

1. *Tr. Lê-Văn-Ba (LL # 1 và # 44).
2. Tr. Lê-Nguyên-Bách (L.L. # 8)
3. *Tr.Lâm-Tô-Bông(LL#7₁#10# 44#11)
4. *Tr.Tạ-Quang-Bửu(LL#25#29#33#40)
5. Tr. Nguyễn-Thành-Cung (LL# 40)
6. *Tr. Đ.Ô, Đinh-Đông-Cương (LL# 23)
7. Tr. Đào-Trọng-Cương (LL#14#30#32)
8. *Tr. Huỳnh-Văn-Diệp (LL# 41)
9. *Tr. Trần-Trung-Du (LL#35 # 40)
10. *Tr. Trần-Ngọc-Đại (LL# 39 # 40)
11. *Tr. Nguyễn-Xuân-Đê (LL#1)
12. *Tr. Trần-Điền (LL# 5)
13. *Tr. Trần-Văn-Đường (LL# 18 # 29)
14. Tr. Hoàng-Hội (LL# 9#21#42)
15. Tr. Võ-Văn-Hơn (LL# 17)
16. Tr. Huỳnh-Thành-Hung (LL# 37)
17. Tr. Phan-Thành-Hy (LL# 25)
18. *Tr.Trần-Văn-Khắc(LL#11#12#22#29)
19. *Tr.L.M. Lê-Nguyên-Kỷ (LL# 8)
20. Tr. Mai-Liệu (LL#14 #21# 22)
21. *Tr. Trần-Thị-Mai * (LL# 40 # 46)
22. *Tr.Võ-Thanh-Minh (LL#4#14#24#34)
- 23 Tr. Lê-Hữu-Mục (LL#13)
- 24 *Tr.Nguyễn-Hữu-Mưu(LL#35#36#38)
- 25 *Tr.Phan-Như-Ngân (LL# 13#33#41)
- 26 Tr.Cung-Giữ-Nguyên (LL# 38)
- 27 *Tr.Nguyễn-Đức-Phúc (LL#30#39#44)
- 28 *Tr. Hồng-Vĩnh-Phụ (LL# 44)
- 29 *Tr. Phan-Kim-Phụng (LL# 27)
- 30 *Tr.Lưu Hữu Phước (Nhạc-sĩ)LL#29
- 31 *Tr. Hoàng-Quý (nhạc sĩ) LL#29
- 32 Tr. Bửu-Sao (LL# 42 # 43))
- 33 *Tr. Ngô-Thế-Tân (LL#23 # 24)
- 34 *Tr. Trương-văn-Thanh (LL# 45)
- 35 Tr. Đoàn-Thái (LL # 39)
- 36 Tr. Trần-Văn-Thao (LL# 9#13#17#29)
- 37 Tr. Tôn-Thất-Thiện (LL#14# 20#45)
- 38 Tr. Nguyễn-văn-Tĩnh (LL # 25)
- 39 *Tr. Nguyễn-văn-Thơ (LL#13#16#42)
- 40**Tr.H.Y.Nguyễn-Văn-Thuận (L#44#46)
- 41, *Tr Trần-Văn-Tuyên (# 36)
- 42 *Tr. Mai-Xuân-Tý (LL# 5)
- 43 *Tr. Tôn-Thất Dương-Vân (LL# 34)

Thưa quý độc giả thân mến của Liên-Lạc

Trên đây là tài-liệu, lý-lịch, tiểu-sử và vài nét sinh hoạt của 43 vị Huỳnh-trưởng HĐVN mà chúng tôi ghi lại được, trải dài qua 46 số Liên-Lạc rông rã hơn 12 năm, được thể hiện qua nhiều hình thức khác nhau.

Chắc chắn chúng tôi sẽ còn có dịp tiếp tục tìm kiếm thêm nhiều vết chân của một số Trường (Nam cũng như Nữ) mà chúng tôi biết rõ và chưa có cơ duyên hội ngộ, rất mong quý Trường rộng lượng tiếp tay giúp đỡ chúng tôi, để sau này, thế hệ đàn em, đàn con đàn cháu chúng ta có dịp tìm hiểu thêm về **“vuợt tiến cao hơn”** những gì mà thế hệ chúng ta đã đóng góp cho Phong-trào HĐVN. Đó là sở-nguyện tha thiết của chúng tôi.

Phần thứ Nhì : Các Trưởng Nữ.

Trưởng Lê-Thị-Lựu

* * * *

Theo các tài liệu mà chúng tôi có (do Tr. Mai-Liệu và Tr. Bạch-Bích ghi lại) thì Tr. Lê-Thị-Lựu là người nữ đầu tiên gia nhập H.Đ. làm Bầy-trưởng Sói Con tại Hà-nội. Chị là một Hoạ-sĩ, thành hôn với Tr. Ngô-Thế-Tân, Chị đã qua đời năm 1986 tại Pháp ,

Theo lời Tr. Phan-Thành-Hy kể lại thì Chị Lê-thị-Lựu học tại Trường Cao-đẳng Mỹ-thuật và gặp Anh Ngô-Thế-Tân học Trường Cao-đẳng Nông-Lâm tại Hà-nội và thành-hôn từ dạo ấy. Anh Chị kết duyên với nhau vì hai người đều có cảm tình nhiều với Phong-trào HDVN trong giai đoạn đầu. Tr. Trần-Văn-Khắc và Tr. Hoàng-Đạo-Thúy trong hồi-ký đã nhắc đến: Anh Ngô-Thế-Tân coi Đoàn Hùng-Vương và Chị Lê-Thị-Lựu coi một Bầy Sói con.

Sau khi tốt-nghiệp, chị Lê-thị-Lựu trở thành một hoạ-sĩ tên tuổi và đã cộng tác với nhiều tờ báo V.N. hồi đó. Sau đó, chị giữ chức-vụ Giám - đốc Trường Cao-đẳng Mỹ-thuật Biên-hòa. Chị đã nhiều lần vẽ những tranh ảnh để trang trí các Trại Họp Bạn H.Đ., trong đó không ai có thể quên bức ảnh BiPi không lồ đan bằng ngũ cốc được treo trước cổng Trại Họp Bạn tại Saigon.

Chị Lựu qua đời năm 1986 tại Pháp, đã hỏa táng, hài cốt được thỉnh trong một bình tro để thờ, chờ ngày đem về V.N. theo như sở-nghuyện của Chị Lựu.

Theo lời Cụ Ngô-Thế-Trụ, bào-huynh của Tr. Ngô-Thế-Tân còn cho biết thêm: Chị Lê-thị-Lựu đã tốt-nghiệp khóa đầu tiên Trường Cao-đẳng Mỹ-thuật Hà-nội năm 1935, đã từng giữ chức Giám-đốc Trường Cao-đẳng Mỹ-thuật Biên-hoà và là một nghệ-sĩ mỹ-thuật-gia có tiếng tăm. Năm 1939 Tr. Tân và Tr. Lựu đều đi qua Pháp lập nghiệp. Cũng vào năm 1939, hai Trưởng sinh được một người con

trai, đặt tên là Ngô-Mạnh-Đức, hiện là một Kiến-trúc-sư đang hành nghề tại Pháp.

* * *

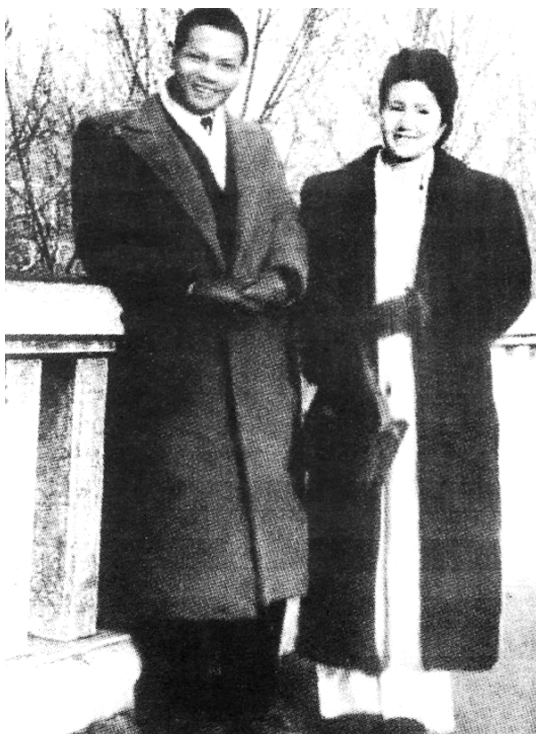
Chúng tôi là kẻ hậu-sinh, không được biết nhiều về Tr. Lê-Thị-Lựu, do đó rất khó khăn tìm những dấu chân Hương-đạo của Bà Chị tiên phong này. Chúng tôi đã nhờ nhiều người sưu tầm tài-liệu, nhưng đa phần chỉ nói về tài ba và những họa phẩm của Chị Lê-Thị-Lựu. Những hình ảnh có được trong bài này là nhờ cháu Phụng (ái-nữ của Trưởng Khắc) tìm kiếm trong những tấm ảnh lưu-niệm của gia-đình và nhờ Trưởng Nguyễn-Hữu-Vịnh sang chụp và chỉnh đốn thêm để làm dương-bản chụp lại đăng trong Liên-lạc số này.

Hình Trưởng Lê-Thị-Lựu:
Người Nữ Bầy-Trưởng đầu tiên của
Phong-trào Hương-đạo Việt-Nam
(Ảnh chụp năm 1935)

Phái-đoàn Hương-đạo Bắc-Hà tham dự Trại Họa Bàn Hương-đạo Đông-Dương tại Sân Mayer 1935. Người Phụ-nữ duy nhất đứng ở giữa là Trường Lê-Thị-Lựu, Bầy-Trưởng Bầy Trứng Rồng ở Hà-nội. Bầy Sói đầu tiên thành lập năm 1934 tại Đông-Dương. Người đứng bên trái Tr. Lựu là Tr. Ngô-Thế-Tân Đoàn-trưởng Đoàn Hùng-vương (Hà-nội). Liên-lạc số 24 tháng 9/1997, Tr. Phan-Thanh-Hy có viết bài nhắc đến hai Trường này.

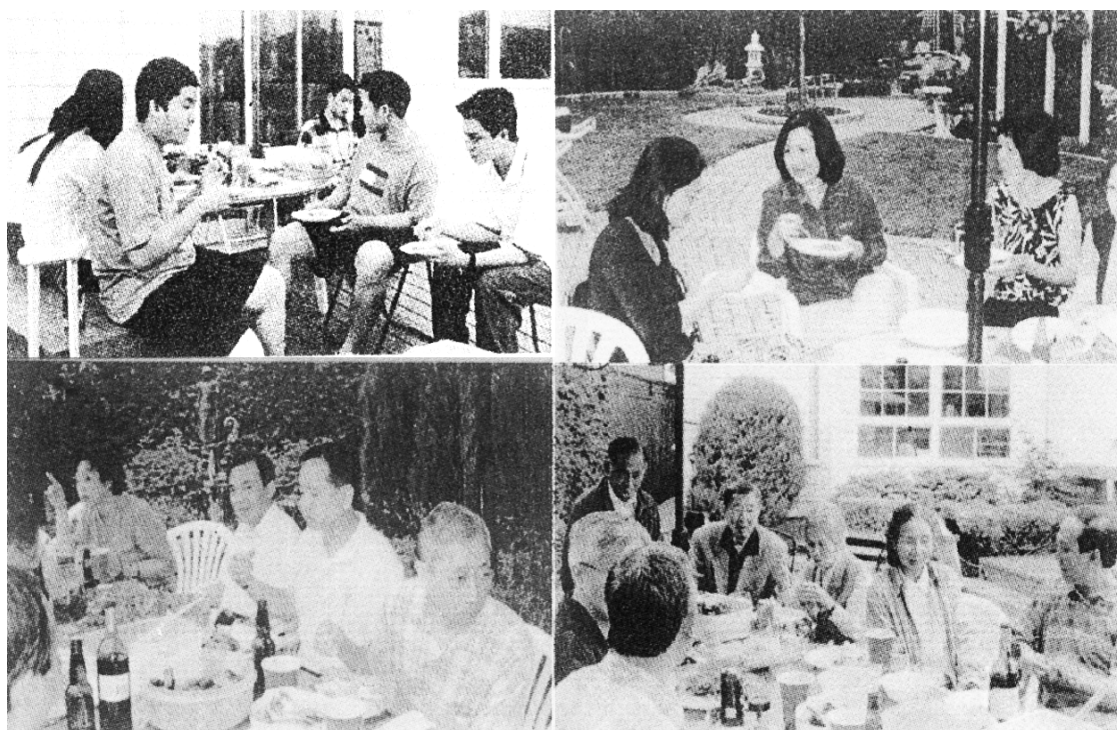
Trường Lê-Thị-Lựu, một Hoạ-sĩ ở Pháp chụp hình chung với Tr. Trần-Văn-Khắc, nhân dịp Tr. Khắc qua Pháp chữa bệnh năm 1949.

Tr. Lê-Thị-Lựu và phu-quân là Tr. Ngô-Thế-Tân. Tr. Lựu mất năm 1986 và Tr. Tân mất năm 1997 cũng tại Pháp. L.L. có ghi lại ở số 23 tháng 6/97.

Hàng năm, tới ngày 1 tháng 7, cũng là Ngày “Quốc Khánh Canada, Hương-đạo V.N. tại thủ đô Ottawa họp nhau để tưởng nhớ đến người tiên khởi sáng lập HĐVN vào năm 1930 tại quê nhà và khi ra hải-ngoại đã thành lập Hội-đồng Trung-Uơng HĐVN là Tr. Trần Văn Khắc, mà Ban Thường Vụ HĐTƯ/ HĐVN đã chọn ngày 1 tháng Bảy hàng năm là “NGÀY TINH THẦN TRẦN VĂN KHẮC” (Sinh nhật Tr. Trần Văn Khắc là ngày 1 tháng 7 năm 1902)

Những năm trước đây, Xóm HĐTĐN Ottawa thường chọn những công viên hoặc một nơi gần thành phố để cắm trại. Nhưng năm nay vì tránh những nơi công cộng đông người, nên anh chị em H.Đ. đã chọn khuôn viên nhà riêng của Tr. Ngô Phú, rất rộng rãi và rất đẹp làm nơi họp ngoài trời rất lý tưởng. Buổi họp quá vui và đông đủ.

LUẬT HƯƠNG ĐẠO

ĐIỀU THỨ 4:
TÌNH HUYNH ĐỆ H.Đ.
RS.Ngựa Vui Tính

Trích nhật ký HĐ của tôi:
Năm 1955

Tôi làm việc tại QTV Duy Tân Huế, đang ngồi tại phòng Răng Hàm Mặt thì thấy một chiếc xe Dodge bị búng dừng trước sân. Hai người lính có vũ trang xuống xe, ra mở cửa sau và dẫn một phạm nhân xuống. Mặt mày người phạm nhân bầm tím, tay bị còng. Đó là Gấu Siêng Năng.

Ban đầu tôi mất tinh thần nhưng kịp trấn tĩnh (nhờ chơi HĐ) trong bụng cứ tưởng “cu cậu” này chịu không nổi đòn nên khai thẳng bạn nói khổ HĐ.

Tiếp đó, một tên lính đi vào trình cuốn sổ xin khám cho phạm nhân. Nhanh như chớp, tôi bảo mở còng và đưa vào phòng khám, dĩ nhiên là không cho tên lính vào.

Khôi hài nhất là trước đó 2 hôm, ông già đã đi cưới vợ cho Gấu từ Đà Nẵng mà không có rể, chỉ có hai phụ rể là anh Công và Hy.

Câu nói đầu tiên của Gấu là: “Bọn nó đánh tôi ghê lắm nhưng tôi không khai anh và anh Diễn” (vì tội chơi HĐ.) Sau đó móc ra 27000 đồng, nhờ đem về giao cho Gấu cái. Đồng thời tôi cho “phạm nhân” một số thuốc trước khi về trại giam.

Đến nhà giao tiền cho chị Gấu, chị khóc quá trời và không chịu nhận. Chị nói anh đã chết trên Chín Hàm rồi nên phải giao cho ông cụ.

Năm 1959, Noel ... Hòp bạn trại Phục Hưng ở Trảng Bom. Tôi hân hạnh được Trưởng Cò gọi cho làm phụ tá Tiểu trại 1 (có 4 tiểu trại).

Đây là dịp hòp bạn lớn (sau hòp bạn Bảy Miếu) của toàn HDS miền nam và một số bạn bè quốc tế (Pháp, Mỹ, Lào, Campuchia và Phi). Chung sống với nhau 7 ngày, trong một khu rừng thật lý thú.

Đặc biệt tại trại có một gian hàng bưu điện và đã phát hành tem thư HĐ để kỷ niệm Trại Hòp Bạn Phục Hưng.

Năm 1966, ngày 19/6. Vụ Phật Giáo miền Trung xảy ra. Tôi đang ở QYV Mang Cá thì bị bắt đưa vào Sài Gòn. Xuống xe bị búng thì gặp hai tráng sinh BĐ là Hy và Cường trong đồng phục Hương Đạo đã có mặt ở trại giam. Té ra hai em này đang cấp cứu nạn nhân ở đường Trần Hưng Đạo Huế thì bị xúc lên xe, đưa thẳng vào Sài Gòn trước đó vài ngày.

Ngày 25/6/1966, hồi 15 giờ.

Trại giam thông báo cho tôi ra công để gặp người nhà. Ra đến nơi thì thấy anh chị Hương, Tường, Cương, Kinh và Thanh, đem đến đủ thứ trên đời, nhất là tình ruột thịt. Minh báo cho các anh biết trong này có hai Tráng sinh BĐ với trang phục HĐ.

Thế mà ngày 3/7/1966 Trưởng Diệp (hội trưởng), Trưởng Dương Văn (TUV), Trưởng Tường (Đạo Trưởng TT), Trưởng Cương (LĐTĐ) lại đến thăm ba anh em Du, Hy, Cường. Trước lúc ra về, các trưởng hứa sẽ can thiệp, xin cho 2 Tráng sinh. Nhưng mãi đến 6/10/1966, hai em mới được rời Phú Quốc, về với gia đình.

Tình huynh đệ HĐ quá đặc biệt vì chưa

có một đoàn thể nào, một tổ chức nào khi đoàn sinh hay hội viên của mình bị lâm nạn mà người đứng đầu của hội đoàn đó, dám đến thăm nuôi ở trại giam. Bằng hành động cụ thể thiết thực chứ không phải bằng những lời nói suông.

Thời gian sống ở đảo, ba anh em đã sống như đi một kỳ trại dài ngày, Xử dụng tiện nghi đúng theo kỹ thuật HĐ, để lại nhiều ấn tượng tốt cho bạn tù. Kể cả nhân viên công lực cũng trọng nề.

Ngày 27/7/1966. Hải vận hạm Hậu Giang cập bến cảng (xa trại 3km.) Anh em tù nhân xuống bốc vác đồ tiếp tế cho trại (1200 người). Trong số này có một tên dân Kim Long, gặp thiếu tá hạm trưởng Mai Trọng Truật (đội Ngựa BĐ), biết ông thiếu tá này là HĐ nên nó nói cho biết là trong trại có anh Dụ và hai Tráng sinh. Thế là em Truật tức tốc từ dưới tàu, lái xe jeep chạy vào trại giam. Gặp nhau mừng rỡ trong nước mắt. Sau đó em Truật đến gặp đại tá trưởng trại giam. Chắc là do lần gặp này, có lệnh bốc mình lên làm trưởng bệnh xá trại giam. Tình huynh đệ HĐ đã làm cho em cựu HDS B.Đ. quên mất sự liên lụy bản thân. Nay em Truật cùng gia đình đang ở Mỹ.

Nhiệm kỳ kế tiếp Trường Gà Hùng Biện là TUV, có treo một giải thưởng cho Trường và Tráng sinh nào ngủ dưới lều trong năm nhiều nhất. Mình từ Kontum bay về 18 Bùi Chu Sài Gòn, xin gặp Trường Gà để trình bày một kiến nghị: Với tư cách một trưởng, xác nhận hai tráng sinh BĐ là Hy và Cường đã ngủ dưới lều trong năm nhiều nhất. Kèm theo là hình chụp ở Phú Quốc, với ghi chú là trại tù ở đây nằm trên một bãi tha ma. Họ phát cho cứ 2,3 người thì được 2 cái poncho (áo mưa lính) để làm lều mà ở.

Trong lịch sử HĐVN, có thể nói đây là 2 Tráng sinh ngủ dưới lều trong năm, nhiều nhất. Từ 6/7 đến 6/10/1966. Một tháng sau,

mình nhận được thư của Trường Gà báo cho biết: “Sau khi xác minh, hai Tráng sinh này xứng đáng nhận giải thưởng. Nhưng sợ động chạm đến chính trị, sẽ không tốt cho phong trào HĐ, nên phải hủy bỏ giải này”.

Năm 1968, sau Mậu thân ...

Gia đình tan tác, tôi vào Đà Nẵng nhờ anh em đạo An Hải cứu mang và phải lên đường đi Kontum để làm việc. Đến Kontum thì nhận được lệnh phải về Đà Lạt để thành lập bệnh viện TK. 100 giường.

Có ai ngờ sau 10 năm, tình huynh đệ HĐ đã đến với tôi một cách tuyệt diệu. Hôm sau tôi đến Phòng 1, tiểu khu Tuyên Đức để làm việc. Khi trình diện với một đại úy trưởng phòng, thật trẻ, đẹp trai và hoạt bát (Nguyễn Đức Hạnh) tôi chưa kịp nhận ra ai thì ông ta đã đẩy ghế, đứng bật dậy, chạy đến ôm chầm lấy tôi và reo lên: “Trời ơi, anh quên em rồi à? Em là “Hạnh lai”, đội trưởng nhất, thiếu đoàn 1 của Đạo Lâm Viên. Lúc ở Trảng Bom, mỗi sáng vào lúc 6 giờ, em phải đến trình diện anh (văn phòng tiểu trại) để báo cáo tình hình trong đêm của đạo Lâm Viên”.

Khỏi cần thủ tục giấy tờ gì nữa. Em HDS này dẫn tôi ra xe jeep, chở về nhà, giới thiệu với bà xã (họ quen nhau ở Trảng Bom). Vợ Hạnh lại là Bạch Đằng Huế, nguyên phụ tá chỉ Hường.

Do tình huynh đệ HĐ, em Hạnh đã giúp tôi rất nhiều trong công việc khi tôi mới đặt chân đến Đà Lạt. Thậm chí còn mời về nhà ở Bùi thị Xuân trong giai đoạn đầu.

Sau 75, vợ Hạnh và các cháu rất vất vả. Lúc Hạnh về nhà, tôi đã giới thiệu Hạnh đi bỏ mỗi bánh kẹo ở các tiệm mà tôi quen. Tạm ổn cho đến ngày đi H.O.

Như vậy mỗi liên hệ với các HDS với nhau là mỗi liên hệ anh em ruột thịt. Và mỗi liên hệ này được minh thị quy định bằng LUẬT.

(Trích Đặc San Bạch Đằng 2000)

Một Đời Hương Đạo

Minh Như TRẦN VĂN ĐƯỜNG

Ngày 22 tháng Giêng năm Kỷ Mùi, trong một xóm nhỏ cuối thôn, trên dải đất chữ S của tộc Lạc-Việt, dưới vòm trời Nam Á, một trẻ chào đời. Nó lớn lên trong khung cảnh hoang dã, cạnh những nông dân chất phác, chỉ biết đờ mồ hôi để đổi lấy bát cơm, Đời sống thật thanh bình, giản dị. Có lẽ cảnh đời ấy đã ảnh hưởng nên tánh nó hiền hòa, nhân hậu, thương người và không bao giờ ích kỷ.

Lần theo nhịp lớn, nó được đi học chữ Nho. Cha nó là một ông thầy thuốc bắc, biết chữ Nho và chữ Quốc Ngữ. Cho đến bây giờ hơn 70 tuổi, gần cuối đời, nó cũng không biết tại sao cha nó lại biết được 2 thứ chữ ấy, vì khi nó đi học chữ quốc-ngữ, nó phải vào xóm nó ở, không người nào biết chữ.

Sống trong lòng thiên nhiên, từ sớm nó đã biết nấu cơm, kho cá, nó đã biết trồng thuốc, tía đậu, vung phân, tưới nước, chôn trâu, chăn bò v.v....

Thưa quý Anh, thằng nhỏ ấy là tôi, Trần Văn Đường.

Nếp sống phần hoa đô hội, xe hơi, máy lạnh, lòng người tráo trở, vật chất đua đòi, bụi trần đã làm tôi ngộp thở, Có lẽ căn bản nặng trở về với thiên nhiên đã đưa tôi vào Phong Trào Hương Đạo, có lẽ căn bản nặng ấy đã đưa tôi đến quyết định lập đồn điền, hơn là sống trong phòng lạnh của một Kiến-trúc-sư. Tôi nhờ được duyên lành, nên hầu hết đời tôi đều được “đi tắt”. Vào trường kiến-trúc, tôi vào bằng concours. Vào Hương-Đạo, tôi cũng vào bằng Tráng-sinh. Nơi trường Kiến-trúc, chúng tôi chỉ có 5 đứa, mà được cả 8 ông thầy săn sóc dạy dỗ: 7 ông tây thiết và 1 ông tây lại. Nơi Phong trào H.Đ. tôi cũng học hỏi bằng nơi SU Hoàng-Đạo-Thúy ở Tráng Đoàn Lam Sơn.

Từ ngày qua Mỹ, tôi đã nghe khá nhiều

anh phê bình anh Thúy. Hơn 10 năm nay tôi vẫn lắng nghe và không hề phát biểu ý-kiến. Riêng tôi, tôi vẫn thương và kính anh ấy, như từ thuở nào. Thời gian ngắn mà tôi được gần anh ấy, tôi đã học hỏi rất nhiều về đạo làm người. Chuyện về sau là chuyện riêng tư của mỗi người, mỗi cá nhân trong mỗi cảnh, tôi không đủ yếu tố để suy và do đó, để bình. Thời 1939, Tráng Đoàn Lam Sơn đã nghẹt thở quá rồi mà các anh thì không có anh nào muốn rời tổ ấm. Tuy nhiên tình cảm là một chuyện và sự việc cần lại là một chuyện khác. Rốt cuộc rồi cũng phải có một “Lê Lai cứu Chúa”. Lam Sơn đã nứt ra làm Tráng Lê Lai khăn quàng lam viền tím.

Tráng Trường ?

Anh già này cùng tôi có khá nhiều tương đồng trên nhịp song hành. Cùng học Pétrus Ký, cùng ra Hà-Nội học Kiến-Trúc, cùng là H.Đ. Lam Sơn. Tôi đồng hành cùng y từ lúc cái mục ruồi trên mặt y còn nhỏ xíu với vài cọng râu xanh, cho đến ngày nay, cái mục ruồi ấy to tổ bố, chòm lông đã nhuốm nhiều sương tuyết bụi đời nên cố gắng cũng khó tìm được một cọng còn xanh. Y tên là Trần-Văn-Bớt.

Các anh đã biết tên y rồi, chắc không cần tôi nói thêm gì nữa. Nhưng lúc y làm Tráng trưởng Lê Lai, y còn trẻ, rất hoạt bát, rất hăng say. Nhờ y mà Lam Sơn bẻ bụng một cách yên lành tốt đẹp.

Tôi ở lại Lam Sơn, bạn đồng niên của tôi là Trần Hữu Xoàng, tôi còn nhớ tên một vài người khác như Nguyễn Kèn, trưởng thuốc (nghe như sau này y làm tướng bên kia), Ứng-Văn-Hiệu (trường nhỏ rằng “sang ngang” lập gia đình mới.)

Thời gian tôi ở Lam Sơn không được lâu dài. Mãi về sau nhiều chuyện xảy ra cho đời tôi, tôi cảm thấy mình có phước, nhưng phước không được đầy.

Toán-trưởng của tôi là sinh-viên Nguyễn-Sỹ-Dinh, sau này là Bác-sĩ Nguyễn-Sỹ-Dinh, hành nghề ở Bệnh Viện Đà Lạt, hiền như bụt, mọi việc đều chu đáo; một chi tiết tôi còn nhớ: hôm ấy đã 10 giờ tối rồi mà chúng tôi còn lần quần theo đường núi quanh co ở rừng Thái Nguyên, cả bọn đều vừa đói vừa khát, mà chưa ra khỏi núi được. Đến giờ chót anh ấy móc trong “sắc” ra một ít chanh cho mỗi đứa chúng tôi nửa trái chanh, còn phần anh ấy, dường như không có. Khi ra khỏi núi rồi, đến chỗ hẹn, anh Thúy và các anh khác đều chờ nơi ấy, có cả một ông Tây, dường như là Consigny, với một nồi trà to tướng.

Chu choa ! Không biết có ai hỏi thử tên già không nên nét Mai-Xuân-Tý coi y kinh nghiệm “sống lên tiên” “nà năm thao”. Chứ thú thật, trong hoàn cảnh này, chúng tôi uống được ngụm trà nóng, thật tinh, tôi cho là “sống nên tiên” rồi.

Cũng nhờ H.Đ. mà tầm mắt tôi được mở rộng thêm về sử-ký địa-dur của Quê Hương mến yêu. Một lần, dưới sự hướng dẫn của anh Huỳnh-Văn-Nhu, chúng tôi làm một vòng Thanh-Hóa, Ninh-Bình, độ năm sáu ngày gì đó. Chúng tôi xuống ga Bửu-Sơn với xe đạp, sắc H.Đ. và một ít dụng cụ tối cần khác vào một buổi trưa. Theo chương trình, chúng tôi đi qua Phố-Cát, Thạch-Thành. Đây là một vùng đồng khô cỏ cháy, đồi hiu, nóng bức, chúng tôi đứng nghỉ ở một nơi mà về sau tôi có một hạnh ngộ trong đời một vùng có cây cối xanh tươi, có suối mát chảy quanh, có đoàn cá nhơn nhơn bơi lội, có một đền thờ cổ kính.. Thật là một cảnh trái ngược, như trắng và đen, đối với cảnh vật tiêu sơ quanh vùng. Thật là một cảnh tiên ở cõi trần, trong lòng tôi nghĩ thế và về sau tôi được biết, thì đúng là cảnh tiên. Nơi đây là đền thờ Đức Liễu-Hạnh Công-Chúa. Cũng trong dịp này, một ngày khác, tôi được hân hạnh cùng ba bạn đồng hành chia nhau đứng bốn góc ngôi mộ Đức Đinh Tiên Hoàng,

khoanh tay hầu, óc tưởng nhớ công ơn thống nhất nước nhà của Người xưa.

Đó là buổi chiều tà, gió tuôn cuốn mây đen cuộn cuộn xuống tận những đầu núi đá đen sì sì, không cây cối, chỉ để một viên ánh sáng mặt trời trên đầu non. Trời rờn rợn, đất rờn rợn, trong cái im lặng tuyệt đối rờn rợn, trước cái hùng vĩ của sông núi, tôi bàng hoàng người, như nửa tỉnh, nửa mê, như bênh bồng lảo đảo theo dòng lịch sử, như cảm thấy Hòn Nước quanh đầu đây. Xa xa, trông xuống, bên tay trái, đền thờ vua Lê-Đại-Hành còn đó trong cảnh hoang sơ vắng lặng. Đời người, hoặc “bị sống” hoặc “được sống”, mấy ai được phước “sống” một lần. Riêng tôi, đến tuổi hơn 70, tôi sống được ba lần, trong ba cảnh khác nhau mà lần này là một: sống với Hòn-thiên Đất-nước. Hai lần khác, ngoài khung cảnh H.Đ. nếu quý anh có ý nghe, tôi sẽ nói sau; một lần tôi sống với THIÊN NHIÊN và lần chót tôi sống với LÒNG NGƯỜI.

Lần viễn du này, thật là kỳ thú. Chẳng những thấy được nhiều cảnh thuộc tâm lành mà còn thấy được tâm sâu H.Đ. đi vào dân tộc, lại còn được thấy cái uy-quyền gần như tuyệt đối của các quan ta ngày xưa đối với dân đen.

Sau khi hòa bình với cảnh vĩ đại thiên nhiên của đập Bái-Thượng chúng tôi dừng chân, một buổi tối, nơi một vùng núi có vùng trăng tròn, có lũy tre xanh thẳng tắp, có đường mòn cát trắng đi mát chân, đặc biệt là được cùng các anh em H.Đ. sở tại hàn huyên trong tình huynh đệ tràn đầy, được nghe những chuyện đường rừng, mà còn được học múa điệu Xuân-Phả, về sau, anh Mai-Liệu giảng cho nghe về xuất xứ điệu múa dân tộc này. Tôi không bao giờ nghĩ rằng, hoa Bách-Hợp lại có sức mạnh đến độ mọc lên được tới những nơi đèo heo hút gió như Phủ rừng núi Thường-Xuân.

Tôi đã từng đi vòng quanh thế-giới. Độ ấy tôi đã đi suốt giải California, tôi đã dừng chân khá lâu nơi địa đàng Hạ-Uy-Dì, tôi đã từng viếng Tòa Bạch-ốc, tôi đã từng đứng chụp hình dưới chân tượng Thần Tự-Do, cũng như

đã viếng thăm Tòa Nhà Liên-Hiệp-Quốc, tôi đã từng xem cái dome của Hoàng-Cung thần-bí nam vàng phản ánh tà-dương, nơi bà Hoàng-hậu Soraya ngâm sâu muôn thuở ở Ba-Tur, tôi đã từng nhắm mắt khi nhai steak lạc đà ở Pakistan, tôi đã từng lên tận Nhật-Nguyệt hồ ở Đài Loan, tôi đã từng ăn cá Lý-ngư trên sông Lý-Giang và ngắm cảnh thật mà các anh đã thấy trong tranh Tàu, tôi đã từng leo núi Vạn-Lý Trường-Thành, tôi đã từng ngắm liễu rủ ở Hàng-Châu, tôi đã đó đây hơn mấy chục nước, từ năm 1954, tôi đã thấy biết bao cảnh đẹp, biết bao cái tân tiến của loài người. Còn nữa và còn nữa.

Nhưng các anh ôi ! Tôi thách các anh chỉ cho tôi một nơi chôn mà tôi có thể nhận là đẹp hơn Quê Hương ?

Các anh có thấy cảnh nào đẹp hơn cảnh: hai thằng H.Đ. Nam-kỳ vừa ra đất Bắc, thuần Phật-Tử, quỳ thồn thức trước Đức Cha Tông, về mặt hiền hòa, bao dung như thần tiên, đề cùng Đức Cha hàn huyên về những chuyện Miền Nam, trong một ngôi nhà thờ vĩ-đại của đất nước mà không một người công giáo Việt Nam nào không nghe đến, nhà thờ Phát-Diệm.

Có bức tranh gọi là tuyệt tác nào sánh được với bức tranh thô sơ các anh vừa thấy, trong lòng đất Mẹ không còn biên giới địa-phương, không còn ranh giới tôn giáo ?

Mấy hôm nay chúng mình mệt nhọc đói khát, nhứt là dơ dáy quá rồi. Phải “sướng” một cái cho “đã” mới được. Trời ơi! với cái bọn ở lứa 20-25 này, mà chúng sướng cho đã thì cần mẹ gì (xin lỗi các anh cho tôi dùng chữ Mai-Xuân-Tý một lần để tả cho thật) cái mệt, cái đói với cái dơ bẩn! cả bọn trơ mặt ra chờ đợi như đang đọc chú Tư câu của Lê-Xuyên đến hồi gần sụp lạc với con Phấn. Bố Nhu tỉnh bơ viết bức điện tín: “vingt étudiants Architecture affames arriveront à 22 heures.” Người nhận : S.E. Le Tuần-Vũ ở Phủ-Lý. Điện-tín được gửi một nơi nào đó vào buổi xế trời. Vị đại quan này có hai người con cùng học Kiến-trúc với chúng tôi. Trong lúc điện-tín gửi đi hai anh ấy đang còn ở Hà-Nội. Thế mà, 11 giờ tối, một

bọn lồi thối lếch thếch như ăn mày đến công Phủ đường đã có mặt hai bạn đồng song vui vẻ đứng chờ và bên trong một dãy bàn dài có cả nắp bàn trắng tinh. Lần đầu tiên tôi được ăn heo quay ở đất Bắc và cũng lần duy nhất trong đời, tôi nếm tiết canh. Bên trên phía trong, ở chỗ lễ nghi đúng phép, có mặt cả Quan Ông lẫn Quan Bà niêm nở đón tiếp, trang trọng, với áo dài khăn đóng và bài ngà trên ngực. Trong niêm thân mật như giữa cha với con, Ngài Tuần-Vũ còn giảng cho chúng tôi nghe về nhiều câu chuyện trong đó có việc so sánh người dân Miền Bắc và người dân Miền Nam một cách thật là chí lý. (Vị này sau bị giết vào lúc khởi đầu loạn ly).

Chưa hết đâu, xin các anh chờ một tí. Tiệc gần xong, Ngài Tuần-Vũ đề nghị cùng anh Nhu : Mai này nhằm ngày chúa nhật, các anh có muốn đi viếng thắng cảnh ở huyện (tôi không nhớ tên huyện này) cách đây không xa. Thế là bố Nhu chụp cơ hội liền. Huyện ở cách tỉnh nu Hà-lam độ mươi cây số.

Sáng hôm sau, Ngài Tuần-Vũ cùng đi với chúng tôi. Đến nơi, không những có cả Quan Huyện và gia-đình, mà còn có cả một số thân hào trong vùng. Hôm nay là chủ nhật, vậy mà các chức sắc làm trong văn-phòng Huyện có mặt đầy đủ để đón Ngài Tuần-Vũ, Ngài Tuần-Vũ thì thật bình dân nói nói cười cười với bọn con nít, quần cụt áo nâu. Thỉnh thoảng Ngài dừng chân nói một vài câu với Quan Huyện, còn Quan Huyện thì thật là đúng lễ nghi, lễ nghi với người trên, và cũng đúng uy-quyền với kẻ dưới (chuyện hơi lạ mắt với bọn Nam-Kỳ).

Trưa hôm ấy, nơi Huyện đường, một bữa tiệc có thể nói là có tất cả “sơn hào hải vị”. Tôi nhớ có cả vây và bóng.

Về sau, hai anh bạn học Lãng và Phường cho biết là tối hôm ấy, anh lính lệ ở Phủ đã phải đạp xe đi suốt đêm vào Huyện.

Chúng ta hãy nhắm mắt lại tưởng tượng những gì xảy ra trong Phủ sau khi Ngài Tuần-Vũ nhận được điện tín của anh Nhu và cảnh bốn năm giờ sáng, có người dám đánh thức cha mẹ dân ở Huyện, nhất là về thời gian quá

ngăn để tổ chức mọi việc.

Về sau, khi thâm nhuần khá nhiều nếp sống đất Bắc, đôi khi nhớ lại, tôi hủ vía cho ông Huyện. Nếu tối hôm ấy, ông nổi hứng, lên về Hà-Nội đánh mạc-chuọc, ngày chúa nhật hôm sau, thì việc gì sẽ xảy ra cho ông?

Đời H.Đ. Bắc-Kỳ của tôi thật phong phú. Tôi đã được mở mắt, ở nhiều lãnh vực, mà nếu tôi không thấy tận mắt, không nghe tận tai, thì tôi không thể tin là có được. Tôi vốn tánh lành, dễ xúc động. Mặc dầu thời ấy, dân Bắc và dân Nam cũng đều là dân bị trị, nhưng tôi còn nhớ 2 sự việc làm cho tôi phải nhận nước mắt vào trong.

Cánh thứ nhất: Một hôm đi trại, chúng tôi dừng chân, dừng xe đạp thì đúng hơn, nơi một chợ nhà quê. Tôi vốn người thuộc hạng không được cao lắm. Thế mà đại đa số những người ở chợ ấy chỉ đứng đến mép tai tôi, mà khổ người cũng chỉ được độ 8/10 khổ của tôi. Tôi hỏi một anh nhà quê, đang thận trọng ôm một cái đầu (bằng gỗ) gạo đỏ độ hơn lít. Anh ấy đáp tỉnh bơ: “cho trẻ con ấy mà!” Lòng tò mò đã đưa tôi đến hàn huyền và tôi được biết ở vùng này, người lớn chỉ ăn khoai sắn, chỉ có trẻ con mới được ăn gạo. Thảo nào !!!

Lần thứ nhì: Tôi thấy hai người đàn bà kéo cày trên thửa ruộng rộng bằng bàn tay vào một ngày rét mướt.

Đồng bào ôi! Mẹ Việt Nam ôi! Sao mà khổ thế này! Viết đến đây lòng tôi còn xúc động và nước mắt tôi vẫn còn lưng tròng. Năm 1987, tôi cũng thấy 2 người đàn ông kéo cày ở vùng quê ngoài thành Bắc-Kinh, cách công trường Thiên-An-Môn độ chừng 5 cây số, nhân một dịp thật tình cờ.

Chuyện dài Hường-đạo nói đến bao giờ cho cùng. Hơn nữa, mấy ông già H.Đ., mỗi tháng chỉ có vài trăm bạc, sức đã mòn mà tiền không có, bản tin Liên-Lạc không biết có chịu đăng cho tôi không, tôi xin bớt đồng dài để

tóm tắt.

Ngày xưa chúng tôi “chơi H.Đ.” đơn giản hơn ngày nay nhiều. Lấy “lòng” ở với nhau chớ không lấy “lý”. Chúng tôi thường huýt gọi đàn khi đến nơi xa lạ. Khi thấy một anh nào, sau khi nghe “đồ mi sol, mi đô, mí sol sol sol đôôô” mà mắt sáng, miệng cười, đơn đã chạy lại là 100%, ta có thể chia tay trái, và tin anh ấy còn hơn anh ruột của mình. Luật lệ của đại-gia-đình cũng ít chữ nghĩa hơn, nhớ những tóm lược là đủ: “Trung Thành với Tổ Quốc, Giúp ích mọi người và tuân theo luật H.Đ.” Ngón cái đặt trên ngón út thì nói: “le fort protège le faible”. Chia tay trái thì biết đó là phía con tim, mà đối với người H.Đ. “Tâm” là trước nhứt. Mười điều luật cũng gãy gọn hơn, Tôi là Hường-đạo E.D.F. đâu có hai chữ “tâm linh”. Vậy mà việc sùng đạo mình, kính đạo người, đâu có kém người H.Đ. thuở này. Người H.Đ. gương mẫu của tôi là anh Trần-Văn-Quế, tuy H.Đ. kaki, (thường thường dân H.Đ. áo nâu gọi H.Đ. Nam kỳ là H.Đ. kaki, hay H.Đ. nhà giàu) mà nghèo rớt mòng tơi.

Năm 1945, hồi thời Nhứt, chính các anh Trần-Văn-Quế, Lê-Tấn-Tất và một vài anh H.Đ. Nam-Kỳ khác đã đạp xe đạp suốt đêm từ Saigon đến Mỹ-Tho và sáng hôm sau qua Bến-Tre để . . . cưới vợ cho tôi, chỉ vì biết tôi là một anh em H.Đ. áo nâu cần được giúp đỡ. Thuở ấy mua vé xe lửa đi Mỹ-Tho có lẽ cũng khó như đi xe đò về Miền Tây hiện giờ. Một anh H.Đ. kaki làm trong cơ quan bán vé chỉ xoay sở được 2 vé cho cha tôi và tôi. Đến khi đưa vợ lên Dalat tiếp tục học thì được các anh Tôn-Thất-Đỉnh, Nguyễn-Chữ, Dương-Bá-Nuôi đãi cho một tiệc cưới vợ vô cùng thịnh soạn với kẹo đậu-phụng nước trà dưới ngọn đèn dầu (trụ sở mới chưa có điện và quà cưới độ mười bát đĩa sành.

Chuyện lấy lòng chớ không lấy vật mà ở đời còn dài dài không bao giờ nhắc hết được giữa anh em H.Đ. ngày xưa

T.V.Đ.

Liên Lạc, nội san Hướng Đạo Trường Niên, do các Trưởng lão thành Lê Văn Ba, Phan Như Ngân và Trần Văn Thao, trong nhóm “Tinh thần Baden Powell” khởi xướng, ra mắt bạn đọc ngày 15/1/1989. “Về hình thức thì bài vở đánh máy tay, bìa cũng như bên trong trình bày rất ư là ... tiểu công nghệ, nhưng gói ghém một tâm hồn thiết tha với Hướng Đạo của ba Trưởng mà tuổi hạc đều trên dưới bát tuần”. Đây là nhận xét của Trưởng Nguyễn Trung Thoại, (Liên Lạc số Kỷ niệm 10 năm). Báo dày 12 trang kể cả trang bìa, số độc giả nhận báo trên dưới 60 người.

Sau 3 năm hoạt động, Liên Lạc ra đến số 11 thì ngưng. Lý do? Xin nghe Trưởng Trần Văn Thao tâm sự “Liên Lạc số 10, bộ cũ, vừa gói đi xong, anh em chúng tôi đều cảm thấy thấm mệt: mệt vì bài vở, vì tin tức, vì đánh máy, vì trình bày, vì gói đi; nhất là vì tiền. Nói là lo quá vì tiền cũng không đúng hẳn. Anh Lê Văn Ba vẫn còn găm trong hầu bao một số tiền nhỏ, với hy vọng còn dăm ba Quý Nhân phụ trợ. Nếu có đủ khoảng \$150 là có hy vọng ra được số cuối Mùi và có lẽ cả số đầu Thân nữa. Muốn cho chắc ăn thì chẳng gì bằng mỗi người chúng tôi nên góp thêm \$25 nữa cho vốn rộng rãi hơn, nhất là có thể tô điểm cho Liên Lạc cũng đẹp như ai.”

Ngoài khó khăn tài chánh còn một trở ngại nữa, có lẽ còn lớn hơn, đó là không còn ai gói bài vở cho Liên Lạc. Chỉ có Trưởng Thao viết một số chuyện cũ và trích dịch một vài bài báo liên quan đến Hướng Đạo, trưởng Ngân lo phần tin tức Hướng Đạo xa gần và trưởng Ba thì xào nấu mấy thứ trên. Các Trưởng cố xoay sở, nhẩn nhủ, mời gọi các nơi gói bài, gói tin về. Nhưng, hỡi ơi! sự đáp ứng không được ‘như lòng mong muốn’. Sức người có hạn! Trưởng Phan Như Ngân bị tai biến mạch máu não và hôn mê ngày

Liên Lạc Sang Trang

Bướm

18/7/1991. Trưởng Lê Văn Ba bỏ rùng ngày 30/8/1991. Cũng khoảng thời gian đó, Trưởng Trần Văn Thao qua Pháp chữa bệnh, khi tới phi trường Orly bị ngất xỉu trong phòng vệ sinh phải đưa đi cấp cứu và phải nằm viện từ trung tuần tháng 7 đến cuối tháng 9, 1991. Và như thế, “sau số 11 tờ Liên Lạc âm thầm đi vào quên lãng, không còn ai nhắc đến nữa” (NCK). Cho đến một ngày đầu tháng 11, 1991 Trưởng Mai Xuân Tý, vừa nghỉ hưu đến gặp Trưởng Nguyễn Văn Thoại để bàn về việc phục hoạt tờ Liên Lạc. Trưởng Tý cho rằng nếu trưởng Thoại ra “cầm Volant” thì công việc mới chạy vì Ngựa Chịu Khó, tên rùng của Trưởng Thoại, quen biết nhiều, đã lâu năm làm việc ở Ban Thường Vụ HĐTU, thạo việc tổ chức và giao dịch rộng sẽ dễ thành công hơn. Kết quả là Ban Phụ trách Liên Lạc (Bộ mới) gồm “Tứ Trụ”: Nguyễn Văn Tinh, Lê Thọ, Nguyễn Trung Thoại và Mai Xuân Tý đã họp nhau tại nhà hàng McDonald (Montréal), ngày 22/11/1991 để bàn kế hoạch tiếp đước Liên Lạc và phân công trách nhiệm. Trưởng Thoại lo bài vở, trưởng Thọ phụ trách phần trình bày, Trưởng Tý vừa viết chuyện tếu vừa lo thủ ...ngân, còn trưởng Tinh là người lớn tuổi nhất và cũng “gân” nhất đảm lãnh phần gói báo kiêm đả tự viên lâm thời.

Liên Lạc Bộ mới ra mắt bà con Hướng Đạo và thân hữu vào tháng Giêng, 1992, phát hành vào dịp Tết con Khỉ. Liên Lạc sang trang lần thứ nhất. Trong Thư Ngỏ kính gửi Anh Chị Em Trưởng Hướng Đạo, Ban Phụ Trách Liên Lạc cam kết sẽ phát hành mỗi năm 4 số - Xuân, Hạ, Thu, Đông - mỗi lần ra 100 số, và ân cần nhẩn nhủ bạn đọc “Trò chơi lớn này chắc còn dài dài, còn nhiều gian nan, xin các Anh Chị Em trưởng giúp đỡ, làm ‘dấu đi đường’ nhiều nhiều, ‘chương ngại vật’ ít ít, ‘đặt câu hỏi’ vừa vừa, và ‘ủng hộ’ anh em

chúng tôi dài dài. Kêu gọi như thế tưởng chưa đủ, trong “Thư Ngỏ” còn xuống giọng ‘cung oán’ thê thiết khiến người đọc phải mủi lòng “...Cột trụ của tờ Liên Lạc anh Lê văn Ba đã qua đời. Anh Phan Như Ngân hiện lâm trọng bệnh. Anh Trần Văn Thao không được khoẻ. E rằng tinh thần Bi Pi sẽ lu mờ, anh em chúng tôi cố gắng hết mình, tiếp tục ân hành tờ Liên Lạc. Muốn tờ Liên Lạc sống lâu chúng tôi rất cần anh chị em ủng hộ. Muốn được giúp đỡ chúng tôi phải ca bài con cá:

Con cá nó sống vì nước
Liên Lạc sống nhờ các anh chị.

Xin các anh chị mở rộng tấm lòng và ‘hầu bao’ giúp cho Liên Lạc chút đỉnh để chúng tôi đủ sức cầm ... đuốc đàn anh đã trao. Bốn anh em chúng tôi thuộc thành phần “trên răng dưới ...” nếu không muốn mang chức ‘bân cố nông’, cho nên chúng tôi xin các anh chị... vân vân”.

Rằng hay thì thật là hay.

Nghe ra ngâm đặng nuốt cay thế nào.(ND)

Nếu trường Lê Hữu Mục phổ nhạc bài ca “con cá” này, bảo đảm sẽ nổi danh hơn bài “Chèo đi, bơi đi” ngày trước.

Về hình thức, Liên Lạc Bộ mới số 1 dày 12 trang, kể cả trang bìa, có hình vẽ cổ đô Huế. Nói bìa cho oai chứ thực ra trang bìa cũng mỏng như trang ruột, không phải loại bìa cứng. Bài vở trình bày đủ kiểu, đủ cỡ chữ và mang nhiều dấu vết cắt dán, có chỗ còn viết tay. Hình ảnh lem nhem, do kỹ thuật photo copy (Mờ trong bóng chiều. Một đoàn quân thấp thoáng...). Người đọc phải vừa nhìn vừa đoán. Nói cho ngay, đó là số đầu, còn Liên Lạc từ số 2 đã thấy có nhiều cải tiến. Ban Phụ Trách được tăng cường thêm 3 trưởng: Phạm Văn Thiết, Trần Minh Thường, và Hoàng Ngọc Châu, từ “Tứ trụ” lên “Thất Hiền”, và tăng thêm 4 trang. Ngoài phần Tin Tức còn thêm mục THƯ TÍN. Thừa thắng xông lên! Liên Lạc số 3 hình bìa có thêm tí màu, lại thêm được 4 trang nữa, tổng cộng 20 trang và thêm mục THƯ BẠN (trích thư độc giả và phía dưới có lời bình luận của Trường Ngựa

Chịu Khó). Liên Lạc số 4 thêm mục MÃ THƯ. Và từ đó trên tờ Liên Lạc ta thấy phần Thư Tín có 3 mục: Thư Bạn, Mã Thư và Nhắn Tin. Tuy cùng nhắm trao đổi tin tức sinh hoạt của các Trường HĐ, cùng do trưởng Ngựa Chịu Khó (NCK) viết, nhưng cách trình bày có hơi khác. Mã Thư là độc thoại, mình NCK viết trả lời bạn đọc. Thư Bạn là đối thoại, đăng hoặc trích thư bạn đọc và có phần “bàn đề” hay “mao tôn cương” của NCK. Còn Nhắn Tin là dạng điện tín, chỉ nhấn việc cần thiết, rất vắn tắt. Riêng Mã Thư và Thư Bạn là hai mục rất ăn khách, nên Liên Lạc số 5 đã tăng số trang gấp đôi (40 trang), về sau, có lúc Liên Lạc tăng trên 50 trang. Riêng số Kỷ Niệm Liên Lạc 10 năm có số trang kỷ lục 120 trang! Có lẽ Ban Phụ Trách tính đẹp tiêm nên “tổ xả láng” chẳng? Bình thường Liên Lạc giữ 36 trang để giữ cước phí ở mức tối hảo (theo cách tính của Bru điện Canada). Nên nhớ tiền cước phí xấp xỉ với phí ấn loát.

Ngày 23/9/1992, Trưởng Mai Xuân Tý không hẹn, sách bị gạt ra đi. Theo truyền thông “tập án” (phụ truyền tử kê) trưởng Mai Xuân Phú, con trai Trưởng Mai Xuân Tý được tấn phong Thủ Quỹ, và trên danh sách Ban Phụ Trách ghi Thủ Quỹ: Mai Xuân Tý (con). Từ đây trưởng Phú có tên rưng là “Tý Con”, về sau, Ban Phụ Trách thêm được hai Trưởng nữa: Trưởng Lê Phục Hưng và Trưởng Trần Trung Hợp. “Thất Hiền” nay thành “Cửu Long”. Liên Lạc càng thêm khởi sắc. Nhất là từ khi có sự hợp tác chặt chẽ giữa hai xóm Trường Niên Montréal và Ottawa. Phân nhiệm rõ ràng: Montréal lo bài vở, Ottawa lo kỹ thuật (đánh máy bài vở, ấn loát và gởi báo).

Kể từ số 16 (tháng 9, 1995) Liên Lạc chơi bìa cứng, logo hoa Bách Hợp có thêm vòng tròn có 4 nút dẹt bên ngoài; sau đổi lại chỉ còn 1 nút dẹt theo đúng quyết định (tháng 9, 1996) của Hội Đồng Trung Ương HĐVN “Huy hiệu chính thức của Phong trào HĐVN là Hoa Bách Hợp ở giữa một vòng tròn kết bằng một sợi dây, hai đầu nối lại bằng một nút dẹt”. Cũng từ số 16, trên bìa Liên Lạc có ghi thêm hàng chữ “Tiếng nói của Hương Đạo

Trường niên”. Dòng dưới ghi “Nhóm Tinh Thần BP thực hiện”. Liên Lạc Bộ mới sau hơn 10 năm hoạt động ra đến số 55 thì ‘đứt phim’. Lý do chính là vì thuyền trưởng Nguyễn Trung Thoại (Ngựa Chậu Khó) “gác mái chèo”. Trước đó ít lâu, cảm thấy sức khỏe suy kém, trưởng Thoại đã dò hỏi ý kiến một vài trưởng trong Ban Phụ Trách như trưởng Thiết, Trưởng Thường liệu có thể thay thế Trưởng lèo lái con thuyền Liên Lạc. Trưởng Thường trả lời “Nếu anh Ngựa buông ra mà trao cho Ottawa thì giới lãnh đến số 3 là phải ra ngân hàng khai... phá sản! và chia nhau gia tài những số Liên Lạc cũ, đem về gói kẹo”.

Chuyện đời không a i ngờ! Trưởng Nguyễn Trung Thoại “gác mái chèo” ngày 8/10/2005 để lại bao tiếc thương cho gia đình, bằng hữu và độc giả Liên Lạc. Và như thế, dù muốn hay không, nhóm Hướng Đạo Trường Niên Ottawa đã phải gồng mình hoàn tất Liên Lạc số 56 số đặc biệt kỷ niệm Trưởng Nguyễn Trung Thoại. Lần này tuy không phải Liên Lạc sang trang lần thứ hai nhưng cũng là tạm thời sang tay, dù mọi sự, từ hình thức đến nội dung, vẫn giữ nguyên như trước. Trưởng Võ Thành Nhân, trong Hội Đồng Trung Ương HĐTN, từ Hoa Kỳ qua dự tang lễ Trưởng Thoại đã gặp một số Trưởng trong Ban Phụ Trách Liên Lạc, xác định “Liên Lạc là tiếng nói của HĐTN sẽ được tiếp tục duy trì”.

Liên Lạc ra tới số 56 (tháng 3/2006) thì tạm ngưng. Vậy là trong vòng 15 năm, Liên Lạc đã liên tục ra được 56 số báo. Sau đó, vì có sự thay đổi nhân sự trong Hội Đồng Trung Ương HĐTN, liên lạc giữa các làng, xóm, hơn 20 đơn vị HĐTN, tạm thời bị gián đoạn.

Tạm kết

Liên Lạc là nội san Hướng Đạo, đặc biệt là Hướng Đạo trưởng Niên và những thân hữu của nhóm này. Dầu rằng không có văn bản chính thức nào qui định “tôn chỉ” và “mục đích” của tờ báo, nhưng trên trang bìa tờ Liên Lạc đầu tiên có ghi “Nhóm tinh thần BiPi thực hiện” và những số báo sau đó ghi thêm “Tiếng nói của Hướng Đạo Trường Niên Như

thế, có thể nói tôn chỉ của tờ báo là “bảo tồn và phát huy tinh thần Hướng Đạo” (còn gọi là tinh thần Bi Pi hay tinh thần Trần Văn Khắc) và mục đích là “phục vụ nhóm Hướng Đạo Trường Niên”. Thật ra, danh xưng của nội san là Liên Lạc có thể hiểu là “mạng lưới thông tin” đã phần nào hàm chứa mục đích của tờ báo. Nói cho cùng, cái tên báo cũng không quan trọng lắm. Chính nội dung của tờ báo mới là chuyện đáng bàn. Đúng thế! bài vở hay, có giá trị sẽ được độc giả nâng niu, quý trọng; còn trái lại, thì sẽ bị coi là “lá cải”, có biểu người ta cũng không nhận, hoặc nhận rồi bỏ sọt rác.

Đã hẳn, mỗi lần Liên Lạc sang trang là có sự cải tiến cả về hình thức lẫn nội dung. Lần sang trang sắp tới, chúng ta hy vọng là (a) về hình thức: bài vở sẽ được trình bày đồng bộ hơn, nghĩa là cùng kiểu chữ, cùng cỡ chữ, và hình ảnh không cần nhiều lắm nhưng phải rõ ràng và nên ghi chú sinh hoạt gì? Ai? (b) về nội dung: bài vở phong phú, đa dạng nhưng phải mang “chất Hướng Đạo”, nhờ sự đóng góp đồng đảo của những cây viết (Hướng Đạo và thân hữu) cả mới lẫn cũ.

Như lời phát biểu của một Trưởng trong Hội Đồng trung Ương HĐVN trong buổi họp HĐTN, ngày 24/9/2006 tại Oakland (California), “Hướng Đạo là sáng tạo, chúng ta cần mạnh dạn đổi mới khi cần để phát triển phong trào Hướng Đạo”. Đúng vậy, chúng tôi chỉ muốn lưu ý quý bạn đọc là chỉ khi nào có nhu cầu thì hãy sửa đổi. Ngạn ngữ có câu “cái gì không hư thì đừng sửa”. Mặt khác, cái gì hay thì nên giữ lại.

Từ phiên họp Hướng Đạo trưởng Niên tháng 4/2006 ở Oakland, Văn Phòng HĐTN có quyết định cho phục hoạt tờ Liên Lạc, đến nay đã hơn nửa năm, và nếu tính từ số 56, số chót, thì đã hơn một năm vắng bóng Liên Lạc. Hy vọng một ngày không xa, chúng ta lại có dịp cùng nhau gặp gỡ, trò chuyện, hàn huyên qua những trang Liên Lạc thân yêu như xưa - những “ngày xưa thân ái”.

Ottawa, Ngày 24/4/2007
Bướm

CÂU CHUYỆN “UỐNG NƯỚC NHỚ NGUỒN”

Tôn Thất Hy

Câu chuyện xảy ra tại một tỉnh miền Trung Việt Nam vào một buổi sáng chủ nhật đẹp trời, có mây lành gió nhẹ, trong những năm đất nước thanh bình. Một Toán Tráng sinh hăng hái lên đường đi thám du. Anh Toán trưởng muốn đưa các toán sinh đến tham quan và khảo sát hoàn cảnh tại một vùng sơn cước để tìm hiểu về cách đốt rừng phá rẫy và nuôi ong lấy mật của đồng bào sắc tộc thiểu số tại đây.

Sau 5 cây số đường trường bằng xe đạp, mọi người gởi xe tại một nhà quen, rồi xuống đò sang sông, tìm đường đi bộ vào buông Thượng. Nếu tính theo đường chim bay, từ bến đò đến địa điểm khảo sát chỉ khoảng vài ba cây số, nhưng trên thực tế, lộ trình xa quá gấp đôi. Toán Tráng sinh phải đi theo một con

đường mòn gập ghềnh quanh co trên sườn núi, rồi sau đó lại phải băng qua những ngọn đồi tranh khá cao mới tới địa điểm khảo sát đã được dự trù.

Đi được hai phần ba chặng đường, mọi người đều thấm mệt. Nắng Hè nóng như thiêu đốt, ai nấy mình mẩy ướt đẫm cả mồ hôi, phải cởi áo sơ mi đem hong sau ba lô cho mau ráo. Vài anh đã bắt đầu vứt đi những món đồ không cần thiết cho nhẹ bớt đôi vai. Mấy bình nước lọc, mấy lon coca cola và một số chanh quả mang theo, đã được các toán sinh chia nhau dùng hết. Trong lúc tưởng chừng như sắp chết khát đến nơi, thì may quá, dưới chân đồi phía trước, có một con suối nhỏ nước trong vắt, đang róc rách chảy ngang qua. Không ai bảo ai, mọi người đều chạy ào tới,

tháo ba lô, úp mặt xuống dòng suối để hớp từng ngụm nước mát lạnh vào lòng cho đã khát, uống xong, còn lấy bi đông vục đầy nước mang theo. Có anh đưa tay vốc nước rửa mặt, anh khác cởi trần lấy khăn nhúng nước lau khắp thân mình. Vài anh tinh nghịch, tuột giày nhảy xuống rửa chân, kỳ cọ cho hết những vết cáu, những vảy ghè, rồi cao hứng tạt nước đuổi bắt nhau, làm cho con suối trong mát kia, trong khoảnh khắc bỗng trở nên đục ngầu dơ dáy.

Xe trưa hôm đó, Toán Tráng sinh đến địa điểm công tác. Theo kế hoạch đã vạch sẵn, anh em lấy thức ăn nhẹ ra dùng rồi chia thành hai nhóm, một đi khảo sát nơi nuôi ong lấy mật, một đi tìm hiểu cách đốt rừng lập ấp và sưu tầm thổ sản địa phương. Sau khi hoàn tất công tác, hai nhóm họp chung để kiểm điểm tại chỗ, rồi lên đường trở về.

Lúc ban sáng xuất phát hăng hái bao nhiêu, thì giờ đây lại uể oải bấy nhiêu. Lâu lâu mới thực tập đi núi, chưa quen với những con đường đầy gai góc sỏi đá, anh nào anh nấy đều cảm thấy chân căng rã rời bước đi không vững. Ánh nắng mặt trời còn gay gắt gấp mấy lần buổi sáng, nước uống dự trữ đã hết sạch sành sanh. Trên đường trở về, Toán Tráng sinh gặp lại con suối nhỏ dưới chân đồi tranh lúc ban sáng. Ai nấy mừng rỡ định chạy lại vục mặt xuống dòng nước ngọt ngào kia để uống cho đã khát, nhưng lạ lùng thay! Hình như có một mãnh lực vô hình nào đó ngăn cản, tất cả đều đứng khựng lại vì cảm thấy ngại ngùng e thẹn. Họ tự hỏi: Phải chi hồi sáng mình chỉ uống nước cho qua cơn khát, dùng rửa chân, rửa ghè, và làm như bản con suối thì hay biết mấy! Nhưng đã trót lỡ đại rồi, giờ đây còn mặt mũi nào vục đầu xuống để uống lũ dòng nước chính mình đã làm cho ô uế đó! Toán Tráng sinh tháo ba lô ra khỏi vai, cùng ngồi bệt xuống bãi cỏ, mắt nhắm chiêu nhìn dòng nước và hối tiếc về những hành động sai trái nông cạn của mình.

Các Bạn thân mến,

Chúng ta có thể ví, Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam hiện nay với con

suối nhỏ dưới chân ngọn đồi kia vậy. Đây là điểm tựa của toàn thể đoàn viên Hướng Đạo Sinh Việt Nam tại hải ngoại, nơi các Trưởng và HDS buộc lòng phải rời bỏ quê hương ra đi lánh nạn Cộng Sản, đã cùng tự nguyện kết hợp nhau lại để xây dựng phong trào, đem nguồn vui Hướng Đạo đến cho giới trẻ Việt Nam, giúp các em giữ gìn và phát huy văn hóa truyền thống dân tộc, bảo vệ những di sản tốt đẹp của giống nòi và của phong trào, biết hội nhập với cộng đồng địa phương để thăng tiến và giúp ích tha nhân nhưng không mất gốc.

Hội Đồng Trung Ương HĐVN hiện nay không phải là một tổ chức được đặt ra để ăn trên ngồi trốc, nhằm phục vụ quyền lợi cho một thiểu số huynh trưởng hay với một ý đồ chính trị nào đó, mà chỉ là một cơ quan lãnh đạo do các đơn vị Hướng Đạo bầu ra để phối hợp hoạt động và thay mặt ACE trước Tổ chức Hướng Đạo Thế Giới và các hội Hướng Đạo bản địa. Nhờ có cơ quan này, dù định cư bất cứ ở đâu, chúng ta vẫn có những đơn vị Hướng Đạo Việt Nam được mang tên các danh anh hùng nghĩa sĩ, hay địa danh lịch sử nước nhà, như Âu đoàn Lê Lợi, Thiếu đoàn Chi Lăng, Thanh đoàn Quang Trung, Tráng đoàn Đông Đa, Liên đoàn Trần Hưng Đạo v.v.. chứ không phải là những con số như các đơn vị Hướng Đạo tại địa phương. Chúng ta vẫn có thể thành lập hệ thống Liên đoàn như lúc còn ở trong nước và có thể tổ chức Trại Họp Bạn “Thăng Tiên” tại Hoa Kỳ, Pháp, Úc, Canada, hay bất cứ tại một quốc gia tự do nào khác nếu nơi đó có sự hiện diện của HDS Việt Nam, và còn bao nhiêu sinh hoạt thích thú khác nữa, nhằm mục đích giúp ích tha nhân, bảo tồn văn hóa truyền thống dân tộc, và xây dựng tình huynh đệ Hướng Đạo nơi chốn quê người.

Hiệp chúng quốc Hoa Kỳ là một quốc gia đa chủng, có rất nhiều sắc dân khác nhau. Hội Hướng Đạo BSA có rất nhiều đơn vị thuần chủng như Trung Hoa, Mễ Tây Cơ, Triều Tiên, Nhật Bản, v.v...nhưng các đơn vị đó đều không được hưởng những điều kiện đặc biệt như Hướng Đạo Việt Nam chúng ta hiện nay.

Phải chăng vì nhờ có Hiến Chương Costa Mesa và những thỏa hiệp giữa Hội Đồng Trung Ương HĐVN với Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới và các hội Hướng Đạo quốc gia bản địa nên mới được như thế?

Có một vài Trưởng trẻ tính tình còn nông nổi, đã lầm tưởng rằng mình có quyền thành lập đơn vị và ghi danh với BSA bằng tên các danh nhân hay địa danh lịch sử Việt Nam và mang huy hiệu HĐVN, họ đâu có biết rằng, những gì mình đang được hưởng, chính là nhờ có con suối nhỏ Hội Đồng Trung Ương HĐVN hiện nay vậy!

Khi nhắc nhủ huynh trưởng về lòng trung hậu đối với Phong trào, Huân tước Baden-Powell viết ***“được trao phó nhiệm vụ dạy dỗ đoàn sinh biết hy sinh và phục tùng kỷ luật bằng cách tự mình nêu gương thực hành, các Trưởng cần phải đặt mình trên những cảm nghĩ nhỏ nhen của cá nhân và phải có một tinh thần rộng rãi để sẵn sàng đặt tư kiến dưới những tôn chỉ cao cả của đoàn thể”...***

“nhiệm vụ của Trưởng là dạy cho các đoàn sinh chơi cuộc chơi mỗi em giữ một phần việc và ai ở chỗ nấy như những viên gạch trong cùng một bức tường vậy”.

Lòng trung hậu đối với Phong Trào

HĐVN phát xuất từ đức tính vị tha và lòng yêu nước thương nòi, cũng giống như lòng hiếu thuận đối với mẹ cha và anh chị em trong gia đình, nó luôn luôn phát xuất từ tim, chứ không có một quyền lực nào có thể bắt buộc chúng ta phải làm như thế cả. Huynh trưởng Hướng Đạo là người có tinh thần xả kỷ, biết tự xét mình mỗi ngày, luôn luôn “ăn trái nhớ kẻ trồng cây, uống nước biết trông lấy nguồn”, không bao giờ hành động như kẻ vong ân bội nghĩa, được chim bẻ ná, được cá quên nơm, không bao giờ tìm cách ngăn cản đoàn sinh tham gia các sinh hoạt chung như hội họp, cắm trại, chơi lớn, thi đua học tập và kết thân với các HDS đồng hương đồng lứa khác. Thế cho nên, dù cho mình là đoàn viên của một hội Hướng Đạo lớn nhất nhì thế giới, khi đi trại chỉ dùng những loại nước tinh khiết đóng sẵn trong chai, cũng đừng bao giờ xem rẻ con suối nhỏ trong mát dưới chân đồi kia. Đừng bao giờ nói: ‘Suối ơi ta chẳng uống mày!’” Đừng làm ô nhiễm dòng nước đã giúp mình mát lòng trong cơn nóng bức, để rồi một ngày nào đó, khi trở về chôn cũ, vẫn còn được nường nhờ và uống lại ngụm nước trong lành ngọt ngào như sữa mẹ kia, mà không cảm thấy then thũng hay bị lương tâm cắn rứt.

Thân-ái BTTCB.
Tôn Thất Hy R.S.

Ý Kiến

NHỮNG ĐIỀU CẦN VÀ NÊN LÀM

Gà lôi TÔ VĂN PHƯỚC

Ghi chú: Theo lời kêu gọi của quý Trường muốn thực hiện một tập Kỷ Yếu nhân dịp 80 năm HĐVN của khoảng 2 năm trước đây và một trong hai chủ đề mà quý Trường gợi ý là “Những điều cần và nên làm của HĐVN tại hải ngoại.” Gà lôi tôi luôn bị chủ đề trên ám ảnh và dù tự biết mình không đủ tư cách “(múa mò) lạm bàn, nhất là sự hiểu biết lại thật giới hạn,” nhưng vẫn không thể không nghĩ đến cho nên những suy tư “lắm cảm” tiếp theo đây cũng chỉ là giải tỏa sự ám ảnh nêu trên. Không biết có chia sẻ chỉ được cùng anh chị em?!

LẮM CẢM THỨ NHẤT: TIẾNG VIỆT!

Hình ảnh các đêm văn nghệ ở trại Thăng Tiến (TT) 9 mà Gà lôi tôi thích thú nhất, đó là các em nói tiếng Việt! Những ACE đã tham dự trại, hay đã xem qua DVD mà Ban Tổ chức TT9 phát hành, hy vọng sẽ đồng ý về điểm này. Thật khó lòng quên các Ấu - Thiếu trong vở kịch nhắc nhau đừng quên nguồn gốc, hãy nói, tập nói (và viết) tiếng Việt! Các em đã hát, đã hò, khiến người nghe thật cảm động. Còn nữa, những lời dẫn giải với sự diễn tả khi thì cao giọng, lúc nhẹ nhàng lưu loát của em nữ xướng ngôn trong lứa tuổi Thanh, Tráng làm chúng ta tin tưởng rằng, tiếng Việt không dễ nhanh chóng mai một như có người lo ngại!

Trường Đỗ hữu Phước, Nai chính chắn, nguyên Chi Nhánh Trường CN-Đức, đã di dân sang Mỹ đoàn tụ cùng (đại) gia đình, hiện ở Cali., trong một dịp về Đức thăm, đã kể lại một chuyện mà Gà lôi không quên, dù chuyện

kể cũng đã hơn mười mấy năm rồi. Đại ý câu chuyện là một Phụ huynh đã nói, nếu họ muốn con họ nói tiếng Mỹ thì đã không cho con đi sinh hoạt với HĐVN. Họ hy vọng nhờ sinh hoạt với HĐVN mà con họ không quên tiếng Việt!

Cho đến hôm nay tôi vẫn không quên lời Nai thuật lại và thật khâm phục vị phụ huynh. Tự nhận mình là một đơn vị nằm trong tổ chức HĐTƯ-HĐVN mà không nói được tiếng Việt chẳng phải là “khó coi” lắm hay sao? Nêu lý do các em không hiểu tiếng Việt thì bước đầu thành lập đơn vị, cố gắng trong sinh hoạt có thể dùng 20% tiếng Việt và 80% tiếng bản xứ. Dần dần theo thời gian (thâm niên), tiếng Việt tăng dần đến 75 - 80% và tiếng bản xứ khoảng 20% V.. V.. như vậy “dễ coi” hơn chẳng? Không ai bắt buộc chúng ta, vì vậy nếu “không thích hay không muốn (bất cứ vì lý do nào) nói tiếng Việt” thì chắc là suy xét lại vấn đề nên hay không (hoặc chưa vội) gia nhập vào HĐTƯ-HĐVN ! Các đơn vị trong cùng tổ chức này vốn không riêng một quốc gia nào cho nên chỉ “nhờ vào tiếng Việt” mà hiểu được nhau. Vả chẳng đó cùng là mục đích, tôn chỉ đề ra ở hội nghị Costa Mesa 1983. Chính bản thân Trường phải “tự nhắc nhở, khắc khe với mình” trong khi hướng dẫn các em. Trường không làm gương thì không thể trách các em được! Dĩ nhiên những đơn vị tự coi mình là đơn vị bản xứ gốc Việt, không trực thuộc HĐTƯ-HĐVN, thì không nên bàn đến!

Chúng ta thường ca ngợi người Do Thái cả ngàn năm phải sống rải rác khắp nơi. vậy mà ngôn ngữ và chữ viết của họ vẫn không

mai một. Còn chúng ta, phải chăng “không yêu, không cảm thấm tiếng Mẹ” chút nào so với người Do Thái? Khi tất cả các HDS chúng ta sẽ “ không phải nhờ đến ” ngôn ngữ xứ người mới hiểu nhau và như vậy cũng sẽ không làm phụ huynh thất vọng khi đưa con em đến với Đơn vị HĐVN dù trên phương diện hành chánh Đơn vị chúng ta lệ thuộc HĐ Bản xứ, được như vậy mới “ xứng danh là HĐVN!”

LÂM CÂM THỨ HAI: ÁY NÁY-MẶC CẢM?

Hội Hướng Đạo Việt Nam (HĐVN), Nam và Nữ, cho đến cuối Tháng Tư 1975 đã bị “bức tử!” Trong những giai đoạn khó khăn xa xưa, HĐVN cũng đã từng ngưng hoạt động, nhưng là tự ý tạm ngưng. Những Trưởng, những HĐ Sinh đã cùng nhau gắn bó với PT, gắn bó với Đơn vị, với Đạo, với Châu thay nhau cố gắng phục hoạt PT tùy theo hoàn cảnh. Ai cũng luôn nghĩ mình là “hậu duệ” của HĐVN!

Trong nước, vì bị “bức tử, khai trừ” cho nên những Anh Chị Em (ACE) nặng lòng với PT đã luôn tìm cơ hội, sau những năm đầu đàng đàng sát khí, liên lạc, hú gọi nhau “giữ (và chuyên) lửa”. Cùng khích động lẫn nhau và (thật) can đảm tìm lại “hình ảnh xưa” qua “sinh hoạt chui” với nhiều rủi ít may, có phải vì không ngoài mục đích: chúng ta không thể tiếp tay “bức tử PT?”

Cao cả thay, khâm phục thay trước chân tình trong sáng và ý chí kiên cường của ACE&. Được biết, từ những năm cuối thế kỷ 20 đến nay, ACE đã không phải “lén lút sinh hoạt chui” mặc dù vẫn chưa chính thức được sinh hoạt hợp lệ. Trong khoảng thời gian này, “người (HDS) xưa” cũng đã già hay gần già! May thay ACE trẻ tự nguyện đứng vào hàng ngũ, gánh vác trọng trách nuôi dưỡng ngọn lửa, không để bị thổi tắt.

Sách, báo và các trang Web liên quan đến HĐ cũng lần lượt xuất hiện dưới hình thức “lưu hành nội bộ,” vừa “ôn chuyện ngày qua vừa giới thiệu ngày nay!” Đa phần sách báo

nói đến hay trích đăng lại văn thư ông Hồ gửi ngày 31.5.1946 “vui lòng nhận làm Danh Dự Chủ Tịch” của Hội HĐVN lúc bấy giờ, như “một lá bùa hộ mạng hay là giả đại qua ải” để đạt được điều mong muốn?

Bởi từ khoảng cuối 1954 đến hết 1975 và sau đó, miền Bắc không thấy bóng dáng một HDS nào cả! Rồi từ... tháng Tư đến 1975, tài sản Hội HĐVN (trong Nam) bị tịch thu, Trưởng và HDS Nam Nữ toi tả tàn nát bốn phương, có người bị dọa đưa cải tạo! Ôi! Ông “Danh Dự Chủ Tịch Hội HĐVN” ở đâu và giúp gì cho HĐ hay đã. “giết HĐ” từ lâu?

Nơi hải ngoại, sau những cố gắng, hy sinh của nhiều Trưởng và ACE trong các điều kiện cũng không dễ, cuối cùng tất cả đã thật vui mừng, cùng đứng chung với nhau dưới “mái nhà Hội Đồng Trung Ương - HĐVN” trên tinh thần tự nguyện. ACE từ Âu, Mỹ, Úc châu đã nắm tay nhau “Nâng cao lá cờ HĐ oai hùng,” tuy thực tế các đơn vị là đơn vị của HĐ bản địa nhưng trong ACE mấy ai nghĩ như vậy, vẫn nghĩ mình là “hậu duệ” của HĐVN. HĐVN không thể bị “bức tử, vĩnh viễn không thể!”

Không ai có thể phủ nhận rằng, những cố gắng giữ gìn cũng như đốt sáng lại ngọn lửa PT-HĐVN khởi đầu đều do ACE đã sinh hoạt trực tiếp với Hội HĐVN (Nam và Nữ) trước tháng Tư 1975 từng bước làm nên. Những ACE này dù trong nước hay hải ngoại cũng đã một thời gắn bó, thân thiết với nhiều kỷ niệm từng cộng hưởng. Tấm chân tình trong sáng của cái thuở “xa xưa đó” đã là chất keo “dán chặt ACE lại,” cho nên mỗi khi có cơ hội là tìm đến bên nhau để cùng hâm nóng, ôn “chuyện hồi năm,” chuyện không dễ gì xóa bỏ, những chuyện đã xảy ra trước tháng Tư 1975!

Những ACE bạn trẻ sinh hoạt với PT-HĐVN sau tháng Tư đến, trong nước và hải ngoại, đã không có chuyện để mà “cùng nhau hâm nóng,” hai bên không có liên hệ gì với nhau ngoại trừ cùng chung “ hai Ông Tổ”: Ông Tổ Hùng Vương và Ông Tổ B.p. Thực tế, trong nước cho đến hôm nay, Ông Tổ B.p.

cũng chỉ là “Ông Tô chưa được chính thức thừa nhận!” Theo thời gian, rồi đây công việc của PT-HĐVN sẽ do ACE bạn trẻ cáng đáng, sau khi các Trường lão yên nghỉ.

ACE trong nước và hải ngoại có thể gặp gỡ, tiếp xúc, sinh hoạt chung giống như tiếp xúc, gặp gỡ giữa các đơn vị HĐ của các nước bạn. Hai bên, hải ngoại và trong nước, không cùng chung một tổ chức, càng không cùng chung một Hội! (Chúng ta thừa biết, mình không bao giờ có Hội riêng mà chỉ có HĐTU-HĐVN). Với truyền thống HĐVN, nếu có người “muộn đến mấy chữ này” để cho rằng, trong ngoài cùng nguồn gốc, nhất là đánh động tình HĐ anh chị em nhằm kết luận (õm ờ) chúng ta, hải ngoại, chẳng những không nên tách rời mà còn hết lòng hỗ trợ cho Hội HĐ bên nhà mà chúng ta là một thành phần (như tay chân) thì e rằng điều này không đúng!

Chúng ta không hề và không thể có một “Bồn phận, trọng trách” nào trong việc “phục hưng HĐ bên nhà!” Không “tự đề cao mình một cách ảo tưởng.” Đây là việc của chính ACE trong nước. Huống chi là Hội HĐVN bây giờ nếu được chính thức hợp pháp cũng không phải Hội HĐVN trước 1975!

Hãy thử so sánh biểu tượng Lá Cờ của đôi bên, rồi hình thể địa dư nước VN: một bên, chúng ta, hát lớn “từ Nam Quan Cà Mau,” những “thác Bản Giốc, Ái Nam Quan, Hoàng Sa, Trường Sa...” là của VN không một chút e

dè. Ngược lại trong nước, đụng đến những điều trên là trọng tội, là đụng đến “bí mật quốc gia(?)” chưa kể đơn vị chúng ta trực thuộc HĐ bản địa. Chuyện “nội bộ của HĐ bên nhà” vẫn luôn luôn không là chuyện chúng ta “bàn thảo, không nên bàn thảo!”

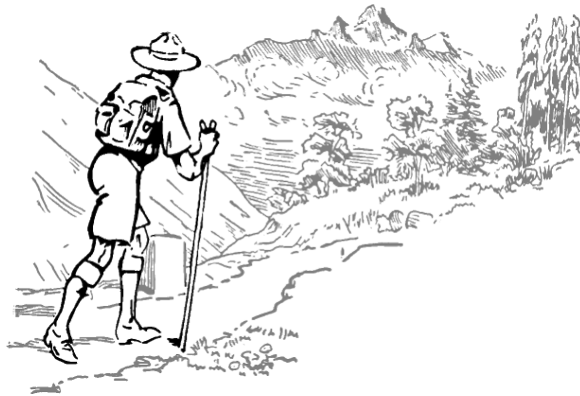
Do vậy, ACE Trường trẻ không có chi phải “áy náy hay mặc cảm (?)” khi nghe nhắc đến, thậm chí bị hỏi đến, chuyện HĐVN trước kia, càng không có “bồn phận tổ chức đón tiếp, mời mọc Trường lớn (?) từ trong nước đi ra...” Đó là chuyện cá nhân, chuyện riêng tư của một số Trường già hải ngoại!

Trách nhiệm của ACE hiện tại là hãy cố gắng (hết sức) gìn giữ, phát triển HĐTU-HĐVN. Đó là bồn phận, là thử thách đối với ACE mà PT giao phó.

LÂM CẢM THỨ BA: MỞ MẮT-VỀNH TAI!

Các Đơn vị của chúng ta từ Cộng đồng Người Việt tị nạn mà ra, HĐTU-HĐVN do tị nạn mà có. Chối bỏ điều này là quay lưng, đốt sạch chính mình. Không phải nhớ để “(mù quáng) ôm hận” mà là “trọng danh dự!” Vì thế chúng ta không thể viện bất cứ lý do nào để “nhắm mắt, bịt tai” những gì liên quan đến cộng đồng mà trong khả năng và điều kiện cho phép đóng góp. Có vậy mới thực sự “Lên đường, Giúp ích” đúng nghĩa, và bản thân không bị “mất bóng!”

Gà lòi TÔ VĂN PHƯỚC

Ý kiến **Xóm trường niên trong một Liên Đoàn HĐ**

Chuyện kể rằng trong những ngày đầu tiên khi phong trào hương đạo mới thành lập có một lần B.p. vừa bước vào trại thì có một toán con gái mặc đồng phục hương đạo nhảy ra chặn ông lại và nói rằng các em muốn đi hương đạo. B.p. khoác tay nói không được vì ông lập hương đạo cho con trai mà thôi. Cuối cùng thì B.p. và phong trào cũng phát triển cho cả nam lẫn nữ và cho đủ mọi lứa tuổi. Như vậy hẳn có nhu cầu thì tổ chức có thể sẽ phát triển để phục vụ hướng về đó.

Danh từ và tổ chức hương đạo trường niên Việt Nam chỉ có ở hải ngoại sau năm 1975 vì phong trào hương đạo du nhập đến nước ta chỉ từ năm 1930 nên lúc còn trong nước hầu hết ở các địa phương các trường lớn tuổi nhất cũng chỉ trên dưới 50 tuổi và đang mặc đồng phục sinh hoạt hàng tuần với đơn vị.

Sau khi ra nước ngoài những trường niên một thời đã mặc áo hương đạo Việt Nam tìm đến với nhau để sinh hoạt gặp gỡ và tạo thành những Xóm trường niên, Làng bách hợp, gia đình bách hợp khắp mọi nơi trên thế giới. Họ giữ mãi truyền thống “hương đạo một ngày là hương đạo mãi mãi,” sinh hoạt gặp gỡ định kỳ, đi thăm du, đi trại hăng hái như ngày còn trẻ. Hầu hết thành viên của xóm, làng, gia đình bách hợp thời kỳ mới thành lập là trường niên đã đi hương đạo trước 1975 ở Việt Nam.

Nhưng hầu hết sự thể đều phải thay đổi theo thời gian. Người Việt xa xứ đã hơn 30

năm. Trẻ cũng phải già, lá cũng rụng dần về cội theo với thời gian. Khả năng đi đứng và sức khoẻ của trường niên không còn như xưa. Nhiều người không còn khả năng đi bộ xa, đi trại hay ngay cả việc lái xe cũng bị giới hạn. Chúng tôi đọc báo Liên Lạc cũng cảm khái lời Tr. Nhữ Văn Trí nói mỗi khi đi chơi núi ông cũng buồn vì một số dân làng đã lìa rừng, số còn lại thì sức khoẻ không cho phép. Thành viên của làng bách hợp ngày càng thưa thớt với thời gian. Ai cũng muốn được khoẻ mạnh sống lâu mà trời không cho thì biết làm sao? Báo Liên Lạc số rồi có trường niên ở Montréal phát biểu một thực tế nên ghi nhận là làng bách hợp ở Montréal gần đây khó sinh hoạt thường xuyên vì dân làng bây giờ sinh hoạt thảng với các đơn vị hương đạo vì theo con cháu mà vui.

Lúc trẻ nuôi con, già nuôi cháu thời nào ở đâu cũng vậy. Việc phát triển xóm làng trường niên theo mô hình cũ hiện nay rất khó vì tàn thì măng phải mọc có thể rừng mới còn, đơn vị dù là quân đội hay hương đạo thì phải có “tân binh” chứ không dựa trên lính cũ được vì lính cũ rồi sẽ giải ngũ. Tr. Ngọ đi rồi đến Tr. Đăng và nhiều trường niên khác cũng đã lìa rừng hoặc một số lớn khác sức khoẻ không cho phép đi sinh hoạt được nữa. Có ai thoát được “sinh lão bệnh tử.” Các xóm, làng, gia đình bách hợp sẽ lấy “tân binh” từ đâu khi số người đi hương đạo trước 1975 chỉ có giới hạn và ngày càng rơi rụng theo thời gian?!

Trong hoàn cảnh trình bày như trên chúng tôi có suy nghĩ là nên thử thành lập và phát

triển các Xóm Trường Niên trong từng đơn vị hương đạo mà xương sống là các thành viên trường niên của các Làng Bách Hợp có con cháu trong đơn vị đó. Các trường niên sẽ được thuận tiện sinh hoạt cùng cháu nội cháu ngoại, đi trại có người chở xe, khỏi làm công trại đau lưng, phụ giúp các trường đơn vị về truyền thống hương đạo Việt Nam, vận động và tổ chức sinh hoạt cho phụ huynh không có gốc hương đạo trong đơn vị đó yểm trợ cho đoàn, biến phụ huynh thành những thành viên tích cực chính thức và tích cực của Xóm. Trường niên đi hương đạo trước 1975 thì giới hạn nhưng con số phụ huynh trong đơn vị cứ tăng dần khi đơn vị phát triển và Xóm chẳng bao giờ lo thiếu thành viên. Nôm na Xóm trường niên trong đơn vị là một “tráng đoàn lớn tuổi” sinh hoạt dưới quyền liên đoàn trưởng. Đây là chỗ đứng và sinh hoạt thích hợp của chúng ta khi lên chức ông bà nội ngoại. Xóm trường niên muốn hoà nhập vào liên đoàn hay nhất là làm việc chung với các trường và liên đoàn. Xóm nên hăng hái xung phong trong các công việc của liên đoàn phù hợp với khả năng và tuổi tác của mình : xung phong trong các sinh hoạt và nghi thức truyền thống của hương đạo Việt Nam (tính tâm, tuyên hứa, hội đồng rừng,

quản trò lửa trại, chuyện dưới cờ, chuyện tàn lửa..), các sinh hoạt liên quan đến phong tục văn hoá Việt Nam, nhận dạy tiếng Việt...

Có như thế Xóm sẽ đỡ dần công việc cho trường đơn vị và sẽ được các trường, phụ huynh cùng đoàn sinh đón nhận một cách vui vẻ quý mến. Một khía cạnh khác là có rất nhiều phụ huynh hương đạo trở thành huynh trưởng khi con đi hương đạo nhưng khi con cái họ rời đoàn để đi đại học thì lớp trưởng gốc phụ huynh này đôi khi bứt gấn bó với đoàn. Một Xóm trường niên trong đơn vị sẽ là nơi thích hợp để họ còn sinh hoạt bán thời gian với đoàn và có đó mà yểm trợ cho đoàn khi cần thiết.

Nếu mỗi đơn vị hương đạo có một Xóm trường niên nho nhỏ và từ đó toàn vùng hợp thành một Làng Bách Hợp hùng mạnh thì hương đạo trường niên sẽ phát triển và tồn tại lâu dài hơn là cơ cấu phát triển thành viên hiện tại dựa trên lớp cựu trào.

Chúng tôi có một chút suy nghĩ về tổ chức hương đạo trường niên muốn trình bày như trên đến quý trưởng và quý độc giả của báo Liên Lạc. Làng bách hợp vùng Hoa Thịnh Đốn, Hoa Kỳ

Tháng giêng, 2013

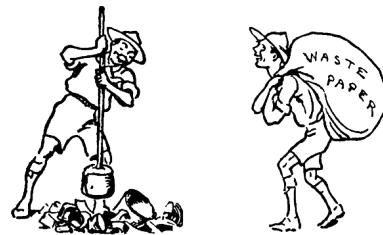
NGUYỄN ĐỨC TÙNG

Đào Tạo Công Dân

Sóc Lanh Lợi

Thử đặt vấn đề!

Mục tiêu chính của Phong trào Hương Đạo là Đào tạo công dân. Dĩ nhiên việc đào tạo về kiến thức, bằng cấp và những mặt khác, để thành một con người “toàn hảo” sẽ phải còn nhiều yếu tố về khách quan và chủ quan từng cá nhân. Phong trào Hương Đạo chủ trương đào tạo trẻ bằng cách riêng độc đáo nhưng hiệu quả không thể nào so sánh. Khi

một trẻ đã sinh hoạt với phong trào từ Sóc Con đến khi trưởng thành, cảm gậy lên đường, xem ra người đó có phong thái một công dân gương mẫu và hãnh tiến!

Nhưng thế nào là “Đào Tạo Công Dân”? Ở đây ta không đặt dấu hỏi mà là đặt cho mình một lời nhắn. Vì toàn bộ những câu hỏi và câu trả lời nằm trong nguyên lý, châm ngôn, lời

hứa, điều luật... Mỗi một Hướng Đạo Sinh “thuần thành” đều nằm lòng và tự nguyện với “trò chơi lớn” trong cuộc đời!

Dĩ nhiên, chúng ta nhắc đi nhắc lại rằng: “Phong trào Hướng Đạo không hoạt động chính trị” hay: “Không bị chính trị hóa” Nhưng cá nhân “công dân” đối với đất nước thì phải hết sức trung thành (theo lời hứa thứ nhất)! Vậy thì lúc nào là tự nguyện hiến dâng cho tổ quốc và lý tưởng “chính trị”, lúc nào là không tham gia chính trị? Vấn đề này rất lớn cần phải xem xét thật sâu sắc. Ở đây, ta thử xem một chút về một mặt nhỏ trong sinh hoạt Cộng Đồng, xem chúng ta có thể tìm hiểu và tham gia hay không.

Đã gần 40 năm, Phong trào Hướng Đạo Việt Nam trong nước bị chính thức giải tán! Một phần con dân Việt đã tị nạn Cộng Sản khắp Năm Châu. Phong trào Hướng Đạo cũng cuốn cờ. Những người Cộng Sản “chiến thắng” không thể chấp nhận một “tổ chức” khác và đối đầu với cái gọi là “Đoàn Thanh Niên Cộng Sản HCM”.

Phong Trào Hướng Đạo Việt nam hải ngoại được thành lập từ Hội Nghị Costa Mesa trở thành danh xưng “Hội đồng Trung Ương HĐVN”! Một trong những điều khoản giải thích về sinh hoạt chính trị có ghi:

Theo sự giải thích của Tổ chức HDTG: “Tính cách phi chính trị của HĐ có nghĩa là không tham gia chính trị đảng phái, không hỗ trợ cho bất cứ phe nhóm nào hay bất cứ cá nhân nào trong việc lật đổ chính quyền hay để củng cố chính quyền đang có. Nhưng HĐ không đứng ngoài, không tách rời khỏi các thực tế chính trị của quốc gia xứ sở mình.”

Vì vậy, khi HĐ tổ chức hội họp thảo luận để giúp đoàn viên tìm hiểu thấu đáo về Luật pháp quốc gia, Công ước quốc tế, Tuyên ngôn

nhân quyền, các học thuyết về chính trị, kinh tế, xã hội, tôn giáo, đưa đoàn sinh mặc đồng phục đi diễn hành trong những ngày lễ lớn, tham dự những cuộc lạc quyền từ thiện, giữ trật tự nơi hội chợ, phòng phiếu, hay hô hào dân chúng tham gia các cuộc bầu cử tại địa phương... Tất cả sinh hoạt trên đều nhằm mục đích giáo dục bổn phận công dân. Nếu Hướng Đạo cho phép đoàn sinh mặc đồng phục, mang biểu ngữ đi cổ động dân chúng bỏ phiếu cho ông Nguyễn, bà Trần, nhằm giúp họ trở thành nghị viên, dân biểu, hoặc tham dự những cuộc tuyệt thực đấu tranh, hoan hô đả đảo đoàn thể này cá nhân nọ, thì đó là hành động chính trị...

Vậy, Hướng Đạo có nên tham gia diễn hành Tết hàng năm trên đường Bolsa, do Cộng Đồng Người Việt Tị Nạn tổ chức hay không? Đây là sinh hoạt có tính dân tộc, mang màu sắc tình nghĩa nhớ về. Mỗi lần Tết đến là chúng ta có chung một hướng nhìn, khoác khoác như nhau! Diễn hành Tết là truyền thống và là sinh hoạt văn hóa hoàn toàn phù hợp với hướng giáo dục “Đào Tạo Công Dân” của Phong Trào Hướng Đạo toàn thế giới!

Hơn nữa, tất cả chúng ta hiện có mặt trên đất nước, quê hương thứ hai, đều là người “tị nạn Cộng Sản” Tại sao chúng ta không tham gia vào, hòa vào nhiệm vụ chung của Cộng Đồng, cùng diễn hành trên đường phố Little Saigon và cùng vẫy tay chào nhau trọn tình trọn nghĩa chung phận tha hương lưu trú!

Đây chỉ là một ý kiến thô thiển đây chủ quan. Chúng ta hãy cùng ngồi lại xét xem có nên hướng dẫn các HĐS Việt Nam hải ngoại **TRÒ CHƠI LỚN** trong Diễn Hành Tết hàng năm; nhằm “soi sáng” lời hứa đầu tiên trong ba lời hứa “Trung thành với tín ngưỡng tâm linh và Quốc Gia tôi”!

Sóc Lanh-lợi
LÊ ANH DŨNG

Lúc mới thành lập Làng Trường Niên, mình được bầu làm Mỗ Làng, ngõ ngang trước cái chức vụ lạ lẫm không mấy quen tên. Thời nay ai còn làm “mỗ” bao giờ? Chỉ có thời còn vua chúa ngày xa xưa thì mới có “mỗ làng”. Người ta thường gọi nó là... **“thăng mỗ”**. Thăng mỗ là người có nhiệm vụ gõ mỗ và thông báo theo chỉ thị của các chức sắc trong các làng xã cổ Việt Nam. Công việc của anh ta là đi khắp làng gõ mỗ gọi dân làng đến tề tựu ở sân đình để nghe những tin tức mới xảy ra trong làng. Ngoài công việc trên, “thăng mỗ” có nhiệm vụ khác là tuần phòng ban đêm và gõ từng hồi mỗ báo hiệu giờ giấc dưới sự hướng dẫn của viên chức và các tráng đinh trong làng. “thăng mỗ” làm việc này không có lương bổng, tuy nhiên Mỗ thường được làng cấp cho một mảnh đất công nhỏ để cày cấy, hoặc được đến mùa gặt thì được địa chủ cho một ít thóc và đồ nghề của Mỗ là cái mỗ. Cái mỗ có thể được làm bằng gỗ, bằng tre, bằng gạch đá hay bằng sắt.

Trên thực tế, “thăng mỗ” thường là một người rất nghèo và bị dân làng coi thường thân phận. Song vua Lê Thánh Tông (1442-1497) đã làm một bài thơ ngợi khen vai trò của “thăng mỗ” như sau:

*Mỗ này cả tiếng lại dài hơi,
Mỗ cán⁽¹⁾ ra tay chẳng phải chơi
Mỗ đục⁽²⁾ vang lừng trong bốn cõi,
Kim thanh⁽³⁾ rền rĩ khắp ðòi nơi⁽⁴⁾
Trẻ già chón chón ðều nghe lệnh,
Làng nước ai ai phải cứ lời
Trên dưới quyền hành tay cắt ðặt,
Một mình một chiếu thảnh thơi ngồi.*

Chú thích: (1) Mỗ cán: Nhanh nhẹn, giỏi giang (2) Mỗ đục: Mỗ bằng gỗ, (3) Kim thanh: tiếng kêu như tiếng kim loại (đồng, vàng), (4). ðòi nơi: nhiều nơi, ðòi là chữ cổ, có nghĩa là nhiều.

Lời lẽ có vẻ kính trọng, ngược hẳn với địa vị của Mỗ trong xã hội xưa. Mỗ là một nhân vật không thể thiếu trong tổ chức làng xã. Dưới tuần ðình, làng nào cũng có một người làm nô lệ chung cho cả hàng xã gọi là Ðạc phu hay Thăng mỗ. Mỗ gần gũi mọi người, ðáng lẽ phải được mọi người ðối xử tử tế, thân mật, nhưng không hiểu tại sao mỗ lại bị khinh bỉ, chà ðạp. Mỗ bị coi là nhân vật thấp nhất trong xã hội, chỉ có quyền cúi ðầu ðể mọi người sai bảo.

Có lẽ chính sự bất công và thiếu ðạo ðức của xã hội ðã khơi ðậy sự phản kháng của giới văn nghệ sĩ. Nhiều tác giả bênh vực mỗ, tạo ra những tình huống bất ngờ ðể cho mỗ ðóng vai trò gỡ rối cho ðám chức sắc trong làng.

Mọi người còn nhớ thăng Mỗ của Ngô Tất Tố có tài băm thịt gà, xứng ðáng với danh hiệu nghệ sĩ. Chỉ có thăng mỗ mới gánh nổi trách nhiệm chia phần công bằng cho cả làng. Một con gà "một người ăn cổ mới hết", được Mỗ chặt ra chia làm 23 cổ, 83 suất. Không có "thiên tài" băm gà của Mỗ, làng nước sẽ khó tránh được những cuộc cãi nhau, tranh giành, thậm chí hại ngấm nhau.

Nhưng có lẽ giỏi nhất, thông minh nhất trong làng Mỗ, thì phải gắn huy chương vàng cho thăng Mỗ làng Cổ Nhuế của Hồ Hữu Tường. Thăng Mỗ được ông tiên chỉ của làng mời làm cố vấn, giải quyết tất cả những chuyện rắc rối ðiên ðầu. Mỗ được sứ Tàu bãi phục sát ðất.

Nam Cao cũng có ðưa ra một thăng Mỗ, vốn hiền lành lương thiện nhưng bị xã hội làm cho xấu ði.

Nhiệm vụ, vị trí của người rao mỗ

Người rao mỗ thường bị khinh miệt gọi là “thăng mỗ”, có vai trò quan trọng trong chú

ý lắng nghe rồi đồng loạt cất tiếng “rao” cho cả xóm, cả làng biết tin tức hoặc mệnh lệnh mà nhà chức trách muốn thông báo. Thí dụ, khi muốn thông báo cho dân làng biết lệnh cấm thả trâu làm hại đồng lúa, lý trưởng bèn sai "thằng mõ" đi từ đầu làng đến cuối làng, rao câu sau đây:

*Lắng lặng mà nghe
Cấm trâu ăn kẹ,
Cấm ghé băng đường,
Cấm ruộng, cấm nương
Nhược bằng ai cố ý không nghe
Quan viên thì bắt vạ
Dân đình thì phạt đòn...*

Nhờ người rao mõ mà dân làng không những biết mệnh lệnh của lý trưởng mà còn biết chiếu chỉ của vua, không những biết tin tức trong làng mà còn biết tin tức trong nước. Người rao mõ là "chân rết" của hệ thống thông tin của triều đình, là nhân viên thông tin nửa chuyên nghiệp trong xã hội Việt Nam ngày trước. Khác với gia nô, tá điền - những người làm cho một ông chủ hoặc vài ông chủ nhất định, mõ không phải là của riêng ai, mà của cả làng, gánh trách nhiệm mà cả làng giao phó. Mõ là người lao động, nhưng lao động của mõ là lao động "dịch vụ" chứ không phải lao động sản xuất. Do vậy mõ không liên quan nhiều và trực tiếp tới vấn đề ruộng đất và công cụ lao động. Mõ không phải chỉ phục vụ cho lý trưởng và chức dịch trong làng xã, mà cho cả cộng đồng. Khi làng vào đám, cả gia đình nhà mõ được huy động ra "việc làng". Khi chia phần, dân làng chia cho mõ một cỗ riêng, nếu ăn không hết thì mang về. Mõ đứng ngoài các cuộc tranh chấp giữa các phe, giáp trong làng xã. Lý trưởng này đổ, lý trưởng khác sẽ thay thế, nhưng vẫn cần đến mõ và không vì thế mà thay mõ. Do "gần gũi" các chức dịch, mõ biết

rõ nội dung của các cuộc tranh giành giữa các nhân hay dòng họ, nhưng mõ không ủng hộ một cá nhân hay phe cánh nào. Mõ không có hành vi tiêu cực trong đời sống cộng đồng.

Trên đây là tiểu sử và lai lịch của "Thằng Mõ" thật là tội nghiệp. Làng Bách Hợp HDTN chúng tôi lại có... không phải "thằng mõ" mà là..."con mõ"!!! Có ai từng nghe tiếng "con mõ" chưa? "Thằng" hay "con" gì... cũng là Mõ làng có sao đâu phải không quý vị? Vậy là "con nhỏ mõ làng này nhận chức Mõ trong một ngày đẹp trời cách đây hơn một năm rồi. Công việc có lúc khóc lúc cười, lúc khen lúc chê, gánh chịu búa rìu dư luận cũng nhiều nên đôi lúc cũng nản, đôi khi muốn xin hưu trí. Ngẫm nghĩ lại, vì “mê” Hương Đạo, vì tình Anh Chị Em, Mõ Làng cũng ráng đưa vai gánh vác:

*Liệu có thừa cơm lại rồi hơi?
Lao vào việc họ, phải đâu chơi
Tay làm, miệng nói, lo bao việc
Óc nghĩ, chân đi, bận khắp nơi
Công sức bỏ ra không nhận trả
Bạc tiền đóng góp chẳng mong lời
Tự mình cống hiến cho dòng họ
Chớ đợi ai lo chỗ đứng ngồi.*

(Mõ Họ) Phạm Văn Dương.

Mõ làng nhận chỉ thị từ Trường Làng để truyền đi những thông báo trong làng. Ngày nay Mõ Làng không còn đánh mõ để quy tụ dân làng nữa mà là đánh email hay đánh phôn lo báo. Các cụ Trường Niên lại ít có dùng email hay có email cũng ít khi mở ra xem, lâu lâu mới vào internet, thành ra mỗi khi cần thông báo Mõ Làng vừa đánh email vừa phải gọi các Cụ, “các Cụ mở email xem giùm Mõ chút đi”. Hoặc có Cụ không dùng internet bao giờ thì Mõ phải lưu ý các Cụ đó nhiều hơn, gọi phôn tới phôn lui luôn để nhắc nhở. Công việc của Mõ làng không rồi hơi đâu các bạn:

*Ai dám bảo ông kẻ rồi hơi?
Ngôn từ chữ nghĩa chớ đùa chơi
Lao vào tính toán cho dòng họ*

*Xoay xóa lo toan ở mọi nơi
Chỉ nghĩa thơ từ, tiền... vợ trả
Văn chương danh dự, chữ... chồng lời
Muốn như bác được sao không đứng?
Vát vát cho nhau có chỗ ngồi!
(Có chỗ ngồi) Từ Đức Khoát.*

Mỗ làng cũng không phải dở hơi, ăn com nhà vác gà voi:

*“Các vị này sao quá dở hơi
Hưu rồi mà chẳng chịu ngồi chơi”
Miệt mài sớm tối bên bàn phím (*)
Rong ruổi tháng ngày khắp mọi nơi.
Không ngại chê bai dăm bảy việc
Chẳng mong khen ngợi một đôi lời,
Say mê kết nối từng dòng tộc
Tập hợp họ ta một chiếu ngồi.
(Dở hơi) Phạm Thúy Lan.*

Nhưng Mỗ của các Làng Bách Hợp Hướng Đạo Trường Niên rất chịu chơi:

*Đã làm việc họ, tốn nhiều hơi
Chẳng kể công lao, rất chịu chơi.
Điện thoại tai nghe đi khắp chốn
Ê mai tay bấm tới muôn nơi.
Bản tin nội tộc hay từng ý
Trang web họ ta quý mỗi lời
Xoay xử sao cho trong cả Họ
Ấm êm mọi nhánh mới yên ngồi.
(Rất chịu chơi) Phạm Trường Nguyên.*

Kính tặng tất cả các đồng nghiệp họ Mỗ của các Làng Bách Hợp Hướng Đạo Trường Niên.

Vành Khuyên – Yêu đời.

Reo với gió và hòa trong nắng ấm Cali, chúng tôi một nhóm mười người gồm: Hai ở Boston, ba ở Las Vegas, ba ở Quận Cam và hai ở Los Angeles cùng thẳng tiến đến Lake Alpine, địa điểm Gia đình Hương Đạo Lâm Viên hải ngoại tổ chức trại mùa hè 2015, từ ngày thứ Sáu 12 tháng 6 đến Chủ nhật 14 tháng 6. Chúng tôi chỉ là một nhóm nhỏ trong số hơn năm mươi người tham dự Trại họp mặt này. Mặc dầu được hướng dẫn trước, nhưng chúng tôi vẫn loay quanh một lúc lâu mới đến được đất trại. Khi đến nơi đã thấy một số lều được dựng lên, ẩn khuất sau những cụm thông đẹp mắt. Đalat ngày xưa cũ như đang lần khuất đâu đây! Trường Trúc trong

ban tổ chức cho chúng tôi mượn lều và giúp dựng lều. Điều đầu tiên làm chúng tôi ngạc nhiên là sự có mặt của mẹ các Tr. Phương, Tr Hùng, Tr Cường, Tr Tuấn, Tr Huy... Bà đã 88 tuổi mà vẫn đến dự trại, ngủ lều như chúng tôi, thật đáng ngưỡng mộ.

Nghe kể, trước 75 phong trào Hương đạo tại Đà Lạt được phát triển phần lớn là nhờ Cố Đạo Trưởng Lê Xuân Đăng. Nhưng quan

trọng nhất, phía sau Tr Đăng luôn có “Bè trên” yểm trợ về mọi mặt.

Sau khi sắp xếp xong chỗ ngủ nghỉ, chúng tôi được ban âm thực cho ăn tối với món mì quảng, cơm vắt muối mè, hột vịt lộn, nem, bắp... đã gợi nhớ trong tôi cái hương vị đậm đà ngày xưa cũ. Khi màn đêm buông xuống, quanh ánh lửa bập bùng, những lời ca, tiếng hát, điệu múa, tiếng reo... chúng tôi như đang sống lại với núi rừng, với bản làng cao nguyên trong những lần đi cắm trại

thời son trẻ. Những lo âu, bương chải về cuộc sống được thay thế bằng những tiếng cười, những đùa vui thoải mái. Thiên nhiên trong lành, đã ru chúng tôi tròn giấc ngủ.

Hôm sau, chúng tôi sinh hoạt ở hồ Alpine, cách nơi cắm trại không xa lắm. Đến nơi chúng tôi ai nấy đều xuýt xoa trước cảnh đẹp như tranh vẽ của hồ. Nước hồ trong leo lẻo, quanh hồ là những rặng thông, những phiến đá được tạo hóa sắp xếp đẹp mắt. Chúng tôi bắt đầu đi hiking lên đỉnh đồi nằm sau hồ. Với chủ đích thư giãn và ngắm nhìn cảnh trí nên không phải vội vã. Khi trở lại hồ thì bữa ăn trưa đã được dọn sẵn gồm bánh mì chả lụa, thịt gà nướng, xôi bắp, thơm, dưa hấu. Ăn trưa xong, người thì ngủ, nghỉ dưới gốc cây, người thì tản bộ chụp hình. Một nhóm các Trưởng phụ trách việc chèo thuyền để mọi người tận hưởng cái cảm giác êm đềm khi thuyền nhẹ lướt trên mặt hồ trong như gương. Tinh thần giúp đỡ và phục vụ tha

nhân luôn được các HDS thể hiện một cách tự nguyện.

Về lại trại, mọi người được mời uống

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

rượu cần tự chế, nồng độ thấp. Tập tục uống rượu cần là để tỏ tình thân thiện và đoàn kết của người Thượng sống trong các buôn làng trên cao nguyên Lâm Viên. Sinh hoạt của “Dân Lâm Viên” thanh thoảng cũng mang chút sắc thái của “Người tình đi chân không”.

Sau đó là thi nấu ăn. Trại sinh sinh hoạt theo phương pháp hàng đội tự trị. Bốn đội phải nấu xong các món ăn trong thời gian một giờ. Thức ăn phải ngon, trình bày đẹp và hợp vệ sinh. Thế là các đội viên lằng xằng chọn những thứ cần cho món mình định nấu. Sáu mươi phút trôi qua, 12 món đã được bốn đội nấu xong. Ban Giám khảo ăn thử và chấm điểm. Sau đó thì trại sinh “chăm mút” các món: Cá chiên sốt chua ngọt, đậu khuôn dồn thịt, canh khổ qua nhồi thịt, rau thập cẩm xào! canh chua hải sản (cá), gà kho gừng, bò xào (lăn!), gà nấu nấm. v.v. HĐ Lâm Viên ăn sang như Tây Đalat.

Đêm văn nghệ lửa trại chính của trại họp mặt, những tiết mục thi đua giữa các đội thật là đặc sắc, nào là họp ca, hoạt cảnh, trò chơi... Trong đó phải kể đến diễn viên là “Bê trên” của cố Đạo Trường Lê Xuân Đăng tình cờ tham gia trong vở kịch “Hội nghị Diên Hồng”. Chuyện là như vậy: “Đội Mạnh sư đang tập gần lều của Chị hát sai, Chị liền sửa lại, do đó đội nghĩ ra là nhờ Chị đóng vai vua, và Chị đã diễn rất thành công”. Vì là

đêm cuối nên ai nấy đều hóa trang rất đa dạng, đầy màu sắc, ngộ nghĩnh trông rất vui và đẹp mắt.

Phân phát thưởng cho các đội xuất sắc trong cuộc thi nấu ăn và văn nghệ luôn có những tiếng AAA thật lớn và những nụ cười pha trộn.

Cuộc vui nào rồi cũng tàn, trước khi chia tay mỗi trại sinh nói lên cảm tưởng của mình. Mọi người đều công nhận Ban tổ chức rất chu đáo nên trại họp mặt kỳ này rất vui và sống động, ai cũng hài lòng. Ước mong chung của mọi người là kỳ trại họp mặt Lâm Viên lần tới sẽ đông hơn, độc đáo hơn và tràn đầy sự thú vị.

Với thân tình dâng tràn, trong khung cảnh tuyệt vời mà tạo hóa đã trao tặng, những HDS Lâm Viên thuộc nhiều thế hệ đang dự trại, đã dành một khoảng thời gian được đếm bằng nhịp đập của con tim, trong nghi thức ngắn gọn, trang trọng vào cuối trại để trải tấm lòng biết ơn và ngưỡng mộ đến Hiền thê Cố Trường Lê Xuân Đăng và là Mẹ, là Bà của nhiều Trường trong Ban tổ chức trại.

Một lời cảm ơn, đôi lời cảm tạ tất cả ACE Lâm Viên và thân hữu tham dự trại đã đem lại những niềm vui và nghĩa tình đáng nhớ cho phố núi cao cao.

Hẹn tái ngộ.

Bình An Hát

Miền Trung Hoa Kỳ, với những đóa hoa Bách Hợp ngoài thất thập, mà cuộc đời đang trôi dần theo năm tháng và trôi nổi theo mệnh nước nổi trôi. Sức khỏe luôn có j an ba cao một thấp đồng hành và dánh dáp thì nhạt nhòa theo luật tuần hoàn của tạo vật, nhưng tâm lòng dành cho phong trào thì ngày càng đậm nét, trong huyết quản từng giây phút được điểm xuyết bằng các sắc màu vàng-lục-huyết 'lục-đỏ-tím lung linh những ánh sao thâm niên nổi kết gân cả cuộc đời.

Báo Liên Lạc với sự cộng tác của Trường Đà điều-Siêng năng Cao Ngọc Cường sẽ lần lượt trình Làng những đóa hoa Bách Hợp "Thất thập cổ lai hy" mà đoạn đường sinh hoạt HĐ đã dài hơn nửa thế kỷ 0

Tôi phải viết rõ là Huynh Trưởng Voi Chí Nghĩa hay là Anh Hai, thay vì dùng chữ Trưởng khơi khơi như nhiều trưởng trẻ (hay không còn trẻ) bây giờ thường (như một cách tự xưng mình là Trưởng X, Y, Z ...) ký dưới các Email gửi đến mọi người trên các diễn đàn Hướng Đạo gần đây.

Năm nay Anh đã ngoài thất thập và là một huynh trưởng thuộc lớp đàn anh của tôi. Anh vẫn thường ký tên dưới những Email mà anh gửi ra chỉ mỗi 3 chữ: Voi Chí Nghĩa (only) không có Trưởng Hai nọ, Trưởng Hai kia gì sót cả mà ai cũng biết đó là Trưởng Đỗ Phát Hai. Tên rừng của anh quả là đúng như nhân dáng của anh hiện nay đã vào lớp các Cự ba cao một thấp (cao mỡ, cao đường, cao máu và thấp... khớp).

Thật khó hình dung cách đây hơn bốn mươi mấy năm trước, khi đất nước còn chiến tranh đã có một quan Thiếu Tá Đỗ Phát Hai, pilot tàu bay vô cùng lả lướt và oai dũng của Không Quân QLVNCH. Anh từng là phi công thời chiến (vào trong mây) phong nhã (ra ngoài phố) hào hoa". Ôi! Phi công danh tiếng muôn đời..." (Không Quân Việt Nam hành khúc). Anh Tư (1) là lướt, bay bướm thời chiến xa rồi. Bây giờ chỉ còn là Anh Hai hiền như Bụt, như Di Lạc Bồ Tát, đi

đứng đã chậm chạp, mắt mũi đã kèm nhèm, nói năng đã khề khà, nhớ trước quên sau... nhưng vẫn chí nhân, chí nghĩa như ngày nào, vẫn tận tâm với anh em, vẫn tận tình với phong trào Hướng Đạo như thuở ban đầu. 57 năm trước đây, cậu thiếu sinh Đỗ

Phát Hai biết đến phong trào HĐVN tìm đến ngôi trường Chu Văn An nổi tiếng ở Saigon để gia nhập Thiếu đoàn Tây Hồ.

Đạo Cửu Long mà anh Thiếu Phó là huynh trưởng Đỗ Quý Toàn. Mỗi đây Hướng đạo này càng bền chặt hơn nữa khi anh Voi đi theo Trưởng Đỗ Quý Toàn về sinh hoạt với Tráng Đoàn Trường Sơn thuộc đạo Diên Hồng, cùng thời với các anh Vĩnh Đào,

Nguyễn Văn Thuật... Lúc đó anh Hoàng Luyện Huỳnh Hữu Duy Toàn là Tráng Trưởng.(2) Saigon, Hòn Ngọc Viễn Đông 1962, Đó là những năm tháng cực thịnh và tuyệt đẹp của Miền Nam cũng như phong trào HĐVN. Anh Voi nhớ lại, chỉ một năm sau đó, biến cố chính trị 1963 làm cuộc chiến Quốc Cộng càng lan rộng và anh cũng như bao người trai thời loạn đã bước vào cuộc đời quân ngũ.

Gia nhập Không Quân Việt Nam, anh được gửi đi học huấn luyện hoa tiêu vận tải cơ chiến đấu tại Mỹ và khi ra trường về phục vụ tại Phi đoàn Hoà Long lòng vòng Thủ đô nên nhờ vậy anh có cơ duyên tiếp tục sinh hoạt

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Hướng Đạo ở SaiGon. Năm 1966 theo chân anh Toàn lúc này đã là Đạo trưởng Đạo Bình Than, anh Hai thành lập Liên đoàn Tây Kết. Hồ Đăng, Đàm Quang Bảo, Đàm Quang Long (3) lúc này là đoàn sinh của anh Hai.

Năm ngoái, khi TT10 bé mạp, Hồ Đăng (nguyên thanh sinh của anh Hai ở Đạo Bình Than) nán lại Houston vài ngày để thăm người huynh trưởng cũ của mình trước khi về lại Cali, tình cảm của anh em HĐ thật quyến luyến. Anh đã già mà em cũng không còn trẻ. Hai anh em ngồi sau vườn nhà cho đến khi bóng tối phủ mênh mông.

Đầu những năm 70 anh Hai chuyển theo Phi đoàn về Nha Trang nơi có Trại Long Vân và Trung Tâm Huấn Luyện Không Quân. Máu Hướng đạo vẫn sôi nổi trong anh nên anh lại tiếp tục sinh hoạt với Đạo Khánh Hòa, Châu Trường Sơn Hạ, coi sóc hai Kha Đoàn Qua Châu và Vụ Quang cho đến ngày tan hàng. Lúc đó tôi đã rời NhaTrang để vào Saigon “du” học nên mất dịp được sinh hoạt HĐ dưới “trướng” anh Hai, một người huynh trưởng mà các anh chị em HĐ Bình Than rất mến phục. Hồ Đăng tâm tình: Ngọn lửa HĐ mà Anh Toàn và anh Hai thắp sáng lên, cách riêng đã để lại những dấu ấn rất đặc biệt không thể xoá nhoà, không thể nhầm lẫn nơi những đoàn sinh của mình. Anh đã chơi HĐ, sống HĐ, “lăn lộn” với anh em HĐ bằng tất cả tâm lòng của mình. Anh là Voi Chí Nghĩa mà.

Có một đạo sức khỏe của anh xuống “cấp” quá xá, Hồ Đăng đã sắp sẵn gói hành trang và nói với “bè trên” rằng: Bất cứ lúc nào nghe tin chẳng lành về anh là phải bay đi Houston liền kẻo không kịp. Còn Cao Bình “ăn to nói lớn” như thế nhưng mỗi lần nghĩ đến hay nói đến anh Hai... là lại rân rân nước mắt. Thiệt là cảm động!

Anh “chơi” HĐ tận tâm, tận lực, sống HĐ

chí tình, chí nghĩa nên các em cũng hết lòng với anh. Trung tuần tháng Tư vừa qua, cách đây khoảng hơn tháng, Liên đoàn Pháp Luân tổ chức Trại Kỷ Niệm Sinh Nhật 17 năm lập Đoàn, mà LĐ Đất Việt và tôi được làm khách mời chung vui cùng Pháp Luân ở đất trại Brakenridge, Edna. Trong màn diễn của các em Thanh và Tráng Pháp Luân lúc gần tàn lửa trại để nói về lịch sử thành lập LĐ Pháp Luân thật hay và ý nghĩa. Đoạn các em nói về Trưởng Đố Phát Hai; huynh trưởng kỷ cựu, người founder của LĐ rất ý nhị. Em đó đóng giả vai Trưởng Hai, một HDS, một “người đi tản buồn”, một trưởng Hướng đạo, cuối thập niên 70 đầu thập niên 80, không có gì ngoài “ba ngón tay” (Scout sign) đi đâu cũng giơ cao đưa về phía trước (để tìm các HDS cũ cùng chí hướng trong niềm tin với ý định phục hưng lại phong trào HĐVN nơi miền đất tạm dung này!). Và đúng vậy, anh chính là người đầu tiên đã khơi lại ngọn lửa HĐVN tại miền Trung (Nam) Hoa Kỳ với việc thành lập Tráng Đoàn Trường Sơn ở Houston từ những năm đầu

thập niên 80 với những tráng sinh rất trẻ ngày đó: Lương Hoàng Nam, Nguyễn Phước Hoàn, Nguyễn Cao Bình đã là những nhân tố đầu tiên để khơi dậy phong trào HĐVN lớn mạnh về sau này tại miền Trung HK.

Liên đoàn đầu tiên ở miền Trung Hoa kỳ ra đời tại Houston: LĐ Trường Sơn từ anh và một thế hệ trưởng trẻ từng là tráng sinh của anh trong Tráng Đoàn Trường Sơn ngày ấy đã lớn lên. Trường Sơn một dải, dung thân muôn đời. Chẳng phải ngẫu nhiên sao, Trường Sơn, một dãy núi hùng vĩ chạy dài suốt miền Trung như là xương sống nâng đỡ toàn thân đất nước nay cũng từ Trường Sơn lịch sử ấy đã chấp cánh cho HĐVN Miền Trung Hoa Kỳ bay cao, bay xa những cánh đại bàng.

Đã 40 năm tha phương, từ những mầm

cây bị bứng gốc tức tuổi rời xa đất mẹ, đơn lẻ, chênh vênh nay đã phát triển thành rừng cây, lớn dầy, xanh tươi, vươn lên mạnh mẽ dưới ánh mặt trời. Chẳng thế, không những thế hệ đoàn sinh đầu tiên của anh trong nước trước đây đã triu mến nhắc đến anh, mà đến bây giờ cả thế hệ thứ ba như các em trưởng trẻ (được sinh ra và lớn lên trên đất nước HK này) như Phương Linh, Từ Vân, Tự Quyên, Linda Lê... vẫn kính phục và thương yêu Trường Hai vô cùng. Vì anh suốt một đời là Voi Chí Nghĩa.

Tôi tuy không trực tiếp là đoàn sinh của anh ngày trước, nhưng rất nhiều năm qua đã quen biết anh, gần nhà (gọi Bụt bằng anh). Sinh hoạt chung qua nhiều kỳ trại lớn nhỏ với anh và từ đó tôi rất cảm phục anh. Có lúc tôi đã đùa với anh rằng:

- Anh Hai hay thiệt, đến đâu cũng có người khen. Anh hơi ngạc nhiên, nên tôi nói tiếp:

- Không phải sao! Ai cũng hát: "...hãy vỗ tay khen anh Hai một tràng "đó thôi. (Bài Gò ghê! Gò ghê!) Gần 60 năm tâm huyết với phong trào Hướng đạo, anh vẫn là ngọn lửa dẫn đường cho lớp đàn em sáng lên "cho to mãi lên, cho cao mãi lên." Nhân 85 năm HDVN, tôi có ý định viết vài bài về các anh, những huynh trưởng HĐ mà tôi được cơ may kề cận như một lời cảm ơn các anh, những

tâm huyết mà các anh đã cống hiến cho phong trào HDVN trong thời gian dài vừa qua.

Cảm ơn anh

*Trường Voi Chí Nghĩa Đỗ Phát Hai,
Anh đã bước qua tuổi cổ lai...
Vẫn vui hưởng đạo tháng năm dài.
Cánh bằng khởi tự Tây Hồ đó,
Bay dọc Trường Sơn vẫn miệt mài. Tận lực,
tận tâm vì đại cuộc,
Chí tình, chí nghĩa với tương lai.
Pháp Luân thường chuyển, tâm Bồ tát,
Trường Voi Chí Nghĩa Đỗ Phát Hai.*

**cao ngọc cường, đsđn
tháng 5-2015**

Ghi chú: **Bài này viết với sự trợ giúp từ Tr Hồ Đăng và Tr Nguyễn Cao Bình. Cảm ơn 2 Trường.**

(1) Anh Tư: tiếng thân mật của thuộc cấp trong quân đội gọi Thiếu tá chỉ huy của mình. Cấp bậc cuối cùng của anh Hai là Thiếu tá Phi đoàn phó Phi đoàn Hỏa Long.

(2) Anh Toàn hiện đang hưu trí và cư ngụ ở vùng N. Carolina.

(3) Anh Đàm Quang Long đã mất ở Canada.

Trần Trung Hợp

Sau tháng 4/1975, chánh quyền VN XHCN tịch thu tài sản của Hội HĐVN, các đơn vị ngưng hoạt động. Một số Trường và HDS từ già quê hương sang nước ngoài định cư. Sau khi ổn định cuộc sống, các Trường bắt đầu lập đoàn HĐVN cho giới trẻ sinh hoạt. Với hiến chương HĐ Thế Giới, công việc lập đoàn tại xứ người không dễ dàng. Các Trường lãnh đạo kỳ cựu, thường xuyên liên lạc với Văn phòng HDTG và Hội HĐ bản địa để tìm giải pháp thích hợp. Đầu tháng 7/1983, các Trường HĐVN trên khắp thế giới về họp Hội nghị Costa Mesa đã ban hành Hiến Chương và Nội Lệ HĐVN mới, tu chính phù hợp với tình thế HĐVN ở nước ngoài. Hội nghị đã bầu Hội Đồng Trung Ương (Cơ cấu thượng tầng): Chủ tịch là Tr. Trần Văn Khắc (Sáng lập viên HĐVN năm 1930), Phó chủ tịch là Tr. Nguyễn Văn Thơ (Nguyên Hội Trưởng HĐVN trước 1975) và các Trường Nguyễn Trung Thoại, Mai Xuân Tý, Nghiêm Văn Thạch, Đoàn Văn Thiệp, Đinh Xuân Phúc,

Mai Liệu, Trần Bạch Bích và Trương Trọng Trác. Qua thời gian sinh hoạt HĐ, hay tham dự hôn quan tương tế, các Trường niên cần tổ chức sinh hoạt chung, cùng nhau duy trì và phát triển tinh thần HĐ. Đáp ứng nhu cầu này, nhiều Trường đã góp ý và vận động thành lập HĐTrN. Tiên khởi, Nhóm Tinh Thần Baden

Powell (TTBP) do các Trường lão Trần Văn Thao, Phan Như Ngân và Lê Văn Ba kết hợp, phát hành Tờ Liên Lạc năm 1990 tại South Barrington Illinois. Ấn bản tuy đơn sơ, nhưng nội dung xúc tích, do tâm sức của các Trường lão cố gắng truyền đạt kinh nghiệm HĐ đến các thế hệ kế tiếp. Năm 1991, Trường lão Phan Như Ngân bị đứt gân máu, Trường lão Trần Văn Thao ngất xỉu tại Pháp và Trường lão Lê Văn Ba qua đời tại Illinois. Năm 1992, Ban Phụ Trách do Tr. Nguyễn Trung Thoại và 9 Trường niên khác tiếp tục phát hành tờ Liên Lạc tại Montréal, Canada. Tờ Liên Lạc càng ngày càng lan rộng đến khắp Trường niên trên thế giới. Từ đó, nhiều Trường niên góp ý: Lập làng hay gia đình Bách Hợp? Danh xưng HĐTrN là Hội/Phong trào HĐTrN hay ngành/chi? Thành viên HĐTrN gồm những ai? Trường niên/Tráng sinh? Nhiều câu hỏi đặt ra, nhiều ý kiến đáp lại... Nhưng việc thực hiện cơ cấu HĐTrN chưa thành. Đầu thập niên 1990, đáp ứng nhu cầu địa phương, các Trường niên vùng Orange County CA đã thành lập “Gia Đình Bách Hợp Nam Cali” do Tr. Đinh Xuân Phúc làm Gia trưởng. Đến tháng 8/1993 Họp Bạn Thăng Tiến IV tại Le Breuil, Đại Hội Đồng HĐVN nhận thấy tầm quan trọng của một cơ cấu hợp nhất quy tụ các HĐTrN. Một nguồn nhân lực nhiều kinh nghiệm, cần truyền đạt phương pháp giáo dục HĐ đến thế hệ kế tiếp. Nên HĐTU/BTV lập Ban Vận Động gồm Quý Trường: Nguyễn Trung Thoại, Nghiêm Văn Thạch, Lê Thọ, Phạm Văn Thiết và Trần Minh Thương. Ngày 15-8-1993, Đại Hội Đồng HĐVN biểu quyết thành lập Hội Trường Niên HĐVN (gọi là Làng Bách Hợp) và ban hành Điều Lệ Hội HĐTrN. (Chi tiết nơi tờ Liên Lạc - Bộ Mới số 14, phát hành tháng 3/1995). Đồng thời đề cử Ban Chức Sắc Làng Bách Hợp đầu tiên gồm có:

- Tiên chỉ: Tr. Trần Văn Thao (Hoa Kỳ)
- Thứ Chỉ: Tr. Nghiêm Văn Thạch (Âu châu)
- Mô làng: Tr. Nguyễn Trung Thoại (Canada)
- Hương Bồn: Tr. Trần Minh Thương (Canada)

Từ đó, các Làng/Xóm HĐTrN khởi sắc,

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

thành lập khắp nơi. Tờ Liên Lạc nơi các Trường niên tìm được bạn xưa, trao đổi ý kiến. Trên tờ Liên Lạc, tin tức và hình ảnh sinh hoạt HĐTrN nhiều hơn. Do đề nghị của Xóm HĐTrN Calgary Canada, dân các xóm làng HĐTrN bắt đầu đeo khăn quàng màu tím. Năm 2002, trong Họp Bạn Thăng Tiến VII tại Houston, TX Đại Hội HĐTrN đã biểu quyết chấp thuận về:

- Châm ngôn HĐTrN: **GIÚP ÍCH**
- Cờ HĐTrN: Nền màu tím và Hoa Bách Hợp HĐVN
- Danh xưng: Làng Bách Hợp (LBH)
- Trại HĐTrN: 2 năm một lần (thay vì 4 năm) Cho đến nay, LBH HĐTrN đã sinh hoạt khắp nơi, theo một Điều Lệ chung và các quyết định tu chính. Tờ Liên Lạc vẫn tiếp tục phát hành. Sinh hoạt HĐTrN giúp ích cho nhiều thế hệ HĐVN.

Thảm thoát đã mười năm trôi qua, kể từ ngày thân phụ em, cố Huynh Trường Ngựa Chịu Khó - Nguyễn Trung Thoại dứt khoát buông tay gác mái chèo Hướng Đạo Trường Niên, giao lại trách nhiệm cải tiến phong trào HĐTN cho những trưởng trẻ, hôm nay em thăm đoán là người đang mỉm cười mãn nguyện, ngắm nhìn những số báo Liên Lạc ra sau này trình bày đẹp, bài vở hay...có phần hơn xưa.

Đạo gần đây, do Trường Nguyễn Tăng Bình hối thúc viết bài nộp cho Liên Lạc, chẳng qua là các cây viết kỳ cựu năm xưa đang ôm bình lặn hơi lâu, túng quá em gồng mình xin viết đại vài dòng tâm sự lan man với cố Tr. Ngựa Chịu Khó về “chuyện công / chuyện riêng / chuyện tào lao...”, nếu có gì sơ sót, xin Quý Trường niệm tình làm lơ cho qua luôn nhé.

Thưa Ba, tuy là cha-con mình gần gũi, nhưng con cảm thấy hơi xấu hổ vì đã không biết nhiều về những kỷ niệm Hướng Đạo đẹp, vui, buồn trong đời Hướng Đạo của Ba tại quê nhà Việt Nam và hải ngoại! Có lẽ ngày xưa lúc đó con khá bận rộn vì con cái còn nhỏ, hoặc vì chúng ta bị miền vùng xa cách (Mtl - Cali), hoặc vì tình hình nghiêm trọng của Liên Đoàn Hướng Đạo Việt Nam tại Canada trong quá khứ (?) nên cha con mình đã ít muốn

trao đổi chuyện Hướng Đạo Việt Nam với nhau, mỗi lần con về Montreal là cả nhà nhào vô xoa mạc chược, sát phạt tung bưng, ăn thua thoải mái, bây giờ con mới thấy tiếc nuối đã để dài để tiếng reo hò mạc chược xâm chiếm hết thời gian tâm tình của cha-con mình! May mắn thay, sau này con đã có nhiều cơ hội tham gia những trại lớn: TT8, TT9, Kỷ Niệm 80 năm của Hướng Đạo Việt Nam, Kỷ Niệm 30 năm Hội Nghị Costa Mesa, TT10, Trại Bách Hợp Oregon 2015 vừa qua. và con được rất nhiều Trường đã kể lại cho con nghe những câu chuyện vui Hướng Đạo về Ba ngày xưa. Nào là chuyện đi cắm trại ở Quảng Trị, nào là những ngày lái xe lên hộp bạn Hướng Đạo ở Phan Rang - Đà Lạt và được thưởng thức những nồi cháo nóng và chè táo của Mẹ ân cần mời mọc, nào những thư từ cố vấn riêng tư, an ủi, khích lệ tại hải ngoại. Ba đã ra đi được 10 năm rồi, nhưng lúc này với con không có gì quý giá bằng được nghe kể lại những kỷ niệm đời Hướng Đạo của Ba, tuy chỉ là những câu chuyện nhỏ, nhưng vẫn đủ làm cho con chảy nước mắt nhiều lần vì rất hãnh diện về Ba của con và trân trọng thêm tinh thần Hướng Đạo “uống nước nhớ nguồn” của Quý Trường thân ái đó và Hướng Đạo Việt Nam nói chung, về chuyện Hướng Đạo Trường Niên.

Kỷ Niệm 30 năm Hội Nghị tại Costa Mesa là một sự thành công lớn lao, nói lên chí khí cương quyết và tinh thần thống nhất của Quý Trường tiền bối tại hải ngoại, Hướng Đạo Trường Niên Nam Cali đã ăn uống tung bưng, tổ chức mừng thượng thọ Quý Trường trên 8 bó. Ngạc nhiên thay, con đã tình cờ thấy được tâm hình của Ba trong thư viện của cộng đồng người Việt Nam tại Orange County, mặc y phục và đội mũ beret Hướng Đạo, có lẽ là Ba đang trình bày một đề tài nào đó (?), xin cảm ơn cộng đồng Việt Nam. Tại TT10, ngoài khí hậu nóng gay gắt và ẩm ướt, thì Hướng

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Đạo Trường Niên đã rực rỡ sáng chói như “sao” trên trời, đó cũng là nhờ sự đóng góp phi thường của hai Làng Bách Hợp Dallas và Houston; từ công trại đến phòng hội họp đã được trang hoàng đẹp, tỉ mỉ những mục văn nghệ đặc sắc, những trò chơi vui nhộn do những Sói già trên 7 bó thực hiện, làm con nhớ lại có lần Ba đọc cho con nghe bài thơ hay của Tr. Tuấn Việt:

“Các trò chơi thật say sưa, hào hứng,
Tiếng hò reo náo động cả góc trời.
Hãy về đây sống lại phút tươi cười,
Rất thoải mái của con người Hướng Đạo”

Một lần nữa xin cảm ơn Hướng Đạo Trường Niên Texas đã chứng minh cho em thấy, Hướng Đạo Việt Nam trên 7 bó chưa hẳn là già. Trại này con thấy rất vui vì đã gặp lại đông đủ những Trưởng thân tình ở Canada, được quen biết và cộng tác với nhiều Trưởng tài ba ở Texas và thêm hào hứng được làm đại diện Làng Bách Hợp Oakland...Trại Bách Hợp Oregon 2015, tuy dân số hai Làng Bách Hợp Portland & Seattle không được đông lắm,

nhưng tổ chức trại thì hết sảy, trên cả tuyệt vời, chơi ngon số một, ăn uống hả hê, còn tặng thêm nhiều quà lưu niệm đẹp, kèm thêm áo jacket bảnh bao để đi ngoạn cảnh đẹp ở Portland mà không sợ “trúng gió” và trại phí lại khiêm nhường, chỉ đóng tượng trưng cho có lệ. Tiếc rằng Hướng Đạo Trường Niên ở Canada đã không tham dự được đông đảo vì đường sá xa xôi, tuy nhiên con thấy Trưởng Dương Kim Sơn thì lúc nào cũng sốt sắng góp mặt vào những trại lớn.

Ba ơi! Trong những buổi họp mặt thân hữu Hướng Đạo, giây phút bồi ngùi con lại nhớ vắng vắng tiếng hát của Ba ngày xưa:

“Chúng ta hôm nay hiệp vầy,
Cùng nhau đến đây,
Nét thương yêu nhau tỏ bày,
Giữ chặt mỗi giây”.

Và Ba xuống giọng nhẹ
“Đầu khi chia tay về nhà,
Lòng ta không phai,
Sớm khuya không quên giờ này,
Giữ chặt mỗi dây....”

Tiếc rằng sau TT10, Làng Bách Hợp San José từ từ tắt tiếng với VP HDTN, đã từng là một Làng Bách Hợp đông vui, với biết bao nhiêu nhân tài xuất sắc, bỗng nhiên lu mờ dần trên màn ảnh chính.

Sau này có nhiều Trưởng Hướng Đạo Trường Niên kỳ cựu đã lia rùng, báo Bạch Mã của Trưởng Tôn Thất Hy cũng đã đứt đoạn, cảm phục thay trước khi lia rùng Trưởng Hy cũng đã không quên tặng quỹ LL một số tiền, để phụ giúp đàn em phục vụ Hướng Đạo Trường Niên. Còn riêng báo Liên Lạc thì khá tạm yên ổn, đó là nhờ công khó của chủ bút Nguyễn Tăng Bình, VPT Phước và Quý Trưởng cộng sự viên. Những số báo Liên Lạc cũ đã được sưu tìm và lần lượt đăng lại trên website: hdtm.net (từ số 1 đến số 56 và những số báo Liên Lạc sau đó). Em xin “AAA...” các Trưởng TX một cái THẬT TO. Hiện nay, báo Liên Lạc phát hành một năm 4 số, vào các mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông bằng hai cách:

1/ Báo in trên giấy: Gởi bằng bưu điện (dành riêng cho Quý Trưởng lớn tuổi không sử dụng internet)

2/ Đăng trên internet.(website hdtm.net)

Nhớ xưa kia Mã Thư thường chia sẻ với độc giả báo Liên Lạc rằng: Đọc báo Liên Lạc trên computer không “đã” bằng đọc tờ báo cầm trên tay mình; nhưng tiếc rằng dạo này vật giá leo thang, quanh đi quẩn lại cũng chỉ có một số mạnh thường quân quen thuộc yểm trợ mà thôi và theo thời gian số Trưởng này

cũng đang bớt dần dần. Mong ước sao quỹ Liên Lạc sẽ may mắn đón nhận thêm nhiều cúi lữa mới góp thêm “...các anh em Hương Đạo chung một đường lên và mau có chất cây khô vào đây đốt chung nhé”...Con có một chuyện vui, tại TT10 đã có nhiều Trường rất ngạc nhiên khi biết con chưa có tên rừng nào cả (mặc dù mới đề ra con đã được Ba đặt “tên vườn” là Sói...rồi !). Trước ngày tan trại, con đã nghe mang máng nhiều Trường đang dự định đặt tên rừng cho con, vào nửa đêm con đã nghe được nhiều cuộc đối thoại thú vị và trò chơi gây cản của những Hương Đạo

Sinh trẻ với Chúa Sơn Lâm, (vì lều con ngủ nằm trơ trọi trong một góc bia của đất trại, trời tối thui nên không ai để ý tới, đêm tối rất yên tĩnh, nhưng thời tiết ở Houston vẫn còn oi bức lắm, con ngủ không được gì cả, nên đành nằm nhắm mắt chịu trận nghe hết và đã ráng cố nhin cười rất nhiều lần. Tiếc rằng cơ hội đã không đến với con trong đêm đó, sáng ngày rời trại Trường Bình đã thân mật giải thích với con rằng: Ngoài Trường Nguyễn Đình Tuấn ra, không biết được ai trong TT10 hiểu rõ cá tính của con để làm bảo huynh cho con cả (than ôi! Tr. Tuấn đã rời trại 3 ngày trước đó). Tên rừng là sự biểu hiện cá tính riêng của mỗi Hương Đạo Sinh, có ảnh hưởng đến sự phát triển của HDS đó, Chúa Sơn Lâm không thể hấp tấp đặt tên được; Con rất cảm kích sự quyết định chín chắn này, sau đó Trường E (Canada) cười nhẹ nhẹ với con: “ban ngày lắm mối, tối nằm không hả em!”. Trường Mỹ (S.Diego) tỏ vẻ hơi buồn buồn. Thưa Ba, đúng là duyên số thôi! Ở đời không ai có được tất cả, tuy chưa có tên rừng nhưng con được làm quý tử của Ba thì cũng đã lời “TO” lắm rồi; theo con suy nghĩ, khi đặt tên rừng cho HDS trẻ thì dễ dàng hơn nhiều, vì cá tính bộc phát rõ ràng lúc còn trẻ, nhưng trên 5 bó thì khác

hắn, vì cuộc đời đã khá trầm lắng (trường hợp riêng của con), chính con cũng không biết mình thích hợp với tên gì, thử hỏi làm sao Chúa Sơn Lâm (mới quen) biết được! Bỗng nhiên con sực nhớ tới Ba, liền ký tên rừng “Ngựa - Chịu khó Con” trên chiếc khăn quàng của một em Thiếu sinh, sau đó con cảm thấy tinh thần thoải mái vô cùng, vì nó đem lại cho con một sự hạnh diện về tình thương mến của Quý Trường HĐVN đã dành riêng cho Ba, con tin rằng tên rừng tự nghĩ ra này sẽ luôn luôn nhắc nhở con sống mãi với tinh thần HĐ, sẽ giúp con cố gắng hơn để được đóng góp cho phong trào, sẽ ráng theo gót chân của Ba (con vốn rất làm biếng chuyện vác ngựa voi !).

Gia đình em xin chân thành cảm ơn Quý Trường đã thường xuyên hỏi thăm và chúc lành cho Me em, Bè trên của Ba em, hoặc là “chị Vy”; Me em đã vào nhà dưỡng lão được hơn ba năm nay rồi, may mắn thay nhà dưỡng lão gần nhà hai cô con gái, nên các con cháu thăm viếng được mỗi ngày, tiếc rằng dạo

này sức khỏe kém, đi đứng không vững và hai mắt đã gần như không còn thấy được. Me em xin nhắn tin với Trường

Nguyễn Đức Tùng (Virginia) xin Trường đừng gửi lịch đẹp như mọi năm nữa, vì Me em sẽ không còn ngắm nhìn được và gia đình em rất cảm động với bao chân tình của Quý Trường.

Thưa Ba, con xin cảm ơn Ba đã càn cù để lại một tấm gương sáng cho chúng con và các cháu noi theo, cũng như Ba đã san sẻ một giòng máu rất là HĐ hào hùng. “HĐ một ngày, HĐ mãi mãi...”, con xin viết thêm “HĐ một đời, HĐ đời đời”, và ít nhất cũng đã 3 đời rồi!

“Vớ vẩn tào lao trăm thứ chuyện,
Góp mặt anh em một nụ cười”.

(thơ Mã Tử)

Sói, NCK “con”

KỶ NIỆM 85 NĂM HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM 1930 - 2015

Cổng trại

Lễ khai mạc trại

Múa lân chào mừng

Tiểu trại HDTN-Phụ huynh

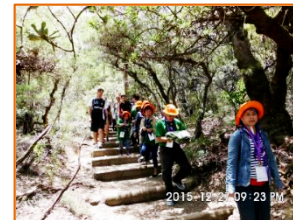
Sinh hoạt vui chơi

Vào cuộc chơi

Bay trên không trung(Thanh)

Du ngoạn

Thủ công trại

Sân chơi

Sân ga

Theo phụ huynh dự trại

Phụ huynh và HDTN

Văn nghệ lửa trại

Trao quà lưu niệm

Bế mạc trại

Góp ý về

HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG HĐVN (ICCVS)

Nguyễn mạnh Kym

Thưa quý trưởng,

BSA đã trả lời và xác minh với tr Trần quý Vượng năm 1990, là ICCVS, khi còn chính thức thuộc VP/HĐTG, không thuộc về họ và họ sẽ không can dự về tổ chức ICCVS này, tuy nhiên tùy các văn phòng BSA địa phương quyết định hỗ trợ hay giới thiệu các trại Thăng tiến, vì họ cho là chính sách hỗ trợ văn hoá sắc dân, mà BSA chủ trương đa văn hoá. Đặc biệt, Trại TT nào ở Hoa kỳ cũng có đại diện các Châu địa phương của BSA tham dự.

Văn phòng HĐ Á châu và Đông nam á, cũng xác nhận là ICCVS không thuộc về họ và cũng miễn can thiệp. Tuy rằng tr. Vĩnh Đào và tr. Nguyễn văn Thuật đã có sự liên lạc thân thiện với họ. Và trại TT 6 tại Washington DC có sự hiện diện của Tr Kim, chủ tịch văn phòng HĐ/ĐNA ICCVS không là hội hay chi nhánh HĐVN tại hải ngoại (abroad, overseas, in exile), nên không liên hệ, hay thống thuộc tổ chức HĐVN trong nước.

Tóm lại ICCVS bây giờ là tổ chức độc lập như một International Union (Hiệp hội, liên hiệp) để liên kết và yểm trợ các đơn vị HĐ gốc Việt thuộc các hội HĐ quốc gia bản địa trên khắp thế giới có người Việt định cư. Hiện thế giới có nhiều hiệp hội liên kết HĐ kiểu này: Hiệp hội thế giới HDS Hồi giáo, Hiệp hội thế giới HDS gốc Armenian, Hiệp hội HDS gốc Do thái, Hiệp hội Á châu các nghị sĩ và dân cư HĐ... các Hiệp hội này độc lập và không thuộc hệ thống HĐ thế giới, vùng miền hay quốc gia nào. ICCVS là hiện thân và tiếp nối của ủy ban trung ương Văn phòng HĐ thế giới do tổng thư ký Laszlo Nagy cho phép thành lập năm 1983 bằng hội nghị Costa Mesa, California và đã bị bỏ rơi vào khoảng năm 1998, chứ không bị khai trừ, vẫn tiếp tục họp các chi nhánh quốc gia liên kết và tổ chức các trại họp bạn thế giới Thăng tiến. Không nói hội HĐVN tại Pháp quốc, các trại TT tại Canada, Australia và Hoa kỳ đã được các Văn phòng HĐ sở tại của các hội HĐ bản địa hỗ trợ.

Riêng tại Mỹ, các đơn vị và HDS gốc Việt tham gia trại TT đều phải thông báo và xin phép dự trại theo hệ thống tổ chức và điều lệ qua VP Đạo, châu BSA liên hệ. Các đơn vị HDS gốc Việt đã theo đúng quy trình, điều lệ sinh hoạt và thăng tiến của BSA thật đầy đủ. Tùy tình trạng, nhiều đoàn họp hoàn toàn bằng Việt ngữ hoặc song ngữ, thêm vào một vài nghi thức, biểu tượng và màu sắc văn hoá VN, như chào cờ VNCH, hát quốc ca VN và HĐVN hành khúc, rồi các hình thức họp đoàn và lửa trại VN.

HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

Các đại diện miền tại Mỹ tổ chức trại hay họp mặt đều có phép và sự hiện diện VP BSA Địa phương tham dự và họ đều thích thú lần khuyến khích các hình thức sinh hoạt văn hoá truyền thống VN. Các LĐ mới được thành lập hằng năm tăng thêm số đơn vị và đoàn sinh cho BSA, đồng thời các đoàn sinh gốc Việt đoạt đẳng cấp Đại bàng rất nhiều trong các đơn vị HĐ và nhiều trưởng gốc Việt tham gia các chức vụ tình nguyện tại các VP châu, cũng như tham gia vào ban huấn luyện mọi cấp, kể cả chức khoá trưởng HHR.

Trong 2 năm qua HĐTU, qua ban đại diện miền Đông hoa kỳ, lo tổ chức trại họp bạn thế giới TT 11 cũng được sự giới thiệu và yểm trợ của Châu Thủ đô của BSA và cả VP/GSUSA địa

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

phương nữa. Do vậy việc duy trì và tham gia vào HĐTU/HĐVN là thiết thực và có hiệu quả, đòi hỏi chúng ta gạt bỏ mọi bất đồng, cùng lên tiếng công khai xác định lập trường hợp tác và triển khai cho ICCVS của chúng ta thêm mạnh và trường tồn, giữ vững tinh thần hội nghị thế giới HĐVN Costa Mesa, với lớp hậu duệ trẻ đầy nhiệt huyết tiếp nối cha anh HĐVN tại khắp cộng đồng người Việt tị nạn và định cư trên toàn thế giới tự do, nhân ái và văn minh.

Xin thô thiên góp ý và xin bỏ qua thiếu sót

Kính Tabtt
Nguyễn mạnh Kym

THƠ TẶNG

LÀNG BÁCH HỢP SAN DIEGO

*(Họp mặt mừng năm mới Kỷ Hợi 2019 –
Tham dự: Làng Vùng Vịnh, Làng Quảng Tế.
Gia Đình Bách Hợp Nam Cali - Chung vui với nhau
ngày 17 tháng 2 năm 2019)*

Trời đang lạnh, sao ta thấy ấm
Hoa Hương Đạo nở thắm lòng nhau
San Diego anh trước tôi sau
Họp đoàn năm mới vạn màu hoa xuân
Vùng Vịnh xa cách ngàn trùng
Gia Đình Bách Hợp về cùng họp duyên
Quảng Tế góp mặt ưu tiên
Nổi giầy thân ái - thuyền quỳên rạng ngời
Trường Niên ca hát cùng cười
Làng San Diego người người hân hoan!
Hẹn nhau "Bách Hợp" nở tràn
Ta cùng đoàn tụ với ngàn lời thơ!
Sóc lanh lợi

Một ngày Hướng Đạo Một đời Hướng Đạo

ONCE A SCOUT, ALWAYS SCOUT
SCOUT UN JOUR, SCOUT TOUJOURS

**Đề tưởng nhớ Trường Ngựa Chiu Khó Nguyễn Trung Thoại lìa Rừng
cách đây mười lăm năm (08 tháng 10, 2005 - 08 tháng 10, 2020)**

Hiện nay Phong Trào Hướng Đạo đang hoạt động ở hầu hết các quốc gia trên thế giới, ngoại trừ vài nước theo chế độ cộng sản thì chưa thấy xuất hiện hình thức sinh hoạt này. Đây là một phong trào giáo dục tốt, nhằm mục đích hướng dẫn thanh thiếu niên có cuộc sống lành mạnh và hữu ích cho xã hội. Khi đến với Hướng Đạo là xem như tham dự một cuộc chơi hoàn toàn tự nguyện. Tất cả rất đơn giản và hấp dẫn. Nhưng hiếm Hướng Đạo Sinh nào tham dự đến hết cuộc chơi. Hầu như, đa số bỏ ngang vì nhiều lý do khác nhau. Riêng, Trường Nguyễn Trung Thoại, tên Rừng Ngựa Chiu Khó là một trong rất ít hướng đạo sinh có mặt ở cuộc chơi từ đầu cho đến hơi thở cuối cùng.

Thâm thoát đã mười lăm năm Trường đã già từ cuộc chơi Hướng Đạo. Sự ra đi bất ngờ đã để lại rất nhiều thương tiếc cho anh chị em Hướng Đạo Việt Nam khắp nơi trên thế giới. Riêng, đối với gia đình tôi, Trường Nguyễn Trung Thoại là một tấm gương sáng, là động cơ thúc đẩy chúng tôi vững tiến trên bước đường hướng đạo, mà có đôi lúc tưởng chừng như đầu hàng vì những cam go, khó khăn và hoàn cảnh phức tạp tình cờ đưa đến.

Khi đọc bản tin trên Đặc San Liên Lạc số 55 phát hành vào tháng 9 năm 2005. Trên trang 3 "Lá Thư Mùa Hè", phần cuối "Gác mái chèo, cất cao tiếng gọi đờ, dù là trong đêm vắng." Tự nhiên tôi linh cảm có một điều gì là lạ và bất thường. Nhưng tôi không thể

nào diễn tả được. Tôi liền Email để hỏi Trường Thoại những thắc mắc của tôi về đoạn văn này. Có phải đây là số Đặc San Liên Lạc cuối cùng do Trường thực hiện hay không? Sau đó Đặc San sẽ được bàn giao lại cho một Trường khác phụ trách? Trong khi chờ được trả lời, thì tôi được điện thoại của Trường Phạm Công Tâm, Làng Bách Hợp Hoa Thịnh Đồn gọi báo cho biết là Trường Nguyễn Trung Thoại đã ra đi đột ngột lúc 3 giờ rưỡi chiều ngày Thứ Bảy 8 tháng 10, năm 2005, tại Montréal, Québec, Canada. Nghe xong, tôi thấy bàng hoàng. Tại sao lại xảy ra cho một Trường HĐVN mà anh chị em thương quý? Bây giờ tôi mới hiểu được những gì Trường viết trong bản tin Liên Lạc số 55. Được coi như một lời trăng trối đã được chuẩn bị trước cho một chuyến đi vào miền miền viễn. Tôi cũng không ngờ Trường đã từ già cuộc chơi hướng đạo quá nhanh, không kịp "Lúc thú vui này. Lòng càng quỵên luyến anh em chúng mình. Lúc thú vui này. Lòng càng những muốn anh em thấu tình" với chị em Hướng Đạo Việt Nam.

Giữa Trường và gia đình tôi không hề quen biết trước. Tất cả chỉ trao đổi qua lại Email và đôi khi điện thoại thăm hỏi nhau. Một hôm, Trường Email cho biết sắp sang California. Tôi đã vội vàng trả lời ngay "Khi nào Trường qua nhớ điện thoại cho gia đình em biết. Tụi em bằng mọi cách sẽ đến thăm.

Đây cũng là một vinh hạnh mà Trường dành cho gia đình em.” Khoảng đầu tháng 4, năm 2005, Trường Thoại báo tin đã đến Cali thăm gia đình người con trai út là Nguyễn Trung Tường đang ở Thành Phố Walnut Creek. Trường nhắn với gia đình tôi cố gắng đến dùng bữa cơm trưa với anh chị nhé! Thú thật, bà xã tôi và tôi bận công ăn, việc làm. Còn con trai tôi thì đang đi học xa. Tuy nhiên, gia đình tôi cũng đã thu xếp để đến thăm Trường vì biết đến bao giờ mới có cơ hội được gặp. Tôi nhớ, hôm đó là Chúa Nhật, ngày 3 tháng 4, năm 2005. Sau gần hai tiếng lái xe từ San José đi Walnut Creek, gia đình tôi đã được Trường cùng gia đình tiếp đón trong tình huynh đệ hưởng đạo thật đầm ấm. Bữa ăn trưa rất đơn giản gồm các món Huế do gia đình Trường nấu và một ít thức ăn, bánh trái do gia đình tôi mua từ San José mang lên. Trong khi vừa ăn, vừa trao đổi nhiều câu chuyện.

Một Ngày Hưởng Đạo - Một Đời Hưởng Đạo

Trường nói về những năm tháng gian truân trong cuộc đời làm công chức. Tốt nghiệp Khoá I Học Viên Quốc Gia Hành Chánh vào năm 1956, cùng với cựu Thủ Tướng Nguyễn Bá Cẩn. Trường đã từng là Tỉnh Trưởng Tỉnh Quảng Trị. Một tỉnh thuộc vùng địa đầu giới tuyến từ năm 1968 đến năm 1970. Có lẽ Trường là một trong ít giới chức dân sự nắm giữ trọng trách đứng đầu một tỉnh? Thông thường những viên chức đứng đầu tỉnh hay quận đều do phía quân đội đảm trách. Chức vụ sau cùng là Phó Đồng Lý Văn Phòng Bộ Nội Vụ từ năm 1971-1975. Ngoài nhiều huy chương và bằng tưởng lục nhận được, Trường còn được ân thưởng Đế Ngũ Đẳng Bảo Quốc Huân Chương. Một loại huy chương cao quý của Chính Phủ Việt Nam Cộng Hoà trao tặng cho những cá nhân có công trạng lớn, đóng góp quan trọng cho đất nước. Có thể nói Trường là một trong số rất ít công chức được danh dự trao thưởng loại huy chương đặc biệt này. Trường tiếp tục kể qua về những sinh hoạt của Hưởng Đạo Việt Nam

trước năm 1975. Tình cảm, cách đối xử giữa anh chị em Hưởng Đạo với nhau rất chân thành, thắm thiết. Đôi lúc có những bất đồng. Nhưng vì sự nghiệp chung đã dẹp bỏ những tị hiềm, dẹp bỏ đi tự ái cá nhân, bỏ qua những khác biệt để cùng nhau chung sức xây dựng phong trào mỗi ngày, mỗi lớn mạnh hơn.

Vào lúc đó Phong Trào Hưởng Đạo Việt Nam được phát triển ở nhiều nơi. Hầu như khắp các tỉnh, thành phố đều có các đơn vị hưởng đạo sinh hoạt vào cuối tuần. Những kỳ trại Đạo, Châu, Miền, Vùng toàn quốc được thường xuyên tổ chức đã nói lên sự lớn mạnh vững vàng của tương lai Hưởng Đạo Việt Nam. Tuy nhiên, sau ngày 30 tháng 4, năm 1975, trụ sở Hội HĐVN, số 18 đường Bùi Chu, nằm đối diện Nhà Thờ Huyện Sĩ bị tịch thu. Hội HĐVN tự động giải tán. Mọi hoạt động liên quan đến hưởng đạo coi như hoàn toàn không còn nữa! Trường rất quan tâm đến Hưởng Đạo Trường Niên. Trường HĐVN kỳ cựu Mai Ngọc Liệu (sinh năm 1918)* và Trường cùng biên soạn quy ước sinh hoạt Hưởng Đạo Trường Niên, nhằm mục đích giúp các anh chị em hưởng đạo, hay những người lớn tuổi vẫn còn yêu thích phong trào hưởng đạo có cơ hội gần gũi với môi trường sinh hoạt này. Ngoài ra, Trường đặc biệt nhấn mạnh là cần phải làm cách nào để phát triển Phong Trào Nữ Hưởng Đạo trong sinh hoạt Hưởng Đạo Việt Nam ở hải ngoại, vì phong trào này ở các nơi có Hưởng Đạo Việt Nam còn rất yếu và chưa được quan tâm, chú trọng lắm!

Trường còn là một thành viên quan trọng trong Hội Nghị Costa Mesa vào đầu Tháng

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Bảy, năm 1983, nhằm tái hoạt động Hướng Đạo Việt Nam tại hải ngoại. Sau hội nghị này, một cơ chế được hình thành với danh xưng là Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo VN Trường được mời giữ trách nhiệm Phó Chủ Tịch và Cố vấn HĐTU/HĐVN cho đến khi lìa rừng.

Ngày 1 tháng 7 năm 2002, nhân dịp khai mạc trại họp bạn Hướng Đạo Việt Nam Toàn Thế Giới - Thăng Tiến 7 - được tổ chức ở Houston, Texas. Trưởng Mai Ngọc Liệu, Cố Vấn, đại diện Ban Thường Vụ HĐTU/HĐVN đã trao tặng Bắc Đẩu Huân Chương cho Trường. Đây là phần thưởng danh dự nhất

dành cho những Trường HĐ có công đóng góp và hy sinh cho sự xây dựng và phát triển Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam. Trường luôn luôn khuyên và nhắc nhở gia đình tôi hãy vững tâm mà đi trên con đường mình đã chọn. Trên sân chơi không phải lúc nào cũng êm ái, bằng phẳng. Thịnh thoảng sẽ bắt gặp những hạt sạn, các viên đá nhỏ và nhiều gai góc. Điều quan trọng là mình phải tìm cách đi trên đó và làm thế nào không bị đau chân.

Mục đích chính của HĐ là giúp và giáo dục thanh thiếu niên có hướng đi tốt, để sau này các em có cơ hội đóng góp, phục vụ cho cộng đồng và đất nước. Vừa nói, vừa cười, rồi Trường hát "Hướng Đạo Việt Nam Khó Khăn vô cùng." các em ơi! Do đó hãy:

Vui ca lên, nào anh em ơi!
Hát cho lòng thấm tươi.
Đừng thấy khó mà mau chân lui.
Ta cứ tiến lên đường. Dù cho mưa rơi.

Lòng ta thêm tươi. Chớ khi nào có quên!
Cùng cất tiếng hoà vang chân mây
Cho bao người đều vui

(Bài hát VUI CA LÊN - Rất phổ biến trong sinh hoạt HĐ)

Trưởng Nguyễn Trung Thoại đã an giấc nghìn thu tại Nghĩa Trang Le Repos St-Francois d'Assie 6893 S herbrooke Est, Montréal, Québec, ngày 15 tháng 10 năm 2005. Hướng thọ 76 tuổi. Ngoài hiền thê, các con cháu, thân nhân, bạn hữu ở Canada, còn có rất nhiều anh chị em hướng đạo từ các nơi đã tề tựu về đây để cùng hát bài ca "Vĩnh Biệt" một Trường đã hoạt động suốt cuộc đời cho Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam.

Hôm nay, ngồi viết những dòng chữ này, gia đình tôi thấy những lời khuyên bảo của Trường là bài học quý giá đã giúp chúng tôi dùng làm hành trang tiến bước trên đường phục vụ cho thanh thiếu niên và đóng góp cho phong trào Hướng đạo.

Xin được cảm ơn Phong Trào Hướng Đạo đã giáo dục và trang bị cho tôi hành trang vào đời, để giúp tôi có đầy đủ bản lĩnh vượt qua những hoàn cảnh nghiệt ngã, bi thảm trong cuộc sống, mà có lúc tưởng chừng như đầu hàng chấp nhận. Xin cảm ơn các Anh Chị Trường đã dạy cho tôi những kỹ năng chuyên môn Hướng Đạo. Dạy cho tôi biết sống làm sao cho đúng với Luật và Lời Hứa Hướng Đạo. Cũng như biết sống thế nào là một con người tử tế, có tâm lòng vị tha. Phải biết nghĩ đến những người chung quanh khôn khổ đang cần sự giúp đỡ. Quan trọng nhất là "Hãy luôn luôn vui tươi trước mọi sự khó khăn." Điều luật số 8, mà bất cứ Hướng Đạo Sinh nào cũng thuộc nằm lòng. Làm sao tôi có thể quên ngày được trao khăn quàng. Ngày được tuyên hứa để chính thức trở thành một Hướng Đạo Sinh thực thụ trong phong trào Hướng Đạo. Hát những bài ca ngân vui tươi, hồn nhiên cho tuổi thơ. Những lần đi cắm trại được hoà nhịp sống, tiếp xúc với thiên nhiên. Những khi ngồi tĩnh tâm cùng anh em Hướng Đạo bên ánh lửa bập bùng trong đêm vắng. Những khi tham gia làm công tác xã hội như: cứu trợ nạn nhân

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

gặp thiên tai, hoả hoạn, thăm Viện Dưỡng Lão Thị Nghè giúp người già neo đơn, trình diễn văn nghệ ở Cô Nhi Viện An Lạc, trại Giáo Hoá Thủ Đức để giúp vui cho các trẻ em kém may mắn... Tất cả là những kỷ niệm đẹp không thể nào phai nhòa, dù đã trải qua bao năm tháng thăng trầm, trôi nổi gần hết một kiếp người.

Giờ này đây chắc là Trường đã gặp Người sáng lập ra phong trào Hướng Đạo Thế Giới, Lord Robert Baden-Powell, và những Trường kỳ cựu khác, cũng như tất cả các Anh Chị Em Hướng Đạo Việt Nam đã hy sinh cho sự phát triển và phổ biến Phong Trào Hướng Đạo tại Việt Nam. Hiện nay, tại Sài Gòn và một vài tỉnh đã thấy những sinh hoạt giống Hướng Đạo trước kia. Vào cuối tuần xuất hiện những bộ đồng phục Hướng Đạo ở Công Viên Tao Đàn, Nghĩa Trang Mạc Đĩnh Chi cũ, công viên trên đường đi vào Phi Trường Tân Sơn Nhất. Nhiều khoá huấn luyện về kỹ năng Hướng Đạo, nghề Trường, chuyên hiệu Rừng đã được mở ra. Một số trường có điều kiện đã tham dự các khoá huấn luyện ở Thái Lan, Phi Luật tân, Úc Đại lợi... Những kỳ trại lớn tổ chức rất quy mô được nhiều anh chị em tham dự như:

Trại Hạp Bạn Bách Việt (Bách Việt Jamboree, Huynh Đệ - Đồng Tâm) tổ chức từ 22/07/2010 đến 25/07/2010 tại khu du lịch Đại Nam Tỉnh Bình Dương. Kỷ niệm 80 năm thành lập Hướng Đạo Việt Nam (1930 - 2010).

-Trại Hạp Bạn Hạp Lục - Đồng Tiến 2015 (Vietnam Scouts Jamboree.) Kỷ niệm 85 năm thành lập HĐVN(1930 -2015) được chuẩn bị công phu hàng mấy tháng ròng rã. Trại dự trù sẽ có trên 5000 anh chị em HDS khắp nơi gồm: Huế, Đà Nẵng, Cần Thơ, Daklak, Sài Gòn, Quảng Nam, Ninh Thuận...tham dự.

Lúc đầu định tổ chức tại Tỉnh Bình Dương từ 16 tháng 07, năm 2015 đến 19 tháng 07, năm 2015. Sau đó, giờ chót đổi địa điểm đến Tỉnh Đồng Nai, trong khu Du Lịch Bửu Long. Nhưng sắp đến ngày khai mạc đã phải hủy bỏ bất ngờ vì chính quyền địa phương ra lệnh giải tán mà không cho biết lý do. Điều này làm anh chị em hướng đạo ngỡ ngàng, tiêu tan bao nhiêu hy vọng của ngày thắt chặt mối dây lớn nhất mà bao trái tim hướng đạo nhiệt thành của anh chị em trên mọi miền đất nước hằng mong đợi.

Tuy nhiên, sau đó các đơn vị phân tán mỏng và tự tổ chức kỷ niệm cho đơn vị mình. Áp dụng đúng điều luật thứ tám "HDS luôn luôn vui tươi trước mọi sự khó khăn." Trường HĐ Phi Luật Tân JR Pangilinan đã phát biểu:

“ Đây là một điều kỳ diệu Hướng Đạo. Khi tinh thần Hướng Đạo đã lên cao không ai có thể ngăn nó lại.”

Hy vọng trong một tương lai không xa lắm. Chính quyền sẽ chấp thuận cho phong trào hướng đạo chính thức được hoạt động trở lại, khi đã không còn nghi ngại và nhận thức được: Đây là một phong trào giáo dục tốt về đức dục, trí dục, thể chất. Phong trào mang lại cho Thanh Thiếu Niên những sinh hoạt lành mạnh, một sân chơi trong sáng giúp các em trở thành những công dân hữu dụng cho đất nước. Biết phục vụ nhân quần, xã hội và đóng góp tài trí cho việc kiến thiết một nước Việt Nam vững mạnh. Để từ đó, cùng sánh vai đi lên với các con Rồng Châu Á khác. Điều này những ai thương mến và có tâm huyết với Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam cũng đều mong muốn sớm được trở thành hiện thực.

Mong lắm thay!

Trần Đình Phước, San José, CA
(Voi Chăn Chỉ - Đạo Phiên An, Châu Gia Định)

(* Tr. Mai Ngọc Liệu lia Rừng ngày 16/01/2018
tại Nam California. Hướng đại thọ 100 tuổi.)

Do nhắc đến Ông Cụ (xin phép cho tôi được gọi như vậy!), tôi xin được ghi lại kỷ niệm sau cùng mà tôi đã có duyên gặp Ông trong nước cũng như hải ngoại, cũng chỉ để ACE đọc cho vui.

TRONG NƯỚC.

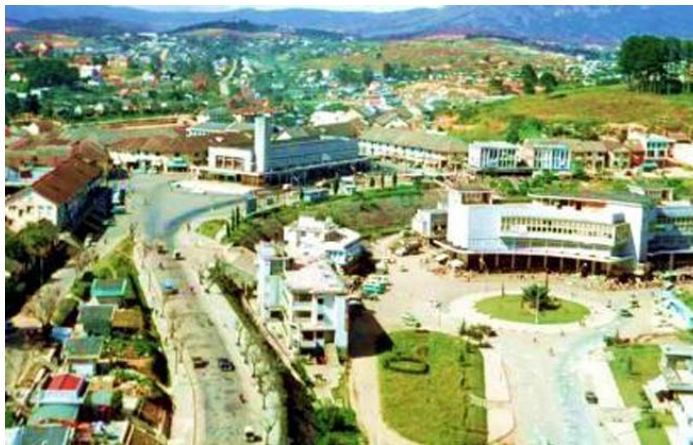
Trước khi Trường Võ Bị Quốc Gia, cũng như Tiểu Khu Tuyên Đức, cùng những người liên hệ di tản bỏ ngõ Dalat, thì một số Bà Con ở thành phố này đã chạy về Sài Gòn, trong đó có gia đình Ông Cụ. Dalat ai cũng biết Ông Cụ có tiệm kem Việt Hưng nằm giữa đường Thành Thái, nằm bên tay trái từ hướng Khu Hòa Bình nhìn thẳng dẫn đến rạp Ciné Ngọc Lan và đường dốc bên dưới là đường Lê Đại Hành, chạy xuống hồ Xuân Hương cũng như khu đất thuộc chợ mới Dalat.

Ngoài ra chiếc xe Citroen hai ngựa

(thường gọi deux Chevaux) của Ông với cái thùng xe bịt bùng phía sau, dùng chở kem phân phối cho các anh em bán rong trong phố. Thỉnh thoảng Ông Cụ chạy xe xuống Đạo Quán Lâm Viên nằm bên cạnh hồ, phân phát kem cho các em Ấu sau khi các em sinh hoạt

xong...

Trong những tuần lễ đầu bất ngờ bị “đổi mới”, KEM VIỆT HUNG thành phố bỗng trở nên... tiêu điều, người người đi lại vắng hơn, đa số với âu lo, ngơ ngác hiện trên nét mặt, xe cộ chạy tới chạy lui cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay. Một hôm tình cờ thấy Trường

Nguyễn Văn Bông, phụ tá Thiếu Đoàn Trần Quốc Toàn, lái chiếc xe Ông Cụ và khi tôi đưa tay chặn lại, được Trường Bông, vốn là tài xế lái xe Minh Trung (loại xe nhà với khoảng 8 hành khách chạy trên tuyến đường Dalat - Sài Gòn và ngược lại) cho

biết là Trường tình nguyện lái xe cho "họ" và khi thấy xe Ông Cụ bị trưng dụng, vì sợ để xe lọt vào những tay "cách mạng theo đóm ăn tàn" lái thì... coi như xe sẽ bị vứt đi cho nên Trường xung phong bảo quản và xử dụng chiếc xe hai ngựa này để giữ gìn luôn cho khỏi

hu! Tôi ngỡ ý muốn nhận xe lại, tuy chẳng có giấy tờ gì cả, và Trường Bông hướng dẫn tôi đến "trung tâm do một số anh chị em thanh niên sinh viên tạm thời điều hành" đặt ở bên hông chùa Linh Sơn. Có lẽ do tôi sinh hoạt với HĐ và đồng thời cả bên Hồng Thập Tự, thường lái xe HTT chạy lạng xăng không những trong thành phố mà cả ngoại ô chung quanh trong các công tác như cứu trợ, giúp đỡ người khó khăn... nên nhiều người biết mặt, kể cả các bạn trẻ, vì vậy khi tôi đến với danh nghĩa một "Trưởng HĐ Dalat có liên hệ với Ông Cự " ngỡ ý muốn nhận lại xe, anh chị em bạn trẻ vui vẻ đưa ngay, mặc dù như đã nói tôi chẳng có giấy tờ gì liên quan đến xe cộ của Ông Cự. Xe cũng cho nổ máy bằng 2 dây kẽm chập lại chứ không có chìa khóa! Cũng xin được nói thêm, khi tôi lấy xe và ghé đến phòng mạch Bác sĩ Nguyễn Lân Giác cuối dốc đường Minh Mạng, được chị giúp việc cho hay gia đình Bs đã chạy về Sài Gòn và cũng nhờ chị đưa cho thùng xăng còn đầy để trong kho cho nên trước mắt tôi chưa bị khó khăn về nhiên liệu. Với chiếc xe hai Ngựa của Ông Cự, tôi đã chạy tới chạy lui giúp đưa nạn nhân lên bệnh viện do... tai nạn... Đặc biệt có một trường hợp mà tôi không quên, đó là chạy đón chị y tá chuyên chụp thuốc mê ở Trại Hầm, cách thành phố khoảng 4,5 cây số về phía Tây Nam, tôi nhớ như vậy, để Bác sĩ Sơn và cũng là Bs duy nhất ở bệnh viện Dalat, có thể mổ gấp cho một nạn nhân. Tôi đã đoán chắc sẽ đưa chị về lại, lý do là chị ...quá sợ (!) nên chỉ trốn trong nhà suốt không dám bước ra khỏi cửa! Vì có biết nhau trước kia và do tôi năn nỉ mãi nên chị mới đồng ý cho tôi đưa đi, cũng như phải đưa chị về tận nhà...! "Giúp ích mọi người bất cứ lúc nào...!", tôi nghĩ chiếc xé hộp của Ông Cự cũng đã góp... "một tay!" "trong giai đoạn khó khăn khi thành phố đang phải chìm vào giai đoạn mới" mà phương tiện đi lại không dễ.

Một hôm bất ngờ Ông Cự đến nhà tìm tôi, hỏi ra thì biết Ông về lại đã vài hôm và nay đến gặp tôi để nhận lại xe. Ông cũng cho hay, khi còn ở Sài Gòn được biết chiếc xe do tôi sử dụng, Ông thờ phào yên lòng. Ông Cự kể thêm, tiệm kem Việt Hưng phải bán lại với giá 14 ngàn, nếu tôi nhớ không lầm và Cự chỉ nhận tám phiếu mà nhìn chẳng có giá trị gì cả!. Khi nào cần tiền, mỗi lần chỉ 200 đồng (!), thì đến Phường xin giấy chứng nhận, sau khi trình bày lý do và được họ chấp thuận, rồi mới đến ngân hàng.. Cự chép miệng, họ muốn tịch thu nhưng làm ra cái vẽ "sang nhượng cho. đẹp mặt!" Ngoài ra kể thêm vài chuyện vui đối với chế độ mới giữa những Trường Lão như Trường Huỳnh văn Diệp mà các Vị đã "nói riêng với nhau .v.v..".

HẢI NGOẠI.

Sau khi gia đình tôi được chính phủ CHLB Tây Đức đón từ trại tị nạn sang cho định cư và chúng tôi cũng tương đối "làm quen" được phần nào với hoàn cảnh chung

quanh, chúng tôi bắt đầu. trao đổi thư từ với các Trường ở rải rác khắp nơi, trong đó có Ông Cự. Trại họp Trường ở Costa Mesa 1983, được biết sẽ có Ông Cự hiện diện., tiếc là trong thời điểm đó tôi không thể tham dự. Trại họp bạn Thăng Tiến 1 (TT1) do Chi Nhánh Pháp được ủy nhiệm tổ chức vào mùa Hè năm 1985, gia đình tôi đã gặp lại Ông Cự và cũng là lần gặp mặt nhau đầu tiên nơi xứ người. Sau

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

kỷ trại này cho đến khi Ông Cụ lìa Rừng, chúng tôi chỉ liên lạc qua thư từ thăm hỏi. Thật ra cũng còn có thêm 2 cơ hội gặp gỡ nhưng “lực bất tòng tâm!”. Đó là trại TT 2 do Chi Nhánh Canada tổ chức và TT 3 tổ chức tại San Jose, CA. Trại TT 2 thì tôi không thể tham dự... còn Trại TT 3 tôi có mặt thì Ông Cụ vì sức khỏe không dự được theo ý muốn! Nơi trại TT 3 tôi lại gặp Trường Hải Ly gan dạ Phan Như Ngân và cũng là lần đầu gặp nhau, sau đó chỉ thư từ qua lại cho đến khi Trường lìa Rừng. Khi còn ở trại tị nạn bên Phi Luật Tân, khoảng cuối năm 1978, tôi nhận được 20 Mỹ kim do Trường Nguyễn Quang

Minh gửi cho. Trong thời gian còn “chân ướt chân ráo” ở Tây Đức, tôi nhận được thư Trường Hải Ly, sau những thăm hỏi, Trường cho biết đã nhờ anh Minh gửi cho gia đình tôi 20 Mỹ kim khi được anh nhắn tin là chúng tôi đang ở trại. và vì đã hưu trí nên không thể gửi thêm hơn.! Anh Nguyễn Quang Minh cũng đã giúp đỡ, khích lệ tinh thần chúng tôi rất nhiều..Như đã thưa trên, hai lần gặp gỡ Ông Cụ, một khi còn trong nước và một khi lưu vong, là kỷ niệm sau cùng mà chúng tôi không bao giờ quên, kể cả kỷ niệm ở TT 3 với Cố Trường Hải Ly gan dạ!

Gà lồi xứ Đức
Tháng 7.2021

LÌA RỪNG hay VỀ RỪNG?

Sói trầm Lặng – Mai Ngọc Liệu (1918-2018)

Đầu năm 2018, Hướng Đạo Việt Nam lại mất thêm một nhân vật có công rất lớn, là một trong những "Tiên Chi" của Phong Trào. Trưởng ra đi với số tuổi 100; Phong Trào Hướng Đạo thế giới cũng vừa kỷ niệm 100 thành lập không lâu! Có thể nói, với số tuổi đời của Trưởng, là thước đo chiều dài lịch sử Hướng Đạo Việt Nam!

Sói Trầm Lặng – Mai Ngọc Liệu mà toàn thể HDS vẫn âu yếm gọi là Trưởng Mai Liệu, sinh năm 1918 tại Nam Định. Trưởng tham

gia sinh hoạt Hướng Đạo liên tục từ năm 1936, cho đến lúc lia rừng ngày 16 tháng 01 năm 2018, tại Nam California.

Nói cách khác, Trưởng Sói Trầm Lặng là ngọn đuốc rất sáng soi đường suốt chiều dài lịch sử thăng trầm, tan tác, nghiệt ngã mà Hướng Đạo Việt Nam, từ khi thành lập đến nay phải kinh qua! Sói Trầm Lặng có mặt và luôn gánh vác mọi trách nhiệm khi Phong Trào tưởng như có hồi không còn có thể sinh hoạt; luôn sát cánh cùng tất cả HDS khắp thế

Tr Mai Liệu và Gia Đình Bách Hợp

Trưởng Bạch Bích và Trưởng Mai Liệu

giới vực dậy từ con số không để thành lập HĐTU HĐVN hải ngoại...

Với một chuỗi "lý lịch trích ngang" rất dài một trăm năm cuộc đời, Sói Trầm Lặng đã chứng tỏ là một Hướng Đạo Sinh gương mẫu cho những lớp hậu duệ HĐVN sau này học hỏi và noi theo bước chân Trường. Chúng ta thử nhìn qua một vài công trạng mà Sói Trầm Lặng đã cống hiến cho Phong Trào trong suốt thời gian dài ở từng thời đại; ngọn đuốc của Trường Mai Ngọc Liệu lúc nào cũng tỏa sáng. Ở những trang này, chúng ta chỉ nhìn về những gì Trường đã cống hiến cho Phong Trào và dấu ấn cực kỳ sâu đậm từ các tác phẩm mà tác giả đã từng dịch vào những năm đầu tiên khởi. "ĐƯỜNG THÀNH CÔNG", "NGHỀ TRƯỞNG", "HƯỚNG ĐẠO CHO TRẺ EM", là những cuốn sách gối đầu giường cho mọi HDS, dịch từ nguyên tác của BP. Ngoài ra, Trường Sói Trầm Lặng còn viết nhiều tài liệu sách báo liên quan đến Phong Trào Hướng Đạo nhằm nâng cao kiến thức cho toàn thể anh chị em Hướng Đạo...

Với kiến thức sâu rộng như thế, Trường đã giữ trách vụ: Huấn luyện viên Trại Trường Bạch Mã (Huế) Hướng Đạo Việt Nam 1954, ngay sau khi di cư vào Nam. Trường Mai Liệu có dịp sang châu Âu, Trường đã hoàn tất hai khóa Bằng Rừng Thiếu và Tráng tại trại trường Gilwell, Anh Quốc. Trường cũng là một trong những nhân tố tích cực trong việc vận động để Hội Hướng Đạo Việt Nam được Hội Hướng Đạo Thế giới công nhận vào năm 1957 - Là Trại trưởng Trại trường quốc gia Hướng Đạo Việt Nam, Tùng Nguyên Đà Lạt (1967, 1972 - 1975);

Biển cố 30-4-1975 - Định cư ở thành phố Fresno, tiểu bang California (1975-1996). Trường Mai Liệu nhanh chóng trở thành Giáo sư (Professor) Viện Nghiên cứu Ngữ học (Việt) Đại Học Harvard Hoa Kỳ. HĐVN trong nước bị cầm hoạt động và bị tịch thu toàn bộ tài sản; Hướng Đạo Sinh không còn có cơ hội hoạt động. Ở hải ngoại, các Huynh Trường tị nạn đã cùng với nhau thành lập các Liên Đoàn HDS rải rác khắp nơi trên toàn thế giới. Đây là

điều trần trở của các Trường đầu tàu, phải làm thế nào thành lập Phong Trào HĐVN Hải Ngoại, giữ chặt mỗi giây?

Từ những bước đầu thành lập các Liên Đoàn đến biên cố to lớn đưa Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam tại Hải Ngoại vào bước ngoặt lịch sử đáng nhớ. Đó là HỘI NGHỊ COSTA MESA năm 1983, với văn bản mang tên "HIẾN CHUÔNG COSTA MESA" tại Nam California; thành lập HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG HĐVN HẢI NGOẠI. Sói Trầm Lặng Mai Ngọc Liệu là một trong những thành viên trụ cột, sau đó giữ chức vụ Cố Vấn HĐTU.

Từ đó, Phong Trào tiến triển càng ngày càng vững mạnh trên toàn thể các châu lục có Cộng Đồng người Việt Nam cư trú. Cũng từ đó, cứ bốn (4) năm một lần, Trại họp bạn "THĂNG TIẾN" được tổ chức khắp nơi. Tính đến ngày hôm nay, "THĂNG TIẾN XI" sắp tổ chức vào cuối tháng 6 năm 2018 tại tiểu bang Virginia Hoa Kỳ.

Trong các sinh hoạt và các Trại Họp Bạn hay Huấn luyện HĐVN hải ngoại, hình như bóng dáng to lớn của SÓI TRẦM LẶNG - TR MAI LIỆU luôn thấp thoáng trong tim từng HDS từ các tác phẩm "Đường Thành Công", "Hướng Đạo cho trẻ em", "Nghề Trường" do Trường dịch đúng tinh túy từ BP, vị sáng lập Phong Trào HĐ thế giới!

Sói Trầm Lặng ra đi hay về lại nơi rừng xưa để nghe dân rừng từ khai lập Phong Trào thời 1930 cùng hát vang bài Nguồn Thật! Trên khắp năm châu bốn bể, Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam hải ngoại cũng đang hát vang bài "NGUỒN THẬT" để tiễn đưa trường SÓI TRẦM LẶNG về lại rừng xưa... Chúng em xin từ giã Trường và chúng ta cùng cất cao lời hát!

Sóc Lanh Lợi

BA MƯƠI NĂM HƯỚNG ĐẠO TRƯỜNG NIÊN (HĐTrN)

Gà Lôì Tận Tụy-Tô Văn Phước

Nếu HĐTrN “có mặt từ khi LL chính thức năm 1992 (LL 01/92)” thì 2022 được 30 năm !Nếu báo HĐTrN chỉ chính thức thành lập từ trại họp bạn TT4 năm 1993 do CN Pháp tổ chức ở Le Breuil thì, 2023 tròn 30 năm ! Thiết nghĩ để tròn con số 30, khi cần thì tính theo “Nói đến báo Liên Lạc (LL) chúng ta nghĩ ngay đến HĐTrN và nếu cho rằng Tuổi Ta (nghĩa là cộng thêm tuổi Bà Mẹ!) “hay ngược lại, mình tính theo “tuổi Tây“. Tính tuổi nào tròn 30 là được....Thực ra con số không quan trọng. Đó chỉ là mốc thời gian để chúng ta cùng nhìn lại đoạn đường đã trải qua và rồi sẽ làm gì tiếp theo trong đoạn đường sắp tới !

A. KHỞI ĐẦU NAN: Theo SỔ TAY TRƯỞNG HĐ (ST/HĐ) của Cố Tr. Cọp Gia Lai - Tôn Thất Hy, phát hành tại San Jose, CA - USA năm 2014, từ trang 286 đến trang 292 nói về Hướng Đạo Trường Niên và báo Liên Lạc (LL) điện tử đã trích đăng lại phần I, LL Mùa Thu 2014 trg.12-13 và phần II, LL Mùa Đông 2014 trg. 06-08. Tr. Trần Trung Hợp cũng viết một bài về HĐTrN, LL Mùa Đông 2015, trg. 05. Bài viết của hai Trường có những chi tiết giống nhau cũng như bổ xung cho nhau, xin tóm tắt: *“PT HĐVN thành lập năm 1930 nhưng mãi đến năm 1985, Liên Toán Cựu HĐ mới được thành lập do Tr. Trần Văn Thao làm Liên Toán Trưởng..Theo bài viết của Tr. Trần Văn Thao đăng trên tờ Liên Lạc tháng Giêng 1989 thì Tổ chức HĐTrN tại Hải Ngoại bắt đầu như sau: Năm 1985, tại Trại Thăng Tiến (TT) 1 ở Pháp, một số Trường có hồ hào thành lập ngành Cựu HĐ để hỗ trợ các đơn vị HĐVN đang hoạt động.*

Ngày 9/8/86, BTV/HĐTU/HĐVN có phở biến đến các chi nhánh một thông cáo gồm 6 điểm v/v Thành lập Cựu HĐ và ủy cho 2 Tr. Trần Văn Khắc và Phan Như Ngân phụ trách. Từ 1986 (lỗi kỹ thuật đánh máy nhằm thành 1968!) đến 1988, Tr. Khắc và Ngân đã liên lạc với khoảng 40 cựu Trường tại Hoa Kỳ, Pháp, Đức, Úc, Canada. Sau khi thuyết trình

trước đại hội THB (trại họp bạn) - TT 2 tại Canada, Tr. Khắc cho biết đại hội nghĩ rằng hầu hết các Trường đã và đang hoạt động với PT, nên không cần đặt vấn đề Cựu HĐ nữa. Việc này xem như khóa số. Tháng 8 năm 1993, tại trại họp bạn TT4 , Le Breuil, Pháp, Tr. Vĩnh Đào, Chủ Tịch BTV/HĐTU/HĐVN đề cử Tr. Nguyễn Trung Thoại làm Ủy viên Liên Lạc cựu Trường và cựu HĐ. Tr. Nguyễn Trung Thoại lập tức thành lập một ban vận động và sau khi trở về Canada, đã soạn thảo một bản đề nghị thành lập Văn Phòng Trung Ương Hướng Đạo Trường Niên...Theo ST/HĐ, trg. 286 - 287. Bộ mới, LL số 17 Xuân Bính Tý, 01-1996, trg. 18 có tám hình với ghi chú: “Một số Trường đang phát họa sơ qua những nét chính của HĐTrN tại Câu Lạc Bộ trại họp bạn Le Breuil (Pháp,1993)“. Có thể nhìn được ngay, các Tr. Thạch, Thoại, Thường, Thiết, Thọ....LL Xuân Nhâm Ngọ 2002, trg. 24, trong bài Tóm Lược Lịch Sử PT/HĐVN của Cố Tr. Nghiêm Văn Thạch, tiết mục 1994 có ghi về HĐTrN, ngoài Cố Tr. Nguyễn Trung Thoại, một tiểu ban soạn thảo Điều lệ tạm thời gồm các Tr. Nghiêm Văn Thạch, Lê Thọ và Nguyễn Trung Thoại. Tr. Trần Văn Thao được suy cử làm Tiên Chi Làng Bách Hợp. Theo Tr. Trần Trung Hợp viết trong LL Mùa Đông 2015, trg. 5, tại TT4, cùng với Tr. Thoại, Ban Vận Động còn có

các Tr. Nghiêm Văn Thạch, Lê Thọ, Phạm Văn Thiết và Trần Minh Thường. Đặc biệt trong LL số 14 phát hành tháng 03/1995 trg.15 & 16, viết như sau:

ĐIỀU LỆ HỘI HĐTrN-VN: Điều 3: Hội khai báo và đặt trụ sở pháp định tại Canada (6362 West Bury Av. Montréal, Québec.) “Làm tại Le Breuil (Pháp) ngày 15 tháng 8 năm 1993”. Trong khi chờ đợi bầu chính thức, Ban Chức sắc Làng Bách Hợp được đề cử như sau (nhiệm kỳ 1993-1995).

-Tiên chi. : Tr. Trần Văn Thao (Hoa Kỳ)

-Thứ chi. : Tr. Nghiêm Văn Thạch (Áu châu)

-Mõ Làng.: Tr. Ng. Trung Thoại (Canada)

-Hương Bôn :Tr. Trần Minh Thường (Canada).

Như vậy kể từ trại họp bạn TT 4, chúng ta không còn “Cựu HĐ” mà đã trở thành tổ chức chính thức do HĐTU/HĐVN thành lập là Hương Đạo Trường Niên (HĐTrN) ! Cũng từ sau đó, HĐTrN theo thời gian, khắp nơi đã phát triển không ngừng cũng như tổ chức ngày một vững vàng hơn... Trại họp bạn TT 5 ở Sydney (Úc), phổ biến khăn quàng Màu Tím, theo ghi nhận của Tr. Trần Trung Hợp, là do đề nghị và được chấp thuận, của Xóm HĐTrN Calgary-Canada ... Trại họp bạn TT 6 ở Virginia (HK) thảo luận và thông qua Quy Ước HĐTrN. Trại họp bạn TT 7 ở Houston (HK) xác định danh xưng... **HĐTrN đã là một “thực tế và thực thể” do HĐTU-HĐVN thành lập!**

B. PHÁT TRIỂN & KIẾN TOÀN: Theo Báo LL đặc biệt Xuân Mậu Dần, bộ mới số 25, phát hành tháng 1-1998, trg. 22, những nơi đã thành lập HĐTrN được ghi nhận:

CANADA : có 1 Làng, 2 Xóm và 1 Câu lạc bộ Toronto.

ÚC CHÂU: có 2 Làng và 1 Xóm

ÂU CHÂU: có 1 Xóm

HOA KỶ : có 4 Xóm, 2 Liên Xóm, và 1 Làng Bắc Cali., 1 Làng Thủ Đô HK (Biệt lập) và 1 Gia đình Nam Cali. (Biệt lập).

LL Xuân Nhâm Ngọ 2002, Kỷ niệm 10 năm, trg. 46, văn thư do Cố Tr. Nguyễn Trung Thoại ký gởi đề Montréal, ngày 18.10.2001 thì: “*Kể từ trại Họp Bạn Thăng*

Tiến 4 ở Le Breuil (Pháp-Hè 1993) đến nay, Phong trào chúng ta đã thực hiện được 20 đơn vị (theo danh sách và địa chỉ đính kèm)...” Không thấy danh sách cùng địa chỉ đăng trong báo này như đã ghi chú! Và LL điện tử, Mùa Đông 2020, trg. 47, tính đến 01.01.2021, danh sách HĐTrN tổng cộng có 30 Làng, Xóm... gồm: HOA KỶ: 20; CANADA: 4; ĐỨC: 2; PHÁP: 2 và ÚC: 2. Sự lớn mạnh của HĐTrN quả thật đã khích lệ tinh thần chúng ta không ít! **Nhằm** đáp ứng nhu cầu của Dân Làng, ngoài việc tham dự các trại họp bạn Thăng Tiến, HĐTrN cũng đã tổ chức các Trại họp bạn mỗi năm riêng cho mình, không kể những trại sinh hoạt của mỗi Làng mà LL luôn có bài tường thuật. Tiêu biểu một số trại như sau: Trại **Cát Vàng: Nơi Họp Bạn HĐTrN**, bài do Tr. Lê Bình tường thuật đăng trong LL Xuân Mậu Dần, Bộ mới số 25, tháng 1-1998, trg.54: “...*Vào lúc 2g chiều thứ bảy 13/9/97, trong khu đồi Hamilton, cạnh hồ Sandword, Làng Bách Hợp thuộc HĐ Trường niên Bắc California tổ chức TRẠI CÁT VÀNG...*” Trại Trường, Tr. Nguyễn Đình Tuấn. Một số quý Trưởng tham dự được biết đến như Tiên Chi Mai Liệu, Nguyễn Tuyên Thùy, Cha Khánh, Nguyễn Xuân Mộng v.v. ngoài ra còn 4 Liên Đoàn Trưởng các LD Diên Hồng, Ra Khơi, Lạc Hồng, Lê Văn Duyệt và cả Hội đồng Châu Santa Clara. **Trại họp mặt HĐTrN toàn thế giới** (và Hội Nghị Trưởng HĐ 2004) tổ chức ở Orlando-Florida từ 01 đến 06.7.2004 có bài tường thuật đầy đủ trong LL Bộ mới số 51 phát hành 09-2004, trg.04 do Tr. Hoàng Ngọc Châu làm Trại Trường. Trong LL điện tử số Mùa Thu 2017, trg. 4, có ghi tóm lược một số trại tiếp theo như sau:

-2014: trong TT 10, tiểu trại HĐTrN do LBH Dallas đảm nhận...

-2015: trại Bách Hợp 1 tổ chức trong 3 ngày tại Portland, Oregon...

-2016: tổ chức từ 02-03.7.2016 ở Garden Grove CA, Hội nghị Trưởng. HĐTrN đã họp mặt lần thứ hai (một buổi)...

-2017: trại Bách Hợp 2 tổ chức trại 4

ngày, 17 – 20.8.2017, ở Orange - CA

-2018: trong TT 11, tiểu trại HĐTrN LBH Hoa Thịnh Đôn đảm nhận...Và năm 2019, đăng trong LL điện tử. Mùa Hè 2019, trg.17 - 26 thì từ 24 đến 26.5.201 đã tổ chức. Trại Bách Hợp 3 tại Bothin Camp Fairfax, phía Bắc San Francisco, CA...Cuối năm 2019 đến nay, vì dịch CORONA lây nhiễm khắp thế giới, không riêng HĐ mà hầu như tất cả sinh hoạt cộng đồng, xã hội đều bị giới hạn tối đa, kể cả có nơi bị ngăn cấm. Do đó sinh hoạt HĐ chúng ta cũng đành tạm ngưng....HĐTrN theo thời gian, khởi đầu khi thành lập đã có những ý muốn độc lập (?), danh xưng ngang hàng với PT/HĐVN.v.v.. và sau cùng, tổ chức ngày một kiện toàn...Xin điểm qua những thay đổi mà các báo LL đã đăng tải: Từ LL số 14 phát hành tháng 03/1995 trg.15 như đã nêu trên:

ĐIỀU LỆ HỘI HĐTrN-VN:

Theo ST/HĐ, trg. 287, 288 và 289 thì: “**Năm 1996**, tại Trại Hợp Bạn TT 5 Sydney, Úc Châu, trong phiên họp gồm 21 trưởng niên, đã quyết định Lấy danh xưng là **PHONG TRÀO HĐTrN**.Tu chính Bản điều lệ cũ thành một Hiến Ước của HĐTrN....” “**Năm 1998**, đại hội Trường Niên họp tại Trại Hợp Bạn TT 6 Virginia, có trên 62 ACE tham dự, đã đồng tình về một quy ước gồm có 6 điều, trong đó:

1/ HĐTrN là thành phần của PT/HĐVN kết hợp vì những mục đích sau đây:

a. Giữ chặt và phát triển tình thân trong đại gia đình Hương Đạo.

b. Phục vụ Phong trào HĐ.

c. Góp phần phục vụ xã hội ...

Năm 2002, Hội Nghị Trường Niên họp tại Trại Hợp Bạn TT 7, Houston, Texas,... Danh xưng chính thức từ nay là: “**HĐTrN**” thay vì **Phong Trào “HĐTrN**”, vì HĐVN là một phong trào và HĐTrN là một cơ cấu trực thuộc nên không thể dùng danh xưng Phong Trào được...Cũng nơi trại TT7, HĐTrN đã biểu quyết đồng ý: Châm ngôn HĐTrN: Giúp ích (Sau đó tại Trại Hợp Bạn Thăng Tiễn 11, Đại Hội Trường Niên biểu quyết đổi châm ngôn HĐTrN là : **GẮN BÓ**) Cờ: Nền

màu Tím với hoa Bách Hợp, Danh xưng đơn vị: Làng Bách Hợp, Trại HĐTrN: tổ chức 2 năm 1 lần thay vì 4 năm...Những thay đổi về danh xưng đều có đăng trong LL: LL số 25, đặc biệt Xuân Mậu Dần, 01/98 nêu trên, nhằm chuẩn bị cho HĐTrN gặp nhau ở trại TT 6, một Dự thảo sẽ được thảo luận và biểu quyết, có ghi một số chi tiết nơi trang 20: Trên cùng là “**PHONG TRÀO HĐTrN**” **Phần 1: “DỰ THẢO ĐIỀU LỆ HỘI HĐTrN-VN (Trại Thăng Tiễn IV- Le Breuil, Pháp)”** So với LL 14 tháng 03/1995, lần này thêm **PHONG TRÀO HĐTrN** và **Điều Lệ** chỉ là **Dự Thảo**. Khởi đầu là **HỘI**, sau đó là **PHONG TRÀO** và muốn “ngang hàng với **PHONG TRÀO HĐVN!**” Cũng khởi đầu thành lập do nhu cầu từ TT IV mà BTV ủy nhiệm Tr.Thoại, về sau HĐTrN lại “cảm thấy không thể đứng dưới HĐTU mà...ngang hàng, độc lập (?)”...v...v...Cố Tr. Mai Liệu đã ghi lại trong LL số 61 mùa Thu 2009, trg. 17, kỷ niệm trại TT IX: Danh Xưng “**Phong trào HĐTrN**” do Tr. Nghiêm Văn Thạch đề xướng và chỉ được sử dụng trong một thời gian ngắn để gây phấn khởi cho đa số ACE mới “trở về” với HĐ Trường Niên (vì trước đó không chấp nhận danh xưng Cựu HĐ.) LL Bộ mới số 33, Xuân Canh Thìn, phát hành 01-2000, trong bài Sinh Hoạt HĐTrN Miền Bắc Cali. Trại Cát Vàng II, trg. 13 mà có lẽ ít người lưu ý (!) : “Trong câu chuyện dưới cờ Tr. Mai Liệu đã nói, “**HĐTrN-VN được thành lập nhằm mục đích yểm trợ các đơn vị đang sinh hoạt; các TrN mang khả năng chuyên môn, sự hiểu biết và những kinh nghiệm để giúp các đơn vị HĐVN giữ gìn truyền thống HĐVN và bảo tồn văn hóa VN trong các đơn vị.**” Sau đó là phát biểu của Tr. Trần Hoàng Thân, LĐT Ra Khơi, LĐ nhận yểm trợ tổ chức trại, đã làm mọi người xúc động “ và một Trưởng trên 70 tuổi đời đã rơi lệ..”. Đại ý Tr. Thân nói đến sự hỗ trợ cần thiết của HĐTrN đối với đơn vị...: “**Những ý nghĩ cho rằng Các Ông Già đi chỗ khác chơi là không thể nào xảy ra trong VP-HĐTN**” Ôn cố tri tân, các Văn phòng

Trường VN/HĐTrN lần lượt tiếp được nhau gồm: Cố Tr. Nguyễn Trung Thoại, Ngựa chịu khó, 1993 -2002, Tr. Hoàng Ngọc Châu, Thiên Nga cần mẫn, 2002-2006, Tr. Nguyễn Thanh Huy, Trâu Rừng hay cười, 2006 - 2008 (rút lui vì sức khỏe.) Tr. Nguyễn Tiến Minh Thỏ Rừng tháo vát, 2008-2011 (?)* Cố Tr. Nguyễn Đình Tuấn, Ngựa siêng năng, 2011-2014* Tr. Lê Văn Phước Ngựa lồng, 2014-2018 và nay Trần Xuân Đức, Gấu chăm chỉ, 2018-2022. *LL số 61, Mùa Thu 2009, trg 11: *“Biên bản hội nghị Trường Niên tại trại Thăng Tiến IX.: Thời gian: 9 giờ 15 sáng, thứ Hai, 13 tháng 7 năm 2009. Địa điểm: Minh Nghĩa Đường Thăng Tiến IX...Chủ Toạ Đoàn: Tr. Tôn thất Hy, Tr. Nguyễn Đình Tuấn, Tr. Nguyễn Tiến Minh (VP Trường) Thư ký : Tr. Lý Nhật Hui Phản tường trình của VP Trường: Tr. Nguyễn Thanh Huy sau 2 năm đảm nhiệm vai trò Văn phòng Trường nhưng vì sức khỏe nên đã bàn giao cho Tr. Nguyễn Tiến Minh với một lá cờ và US \$ 300 từ trại Thăng tiến VIII...Tr. Hy đọc biên bản bàn giao Văn phòng trường..”**Trong ST/HĐ, trg. 291 viết: *“Trong cuộc bầu cử Văn Phòng Trường nhiệm kỳ 2011-2015 bằng thư do HĐTU/HĐVN ủy nhiệm Tr. Nguyễn Tiến Minh tổ chức, Tr. Nguyễn Đình Tuấn đắc cử trách vụ Văn Phòng Trường Văn Phòng Liên Lạc Hướng Đạo Trường Niên và phụ trách Bản Tin Liên Lạc. Việc bàn giao được thực hiện vào ngày lễ chào cờ đầu năm ở Central Park, Huntington Beach, Orange Country.”* Theo tài liệu ghi trên, nhiệm kỳ Tr. Nguyễn Tiến Minh và Cố Tr. Nguyễn Đình Tuấn có khác nhau một năm? Xuân Nhâm Ngọ 2002, LL kỷ niệm 10 năm, trg. 19 viết như sau: *“...Ngày 02.5.75, Ủy ban quân quản...ký quyết định giải tán 2 Hội Nữ và Nam HĐVN, tịch thu tài sản. Sáng 03.5.75, một số VC từng đội lột HĐ, ồn ào “tiếp thu” Hội quán 18 đường Bùi Chu...**PT/HĐVN đã bị csvn bức tử, tịch biên tài sản nơi quê nhà, đã không chết mà sống lại ở xứ người qua tinh thần mới: “HĐTU/HĐVN”, sau đó HĐTrN cũng đã cùng tái sinh mà không còn trong lớp áo “Cựu HĐ”** ! Có thể*

nói Quy ước đã làm tại trại TT6, ngày 29 tháng 6 năm 1998, được Tu chính ở trại TT10 ngày 29 tháng 6 năm 2014, **HĐTrN đã từng bước, từng bước, kiện toàn tổ chức cả “tinh lẫn lý!”**

C. HƯỚNG TƯƠNG LAI: Từ sau Hội nghị Costa Mesa, 07.1983, dù không muốn, HĐTU/HĐVN cũng trở thành “tấm bia” cho những kẻ quyết tâm (?) công kích, đánh phá! Điền hình có ghi trong ST/HĐ, trg. 274. *(...hội nghị Trường vào tháng 8.1991 tại Houston, TX, 34 Trường tham dự muốn lập chi nhánh HĐVN tại HK. Tháng 9.1991 gửi thư đến BSA xin thừa nhận, bản sao gửi cho BTV/HĐTU. Tháng 11.1991 BSA phúc đáp từ chối vì đã thừa nhận HĐTU/HĐVN thành lập năm 1983 tại Costa Mesa...)* Thời gian vẫn luôn là cây thước đo lòng người: ai trung kiên, ai bươi móc..., và cuối cùng, HĐTU/HĐVN vẫn “hiên ngang” tiến tới, đúng như ý mong muốn của “các bậc tiên phong gầy dựng PT!” HĐTrN đã chia sẻ, cộng hưởng, những thăng trầm với HĐTU/HĐVN trong đôi ba thập kỷ qua... Con đường trước mặt mà chúng ta sẽ tiến bước, vẫn là con đường không thể lơ là..:

1. KHÁCH QUAN: Như tất cả đều biết, do hoàn cảnh khách quan đưa đến, do phải giữ vững tinh thần của một PT giáo dục và với quyết tâm “chung một đường lên” của ACE, của HĐTrN, HĐTU/HĐVN đã phải “lột xác”: Trở về với bản sắc Dân tộc, không thể để bị hiệu lầm là vọng ngoại a dua nhắm mắt chấp nhận những sai quấy làm ô danh một PT mang tính giáo dục Thanh Thiếu niên trở nên người hữu dụng cho xã hội mai sau. Với quyết tâm này, chúng ta đã chứng minh tinh thần, nôm na, “trọng nghĩa, khinh tài!” luôn nêu gương “dấn thân vô vị lợi”, chỉ vì các em, vì thế hệ trẻ... Thế nhưng, những kẻ luôn không muốn tổ chức của chúng ta lớn mạnh và từ lâu tìm đủ mọi chuyện đánh phá HĐTU/HĐVN, việc làm của họ giống như kẻ ngựa mặt nhìn trời, “phun đờm nhớt” vào không gian cho trời xanh bị bẩn mà khổ thay, “đờm nhớt” kia lại rơi xuống chính mặt họ! Nhằm “thay đổi chiến thuật”, ai cấm bọn

họ sẽ không tìm cách o bế chúng ta, HĐTrN, bằng những khích tướng, những rêu rao dựng chuyện, không e ngại...mặt dày, nằm vùng núp bóng v.v... miễn sao bọn họ đạt được mục đích bản thân của mình..! Liệu chúng ta có nên xem họ là...“ACE ruột thịt (?)” như điều luật thứ Tư hay nên vạch mặt chỉ tên khi họ tìm chuyện để tạo hiềm khích, gây chia rẽ giữa chúng ta và HĐTU/HĐVN ? Sự “lột xác” nào cũng có thể có những “đau đớn” của nó, dù vậy dần dần rồi cũng sẽ trở thành dĩ vãng, một dĩ vãng mà sau này, e rằng, người sẽ ngại nhắc đến!

2. CHỦ QUAN: Sinh hoạt nào của chúng ta, HĐTrN, trong thời gian tới cũng nên suy xét? Các em HĐS, thế hệ tiếp nối hiện nay, luôn nhìn chúng ta với đôi mắt nể nang. Các em tìm thấy nơi chúng ta: sự gần bó thân thiện, hết lòng hy sinh không tính toán với PT; đó là kết quả của sự giáo dục HĐ mà mỗi HĐTrN đã thừa hưởng trước kia, nay biểu lộ qua hành động, ngôn từ một cách tự nhiên như...hoi thờ. Phải, chúng ta giáo dục các em bằng “**Thân giáo**: thể hiện Luật HĐ qua bản thân mình để các em noi theo!” **HĐTU/HĐVN, trong đó có HĐTrN, từ nay đã có một bản sắc riêng, đã “trở về nguyên thủy” với bộ Đồng phục mà ai nhìn đến cũng sẽ nhận biết ngay... Cùng chung niềm vui đó, chúng ta, HĐTrN, vì vậy cũng sẽ hãnh diện với Đồng phục mang bản sắc đặc thù khi mặc vào và cũng là tấm gương để các HĐS tiếp nối.** PT bên vững là nhờ những đóng góp tận tụy chung lòng của tất cả, tất cả ACE. Chúng ta đối đãi với nhau trong tình Huynh Đệ, Tỷ Muội chân thật, tương kính, vô vị lợi, không phải vì những “**sao thâm niên**” gắn trên áo, nặng phần trình diễn. Chúng ta đều biết: một người có thể sinh hoạt với nhiều hội đoàn, nếu thu xếp được thời gian, và dĩ nhiên phải tuân thủ theo những quy định của hội đoàn mình theo, vì vậy chắc chắn không thể mặc đồng phục của hội đoàn này để tham dự sinh hoạt với hội đoàn kia dù viện dẫn bất cứ lý do nào! Đó là một thái độ chúng tỏ sự tôn trọng hội đoàn mình tham gia

(mà cũng là tôn trọng...chính mình), tạo một ấn tượng kính nể khi người nhìn vào sự đồng nhất của hội đoàn mình, không phải thuộc loại hội đoàn tạp nập! Ngoài những sinh hoạt riêng, chúng ta cũng lưu tâm xem xét nhằm bảo trợ một vài Dự án, thu xếp thời gian, nếu không có chi trở ngại, phụ giúp hướng dẫn chuyên môn cho LD theo khả năng..v..v..

Sự kết hợp hài hòa như vậy, ắt là sẽ mang lại một luồng sinh khí mới, một tương quan mật thiết giữa đôi bên, LD và Làng, Xóm BH, đúng như mục đích thành lập HĐTrN mà Cố Tr. Mai Liêu đã phát biểu nêu trên, xin nhắc lại: “**HĐTrN-VN được thành lập nhằm mục đích yểm trợ các đơn vị đang sinh hoạt; các TrN mang khả năng chuyên môn, sự hiểu biết và những kinh nghiệm để giúp các đơn vị HĐVN giữ gìn truyền thống HĐVN và bảo tồn văn hóa VN trong các đơn vị.**” Sổ Tay Tr. HĐ, trg. 275, Cố Tr. Cọp Gia Lai cũng ghi mục đích như trên khi Cố Tr. Nguyễn Trung Thoại được ủy nhiệm “**thành lập hệ thống HĐTrN**”...Nhìn lại khoảng thời gian 30 năm qua và đoạn đường trước mặt sắp đến, sự đồng nhất chung lòng của HĐTrN, một tâm lòng “Trung Hậu” không lay chuyển đối với HĐTU/HĐVN quả thật là niềm vui lớn của ACE chúng ta, những HĐS đã phải ly hương vì Tự Do, Nhân Bản!

Kết thúc bài viết, xin mượn lời Tr. Nguyễn Tăng Bình, phụ trách LL báo điện tử, đã viết trong LL Mùa Thu 2017, trg. 4 mà Tr. Nguyễn Trí Tuệ, TTK, thay mặt Tr. Chủ Tịch Trần Quang Thanh Trang, phát biểu: “**Cám ơn Tr. đại diện cho HĐTU - HĐVN trong buổi lễ chào cờ - khai mạc trại Bách hợp 2017 đã nói đến các thế hệ kế tục!**”

Ba Ngày Cắm Trại Lịch Sử:
Tổng Thống Roosevelt
& Nhà Khoa Học Tự Nhiên John Muir
Võ Thành Nhân

Từ buổi ban đầu của Phong Trào Hướng Đạo, môi trường giáo dục ngoài trời được nhận thấy qua các sinh hoạt: như thám du, cắm trại, nấu ăn, chèo thuyền, trượt tuyết, leo núi v.v. Trẻ em được đưa vào thiên nhiên để hội nhập vào một môi trường giáo dục bên cạnh học đường.

Hơn thế nữa, khi trưởng thành các em sẽ hiểu được các nguyên tắc căn bản để bảo vệ một tài sản chung của nhân loại (blue planet) từ sự thanh khiết của môi sinh cho đến việc ngăn ngừa các thiên tai như cháy rừng hay lũ lụt. Trẻ em sống trong thiên nhiên sẽ tự phát triển kỹ năng mưu sinh căn bản như chống lạnh, chống mưa, tránh sét, vượt ghềnh thác và tránh được những thú hoang nguy hiểm.

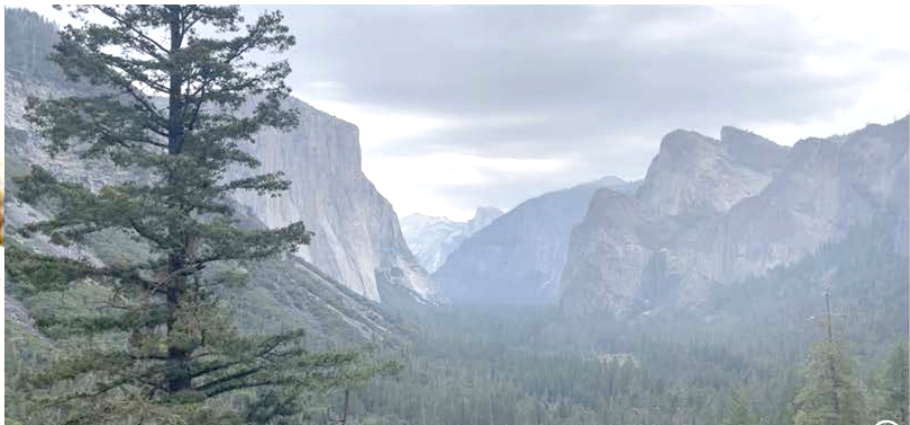
Thiên nhiên là môi trường giáo dục tốt cho tất cả mọi người bất kể chủng tộc, giàu nghèo, địa vị, hoặc tín ngưỡng. Qua thiên nhiên, trẻ em sẽ hiểu được sự hình thành của núi rừng và sự sống của muôn loài.

Được rèn luyện nơi thiên nhiên, các em sẽ hiểu quy luật của sự sống có liên hệ mật thiết với môi trường sạch (không bị ô nhiễm). Môi

trường sạch được hiểu rất mơ hồ ở những nước chậm tiến, do đó việc hướng dẫn thanh thiếu niên tìm hiểu thiên nhiên là một điều tất yếu cần được cổ vũ ở khắp mọi nơi.

Hiện nay, môi trường thiên nhiên còn là một lối thoát cho các gia đình có con em nghiện các trò chơi trên điện thoại cầm tay, iPad hay máy điện toán.

Hoa Kỳ Một Quốc Gia Đầu Tư Nhiều cho Công Cuộc Giáo Dục Ngoài Trời Qua Các Công Viên Quốc Gia. Nhìn vào thống kê về những công viên quốc gia Hoa Kỳ (“National Parks”), chúng ta thấy được con số công viên gia tăng từng năm. Hiện nay Hoa Kỳ có 63 National Parks tổng cộng 52.2 Triệu Acres, công viên quốc gia mới nhất New River Gorge tại West Virginia (70,000 Acres). Những công viên quốc gia này được Quốc Hội chuẩn chi ngân sách cho Bộ Nội Vụ thực hiện việc điều hành bởi Cục Dịch Vụ Công Viên Quốc Gia (US National Park Service (NPS)). Hiện nay ngân sách cho NPS là 3.5 Tỉ Mỹ Kim (2022). Ghi chú: Bên cạnh các National Parks tại mỗi tiểu bang cũng

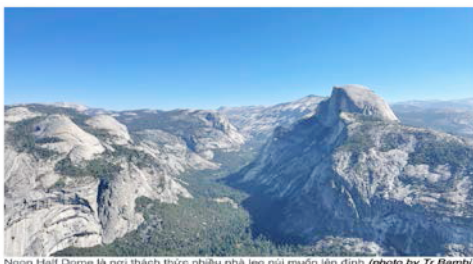

có rất nhiều state parks. Sẽ có bài về các state parks sau này. Yellowstone là công viên quốc gia đầu tiên trên thế giới ra đời. Vào ngày 1 tháng 3 năm 1872, Tổng thống Ulysses S. Grant đã ký Đạo luật Bảo Công Viên Quốc gia Yellowstone sau 6 tháng thám hiểm cánh đồng hoang Hayden.

Năm 2021 là năm Gấu Hiền đi thăm 17 công viên quốc gia Hoa Kỳ từ ngày 30/12/2021 cho đến 1/10/2021. Đây là một năm Gấu Hiền lánh nạn Covid bằng cách đi tìm không khí trong lành. May mắn sao sau chuyến viếng thăm San Jose, lại được dịp thăm công viên quốc gia Yosemite tại California vào ngày 19/7/2021 với nhà văn Tưởng Năng Tiến. Nhờ thế, Gấu Hiền được biết thêm và thấy thêm những nét đẹp của công viên quốc gia và một số điều ít ai để ý đến như: Lịch Sử, Giá Trị Tài Sản Quốc Gia, Giáo Dục Môi Trường, Văn Hoá, Bảo Vệ Cây Rừng, Bảo Vệ Thú Hoang, Rèn Luyện Sức Khỏe và An Lạc Tín Ngưỡng Tâm Linh.

Rừng thông Sequoia gigantea cao lớn bao trùm đồi núi Yosemite đã khiến ông John

Ngon Half Dome là nơi thách thức nhiều nhà leo núi muốn lên đỉnh (photo by Tr Bamb)

Muir vinh danh loài thông này như một tài sản hiếm quý của quốc gia. Dưới đây là tấm bảng rất lớn được treo tại nhà đón du khách công phía nam công viên Yosemite.

“Cây Đại Thụ (Sequoia gigantea) là một kiệt tác của rừng thiên nhiên, và theo tôi, có lẽ là thứ cây thần diệu nhất” – John Muir 1901 (Phan Lê Dũng dịch) – (Photo by VTN) Nhà văn Tưởng Năng Tiến đã nhắc lại lịch sử của

sự hình thành công viên quốc gia Yosemite. Vào năm 1901, Tổng thống Theodore Roosevelt viết thư cho Muir đề nghị ông làm hướng dẫn viên cho Tổng Thống thăm Yosemite. Tổng Thống nhân mạnh “Tôi không muốn bất cứ ai đi cùng tôi ngoài bạn, và tôi muốn gạt bỏ chuyện chính trị trong bốn ngày và chỉ giao tiếp cởi mở với bạn.”

Sau đó vào năm 1903, Tổng Thống Theodore Roosevelt đi cắm trại tại Yosemite và được nhà Thiên Nhiên Học John Muir hướng dẫn. Hai người trải qua ba đêm cắm trại nhớ đời: Ngay đầu tiên dưới gốc thông khổng lồ Grizzly Giant ở Mariposa Grove của Giant Sequoias.

Ngày thứ hai, ở gần Sentinel Dome, nơi

John Muir sits at his desk and writes. The desk is displayed in the "Scribble Den", which is in the upstairs of the Muir home in Martinez, CA. (Photo by NPS)

có một trận bão tuyết trên đỉnh tuyết dày năm feet. Và ngày cuối, trên một đồng cỏ gần chân thác Bridalveil Fall. Tổng thống Roosevelt và ông Muir đã cùng chiêm ngưỡng, chia sẻ những vẻ đẹp thanh tao, tráng lệ của Yosemite. Cuộc cắm trại kỳ thú đó với Nhà Thiên Nhiên Học John Muir đã khiến Tổng Thống Roosevelt đưa ra những đạo luật của chánh phủ liên bang khuyếch đại tầm mức bảo vệ Công Viên Quốc Gia Yosemite.

Một thời gian ngắn sau đó, Tổng Thống Roosevelt ký sắc lệnh thành lập 5 công viên quốc gia (Crater Lake, Oregon; Wind Cave, South Dakota; Sullys Hill, North; Mesa Verde, Colorado; và Platt, Oklahoma), 18 di

tích quốc gia, 55 sân cho chim rừng quốc gia, nơi trú ẩn của những thú hoang, và 150 khu rừng quốc gia.

Gốc khổng lồ của Grizzly Giant, Mariposa Grove
(Photo by Photographer: Joseph Nisbet LeConte; Yosemite NP Archives RL_13724)

Vào năm 1978, để ghi công những đóng góp của Tổng Thống Roosevelt trong việc hình thành các công viên quốc gia Hoa Kỳ, một công viên quốc gia bao gồm ba khu vực tách biệt về mặt địa lý của vùng Badlands ở phía tây Bắc Dakota đã được Cục Dịch Vụ Công Viên Quốc Gia (National Park Service) đặt tên là công viên Theodore Roosevelt.

Công viên quốc gia Theodore Roosevelt có diện tích 70,446 mẫu Anh (110.072 sq mi; 28,508 ha; 285.08 km², có các đường mòn ngắm cảnh, có khoảng 100 dặm đường đi bộ (hiking), và có cả những khu đặc biệt để ngắm thú hoang. Trong công viên có khu cắm trại. Vào năm 2018, công viên quốc gia Theodore Roosevelt đã có tổng cộng 749.389 khách đến thăm.

Ông John Muir sinh ngày 21 tháng 4 năm 1838 và mất ngày 24 tháng 12 năm 1914. Ông còn được gọi là “Ông John, bạn thân của Núi” (“John of the Mountains”) và “Cha đẻ của những Công Viên Quốc Gia” (“Father of the National Parks”). Là một người di dân Scotland, ngoài những ảnh hưởng lớn của ông đối với 42 nhà khoa học tự nhiên, ông John Muir còn là tác giả, là triết gia môi sinh, là khoa học gia về thực vật, động vật, về băng học, và cũng người đầu tiên khởi xướng kêu gọi những nỗ lực bảo tồn những vùng hoang dã ở Hoa Kỳ.

Những bức thư, những bài tiểu luận và sách ông viết, mô tả những cuộc phiêu lưu của ông trong thiên nhiên, đặc biệt là vùng Sierra

Nevada, đã được hàng triệu độc giả hoan nghênh. Hoạt động tích cực của Ông Muir đã giúp bảo tồn Thung lũng Yosemite và Vườn quốc gia Sequoia. Tấm gương của ông đã trở thành nguồn khích lệ cho việc bảo tồn nhiều khu vực hoang dã khác. Câu lạc bộ Sierra, do ông đồng sáng lập, là một tổ chức bảo tồn nổi tiếng của Hoa Kỳ.

Trong cuộc sống của ông về sau, ông Muir đã dành phần lớn thời gian vào việc bảo tồn các khu rừng phía Tây Hoa Kỳ. Trong chiến dịch đưa Yosemite trở thành công viên quốc gia, ông đã xuất bản hai bài báo tối quan trọng về vấn đề cần bảo tồn những vùng hoang dã trên Tạp Chí Thế kỷ, "Kho báu của Yosemite" và "Đặc điểm của Vườn quốc gia Yosemite được đệ đạt". Hai bài báo đó đã thúc đẩy Quốc hội Hoa Kỳ thông qua một dự luật vào năm 1890 thành lập Vườn quốc gia Yosemite. Lòng nhiệt thành và tinh thần yêu thiên nhiên thể hiện trong các bài viết của ông đã truyền cảm hứng cho vô vàn độc giả, trong số có cả một số Tổng Thống, Thượng Nghị Sĩ, và Dân Biểu đã có những hành động tích cực nhằm bảo tồn các khu vực thiên nhiên rộng lớn.

Qua thiên nhiên, ông Muir đã cảm nhận được sự hiện diện của Thượng Đế. Căn bản Cơ Đốc Giáo của ông đã giúp ông có được mối liên hệ tâm linh mật thiết với những núi rừng thiên nhiên ông yêu thích. Ông đã viết rất nhiều tác phẩm về môi trường thiên nhiên. Những tác phẩm đó đã phổ biến những nhận thức đặc biệt của ông về những địa điểm thiêng liêng, và khiến độc giả toàn

John Muir 1902 (Photo by NPS)

The East Gate 2021 (Photo by Tr Bambli)

quốc mê say.

Trong quyển The Yosemite, xuất bản năm 1902, ông Muir đã viết một câu bất hủ: “But no temple made with hands can compare with Yosemite. Every rock in its wall seems to glow with life.” “Không có đền thờ nào con người xây cất có thể sánh nổi với Yosemite. Mỗi tảng đá trên vách lóng lánh, rực rỡ tựa như có cuộc sống riêng” (Phan Lê Dũng dịch).

Chúng ta hãnh diện có Bi Pi là thủ lĩnh Phong Trào Phong Trào Hương Đạo và chúng ta cũng vô cùng biết ơn những người đã có công khai mở những trường lớp nơi thiên nhiên cho con em chúng ta. Hãy cùng nhau đến với thiên nhiên bằng cả thể lực lẫn trí lực.

Mùa Đông Hoa Thịnh Đốn 2022
Gấu Hiền

ĐIỀU LUẬT KHÔNG GIỐNG AI!

Lê Anh Dũng

Có một điều luật không giống ai, nó không phải là điều luật thứ 11. Có thể là điều luật không có thứ tự, hay nói đúng hơn, điều luật này không thể có số nối tiếp 12 hay là 13, 14... mà là một cái gì đó vừa trầm lắng, vừa thiêng liêng, vừa muộn phiền, vừa tràn đầy hạnh phúc, vừa chất chứa niềm tin và cũng vừa mong manh trần trụi. Đó là điều luật của riêng NGÀNH TRƯỞNG NIÊN.

Trong suốt thời niên thiếu, thời thanh niên vàng son, thời phục vụ cuộc đời, chúng ta đã từng thuộc lòng ba lời hứa và mười điều luật hướng Đạo. Chúng ta cũng đã cố gắng hết sức áp dụng và thực hành những điều được Phong trào Hướng Đạo trao tặng làm hành trang cuộc sống; để trở thành một công dân tốt, phục vụ nhân quần xã hội! Mỗi người mang một hành trang giống nhau, nhưng lại rơi vào những hoàn cảnh rất khác nhau! Vì thế, người Hướng Đạo khi về chiều, cánh “thiên thần” lông lá rụng xác xơ, chân không còn đi vững, mắt lúc nào cũng phải mang kiếng, không bệnh này thì cũng bệnh kia. Ăn uống sợ cao máu, tiểu đường, sợ ngồi một mình trong cô độc...

Đây là điều luật khó có ai tưởng tượng ra, không chung một suy nghĩ, chung một niềm tin... Đó là ĐIỀU LUẬT TRƯỞNG NIÊN! Khi đã là Trưởng Niên, những suy tư thời niên thiếu bỗng nhiên thay đổi. Nếu là người không từng sinh hoạt Hướng Đạo, căn bệnh này nhiều khi trở thành là một vấn đề rất phổ biến và khó khắc phục. Nhưng với Trưởng Niên, Phong trào Hướng Đạo đã dành chỗ cho một khung trời vui sáng liên tục từ khi còn là một sói con!

Ngoài 10 điều luật HĐ, chúng ta còn điều thứ 11 tự ghép vào: Hướng Đạo Sinh không phải là người ngu!” vậy ngành Trưởng Niên sẽ có một điều luật không giống ai, không có số thứ tự là: “ Hướng Đạo Trưởng Niên làm khó với chính mình, mở vòng tay với mọi người”.

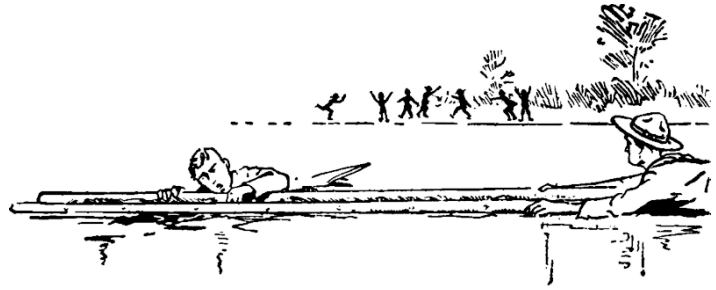
Làm khó với mình là phải tập thể dục, phải biết chăm sóc sức khỏe, phải cố gắng tham dự trại, phải làm gương... và luôn là bạn khắp mọi người!

Có như thế thì sức khỏe và tinh thần mới bền vững, để hàng năm chúng ta lại có thể gặp nhau trong các trại “BÁCH HỢP”

Sóc lanh lợi

Cuộc chơi và cuộc đời Hướng đạo.

Du An NMK

Chúng ta, anh chị em Hướng đạo Việt nam, vẫn thường định nghĩa và xác nhận hướng đạo là một cuộc chơi: Cuộc chơi cho trẻ em. Cuộc chơi dành cho trẻ em hay cho các hướng đạo sinh, từ ấu sinh lên tới tráng sinh, do các trưởng tình nguyện và tự nguyện được huấn luyện tổ chức và hướng dẫn. Cuộc chơi hướng đạo gồm các trò chơi văn minh, tiến bộ, bổ ích có ý thức tổ chức nhằm mục đích giáo dục.

Cuộc chơi hướng đạo nhằm giúp cuộc đời các hướng đạo sinh phát triển toàn diện về chân thiện mỹ, trí dục, thể dục và đức dục. Cuộc chơi vui vẻ và hấp dẫn, để tất cả cùng tham gia, chủ trương hướng dẫn, giáo dục các hướng đạo sinh chuẩn bị và sắp sẵn hành trang cho cuộc đời mai hậu.

Nhưng cuộc chơi hướng đạo thì có hạn, phải ngưng hay chấm dứt khi kết thúc tư cách đoàn sinh, tức sau lễ lên đường của ngành tráng, để vào đời nhập thế, hay trở thành trưởng HĐ để phục vụ phong trào. Trong khi cuộc đời hướng đạo lại bắt đầu từ ngày gia nhập hướng đạo cho đến ngày lìa đời, như vậy cuộc sống hướng đạo thì suốt đời, hay vô hạn.

Cuộc đời hướng đạo đích thực và chỉ hiệu lực khi chúng ta luôn giữ luật và phát triển lời hứa hướng đạo, có nghĩa là cuộc sống hướng đạo không lệ thuộc thời gian và không gian.

Cuộc đời thực hiện lý tưởng và tinh thần hướng đạo được xem là duyên phận, duyên nợ, hay số kiếp, cái nghiệp, do vậy “hướng đạo một lần hướng đạo một đời”. Cũng vì một đời hướng đạo, vào dịp trại họp bạn thế giới Thăng tiên IV, năm 1993 tại Le Breuil, Pháp quốc, đã nghiên cứu và quyết định thành lập

ngành Trưởng niên, và được hoàn chỉnh nội lệ vào dịp trại Thăng Tiên VI năm 1997 tại Fairfax, Virginia, Hoa Kỳ. HĐ trưởng niên dành cho lớp tuổi trưởng thành, nguyên là hội viên HĐVN, hay có ý muốn tham gia phong trào HĐ, từ 25 tuổi trở lên, mà không có ý nghĩa là trưởng đơn vị HĐ, và mong muốn sống theo lời hứa và luật HĐ, cũng như được mang bộ đồng phục HĐ của bản quốc, nếu ghi danh và còn sinh hoạt, hoặc khóa lại đồng phục HĐVN cũ, để duy trì tinh thần HĐ, tiếp nối cuộc chơi và phát triển lý tưởng HĐ, qua các buổi họp, các kỳ trại bằng tình thân hữu huynh đệ tử muội đoàn kết thân thương và trường tồn.

Thực trạng cuộc chơi HĐ thì hữu hạn, nhưng cuộc sống HĐ lại trọn kiếp, và cuộc đời chúng ta cũng phải theo các thời kỳ gồm sinh lão bệnh tử. Trần gian là cõi tạm, cuộc đời tuy nhiều gian khổ, nhưng không kém hạnh phúc, và thật ra cũng rất dễ thương, nhất là những chúng ta may mắn được tham gia và sinh hoạt hướng đạo. Theo dòng thời gian các trưởng và HDS trẻ sẽ phải dần dần bước lên tuổi già, các trưởng sẽ chậm cập nhật, bớt hấp dẫn, không còn đủ điều kiện lẫn khả năng cầm đoàn, giúp đoàn tiến bộ, đành tự bỏ nghề trưởng và hẹn nhau gia nhập hướng đạo trưởng niên để kết tình huynh đệ và giữ vững tinh thần và lý tưởng Hướng đạo. Tre già măng mọc và theo định luật đào thải và tiến hoá. Ông bà không thể thay cha mẹ giáo dục con cái được, và các anh chị hướng dẫn em út nhưng tất cả đều thuộc trong một gia đình.

Cuộc đời luôn dễ thương, chỉ có người đời, việc đời mới có nhiều lúc khó thương, do

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

vì ích kỷ, sói bói, tị hiềm và kiêu ngạo. Cuối cùng, chính vì lưu luyến, duy trì và liên tục cuộc chơi HĐ, các trường niên mong mỏi các trưởng và đoàn sinh HĐ đương thời, hay các thể hệ HĐ trẻ tiếp nối và tại nhiệm hãy ngưng làm phiền hay gây khó khăn, mà nên thông

cảm cho “dòng máu và con tim Hướng đạo, bệnh ghiền và cái nghiệp HĐ”, để trưởng niên HĐVN chúng ta có được sự bình yên hợp hội trong tình huynh muội thân ái, bởi HĐ một đời là một đời hướng đạo .

DU AN – NM

THƯƠNG ƠI TUỔI GIÀ!

(2)

Thân ái tặng gia đình Hướng Đạo Trường Niên Hải Ngoại

Thơ, ảnh và trình bày:

Hẹp đường kính, tóc dần thưa, dần nhẹ

Da móng, chùng, độ co giãn đi đâu?

Những nét nhăn trên mặt đã hẳn sâu,

Phổi suy yếu, dù vẫn yêu dưỡng khí.

Đi chuyển chậm, xương xốp giòn, rầu rĩ:

Thiếu calcium, dễ gãy, khớp thiếu nhờn.

Thận nhỏ dần, sụt ngày mỗi hao hơn!

Thành động mạch thế nào, tìm nhông nhẹo?

Che võng mạc, ánh sáng treu đủ kiểu,

Trông mắt co, khó phân biệt sáng, chiều.

Phượng hay công thất thiếu? Cáo hay điều?*

Tai nghễnh ngãng đầu hàng bao tiếng động.

Lợi co rút, chân rãng nhiều khoảng trống

Men mòn dần qua nhai, nghiền, răn, đe...

Nếu mà dè, thời trẻ bớt... nhanh nhe

Răng vui vẻ, về già khỏe... máy ảnh.

Canada 28.10.2018 #7021

*THÂN: về già trọng lượng của thân giảm từ 20-30%

*DIEU = điều hâu

Các Thế Hệ Hướng Đạo Việt Nam Và Nhiệm Vụ Bảo Tồn Văn Hoá Nơi các Thế Hệ Trẻ

Tr. Vĩnh Đào

Một trong những nhiệm vụ quan trọng hàng đầu của Hướng Đạo Việt Nam từ khi có những làn sóng đông đảo người Việt Nam rời quê hương tỵ nạn tại nhiều nước trên thế giới là qua phong trào HĐVN, giúp các thế hệ trẻ biết quý trọng và không quên nguồn gốc của mình trong khi sống và lớn lên trong một nước quê hương thứ hai.

Để thực hiện nhiệm vụ này, các Trưởng cần giúp các em:

- Giữ gìn phép tắc, lối cư xử của người Việt trong gia đình và ngoài xã hội.
- Nói và đọc tiếng Việt.
- Làm quen với văn hoá, phong tục và truyền thống Việt Nam qua các tác phẩm văn học, qua ca dao, tục ngữ, các bài ca, điệu múa, qua việc tổ chức các lễ cổ truyền nhân các kỳ trại...
- Hiểu biết lịch sử Việt Nam.

Khó khăn khi tìm hiểu lịch sử

Hiểu biết lịch sử nước nhà có lẽ là điều quan trọng nhất để nuôi dưỡng một tình cảm gắn bó với quê hương tổ tiên của mình. Biết hành trình gian nan của cha ông suốt mấy ngàn năm dựng nước và giữ nước, chống ngoại xâm, sẽ khiến cho các em gắn gũi với đất nước quê hương, cảm nhận công ơn của các thế hệ tiền nhân...

Nhưng phần lớn các tài liệu sử học xuất bản tại hải ngoại bằng tiếng Việt hay ngoại ngữ, vì mức độ tỉ mỉ và chi tiết nên chỉ thích hợp cho người lớn và các nhà nghiên cứu, suu tầm về sử học. Sách cho trẻ em chỉ có vài truyện lịch sử bằng tranh dành cho trẻ em mẫu giáo hay tiểu học. Hoàn toàn thiếu một công trình cho các thanh thiếu niên từ 15-16 tuổi đến những năm đầu đại học muốn có những kiến thức tổng quát về lịch sử và văn hoá Việt Nam.

Kết quả là các thanh thiếu niên lớn lên ở nước ngoài có những hiểu biết rất mù mờ về đất nước, càng lúc càng thấy xa cách với quê hương nguồn gốc của mình.

Trong khi đó thì suốt gần nửa thế kỷ, học sinh trong nước phải học lịch sử theo quan điểm mác-xít dựa trên lý thuyết đấu tranh giai cấp giữa tầng lớp thống trị và giai cấp nhân dân lao động bị trị. Theo quan điểm đó thì các triều đại quân chủ trong lịch sử cho đến thế kỷ XX đều được gọi chung là chế độ "phong kiến", một lối gọi có tính cách miệt thị tuyên truyền những định kiến về một triều đình thối nát, một xã hội cổ hủ đầy bất công và áp bức. Trẻ em từ lúc nhỏ đã được gieo rắc lòng căm thù, nói về tiền nhân với những lời lẽ khinh miệt ("bọn quan lại, bọn vua quan nhà Nguyễn"...). Một lối giáo dục nhồi sọ, gieo rắc hận thù, lối nói vô lễ để phục vụ chính trị không thể có được trong một xã hội văn minh

và nhân bản.

Lịch sử qua lăng kính mác-xít cũng lan tràn trên mạng, qua những bài về lịch sử trên Wikipedia. Dưới một hình thức có vẻ khách quan nhưng những bài viết trên Wikipedia cũng gộp chung các triều đại quân chủ trong lịch sử dưới tên gọi "phong kiến". Các bình luận, ý kiến trích dẫn trong các bài nghiên cứu cũng được lựa chọn theo một chiều để bênh vực cho một lập trường chủ quan. Tập thể các nhà sử học ở hải ngoại hình như bất lực không thể can thiệp để chống lại quan điểm lịch sử mác-xít và thái độ thiếu khách quan của các trang sử Wikipedia.

Lịch sử trong thực tế khách quan

Trong bối cảnh lịch sử khi mà toàn thế giới vẫn theo chế độ quân chủ, dần dần đi từ quân chủ chuyên chế sang quân chủ lập hiến, và các ý tưởng mới về việc tổ chức một xã hội dân chủ, tam quyền phân lập, chỉ mới bắt đầu xuất hiện tại phương Tây vào thế kỷ XVIII, thì các triều đại quân chủ Việt Nam không có "phong kiến" hơn nước nào. Trái lại, từ xưa chế độ xã thôn tự trị tại Việt Nam là một hình thức tản quyền có tính dân chủ tiến bộ hơn hẳn nhiều nước vào lúc đó.

Mặt khác, ở Việt Nam không có một giai cấp quý tộc chiếm giữ cha truyền con nối những vị trí cao trong bộ máy quyền hành. Từ thế kỷ XI, các triều đình Việt Nam đã có lệ tổ chức những kỳ thi Hương, thi Hội, thi Đình để tuyển chọn người tài giỏi giữ những chức vụ quan trọng, con em gia đình nghèo nhưng thông minh và hiếu học vẫn có thể đạt tới những vị trí cao nhất trong bộ máy hành chính của triều đình. Tuy hệ thống thi cử này cũng có nhiều khuyết điểm, nhưng nói chung đó là những kỳ thi được tổ chức một cách hết sức nghiêm chỉnh và công bằng, không có nâng điểm mua bằng, chạy quyền chạy chức...

Khi quân Pháp đánh chiếm Việt Nam vào thế kỷ XIX, triều đình nhà Nguyễn phải chịu khuất phục vì đã bỏ lỡ nhiều cơ hội, không bắt kịp các tiến bộ kỹ thuật Tây phương, cũng như Trung Hoa và nhiều nước Á châu khác đã phải

chịu khuất phục trước sự xâm lăng của phương Tây. Người Pháp sau khi chiếm Việt Nam làm thuộc địa, họ tưởng có trước mắt một xã hội man khai cần được họ đem đến ánh sáng văn minh, nhưng nhiều người không khỏi ngạc nhiên và phẫn nộ nê phục khi họ thấy tại Việt Nam một xã hội được tổ chức hết sức qui củ.

Nền hành chính của nước Đại Việt đã đi tới mức tinh vi đến nỗi vào thời điểm cuối thời kỳ Trung Cổ ở châu Âu, các quan văn của triều đình Đại Việt đã được xếp trong 9 bậc (phẩm), mỗi bậc chia thành hai trật (chánh phẩm và tòng phẩm), tổng cộng là 18 phẩm trật với lương bổng và quyền lợi tương xứng. Những người Pháp đặt chân đến Việt Nam vào cuối thế kỷ XIX đã rất ngạc nhiên khi nhìn thấy cách tổ chức hành chính chặt chẽ và điều hành đất nước một cách dân chủ qua các kỳ thi tuyển và chế độ tản quyền xã thôn tự trị. Một tác giả người Pháp đã có ý kiến như sau: "Với một lối tổ chức chính trị và xã hội hết sức dân chủ như vậy, hoàng đế tại đây không thể nào cai trị một cách độc tài như có người đã nói." (1)

Trong một quyển sách khác, cùng tác giả đó đã nhận xét thêm: "Xét về mặt chính trị, nền cai trị tại An Nam có thể xem như là một thể chế quân chủ mà không có giai cấp quý tộc, không có giai cấp tăng lữ, không có quốc giáo, nhưng có những định chế dân chủ và một hình thức tản quyền rất mạnh đến các xã" (2). Đánh giá chế độ thi cử tại Việt Nam, tác giả đó phải công nhận rằng "ít có nước nào coi trọng công tác giáo dục hơn xứ này" (3).

Khi quan sát cách tổ chức thi cử tại Việt Nam, một số người không khỏi khâm phục cách thức lựa chọn người ra làm quan giúp nước như vậy. Hai tác giả Pháp, trong hai quyển sách phát hành vào các năm 1874 và 1884, đều cho rằng xã hội Việt Nam là một "nền dân chủ đại học", một lời khen tặng hiếm có dành cho một nước được xem là hậu tiến (4). Thử hỏi ngày nay trên thế giới có mấy nước xứng đáng được gọi là có một nền "dân chủ đại học"? Trong khi đó thì chính những

người "thực dân Pháp" đã dùng những từ đó để định nghĩa xã hội Việt Nam vào thế kỷ XIX.

Để kết luận, một tác giả người Pháp khác nhận xét rằng, nhờ chế độ tuyển nhân tài qua thi cử đó, "ai cũng có thể thăng tiến để nắm giữ những chức vụ cao cấp nhất trong triều đình. Vì vậy tại xứ này không thấy có tình trạng hận thù giữa các giai cấp, là một trong những mối nguy lớn nhất cho châu Âu ngày nay." (5). Một hình thức công nhận rằng xứ thuộc địa trên một số mặt nào đó còn tiến bộ và văn minh hơn cả châu Âu.

Một "thư ng " gửi các thế hệ trẻ

Những lời ca tụng nhiệt tình trên không phải do các sử gia Việt Nam "tự hào" đã tự khen, mà do chính những người "thực dân da trắng" đã phải nói lên khi không giấu được sự cảm phục của mình. Tiếc thay, không có một tài liệu sử Việt Nam nào ghi chép lại những lời chứng khách quan trên từ những người ngoại quốc. Trái lại, sử chính thức của Việt Nam đưa ra một hình ảnh rất tiêu cực về "chế độ phong kiến" và "xã hội cũ" khiến cho giới trẻ ngày nay có những ấn tượng không tốt, những kiến thức mù mờ và sai lạc về lịch sử.

Mấy ai biết được, thấy được tính chất cởi mở, khoan dung và nhất là tính dân chủ đáng ngạc nhiên của hệ thống xã hội tại nước Việt từ thời rất xưa? Thấy được Việt Nam là một nước nhỏ bên cạnh một nước Trung Hoa khổng lồ, người Việt đã biết tiếp thu những giá trị và những kinh nghiệm đã tạo nên sức mạnh của nền văn minh Trung Hoa, nhưng không phải tiếp thu để phục tùng, mà để từ đó xây dựng cho mình một nền tảng hành chính, xã hội và quân sự vững chắc, giúp Việt Nam có thể chống cự lại các cuộc xâm lăng của Trung Hoa, và bẻ gãy các âm mưu đồng hoá của họ?

Từ những bản thảo đó, tôi thực hiện ý định viết một "Thư ngỏ gửi các bạn trẻ Việt Nam". Trước hết, quyển sách được viết bằng ngoại ngữ để dễ dàng đến với lớp người trẻ

lớn lên tại hải ngoại, giúp họ đến gần hơn với xứ sở nguồn gốc của họ, cung cấp một số kiến thức căn bản về lịch sử, văn hoá, văn minh, ngôn ngữ... nước Việt. Một tập sách nhỏ chỉ dày 150 trang có tham vọng giúp các em rất nhiều điều cần thiết để có thể tự tin trả lời khi có người hỏi: "Em biết gì về Việt Nam?"

Ấn bản đầu tiên viết bằng tiếng Pháp. Từ đó đã có ấn bản tiếng Anh. Một bản dịch mới tiếng Đức sẽ ra mắt vào đầu năm 2022. Bản tiếng Việt chưa in ra giấy, có thể đọc trên mạng, qua trang web của The Kimmy Foundation (6). Quyển sách "Open Letter to Young Vietnamese" đầu tiên ra đời từ năm 1993, đến nay đã qua 4 lần tái bản có sửa chữa, bổ sung. Quyển sách có trong thư mục các thư viện những trường Đại Học hàng đầu của Hoa Kỳ, như Princeton, Harvard, Columbia University... chứng tỏ tính nghiêm túc của công trình này.

Số độc giả phản hồi sau khi đọc cũng rất nhiều. Nhiều bạn trẻ đã đọc sách này từ lúc là sinh viên, nay đã có gia đình và nghề nghiệp. Chỉ xin ghi lại nơi đây nhận xét mới đây của một độc giả, cựu nhân viên cao cấp trong chính phủ Hoa Kỳ, nay là Chủ tịch một think tank (viện nghiên cứu kinh tế - chính trị) đã chia sẻ cảm tưởng: "I just finished reading it. The book provides an excellent analysis of Vietnamese history, culture, and language. It also explains how Vietnam has retained its identity despite enormous pressure from China for more than a millennium."

Đó chính là thông điệp mà quyển sách muốn gửi đến các thế hệ trẻ Việt Nam.

Một kế hoạch giúp ích

Nhận thấy rằng quyển "Open letter to young Vietnamese" vẫn còn có ích cho giới trẻ Việt Nam tại hải ngoại ngày nay, tác giả cùng một số bạn hữu và mạnh thường quân có sáng kiến in một ấn bản 1.500 quyển vào đầu năm 2022 để tặng đoàn sinh và Trường HĐVN tại Hoa Kỳ, qua trung gian của các Ủy viên Miền, để từ đó có thể lan rộng hơn nữa

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

trong giới trẻ gốc Việt tạo một tình cảm gần gũi, gắn bó hơn với quê hương nguồn gốc của mình.

Các thiếu, thanh và tráng sinh, Trường và Trường niên muốn nhận sách chỉ cần ghi danh với Liên Đoàn, Ủy viên đại diện Miền, các gia đình Trường niên. Sách sẽ gửi về Liên Đoàn trong tháng 3-2022. Điều kiện duy nhất là người nhận sách hứa sẽ đọc sách và giới thiệu với những người chung quanh. Các Trường,

Trường niên có thể góp phần vào công cuộc giúp ích này bằng cách giới thiệu và phổ biến sách đến các lớp dạy Việt ngữ, đến thư viện các trường trung học có đông học sinh thuộc gia đình gốc Việt. Số sách cần thiết sẽ được cung cấp cho các Trường. Nếu chương trình này có kết quả khả quan thì có thể tiến tới việc cung cấp sách cho các đơn vị HĐVN tại Canada và Úc.

Vĩnh Đào

(1) J.L. de Lanessan, *La Colonisation française en Indochine*, Paris, Félix Alcan, 1895, tr. 13.

(2) J.L. de Lanessan, *L'Indochine française*, Paris, Félix Alcan, 1889, tr. 214.

(3) Như trên, tr. 230.

(4) C.E. Bouilleveaux, *L'Annam et le Cambodge*, Paris, Palmé, 1874, và H. de Bizemont, *L'Indochine française*, Paris, 1884. Cả hai tác giả này đều dùng từ ngữ "démocratie universitaire" ("dân chủ đại học") khi ca tụng "chế độ nhân tài" áp dụng tại Việt Nam từ nhiều thế kỷ trước, đi trước rất xa các nước châu Âu. "Chế độ nhân tài" (méritocratie - meritocracy) là từ ngữ chỉ mới xuất hiện vào giữa thế kỷ XX ở châu Âu và Mỹ và được dùng để chỉ phương cách tuyển dụng dựa trên kiến thức và tài năng của cá nhân, không dựa trên nguồn gốc gia đình, vị trí xã hội hay sự gởi gắm. Các nước Tây phương chỉ bắt đầu áp dụng không hoàn hảo chế độ tuyển dụng này vào thế kỷ XX. Vì lý do đó họ không khỏi kinh ngạc và thán phục khi biết Việt Nam đã có chủ trương này từ thế kỷ XI.

(5) L.-E. Louvet, *La Cochinchine religieuse*, quyển I, Paris, Challamel, 1885, tr. 109.

(6) <https://thekimmyduongfoundation.org/open-letter-to-young-vietnamese-who-wonder-about-their-origin-by-vinh-dao>

Sống Tinh thần Hương đạo

Sói vui tính NMK

Nôm na chúng ta hiểu sống tinh thần Hương đạo là người luôn ham mê sinh hoạt và cuộc sống hương đạo, nhiễm máu HĐ và có huyết thống HĐ, hoặc nhiễm vi trùng (virus) HĐ.

Trong tư thế đoàn sinh, gồm ấu, thiếu, thanh, tráng thì người yêu thích HĐ được nhận xét là luôn mong chờ đi họp đi trại, luôn ôn tập chuyên môn và kỹ năng HĐ, cố gắng đạt chuyên hiệu để bước lên đẳng thứ cao hơn hoặc cao nhất.

Cũng vậy, các trưởng ham mê công cuộc giáo dục trẻ em với sự yêu thương huynh đệ và bằng nguyên lý, phương pháp HĐ. Được là trưởng giỏi cần được huấn luyện qua các khoá huấn luyện cầm và dẫn đoàn, đồng thời phải tự học hỏi, tự trau dồi nghề trưởng bằng sự trao đổi phương cách và nghệ thuật lãnh đạo.

Nhưng dù ở vị trí thành viên nào thì nhất thiết hơn cả là sống triệt để học hỏi và thực hành luật và lời hứa HĐ hằng ngày, không phải để đạt được đẳng thứ cao nhất hay huy hiệu rừng với ba bốn gỗ, mà chính sự tạo được tinh thần Hương đạo. Thi hành tận tâm, trọn tình luật và lời hứa HĐ nẩy sinh tinh thần hương đạo giúp cho chính người hương đạo đạt lý tưởng “sống hương đạo” trọn đời là bao gồm nhân bản, nhân đức, nhân đạo, nhân tâm và cao thượng để đạt hạnh phúc toàn vẹn.

Qua thời gian, lòng mê say hay ghiền sinh hoạt sẽ tạo dựng và đạt được tinh thần hương đạo vậy. Người gìn giữ và nêu cao tinh thần HĐ chắc chắn bình an, yêu đời, vì luôn vượt qua những rào cản xấu như chia rẽ, ghen ghét, ích kỷ, và chú tâm cố gắng làm bỏn phận đối với tín ngưỡng, quốc gia và thương yêu nhân loại bằng phục vụ ích lợi và chân chính mọi người cần sự giúp đỡ tạo đoàn kết và thương yêu lẫn nhau.

Cuộc chơi HĐ, theo sự phát triển và thời gian, cũng phải chấm dứt, nhưng cuộc sống HĐ thì theo ta suốt đời. Do hoàn cảnh hay tuổi tác, chúng ta sẽ phải tạm bỏ đồng phục hương đạo thân thương, ngưng sinh hoạt HĐ nhưng nhớ, nhưng nhờ tinh thần HĐ thuần thành, chúng ta vẫn sống HĐ mỗi ngày và suốt đời.

Sống tinh thần hương đạo giúp gìn giữ, phát triển cuộc sống bình an mãi mãi và sẽ vượt trên tất cả đề mưu tìm và đem lại hạnh phúc cho chính mình, gia đình, cộng đồng nhân loại.

Sói Vui Tính - NMK

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

KHOI NGUỒN!

sóc lanh lợi

Trường Niên Hướng Đạo chúng ta
Trên toàn thế giới dựng nhà Việt Nam
Nào Gia Đình, nào Xóm, nào Làng,
Cùng nhau vui hát - khăn quàng màu sim
Đại diện Văn Phòng Trường Niên
Có Văn Phòng Trường nối liền mỗi giây
Gia Trưởng, Xóm Trưởng, Mõ Làng,
Trại chung "Bách Hợp" với ngàn lời ca
Châm ngôn "**GẮN BÓ**" thuận hòa
Năm Châu Bốn Biển cùng là... Việt Nam!

X

Nhớ ngày bão dữ tràn lan
Quê hương chìm ngập lửa than sóng trào!
Con dân nước Việt nghẹn ngào
Rời xa tổ quốc thân trao xứ người
Người Hướng Đạo ngập tâm tư
Với ba lời Hứa cùng Mười Điều Khuyên
Năm Châu thành lập vững bền
Cùng nhau sinh hoạt xây đền BP

X

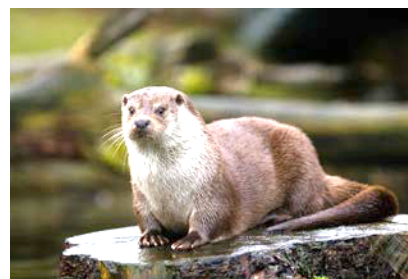
Hướng Đạo Trường Niên gan lì
Tuy già vẫn rắn kiên trì vòng tay
Phong Trào vững mạnh hôm nay
Ấu Thiếu Thanh Tráng càng ngày càng đông
Trường Niên nối kết một lòng
Vòng tay thế giới khơi giòng Việt Nam!

sóc lanh lợi

TÌM HIỂU HƯỚNG ĐẠO TRƯỜNG NIÊN THẾ GIỚI SINH HOẠT VÀ CÔNG TÁC

Dương thị Kim Sơn (Hải Ly Cán Trọng)

Tháng 1 năm 2022

Ngành Hướng Đạo Trường Niên Việt Nam ở hải ngoại là một trong năm ngành (Áu, Thiếu, Thanh, Tráng, Trường Niên) của Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam tại Hải Ngoại.

Trên thế giới các Hội Hướng Đạo Trường Niên như International Scout and Guide Fellowship (ISGF)/Amitié Internationale Scoute et Guide (AISG), Baden-Powell Guilds, Independent Scouts Associations, Réseau IMPESSA, v.v... gồm có các hướng đạo sinh hiện nay không còn ở trong một hội hướng đạo nào, các cựu nam nữ hướng đạo sinh, các hướng đạo sinh lớn tuổi và các hướng đạo sinh trên lứa tuổi 18 hoặc 26 mà không còn sinh hoạt với Hội Hướng Đạo bản xứ trực thuộc hoặc không trực thuộc Hội Nam Hướng Đạo hoặc Nữ Hướng Đạo Thế Giới

Những hội Hướng Đạo Trường Niên trên thế giới được tổ chức khác nhau tùy theo mỗi quốc gia. Có hội liên kết với Hội Hướng Đạo Bản Xứ thành viên của hai Hội Nam và Nữ Hướng Đạo Thế Giới; hội vẫn theo và áp dụng chương trình nguyên thủy, truyền thống, đồng phục, đường lối luân lý, đạo đức và nền tảng hướng đạo Huân Tước Baden Powell đưa ra trong quyển “Scouting for Boys” và chỉ sửa đổi các mục về lý do sức khỏe, môi trường, cấp cứu cứu thương và an toàn, v.v... Có hội sinh hoạt độc lập không ghi danh với Hội Hướng Đạo Quốc Gia/bản xứ hoặc với hai Hội Nam và Nữ Hướng Đạo Thế Giới.

Ở Pháp

Trường Vĩnh Đào cho biết ở Pháp có 6 hội Hướng Đạo. Mỗi hội có một “Hội Cựu Hướng Đạo”, hội này chỉ là hội thân hữu tập hợp những người trước kia đã sinh hoạt hướng đạo. Sáu hội Cựu Hướng Đạo này nằm trong “Liên Hội các Hội Cựu Hướng Đạo và Trường của Hướng Đạo Pháp” (Fédération des Associations d’Anciens et d’Adultes du Scoutisme Français /FAAS). FAAS ủng hộ Hội Nam Hướng Đạo Thế Giới (WOSM) và Hội Nữ Hướng Đạo Thế Giới (WAGGGS) nhưng không trực thuộc hai hội này. FAAS của Pháp lại là thành viên của một tổ chức quốc tế “International Scout and Guide Fellowship (ISGF) có trụ sở ở Bruxelles (Belgique).

Ở Đức Quốc

Sau hai thế chiến WW1 và WW2, phong trào Hướng Đạo được tái lập lại ở Tây Đức, Tây Berlin vào năm 1945 và ở Đông Đức sau năm 1990. Cho đến nay sau khi 2 nước được thống nhất, the Federated Republic of Germany có độ 150 Hội Hướng Đạo trên toàn quốc. Trong các tài liệu Hội Verband Deutscher Altpfadfinder Gilden liên kết với Hội International Scout and Guide Federation ở Bruxelles và có sinh hoạt ngành Hướng Đạo Trường Niên.

* Hội World Federation of Independent Scouts (WFIS) được thành lập vào năm 1996 mở rộng cho bất cứ hội đoàn hướng đạo nào

không liên kết với một tổ chức hướng đạo quốc tế nào. WFIS đòi hỏi các hội đoàn thành viên phải theo đường lối hướng đạo của Baden Powell. Người sáng lập là ông Lawrie Dring.

* Hội International Scout Fellowship được thành lập vào năm 2007. Hội chỉ liên kết với Hội WFIS chứ không phải là thành viên của WFIS. Hội mở rộng cho những cựu thành viên và thành viên hiện hữu của hội WFIS và cũng cho các bạn bè lớn tuổi của các hội hướng đạo độc lập (Independent Scouting) mà muốn đóng góp vào phong trào hướng đạo độc lập bất kể họ đến từ hội hướng đạo nào.

* Hội World Organization of Independent Scouts (WOIS) theo Trưởng Tô Văn Phước và Kym Nguyễn là một tổ chức hướng đạo theo đường lối truyền thống Baden Powell, liên kết với hai hội Nam và Nữ Hướng Đạo Quốc Tế (WOSM & WAGGGA) và WFIS. Hội do các cựu thành viên của Hội WFIS thành lập năm 2010 và có ngành Hướng Đạo Trường Niên.

BADEN-POWELL GUILDS

Là những tổ chức của người lớn và thanh thiếu niên trên 18 hoặc 26 tuổi trước kia là những hướng đạo viên trẻ trong phong trào nam nữ hướng đạo và họ tin tưởng họ không bao giờ từ bỏ lý tưởng và nguyên tắc hướng đạo mà trong thời gian lớn lên họ đã học hỏi và hoàn chỉnh những lý tưởng và nguyên tắc đó.

INTERNATIONAL SCOUT AND GUIDE FELLOWSHIP (ISGF)

Hiện nay Hội International Scout and Guide Fellowship (ISGF) / Amitié Internationale Scoute et Guide (AISG) là một tổ chức thế giới có tầm cỡ lớn cho những người lớn muốn yểm trợ phong trào Nam và Nữ Hướng Đạo Thế Giới và muốn phát triển mạnh các dự án liên quan đến đời sống cộng đồng trên thế giới. Là một tổ chức thế giới cho những người lớn muốn yểm trợ phong trào Nam và Nữ Hướng Đạo Thế Giới và muốn phát triển mạnh các dự án liên quan đến đời sống cộng đồng trên thế giới. Hội được mở rộng cho những người lớn không còn sinh hoạt với các đơn vị trẻ của phong trào - vì

tuổi tác, bận công việc sinh sống, học hành - nhưng vẫn còn tha thiết với phong trào, ước vọng tiếp tục cuộc sống của mình trên nguyên tắc và giá trị của phong trào nam nữ Hướng Đạo. Hội được thành lập vào năm 1953 tại Luzern, Thụy Sĩ được sự ủng hộ của hai Hội Nam và Nữ Hướng Đạo Thế Giới, có trụ sở ở Bruxelles, Bỉ Quốc. Hội liên kết với các Hội Hướng Đạo Quốc Gia trên thế giới, khuyến khích các thành viên của các Hội HD Quốc Gia, các Hội Hướng Đạo Trường Niên/Baden-Powell Guilds và các hội hướng đạo khác gia nhập Hội ISGF này. Hiện nay Hội có 55.000 hội viên trong 67 quốc gia.

Ngoài ra Central Branch, một chi nhánh của Hội International Scouting and Guiding Federation được thành lập vào năm 1957 cho những người lớn trong các quốc gia không có hội hướng đạo để gia nhập vào hội ISGF. Chi Nhánh Central Branch có thành viên (cá nhân hoặc nhóm) trong 38 quốc gia.

Nguyên tắc của Hội ISGF

- khuyến khích sự tôn trọng cuộc sống về nhân quyền

- tôn trọng công lý và hòa bình để kiến tạo một thế giới tốt đẹp hơn

- đóng góp vào sự hiểu biết quốc tế nhất là qua tình bạn, sự rộng lượng và tôn trọng những người khác

Mục đích của Hội ISGF là khuyến khích các thành viên:

- giữ vững tinh thần về lời hứa hướng đạo Huân Tước Baden Powell đã đưa ra

- đưa tinh thần đó vào cộng đồng nơi sinh sống và làm việc

- tích cực yểm trợ nam và nữ hướng đạo trong địa phương, trong quốc gia đang ở và trên thế giới

Công tác của Hội Hướng Đạo Trường Niên Địa Phương (HHĐTN Địa Phương) Hội Hướng Đạo Trường Niên Địa Phương là nòng cốt của Hội ISGF cũng như là nòng cốt của các hướng đạo sinh và phong trào Hướng Đạo. Chính tại các nhóm HHĐTN Địa Phương này mà nhiều hoạt động cần thiết để hoàn thành mục đích đã được hoạch định và thi hành. Hội

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

HHĐTN Địa Phương là một nhóm những người bạn cùng học tập, khám phá và chia sẻ những vui buồn cùng nhau và đồng thời yểm trợ phong trào hướng đạo trong địa phương. Số người trong HHĐTN Địa Phương có thể thay đổi, thường là 20 đến 40 người. Thành thoảng HHĐTN Địa Phương cũng được tổ chức trong nhóm có 6 đến 8 người (giống như từng đội nam nữ hướng đạo sinh)

VÀI ĐỀ NGHỊ VỀ SINH HOẠT VÀ CÔNG TÁC CHO HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN CỦA CHÚNG TA

Sau khi tìm hiểu sinh hoạt và công tác của những Hội Hướng Đạo Trường Niên các quốc gia, các BP Guilds như BP Guilds of Australia, Great Britain, New Zealand, France, Germany, Canadian Fellowship of Baden-Powell Guild, v.v... và thêm vào kinh nghiệm cá nhân làm việc với các trưởng niên hướng đạo, các hội đoàn trong cộng đồng, sinh hoạt và công tác của các hội hướng đạo trưởng niên đã được thu thập như dưới đây.

Về các sinh hoạt và công tác của Hội Hướng Đạo Trường Niên của chúng ta, chúng ta có thể hoạt động tùy theo lứa tuổi, hoàn cảnh, tài chánh, sức lực của các hội viên và từng địa phương: gặp gỡ bạn cũ, kết bạn mới vui mừng, hồi tưởng lại những ngày vui đã qua

- đi dự các trại Hạp Bạn
- tổ chức các buổi picnics, sinh hoạt ngoài công viên cho hội viên và gia đình
- đi trại cuối tuần/3 ngày sửa campsite, quét dọn Spring Cleaning
- tham gia các chương trình “Trồng Cây Xanh”, giữ sạch môi trường
- giúp đỡ, cung ứng kỹ năng chuyên môn về xây dựng trại, tổ chức sinh hoạt, trại thám du
- yểm trợ công tác trong trại hướng đạo: công việc hành chánh, nấu ăn, chuyên chở
- truyền lại kinh nghiệm những công tác thực dụng nhỏ đòi hỏi người có khả năng
- giám khảo các cuộc thi

- giúp những người kém may mắn trong phong trào

- gây quỹ cho Hội, cho chương trình sinh hoạt của đơn vị hướng đạo địa phương, giúp các hướng đạo sinh và những người kém may mắn, nạn nhân chiến tranh, bão lụt, cháy nhà, cháy rừng, v.v...

- nếu có chuyên môn dạy vệ sinh hằng ngày (răng miệng v.v..), phòng ngừa bệnh, lối sống hằng ngày trong xã hội/life skills

- dạy các bài hát truyền thống, dân ca, du ca, kể chuyện cổ tích, luân lý đạo đức cho đơn vị

- khuyến khích thanh thiếu niên tham gia vào các phong trào công tác xã hội, duy trì truyền thống văn hóa dân tộc, học tiếng Việt

- khuyến khích thanh thiếu niên tham gia sinh hoạt văn nghệ, văn hoá như ca nhạc, hội họa, kịch nghệ, nhiếp ảnh, thơ ca, lịch sử, v.v...

- khuyến khích trợ giúp thanh thiếu niên tham gia những sinh hoạt và huấn luyện phát triển nhân cách, kỹ năng và nghề nghiệp thích hợp như hướng học và hướng nghiệp

- cố gắng yểm trợ phong trào hướng đạo trong khả năng của mình

- tổ chức những buổi hội thảo với các hội viên, hướng đạo sinh, thanh thiếu niên trong cộng đồng về những vấn đề cấp bách của thời đại

- tổ chức các buổi hội thảo về tâm linh với sự trợ giúp của các bậc tu hành

- tổ chức, giúp tổ chức và cố vấn trong việc tổ chức các buổi du ngoạn cho các vị cao niên hướng đạo và cao niên trong cộng đồng

- hướng dẫn, tham gia các buổi hội thảo cho hội viên về y tế, phòng ngừa tại nạn, té ngã, cháy nhà, phòng ngừa kẻ gian, lừa đảo qua điện thoại và internet, xin các dịch vụ trợ cấp xã hội

- khuyến khích hội viên tham gia các lớp trong cộng đồng như lớp dancercise (dance, exercise, line dancing, chait yoga, kung fu, zumba, v.v..), tránh trượt té (fall prevention)

- viết lại những kỷ niệm sinh hoạt hướng đạo hữu ích để ghi lại công tác sinh hoạt

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

hướng đạo của những thập niên trước cho các đơn vị tuổi trẻ biết

- mở rộng công Làng, Xã Hướng Đạo Trường Niên cho người lớn tuổi, nam nữ trung niên trong cộng đồng có tinh thần hướng đạo, đặc biệt là phụ huynh của các hướng đạo sinh có tinh thần hướng đạo, tin vào mục tiêu của ngành Hướng Đạo Trường Niên, muốn giúp đỡ, phát triển phong trào hướng đạo trong cộng đồng, nhưng không có nhiều thì giờ để trở thành một trưởng hướng đạo (đối với những người trung niên) làm bạn với các hội

viên trong Hội, trong các Làng, Xã và trong các Làng, Xã ở các quốc gia khác tổ chức thường xuyên những buổi học tập, mời chuyên viên huấn luyện, giảng dạy, chia sẻ kinh nghiệm với các hội viên trong Hội để giúp các trưởng niên phát triển thêm kỹ năng, kiến thức về nhiều phương diện tham gia các sinh hoạt trong cộng đồng (giúp công việc nhẹ tổ chức lễ Trung Thu, Tết yểm trợ sinh hoạt của các đơn vị hướng đạo trong địa phương liên lạc bằng thư từ, internet, họp mặt với các bạn hội viên trong xứ hoặc ở ngoại quốc

Dương thị Kim Sơn (Hải Ly Cần Trọng)
Tháng 1 năm 2022

TÀI LIỆU THAM KHẢO

ISGF – AISG International Scout & Guide Fellowship , Amitié Internationale Scoute & Guide www.isgf.org

International Scout and Guide Fellowship www.en.wikipedia.org

Fédération des Associations d'Anciens & d'Adultes du Scoutisme Français www.faas.fr

Associations des Anciennes de la Fédération Française des Eclaireuses aaffe@faas.fr

Baden Powell Guild Australia bpguildaustralia.wixsite.com

Baden Powell Guild of Great Britain National Scout & Guide

Baden Powell Guild of New Zealand

Canadian Fellowship of BP Guilds www.facebook.com

Ontario – Canadian Fellowship of BP Guilds www.canadianbadenpowellguilds.org

World Federation of Independent Scouts (WFIS) www.wfis-worldwide.org

World Organization of Independent Scouts (WOIS) www.woisscouts.org

International Scout Fellowship www.isf-world.org

Letters from Các Trưởng Vĩnh Đào, Tô Văn Phước, Kym Nguyễn

Kinh Nghiệm Công Tác và Sinh Hoạt của Cá Nhân trong Cộng Đồng Toronto, Canada

TÔI KỂ CHUYỆN XƯA

Hương Lịch Thiệp Lê Ngọc Giao
Làng BH Quảng Tế

Tôi năm 16 tuổi Kha Đoàn Bắc Bình Vương Đạo An Hải - Đà Nẵng

Kính Tưởng nhớ Tr. Dã Mã Võ Thành Minh Và Kha Sinh Nguyễn Văn Xiêm

Tôi cầm mạnh cây cờ Đội trên đồng đất nửa sét nửa thịt ẩm ướt nhầy nhựa vừa mới đào lên từ một cái huyết, rồi quay lui nói với một đội sinh của tôi :

- Minh đứng ở đây, Hồ đi tìm anh em của Đội tập trung lại !

Chung quanh huyết mộ được đào sẵn, mọi người đã đến ló nhỏ, lẫn xãng cắm từng bó nhang nghi ngút khói, đem từng vòng hoa vạn thọ, và từng bó hoa huệ sắp đều dưới đất. Tôi thấy anh em Hương Đạo trong Kha Đoàn chúng tôi đến từ từ đứng bên miệng huyết, xen kẻ là những thân nhân hoặc bạn bè người quá vãng và đặc biệt là những người lính Thủy Quân Lục Chiến súng ống đầy đủ, mặt mày lạnh lùng trơ cứng đi lui đi tới nhìn chúng tôi và mọi người với ánh mắt dò xét nhiều cảnh giác. Trời đã gần trưa, nắng gắt chói chan, không một ngọn gió, tiếng người xì xầm trò chuyện trong chờ đợi, rồi tiếng chuông mõ, tiếng kinh tụng từ xa nghe lớn dần, đoàn đám tang từ từ xuất hiện rồi tới gần hơn, đám đông dạt ra, toán nhà đòn gánh áo quan ráng sức bước lên con dốc ngắn để đến bên miệng

huyết, theo sau là cha mẹ và mấy anh chị em, cùng quyền thuộc của Xiêm.

Kha Trưởng của Kha Đoàn chúng tôi - Trưởng Voi Bệ Vệ Lê Hữu Dinh ra thủ hiệu tập hợp. Chúng tôi dẫn các Đội sắp theo đội hình chữ U trên phần đầu huyết để chuẩn bị chào đón quan tài của Kha Sinh Nguyễn Văn Xiêm. Khoảng gần 1 tiểu đội lính TQLC áp sát bên chúng tôi khi thấy chúng tôi tập hợp đội hình! Chúng tôi nhìn họ bình thản. Lá Cờ Tổ Quốc và Cờ Đoàn của chúng tôi dương lên hành Lễ. Những người Lính đi theo giám sát chúng tôi cũng đứng nghiêm chào.

Quan tài hạ huyết. Những tiếng nấc nghẹn ngào của thân nhân trong mùa tao loạn, những tiếng phân ưu chia sẻ, những bài Điều văn bài biệt, những vòng hoa phúng điệu ngập quan tài, cuối cùng là những nắm đất, những nắm đất buồn chôn chặt thi thể bạn tôi. Tôi thả từng nắm đất ướt nhão lên Xiêm với mấy lời tiễn biệt, nước mắt tôi nhòe nhoẹt đau xót và tiếc thương quá người bạn sớm lìa đời khi tuổi còn non trẻ....

Năm ấy - năm 1966 - Tôi 16 tuổi, Xiêm lớn hơn tôi 1 tuổi. Chúng tôi cùng là Kha sinh

Kha Đoàn Bắc Bình Vương - Liên Đoàn Quang Trung - Đạo An Hải - Đà Nẵng. Lúc bấy giờ tôi là Đội trưởng Đội Trâu, Xiêm là đội sinh Đội Beo. Tôi từ Thiếu sinh Thiếu Đoàn Nguyễn Huệ lên Kha, còn Xiêm gia nhập Phong trào HĐ từ Kha sinh. Chúng tôi tuy khác đội nhưng đi lại với nhau rất thân thiết, Xiêm rất hăng say sinh hoạt và rất chịu khó học hỏi những chuyên môn HĐ, cá tính ít đùa giỡn, rất nguyên tắc, nhưng rất biết điều với anh em trong Kha Đoàn. Xiêm đang học lớp Dự Bị, ước mơ sau này sẽ là Sĩ Quan Võ Bị Quốc Gia Đà Lạt.

Mùa hè 1966, tình hình chính trị ở Miền Trung rất rối ren, nhiều biến động. Phật giáo xuống đường, Bàn Thờ xuống đường. Chính quyền Miền Trung tuyên bố ly khai và chống lại chính phủ Trung Ương Sài gòn. Quân đội Ly Khai vũ trang súng đạn với công sự chiến đấu. Quân đội Trung ương là Thủy Quân Lục Chiến đổ bộ Đà Nẵng tạo thanh đẹp loạn. Tình thế rất căng thẳng và sôi sục. Chúng tôi nhận được thông tư của Đạo An Hải tập hợp tại Đạo Quán trên đường Hoàng Diệu, ở đây chúng tôi được lệnh chia nhau thành từng đội đi loanh quanh trong khu vực để giúp đỡ, cứu trợ và tải thương những người bị nạn. Đội Trâu của chúng tôi chỉ có 5 đứa hiện diện. Ngày đầu tiên trong công tác thiện nguyện, tôi dẫn Đội chạy về phía đường Lê Đình Dương, rẽ qua đường Phan Châu Trinh, tôi mang trên vai chiếc ba lô nặng trĩu với những vật dụng cứu thương sơ sài, đội phó của tôi mang cây cờ Đội có cột thêm cờ Hồng thập tự cán bằng tre. Chạy đến đầu ngã tư, một toán lính "ly khai" chặn chúng tôi lại, họ bảo rằng trên đường Phan Châu Trinh nguy hiểm lắm, đạn bắn như mưa từ phía Ngã Năm bắn về, họ tưởng chúng tôi là đoàn sinh Phật tử, họ bảo về Chùa đi. Chùa Tỉnh Hội Phật Giáo Đà Nẵng cũng gần đó - nằm trên đường Ông Ích Khiêm.

Chúng tôi khựng lại rồi ngồi xuống bên vệ đường, tiếng súng nổ từng loạt lúc gần lúc xa, xen kẽ những tiếng nổ lớn, bên kia đường, đầu ngã tư, một ổ súng máy của quân ly khai đang khạc đạn chát chúa. Chúng tôi ráng chạy thêm

một đoạn bất kể lời cảnh giác của toán lính, ra đến đầu ngã tư, chúng tôi nấp người sau một thân cây phượng lớn nhìn về phía Ngã Năm, đường vắng tanh không một bóng người, một chiếc xe jeep nhà binh sía bánh xe nằm chênh vênh trên miệng cống. Khoảng một lát sau tiếng súng bớt hẳn rồi tắt hẳn, ổ súng đầu đường cũng thôi khạc đạn. Cảnh vật, đường sá, nhà cửa chung quanh chúng tôi dường như rũ xuống tang thương trong sự im lặng đột ngột chết chóc.

Chúng tôi dựa ngòai dựa nằm trên rêu cỏ dưới tàn cây phượng vĩ thì thầm nói chuyện, không biết giờ này những đội khác đang ở đâu, có được bình yên không? Có tiếng xe hơi thảng nhanh, tiếng bánh xe rít mạnh trên đường, chúng tôi nhồm dậy, một huynh trưởng Phật tử nhảy xuống khỏi chiếc xe jeep sơn trắng, đưa cho chúng tôi mấy ổ bánh mì và 1 bình nước chanh rồi nói lớn "các em về đi, còn nhiều nguy hiểm lắm", nói xong anh vội vàng nhảy lên xe, chiếc xe trở đầu chạy về hướng chùa Tỉnh Hội, chúng tôi thấy trên xe bóng dáng 1 nhà sư mặc áo vàng và phần phật trong gió lá cờ Phật giáo. Chúng tôi trở lại Đạo quán lúc trời đã quá trưa, mấy ổ bánh mì và bình nước chanh còn nguyên, các Đội khác cũng đang lục tục kéo về nằm ngòai ngổn ngang trong Đạo quán kháo chuyện cùng nhau.

Trời tối hẳn sau buổi cơm chiều đạm bạc đậm chất HĐ, chúng tôi nghỉ ngơi, tí tê trò chuyện, cười giỡn trêu chọc nhau, rồi ngủ gà ngủ gật. Thỉnh thoảng trong đêm khuya có tiếng đánh chảo khua thùng báo động của người dân, chúng tôi lại giật mình tỉnh giấc...lật bật rồi trời cũng sáng. Điềm tâm cháo trắng hột vịt muối, và ly cà phê sữa ngọt đậm đà xong, chúng tôi được thông báo buổi trưa sẽ có 1 Trường từ Sài gòn ra, sẽ đến thăm...

Ngày hôm đó súng nổ nhiều quá, càng lúc tiếng nổ càng gần, tất cả không ai được rời Đạo quán, chúng tôi chỉ được chạy ra đường xem ngóng tình hình, một vài người phóng viên nhiếp ảnh Việt có, Âu Mỹ có, thỉnh thoảng lại thấy chạy ngang Đạo quán hướng về

phía Ngã Năm, nơi những người lính TQLC đang chiếm đóng.

Quá trưa, đang lúc chúng tôi sinh hoạt Đoàn ở trước sân Đạo quán, một chiếc xe jeep sơn màu xanh của binh chủng Không quân chạy đến dừng lại trước cổng, Tr. Nguyễn Tấn Định Ủy Viên Ngành Thiếu Đạo An Hải mặc quân phục bước xuống xe đi nhanh vào cổng, theo sát bên cạnh là 1 Trường Hưởng Đạo khá lớn tuổi, người tầm thước gầy gò, khuôn mặt xương khắc khổ, đeo chiếc kính cận gọng đen dày cộm, vai mang ba lô, mặc áo nâu, quần short xanh, đầu đội mũ scout chóp nhọn, tay chống cây gậy găng màu nâu gụ lên nước bóng.

Chúng tôi tập hợp đứng thành mấy vòng tròn bên trong Đạo quán tiếp đón, Trường Định giới thiệu đây là người Hưởng Đạo Sinh thời sáo bên hồ Leman - Geneve - Thụy Sĩ tên là Võ Thành Minh, tên Rừng là Dã Mã. Sau mấy lời phi lộ chào hỏi, chúng tôi được biết Tr. Võ Thành Minh chỉ ở lại với chúng tôi một đêm, ngày hôm sau Tr. Minh sẽ đi ra Huế bằng máy bay trực thăng do Tr. Định sắp xếp. Chiều tối hôm đó chúng tôi ăn cơm rất ngon miệng, đĩa cơm có thịt gà rô ti và cái trứng gà ốp la cùng ít rau xà lách dầu dấm. Vừa ăn chúng tôi vừa nghe Tr. Minh kể chuyện, nào là chuyện đời HD, nào là chuyện thời sáo bên hồ v.v... nhưng không nghe Trường kể về cuộc đời tình ái của Trường !!!...

Sau bữa cơm ngon, Trời tối hẳn, xa xa tiếng súng nổ từng chập, chúng tôi lúc thì trò chuyện, lúc thì dòng tai nghe ngóng bên ngoài. Đột nhiên có tiếng sáo vút lên phá tan bầu không khí tĩnh lặng, Tr. Minh với mấy ngón tay gầy guộc chạy thoăn thoắt trên ống sáo trúc, đang thả hồn bay bổng trong "Ngày Về" của Hoàng Giác, tiếng sáo hay và khúc nhạc buồn quá, tôi lầm nhảm hát theo "...Tung cánh chim tìm về tổ ấm..." Ngoài xa kia tiếng súng vẫn còn nổ dòn. Chúng tôi lặng người một lúc mặc dầu tiếng sáo đã bật khúc từ lâu....Phải chăng Tr. Minh muốn trở về ử lại mộng Quê Cha Đất Tổ sau bao năm tháng dài dọc đường gió bụi tận phương xa....Tôi thầm nghĩ. Đêm

khuya dần, Tr. Minh cất ống sáo rồi nói này các em, chúng ta cùng nhau tập hát, được không, và không đợi chúng tôi trả lời, Trường cất tiếng hát "gặp nhau đây sau bao ngày chia tay, Hát vang lên cho bỏ lúc chờ mong. Gặp nhau đây ta hát khúc ca này, Mỗi tâm tình thêm chứa chan mặn nồng", Chúng tôi ghi chép bài hát và cùng Trường hát lui hát tới nhiều lần. Trước khi đi ngủ, chúng tôi cùng nhau yêu cầu Trường cho chúng tôi chữ ký lên khăn quàng để giữ làm kỷ niệm. Trường đồng ý, chúng tôi lần lượt sắp hàng đưa khăn quàng cho Trường ký 2 chữ Yã Mã. Về sau trên khăn quàng của chúng tôi ở phía sau đều có chữ Yã Mã thêu bằng chỉ đỏ (Trường viết chữ Y thay cho chữ D).

Sớm mai thức dậy muộn, chúng tôi mới biết Trường Võ Thành Minh đã lên đường về Huế. Trường ra đi khi trời vừa rưng sáng, không lời giã biệt. Từ đó chúng tôi không bao giờ gặp lại, và mãi mãi không bao giờ gặp lại.

Đến nửa đêm gần sáng, tiếng súng nổ quá gần, chúng tôi choàng tỉnh dậy, núp trong Đạo quán nhìn ra, từng toán lính TQLC chạy rầm rập trên vỉa hè, dưới lòng đường từng đoàn quân xa to có nhỏ có, chạy pha đèn sáng rực.....Đoàn người và xe chạy về hướng Chùa Tinh Hội. Chúng tôi nhìn nhau, có tiếng của các Trường nói chắc quân ly khai thất thủ rồi. Đoàn quân đi qua, khu phố trở về yên tĩnh, vài nhà trong xóm mở đèn, có mấy người túa ra đường, nhìn qua nhìn lại, bàn bạc với nhau đôi câu, rồi quay vào nhà tắt đèn đóng cửa.

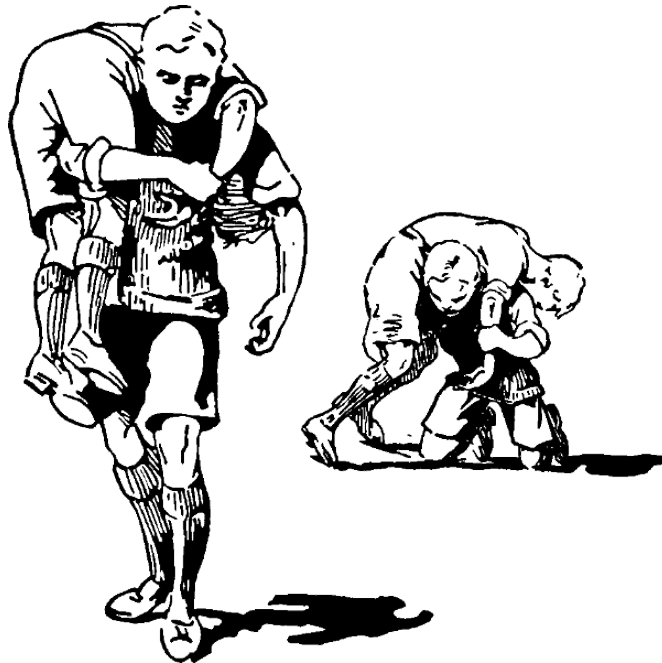
Trên mấy bậc tam cấp, chúng tôi ngồi ăn sáng bánh mì thịt chà bông nói chuyện giã giã, bỗng đâu mấy chiếc xe jeep nhà binh đỗ xích trên đường trước cổng Đạo quán, một ông Trung úy TQLC mặt lạnh như tiền đi vào Đạo quán với mấy người lính súng đạn lách cách. Ông Trung úy đem lính đến bắt chúng tôi, nhưng ông lịch sự nói mời chúng tôi đi theo ông về Chùa Tinh Hội. Chùa Tinh Hội rất gần Đạo Quán, Chúng tôi đi bộ đến chùa có lính TQLC tháp tùng.

Tôi đứng trước cổng Chùa nhìn lính tráng dày đặc, tôi kéo tay Khải đi vào sân

chùa, tôi hỏi Xiêm đâu, Khải nói không thấy, chắc đâu đó...Chúng tôi đi vào sâu hơn, mùi tử khí xông ra nồng nặc từ hai dãy nhà chứa đầy tử thi, hai dãy nhà trước kia có thể là những lớp học của Trường Mẫu giáo Lâm Tỳ Ni được thiết lập trong sân Chùa. Chúng tôi chạy ra trước cổng Chùa, gặp các Trưởng và các kha sinh của Kha đoàn chúng tôi, tôi vừa chợt thấy Xiêm, chưa kịp gọi, Xiêm tay cầm điều thuốc đã chạy vội băng ngang đường qua phía bên kia. Xiêm quay người lại chằm điều thuốc. Tôi và mọi người nghe một tiếng bắn sè “cắc cù”, cũng vừa lúc tôi thấy Xiêm ngã nhào xuống đất, Tôi và Khải cùng vài kha sinh chạy ào qua đường, tôi quì xuống ôm Xiêm vô lòng, chiếc áo khaki đẫm máu loang đỏ cả người Xiêm, máu trong miệng hộc ra từng ngụm, viên đạn quái ác bắn từ một kẻ nào nơi bót Cảnh sát Hoàng Diệu xuyên qua cánh tay trái phá vỡ hông lồng ngực Xiêm. Một người lính

TQLC bắn một loạt đạn chỉ thiên, một toán lính chạy ngược lên bót Cảnh sát Hoàng Diệu...súng nổ từng tràng. Tôi nhìn Xiêm thoi thóp rồi chết từ từ, mắt trợn trừng. Tôi như dại đi, tay tôi vuốt mắt Xiêm mà tưởng như chưa vuốt. Có mấy Tăng Ni chạy qua tụng kinh, Hai người lính bỏ Xiêm lên băng ca khiêng đi. Tôi muốn khóc quá nhưng không khóc được, cho đến khi Khải kéo tôi dậy, vực tôi đi vào Chùa. Tôi ngồi trên tam cấp khóc nức nở, khóc như một đứa con nít, mà cũng phải, lúc ấy tôi chỉ 16 tuổi, tôi cũng là đứa con nít....

Một ngày sau ngày Xiêm mất, toàn thể Hương Đạo Sinh chúng tôi được tha về nhà. Đám Tang Xiêm rất lớn, với hầu hết Hương Đạo Sinh đi đưa tiễn. Ngoài ra còn có 2 tiểu đội lính TQLC đi theo để giám sát phòng ngừa chúng tôi sách động biến đám tang thành cuộc biểu tình. Xiêm được an táng tại Nghĩa Trang Đò Xu trong mùa hè năm 1966.

LÀNG BÁCH HỢP HDTN VÙNG VỊNH - BẮC CALIFORNIA

Trưởng Làng: Đào Ngọc Minh

Địa Chỉ: 2311 Alcade St - Santa Clara - CA 95054

Email: theresangocminh@gmail.com

Điện Thoại: (408) 807 - 7315

Mỗ Làng: Trịnh Mỹ Phương

Email: trinhphuong@sbcglobal.net

Website: <http://hdtnsj.org/>

Làng Bách Hợp HDTN San Jose và Xóm HDTN Oakland là hai đơn vị HDTN đã sinh hoạt từ những ngày sơ khai của phong trào HDTN tại hải ngoại. Sau Hội Nghị COSTA MESA, Trưởng MAI LIÊU và Trưởng NGUYỄN ĐÌNH TUẤN đã kêu gọi các anh chị em Trường Niên trong vùng sinh hoạt lại với nhau. Hai đơn vị này đã cùng tham gia chung nhiều chương trình sinh hoạt rất vui vẻ. Ngày 04 tháng 02 năm 2017, các anh chị em quyết định sát nhập lại thành một đơn vị mang tên là: "LÀNG BÁCH HỢP HƯỚNG ĐẠO TRƯỜNG NIÊN VÙNG VỊNH" do Trưởng ĐÀO NGỌC MINH làm Trưởng Làng và Trưởng TRỊNH MỸ PHƯƠNG làm Mỗ Làng.

Làng BHVV có khoảng 50 Trưởng Niên sinh hoạt đều đặn và đã tổ chức được 5 Trại CÁT VÀNG, 4 Trại COLFAX và TRẠI BÁCH HỢP III, cùng tham gia các Trại Thăng Tiến, là những sinh hoạt có quy mô lớn. Sau khi Tiên Chỉ NGUYỄN ĐÌNH TUẤN lià rừng ngày 28/11/2019, Phó Tiên Chỉ NGUYỄN VĂN HIỆP lên thay thế tiếp tục lãnh đạo tinh thần và hướng dẫn các anh chị em tiến bước trên con đường phục vụ H Đ.

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Làng Bách Hợp Vùng Vịnh chúng tôi gồm các **Trường Niên Hướng Đạo người Mỹ gốc Việt tuổi từ 25 trở lên**. Chúng tôi đến với nhau để cùng chia sẻ những tâm tình buồn vui của đời Hướng Đạo, và cùng tham gia những hoạt động vui tươi và hữu ích.

Ngoài ra, chúng tôi cũng mong muốn gìn giữ và phát huy truyền thống văn hóa Việt tại xứ người, bằng cách truyền trao những giá trị tốt đẹp này lại cho các thế hệ thanh thiếu niên HD người Mỹ gốc Việt, để các em biết trân quý ngôn ngữ, văn hóa, và truyền thống Việt Nam tốt đẹp ngàn đời của Tổ Tiên, và luôn tự hào mình là người Việt Nam.

Trịnh Mỹ Phương (*Phượng Hoàng Nhiệt Thành*)- 21/11/2021

GIA ĐÌNH BÁCH HỢP NAM CALI.

Gia Đình Bách Hợp Nam Cali được hình thành bởi các Trưởng Lão Thành từ Phong trào Hưởng Đạo Việt Nam sau Hiến Chương Costa Mesa 1983. Thoạt tiên các Trưởng Hưởng Đạo sinh hoạt chung khắp Nam Cali với một gia đình đông đúc tại Quận Cam, Quận San Diego, Quận Los Angeles.

Sau một thời gian, vì sinh hoạt tại địa bàn Nam Cali quá rộng nên các Trưởng phân chia GDBH lại thành 2 khu vực: Quận Cam và Quận San Diego với các danh xưng: Gia Đình, Làng Bách Hợp. Sau đó San Diego thành lập được 2 Làng Bách Hợp, Quận Cam có Gia Đình Bách Hợp và Làng Quảng Tế. Tất cả cũng từ cái nôi Gia Đình Bách Hợp.

Gia Đình Bách Hợp Nam Cali đầu tiên được thành lập do các Trưởng: Đinh Xuân Phúc, Đỗ Văn Ninh, Nguyễn thị Đáp, Tôn Thất Hy, Đoàn văn Thiệp, Vũ Thanh Thông. Đến một thời gian sau, ngành Hưởng Đạo Trường Niên được chánh thức công nhận, các Làng, Xóm trên Thế Giới đua nhau nở rộ. Các Trưởng Hưởng Đạo Việt Nam có dịp trở lại sinh hoạt Hưởng Đạo. Trong đó Gia Đình Bách Hợp Nam Cali vẫn khiêm tốn giữ tên là GDBH Nam Cali. Gia Đình Bách Hợp Nam Cali sinh hoạt cho tới nay 2021; nhiều thăng trầm vui buồn vẫn hành diện giữ tên Gia Đình Bách Hợp Nam Cali; trực thuộc Ngành Hưởng Đạo Trường Niên; Văn Phòng Hưởng

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Đạo Trường Niên do Trường Trần Xuân Đức (Gấu Chấm Chi) HĐTU.HĐVN Nam Cali đảm đương điều hành.

Các Trường, ACE HD trong Gia Đình Bách Hợp thân ái nhau, nâng đỡ nhau, tương kính nhau ; chung vui xây dựng Phong Trào Hướng Đạo Hải Ngoại càng ngày càng phát triển. Các Gia Trường đã lần lượt nắm chặt Tay Trái điều hành cho Gia Đình Bách Hợp được vui vẻ đoàn kết nhau gồm các Gia Trường : Tr. Đinh Xuân Phúc, Tr. Trần Trọng An Sơn, Tr. Trần Đức Hạnh, Tr. Nguyễn Khanh, Tr. Lý Nhật Hui, Tr. Nguyễn Cửu Lâm, Tr. Trần Bích Ngọc, Tr. Bùi Minh Hoàng (đương nhiệm).

Năm 2017, GDBH Nam Cali , Gia Trường Nguyễn Cửu Lâm đã tổ chức trại Bách Hợp 2 tại Irvine Nam Cali thành công mỹ mãn với số Hướng Đạo Trường Niên toàn thế giới về tham dự gần 100 Trường Niên, Làng Quảng Tế cũng chung tay tổ chức cùng Gia Đình Bách Hợp Nam Cali.

Năm 2018, Gia Đình Bách Hợp Nam Cali tròn 30 tuổi ; một buổi lễ kỷ niệm được tổ chức long trọng với sự tham dự của các Trường Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam Miền Tây Nam Hoa Kỳ, Liên Đoàn Trường các đơn vị Hướng Đạo VN, đại diện Truyền Thông Báo Chí & Truyền Hình. dịp này GDBH có 2 Trường Tr.Niên được Huân

Chương Bách Hợp do Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam trao tặng là Trường Đặng Ngọc Ánh – Hồ Trần Tinh và Trường Trần Bích Ngọc – Voi Nhanh Nhẹn.*- (Phòng theo tài liệu của Trường Lê Anh Dũng – Sóc Lanh Lợi biên soạn)

Qua mùa đại dịch Covid-19 ; GDBH nói riêng và gần như toàn thể ACE Hướng Đạo nói chung, sự sinh hoạt Hướng Đạo bị đình trệ và chậm lại.

Năm 2021, ngày 12 tháng 12 Gia Đình Bách Hợp Nam Cali đã tổ chức Tất Niên tại Thư Viện Việt Nam OC. Kết hợp trong tiệc Tất Niên này là buổi Bầu Cử chức vụ Gia Trường Gia Đình Bách Hợp để kế nhiệm Gia Trường Tr. Trần Bích Ngọc mãn nhiệm kỳ. Trường Bùi Minh Hoàng được sự tín nhiệm của toàn thể các Trường Niên và ACE trong Gia Đình Bách Hợp Nam Cali đã đắc cử.

Tiếp theo là lễ trao Huân Chương Bách Hợp và Bằng Tường Lục do Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam Nam Cali long trọng tổ chức cùng ngày ; Trường Bùi minh Hoàng – Voi Siêng được trao tặng Huân Chương Bách Hợp và Trường Phan Thị Nam – Hải Âu Đầm Đàng được tặng thưởng Bằng Tường Lục.

Sau đó, toàn thể các Trường và ACE cùng dự bữa cơm thân mật với Gia Đình Bách Hợp Nam Cali.

GIA ĐÌNH BÁCH HỢP NAM CALI

Tabtt

Tân Gia Trường

Bùi minh Hoàng – Voi Siêng Năng

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Buổi lễ trao Huân Chương Bách Hợp và Bằng Trường Lục cho 2 Trưởng trong GDBH
12/12/2021

Gia Đình Bách Hợp Nam Cali Thực hiện Trại Bách Hợp 2 (2017)

Giới Thiệu :

Xóm Tùng Nguyên Sydney & Canberra/ Úc Châu

Ngày Tùng Nguyên 20 tuổi (2001 - 2021)

Hàng ngồi : (từ phải qua trái): Vũ Đình Roanh - Nguyễn văn Sơn - Vũ Trọng Khải - Nguyễn văn Hương - Nguyễn Hồng - Trương Lương Công - Phạm hữu Lợi – Tr. Trương Lạc Phiêu (Trưởng Xóm) - Nguyễn Phước Vĩnh Tiên.

Hàng đứng : (từ phải qua Trái): Vũ Như Lan - Nguyễn Thị Tâm - Lương Thanh Huế - Phạm Minh Lan - Trương Thu Hương - Lê Ngọc Tuyên - Nguyễn Nữ Xuân Vinh - Lê Kim Anh - Hồng Vân

Mặc dù tại Úc Châu đã có chi nhánh Úc trực thuộc HĐTƯ/HĐVN Hải ngoại, có Làng Bách Hợp nhưng với tầm nhìn của một người đã từng là Đạo Trưởng, anh thấy được nhu cầu của những người có giòng máu HĐ lưu truyền trong huyết quản còn đang rải rác đâu đó nhưng không còn thích hợp với sinh hoạt của đơn vị các Ngành của Phong Trào.

Do đó, trên đường về từ Trại Hợp Bạn Á Châu Thái Bình Dương lần thứ 22 và cũng là lần thứ 19 của Quốc gia Úc Đại Lợi, Trưởng Trương văn Thanh đã đề nghị cùng Trưởng Trương Lạc Phiêu và Trưởng Lê văn Lệ thành lập một đơn vị Hướng Đạo Trường Niên.

Thế rồi một buổi họp tham mưu được hình thành tại tư gia Trưởng Lê gồm có 4 người : Tr. Trương Lạc Phiêu, Tr. Trương văn Thanh, Tr. Phạm Minh Lan và Tr. Lê văn Lệ cùng quyết định lập Liên Gia /Bách Hợp bao gồm anh chị em đã một thời là HDS cùng gia đình và thân hữu. Tr. Thanh được đề nghị làm LG Trưởng và Tr. Lê giữ trách nhiệm Mõ, đồng thời liên lạc ghi danh chính thức với Văn phòng HĐTrN/HĐTƯ/HĐVN. Đó là ngày 16/4/2001.

Hơn 3 tháng sau, LG đã quy tụ được 16 thành viên , buổi họp ra mắt LG/Bách Hợp được tổ chức vào ngày 29/7/2001 tại tư thất Tr.Thanh Huế và anh Vĩnh Tiên. Từ đó nhân số tăng dần với 2 nơi ghi danh là Canberra và Queensland.

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

Đề thích hợp với sự lớn mạnh của đơn vị, trong buổi họp tại tư gia Trường Trương Lương Công ngày 16/6/2002 tất cả đã đồng ý nâng Liên Gia thành Xóm với tên chính thức là Xóm Tùng Nguyên Sydney & Canberra.

Thuở mới chào đời của Tùng Nguyên (2001) trong một buổi xuất du
Hàng ngồi: Tr. Trương Vĩnh Phụ (lìa rùng) - Tr. Trương Lạc Phiêu - Tr. Trương Văn Thanh (Trưởng thành lập và cũng là Trưởng Xóm - lìa rùng- Phu nhân Tr. Thanh-Lương Thanh Huế.
Hàng đứng: Nguyễn Văn Nụ (lìa rùng) - Trương Lương Công - Trần Thị Hiền - Phạm Minh Lan - Tạ Bích Lan - Lê Văn Lệ - Nguyễn Phước Vĩnh Tiên.

Buổi du ngoạn đầu tiên để họp mặt với những thành viên tại Canberra vào ngày 8/12/2002 cũng là mốc điểm đau buồn của Xóm. Trưởng Thanh đã lìa rùng khi trở lại Sydney lúc 4.00 giờ sáng ngày 9/12/2002 trong thanh thân nhẹ nhàng và mãn nguyện!

Biên đầu thương thành sức mạnh, Tr. Trương Lạc Phiêu thay thế Tr. Thanh điều hành Xóm, Mõ Xóm vẫn là Tr. Lê Văn Lệ vẫn sinh hoạt đều đặn 2 tháng một lần và họp Liên Bang tại Canberra một lần trong năm nhân dịp Hội Họa. Đi được nửa chặng đường thì Trưởng Lệ cho biết cần dành thì giờ cho gia đình nhiều hơn nên chuyển Mõ Xóm qua Tr. Phạm Minh Lan trong một buổi họp dã ngoại ngày 01/10/2012.

Những năm tháng sau này Trưởng Tr. Xóm đã ngoài 90, trong một lần đến thăm Trưởng ngày 2/3/2020 trong mùa Covid, Trưởng ngờ ý muốn có người thay thế nên Xóm đã đề cử Tr. Trương Lương Công thay mặt Trưởng Tr. Xóm điều hành Xóm, Tr. Kim Anh Thủ quỹ và Tr. Minh Lan trở lại làm Mõ Xóm kiêm thêm ngoại vụ. Trưởng Trương Lạc Phiêu vẫn là Trưởng Xóm.

Xóm Tùng Nguyên 15 tuổi (2016)

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

Hàng ngồi : Trương thu Hà (ái nữ Tr. Thanh) - Lê Kim Anh - Trương Thu Hương (ái nữ Tr. Thanh) - Phạm Minh Lan

Hàng đứng : Nguyễn Hồng- Hồng Vân - Trương Lương Công - Phu nhân Tr. Thanh (là rình) - Vũ Đình Roanh - Nguyễn Phước Vĩnh Tiên - Tr. Trương Lạc Phiêu (Trưởng Xóm) - Đàm Xuân Cận

Hiện nay Xóm Tùng Nguyên Sydney & Canberra có 24 thành viên gồm 17 thành viên sinh hoạt thường xuyên và 07 thành viên không thường xuyên, đứng hàng thứ 17 trong danh sách 31 Làng Xóm Bách Hợp HĐTrN. Vẫn củi lửa cho báo Liên Lạc và giữ mối quan hệ thường xuyên với VP/HĐTrN và HĐTU/HĐVN.

ĐỊA CHỈ Liên lạc :

Trưởng Điều Hành : Tr. Trương Lương Công – ĐT: 0431 648 011 –

– email: truongluongcong@yahoo.com

Thủ quỹ : Tr. Lê Kim Anh – ĐT : 0414 838 798 – email:kimanhle2003@yahoo.com.au

Mỗ Xóm Tr. Phạm Minh Lan – ĐT : 0403 178 753 – tviethoc@yahoo.com.au

Sóc Khiêm Tồn - Mỗ Xóm

LÀNG BÁCH HỢP TRƯỜNG NIÊN QUẢNG TÊ NAM CALIFORNIA

Làng Bách Hợp Trường Niên Quảng Tê Nam California được thành lập vào khoảng trung tuần tháng 09 năm 2004 tại Công viên Garden Grove, Thành phố Garden Grove, Quận Cam (Orange County) miền Nam California với những Sáng lập viên kỳ cựu của Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam.

Khởi đầu với sự tin nhiệm của các Thành viên sáng lập. Tr. Trần Tiến San được đề cử chức vụ Trưởng Làng Quảng Tê đầu tiên từ năm 2004 – 2010

Tr. Trần Tiến San - Trưởng Làng thứ nhất

Tr. Trần Tiến San	Trưởng Làng
Tr. Nguyễn Xuân Huệ	Phó Làng kiêm Thủ Quỹ
Tr. Lê Mộng Ngọc	Tiên Chỉ
Tr. Tôn Thất Hy	Có Vấn
Tr. Nguyễn Hạnh Nhơn	Có Vấn

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

Tr. Tôn Thất Hy - Trưởng Làng thứ 2

Năm 2011 Tr. Tôn Thất Hy kế nhiệm chức vụ Trưởng Làng thứ 2. Trưởng Trần Tiến San làm Cố vấn. Ban Hương sự không thay đổi.

Năm 2013 Tr. Tôn Thất Hy lâm trọng bệnh Lìa Rừng.

Tr. Nguyễn Xuân Huệ - Trưởng Làng thứ 3

Năm 2014 Tr. Nguyễn Xuân Huệ kế nhiệm chức vụ Trưởng Làng thứ 3.
Với 1 danh sách nhân số 22 dân làng gồm :

BAN HƯƠNG SỰ

1- Ngựa Vui Tính Nguyễn Xuân Huệ	Trưởng Làng
2- Ngựa Nhiệt Tình Mã Văn Dũng	Phó Làng/Nội vụ kiêm Thủ Quỹ
3- Hươu Lịch Thiệp Lê Ngọc Giao	Phó Làng/Ngoại vụ kiêm ban Liên lạc
4- Hà Mã Hăng Say Võ Thạnh Thời	Trưởng Ban Y Tế
5- Nai Cẩn Thận Nguyễn Công Hùng	Thư Ký.

BAN CỐ VẤN

6- Oanh Vũ Yêu Đời Trần Thu Ba	Tiên Chi
7- Cọp Đa Năng Trần Tiến San	Cố Vấn
8- Thiên Nga Cương Nghị Bùi Vân Khanh	Cố Vấn

THÀNH VIÊN

- 9- Bồ Câu Kiên Nhẫn Trần Bích Hương
- 10- Báo Cần Mẫn Lương Lân
- 11- Hồ Mang Nhanh Nguyễn Duy Đức
- 12- Nai Năng Động Lê Văn Thâm
- 13- Sóc Nhanh Nguyễn Đức Thăng
- 14- Sói Vui Vẻ Trần Tiến Hà
- 15- Thiên Nga Quán Xuyên Công Nữ Ngọc Anh
- 16- Gấu Từ Tôn Lê Ngọc Hùng
- 17- Báo Tự Tin Nguyễn Bình Thuận
- 18- Sóc Lanh Lệ Nguyễn Thái Hương (Liz Nguyen)
- 19- Vành Khuyên Cần Mẫn Diệp Châu Phê
- 20- Đại Bàng Đa Thiện Dương Đình Cường
- 21- Nguyễn Thanh Minh (Chưa Tuyên Hứa)
- 22- Chu Minh (Chưa Tuyên Hứa)

Trong công cuộc xây dựng và phát triển Làng với phương châm "Thầm lặng Phụng sự Vô vị lợi"

+ Về mặt Tinh thần : Làng đã kết nối chặt chẽ mỗi dây tương thân tương ái, tạo dựng niềm tin giữa các thành viên của Làng, đồng thời với các Đơn vị bạn. Cảm thông, ủy lạo và cùng nhau san sẻ vượt qua những khó khăn trong tiến trình xây dựng và phát triển Làng.

Gìn giữ và Phát huy Tinh thần Hương Đạo, Tâm niệm là Gương sáng cho thế hệ mai sau.

+ Về mặt Hình Thức :

Tổ chức những buổi Họp Làng thường kỳ và bất kỳ trong những dịp Lễ, Tết....cùng với những sinh hoạt dã ngoại.

Thuyết trình và luận bàn về những đề tài "Giúp ích" và "Phụng sự", Tham khảo những kiến thức và học hỏi thêm những kỹ năng Hương Đạo.

Làm Lễ Tuyên Hứa cho các Trưởng mới gia nhập, và Lễ đặt Tên Rừng.

Tham dự các sinh hoạt Chào Cờ, Hội Nghị, Trại, V.v ... do Miền Tây Nam Hoa Kỳ tổ chức.

Tham dự các Trại Trường Niên "Bách Họp" II & III.

Thăm viếng, an ủi dân Làng, thân nhân của dân Làng, cũng như những HDS bạn đang lâm cảnh ốm đau, trọng bệnh. chia sẻ những vui buồn Quan Hôn Tang Tế.....

+ Về mặt Phụng sự :

Làng đã tham dự hầu hết các kỳ Đại Hội "Cám On Anh" do Hội Thương Phế Binh tổ chức với công việc soát vé vào cửa trong tinh thần vô vị lợi.

Giúp ích cho Hội "Từ Bi Phụng Sự" định kỳ hằng năm trong công tác giữ gìn trật tự, sắp xếp và hướng dẫn khách Hành hương lên từng chuyến xe bus đi hành Lễ ở Los Angeles.

Và một số các công tác phụng sự bất thường khác trong phạm vi sinh hoạt của Làng.....

+ Về mặt Ân Thương: Làng đã rất vinh hạnh đón nhận một số Huân Chương của Hội Đồng Trung Ương Hương Đạo Việt Nam Ân Thương cho một số các Trưởng trong Làng gồm 2 Huân Chương Bắc Đẩu và 12 Huân Chương Bách Họp. Làng Bách Họp Trường Niên Quảng Tế Nam California mãi mãi kiên định tinh thần luôn Sắp Sẵn, Thẳng Tiến, Phụng Sự và Giúp Ích.

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

Giữ Vững Tinh Thần Hương Đạo và Trung Thành Với Tổ Quốc.

Mọi Liên lạc xin gửi về Địa chỉ Hương Quán của Làng :

Lý trưởng: Trương Nguyễn Xuân Huê
Địa chỉ: 509 South Deming St. Santa Ana, CA 92704
Phone : 714-622-8570 714-315-6422
E-mail: huexuannguyen42@yahoo.com

Hoặc Ban Liên Lạc Làng Quảng Tế :
Trưởng Lê Ngọc Giao
Phone : 714-468-3623
E-mail: giaolebt@yahoo.com

Làng Quảng Tế tham dự Trại Thăng Tiến 8 năm 2006.

LÀNG BÁCH HỢP SEATTLE

Các Làng Trưởng
(từ ngày thành lập 20/5/1995 đến nay)

Tr. Thụy

Tr. Phúc

Tr. Niên

Tr. Trường

Sự Hình Thành

Nhân ngày họp mặt kỷ niệm sinh nhật lần thứ IV (25/2/1995) các Tr. Nguyễn Đức Dziên (*đã lià rìng*), Tr. Nguyễn Văn Thư và Bác Trần Văn Lùng tức nhà thơ Tuấn Việt (*đã lià rìng*) đã gặp nhau bàn thảo rồi cùng nhau vận động, kêu gọi các Cựu Hướng Đạo định cư tại Seattle và vùng phụ cận và kết quả là Làng Bách Hợp Seattle được thành lập vào ngày 20 tháng 5 năm 1995 trong buổi họp đầu tiên tại nhà Tr. Dziên 1722 13th Ave S apt 1, gồm những thành viên sau:

1. Tr. Phạm Đình Thụy (*đã lià Rìng*)
2. Tr. Nguyễn Văn Thư
3. Tr. Nguyễn Đức Dziên (*đã lià Rìng*)
4. Tr. Phạm Đình Trung (Thanh đoàn trưởng Cửu Long)
5. Tr. Nguyễn Hoàng Hải
6. A. Nguyễn Hữu Hùng (hds Thừa Thiên)
7. Bác Tuấn Việt (*đã lià Rìng*)

Buổi họp này được đặt dưới quyền chủ tọa của Bác Tuấn Việt, chương trình nghị sự và dự thảo được đưa ra và đã cùng thỏa thuận bước đầu như sau:

I. Ban Điều Hành Xóm: Hội nghị đã bầu:

- Làng Trưởng : Tr. Phạm Đình Thụy
- Mô Làng kiêm Thư Ký và Thủ Quỹ : Tr. Nguyễn Đức Dziên
- Các chức vụ khác sẽ bầu vào buổi họp tới.

II Nhiệm kỳ: Ban ĐH có nhiệm kỳ là một năm, và sẽ bầu lại trong một buổi họp thường niên, (có thể tái hạn).

III. Điều lệ: Trong khi chưa soạn thảo xong bản điều lệ của Làng, mọi điều phải dựa vào Bản Điều Lệ của Hội Trường Niên Hướng Đạo Trung Ương (Làng Bách Hợp).

Thành Viên Trong Làng HĐTN Seattle (2020)

1. Nguyễn Vũ Trường - <i>Gấu Tháo Vát</i> - Trưởng Làng	9. Trần Văn Sinh
2. Nguyễn Văn Phúc - <i>Hươu Trầm Lặng</i> - Phó Làng	10. Phạm Dzũng
3. Hoàng Văn Hoàn - <i>Mỗ Làng</i>	11. Phạm Văn Thân - <i>Hổ Hăng Hái</i>
4. Chị Phạm Đình Thụy	12. Nguyễn Ngọc Quỳnh - <i>Hồng Hạc Hay Hót</i>
5. Phạm Niên - <i>Nai Cầm Cù</i>	13. Hoàng An Lành
6. Vũ Thị Cát - <i>Bồ Câu Chăm Chỉ</i> -	14. Nguyễn Trung
7. Ngô Đức Thịnh - <i>Sơn Miêu Kiên Tâm</i>	15. LM. Phêrô Khôi Anh
8. Phạm Thị Lan - <i>Thiên Nga Thẳng Thắn</i>	16. Nguyễn Hoàng Hải - <i>Phượng Hoàng Nhanh Nhẹn</i>

Thông Tin Liên Lạc: Tr. Phúc Nguyễn, (206) 850-6883. Email: phucbmt@gmail.com
1819 Lake Ave S Renton WA 9805

Làng Tân Hương

Năm 1960, chúng tôi là trưởng HĐ thuộc đạo Tân Bình thường họp đoàn tại đạo quán 75 Phan đình Phùng Saigon. Sau khi họp, chúng tôi vào quán nước nhỏ sau sân quần vợt ngồi chuyện trò, chờ phụ huynh đón Ấu sinh về. Đây là cơ hội chúng tôi muốn hội họp với nhau mỗi chủ nhật.

Đến ngày cúng Ông Táo cuối năm, chúng tôi lập “Làng Tân Bình” tại nhà Tr. Nguyễn Quý Thục ở xưởng dệt Thịnh Phát trong vùng Ngã Ba Cây Thị, Gia Định.

Dân làng có cụ Thượng Vũ Thanh Thông (Phó Đạo Trường Tân Bình), ông Tham Trần Đình Chương (LĐT. Trần Bình Trọng, đạo Vị Hoàng, Nam Định), ông xã Ngô Anh Giang (Tráng Trưởng), ông Phán Trần Trung Huân (Tráng sinh), ông Khán Nguyễn Văn Phi (Thiếu trưởng), ông Hương Nguyễn Quý Thục (Thiếu trưởng), ông Phó Trần Trung Hợp (Thiếu trưởng), ông Trương Trần Đình Thủy (Thiếu trưởng), ông Nhiêu Lưu Hồng Phúc (Akela), chú Mỗ Trần Trung Phúc (Thiếu phó). Sau, làng có thêm 2 trưởng HĐ nữa là ông Ký Nguyễn Mạnh Hùng và ông Mỗ Trịnh Bá Ngự.

Đặc biệt thêm Nữ trưởng vào làng: chị Cả Đất Hộ Trần Thị Mai (Tổng Ủy Viên Nữ HĐ), cô Hai Tân Định Lê Thị Thục, cô Ba Bến Thành Trịnh Minh Đỗ Quyên, cô Tư Thị Nghè Đỗ Kim Bích, cô Năm Gia Long Vũ Ngọc Ly, cô Sáu Tao Đàn Trần Đạm Phương, cô Bảy Bờ Rô Trần Lan Anh.

(Xin thưa rằng: Chức tước của các trưởng nam, không thật; chỉ do dân làng đặt để gọi, cho vui. Còn kèm theo tên các trưởng nữ là nơi đang cư trú tại Saigon). Lúc này, dân làng

có 19 người HĐ. Thường gặp nhau ở nhà ông Tham Chương, đường Huỳnh Khương Ninh, Dakao, Saigon.

Trong kỳ họp làng năm 1961 ở nhà Hương Thục, Xóm Gà Gia Định, bên nam mặc áo dài, khăn đóng; bên nữ mặc áo tứ thân, khăn mỏ quạ. Đặc biệt, dân làng đón Tr. Cung Giũ Nguyễn từ Nha Trang đến thăm. Trưởng tặng tên là Làng TÂN HƯƠNG (Tên làng chài trong cuốn “Le fils de La Balaine” của trưởng viết).

Sau 1975, dân làng Tân Hương tản mát nhiều nơi trên thế giới. Xã Giang ở Hậu Giang, Hương Thục (qua đời), Nhiêu Lưu Hồng Phúc (qua đời) và Mỗ Phúc (qua đời) tại quê nhà. Khán Phi ở Úc, Phán Huân ở Pháp, cô Ba ở Canada, dân làng còn lại đều ở Mỹ. Không sống gần nhau như trước. Nên không sinh hoạt thường xuyên, nhưng thăm hỏi qua email, điện thoại.

Dân làng chỉ họp mặt khi Họp Bạn Thăng Tiến. Năm 2009 rủ nhau du ngoạn Las Vegas. Năm 2010, chúng tôi về Vũng Tàu gặp dân làng sống ở quê nhà. Qua 2011, dân làng họp mặt tại Irvine CA để giỗ cụ Thượng Thông. Năm 2013, chúng tôi đến họp làng ở nhà ô. Trương Thủy tại Merkel, Texas. Năm 2015 nhân kỷ niệm 50 năm kết hôn của ông Trương Thủy và cô Năm Ly, dân làng lại đến Dallas hội họp mấy ngày, thật vui vẻ và đầm ấm. Năm 2016, dân làng họp tại nhà Mỗ Ngự tại Santa Clara, San Jose.

Dân làng Tân Hương ở tản mát trên thế giới, không sinh hoạt thường xuyên như các làng Bách Hợp khác nhưng vẫn giữ chặt mối giây từ khi còn trẻ 1960 đến nay đã 60 năm.

Phó Hợp (5/2020)

XÓM BÁCH HỢP CALGARY

“Xóm Hướng Đạo Trường niên Calgary” thành lập 31.7.1994 tại Bowness Park với danh sách ngày 28.7.1995, 1995-1996 gồm 18 người:

- 01-PHAN THU: Xóm Trưởng từ tháng 7.1994 đến 8.9.2002
- 02-NGUYỄN XUÂN LINH: Thư Ký
- 03-ĐÀO TẾ CÁT: Thủ Quỹ (sau đó rời Xóm: tháng 8.1995)
- 04-MAI THỊ HUỖNH HOA
- 05-NGUYỄN THẾ THÀNH
- 06-BÙI ĐOÀN HIỆP
- 07-VÕ BÍCH HIỀN
- 08-LÊ THỊ BÍCH VÂN
- 09-NGUYỄN TẤN PHƯỚC
- 10-HUỖNH OANH
- 11-MAI VĂN LOAN
- 12-NGUYỄN HỒNG
- 13-ĐẶNG THỊ MỸ NHƠN
- 14-PHẠM THANH LÂM
- 15-NGÔ ANH DŨNG
- 16-PHẠM HỮU GIÁO
- 17-NGUYỄN TRỌNG THỦY
- 18-NGUYỄN TRỌNG QUỲNH

Trong 1 danh sách khác của trưởng PHAN THU, không đề ngày, nhưng lưu trong hồ sơ sau ngày họp 25.9.1994 thì có thêm 3 vị:

- 19-LÊ CAO PHAN: Tiên Chỉ, 72 tuổi (sau đó rời Xóm: 19.3.1995)
- 20-NGÔ ĐÔN
- 21-NGUYỄN TRUNG THOẠI: dân xóm danh dự
- 22-TRẦN PHƯỚC THÀNH

Theo biên bản của trưởng Nguyễn Xuân Linh ngày 25.11.1995:

a. “Chưa thành lập đơn vị. Trưởng niên và tráng sinh họp thành một khối, gồm 21 người (3 nữ, 18 nam)

b. Tổ chức tốt trại hè 1993 cho sinh viên, học sinh và Hướng đạo tại Edmonton và Calgary”.

-Lý Trưởng Làng, PHAN THẾ VINH, từ 8.9.2002:

Theo lời yêu cầu của quý trưởng: Phan Thu, Nguyễn Trọng Quỳnh, Trần Kim Danh, Nguyễn Xuân Linh; trưởng Vinh đã cho biết giai đoạn này đã và sẽ nhận nhiều trách nhiệm nặng nề: vừa sinh hoạt nhiều đoàn thể trong Cộng Đồng Việt, Ý, Canada; vừa là Liên Đoàn Trưởng của LĐ Hồn Việt, vừa là Liên Đoàn Phó của LĐ San Francis (Scout Canada) nên rất bận rộn nhưng vì muốn giữ Lửa nên chỉ xin tạm nhận sự bàn giao này và sẽ tìm người giao lại, nhưng sau nhiều cố gắng mời gọi và thuyết phục anh chị em sinh hoạt lại cho đến khi Trưởng Vinh vương nặng vào bệnh tim vẫn không tìm được trưởng nào chịu nhận Lửa.

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

-Vi bác sĩ cảnh cáo không được phép bay xa nữa nên từ tháng 7.2014 đến nay trường Vinh giao trách nhiệm lại cho tôi, Nguyễn thị Nga (Ý Nga). Tôi cũng đã nỗ lực mời gọi một số anh chị em cùng ngồi lại để chuyển Lửa, nhưng ai cũng thấy tình trạng sức khỏe của vợ chồng chúng tôi đều ẻo uột quá nên chẳng ai dám đứng ra giữ Lửa (điều này đã được báo cáo rõ ràng trong phiên họp của Hương Đạo Trường Niên, tại trại Thăng Tiến 10, nhưng quý Trường đều yêu cầu nên tiếp tục giữ Lửa).

-5.6.2018: Đổi tên làng thành XÓM BÁCH HỢP CALGARY.

Nay trường Vinh đã qua đời, hai chữ “Xóm Trường” cũng không chính danh, nên xin cho YN trao lại ngọn Lửa này cho bất cứ anh chị em nào ở Calgary sẵn sàng nhận Đuốc, để YN có thể đảm nhận những trách nhiệm khác hữu ích hơn cho Phong Trào Hương Đạo tại Hải Ngoại.

Kính báo: Ý Nga-Son Ca Mơ Mộng
Calgary, Canada-1.12.2021
yngacalgary@aol.com
403/836-1709

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Vui ngày thành lập Xóm HĐ Calgary 31-7-1994

Gia Đình Bách Hợp Houston

Mùa hè 2021, sau một thời gian khá lâu không gặp nhau vì COVID 19 hoặc không còn sinh hoạt với các liên đoàn, một nhóm trưởng nhớ “rừng” đã gặp nhau và có ý nghĩ lập nhóm Hướng Đạo Trường Niên. Sau vài lần họp mặt, mọi người đồng ý thành lập Gia Đình Bách Hợp Houston và bầu Tr Tô Cảnh Kenneth làm gia trưởng, Tr Trần Tuyết Hoa Rosalie làm gia phó và Nguyễn Thị Sâm làm thư ký. GĐBH Houston với 14 thành viên ghi danh gia nhập Hướng Đạo Trường Niên và HĐTƯ HĐVN Miền Trung Hoa Kỳ vào ngày 4 tháng 10 năm 2021. GĐBH Houston rất cảm ơn quý trưởng đã mừng đón GĐBH Houston vào HDTN và HĐVN Miền Trung Hoa Kỳ. Chúng tôi rất cảm động với những lời chúc đẹp, khuyến khích của quý trưởng dù chưa bao giờ quen nhau và có trưởng ở bên kia bờ Thái Bình Dương.

GĐBH Houston được thành lập với những mục đích chính:

1. Vui chơi theo tinh thần hướng đạo.
2. Tham gia công tác thiện nguyện.
3. Tổ chức hội thảo những đề tài thực dụng, hữu ích cho thành viên, quý trưởng và quý phụ huynh.

4. Giúp các liên đoàn hướng đạo khi cơ hội cho phép.

Trong vài tháng từ ngày thành lập, GĐBH Houston đã có buổi đi picnic, thăm viếng và tặng quà cho nursing home, tham gia phát thực phẩm Houston Food Bank vào lễ Thanksgiving, hội thảo về “Làm thế nào để được sự thanh thản khi về hưu”, Christmas và Tết party, chào cờ đầu năm HĐVN Miền Trung Hoa Kỳ.

GĐBH Houston còn rất trẻ tuổi về “hướng đạo VN và hướng đạo trường niên” và mong nhận được những ý kiến xây dựng và chia sẻ kinh nghiệm của quý trưởng. Chân thành cảm ơn quý trưởng trước.

Thay mặt
GĐBH Houston
Tô Cảnh Kenneth
Kenneth.C.To@sbcglobal.net

Tiểu Sử Xóm Bách hợp Bạch mã Texas

Giữa năm 2020 ghi dấu tình thân, khiến anh chị em đã từng sinh hoạt năm xưa nhớ đến nhau và cố gắng qui tụ cùng nhau cố gắng liên kết tình nghĩa trong hăng say.

Buổi họp đầu gặp nhau đã thống nhất đề cử chị Cả Nguyễn thị Hai giữ chức Trưởng xóm. Địa bàn hoạt động là Dallas và Arlington cùng vùng phụ cận. Mọi liên lạc về Xóm Bách hợp Bạch mã Trường niên Texas.

Trưởng xóm : Chị Nguyễn thị Hai (Hải ngư khéo léo)

1700 Princess place

Arlington, Tx. 76014

phone : 817-271.9893

Email : ahanguyen0016@yahoo.com

Thư ký :

Lê văn Phước (Ngựa lồng)

email : phuocai92@gmail.com

Liên lạc viên : Chu Bạch Yến

(Thiên Nga Ti mĩ)

email : Cuongyen75@yahoo.com

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Hình ảnh anh chị em ngày đầu họp mặt thành lập 2020 Xóm Bách hợp Bạch Mã Texas
Chị Cả Nguyễn thị Hai cùng Anh Thư ký Lê văn Phước và cô em liên lạc viên Chu Bạch Yến

Xóm Trường Niên Ottawa

HĐTN Ottawa tổ chức Ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc

Xóm Trường Niên Ottawa là một tập hợp những dân xóm lũy lừng của một thời hưng thịnh chẳng những của tổ chức HĐTN mà còn là của HĐVN từ khởi thủy.

Sinh hoạt của xóm cũng bình thường như những xóm Trường niên khác ở hải ngoại, như: họp mặt định kỳ, tổ chức "Ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc", tham dự các trại Thăng Tiến, hỗ trợ cho các đơn vị HĐ tại địa phương và tham dự các hoạt động cộng đồng, các lễ hội truyền thống Việt Nam. Đặc biệt là sự liên kết hoạt động của 2 xóm TN Montréal và Ottawa khi Trường Nguyễn Trung Thoại phụ trách Báo Liên Lạc, và sau này là trường Trần Quang Thanh Trang. Bởi thế, bài viết này, ngoài việc liệt kê một số cột mốc lịch sử về sự thành lập và vài sinh hoạt đặc biệt của xóm, còn nhằm trình làng những dân xóm đã đóng góp cho phong trào Hương Đạo Việt Nam, trong đó có các sinh hoạt của HĐTN. Bằng chứng là xóm đã vinh dự lãnh 4 huân chương

Bắc Đẩu của HĐTU/HĐVN. Người đầu tiên được vinh dự nhận huân chương cao quý này là Trường Trần Văn Khắc. Trường được trao tặng Kim Long Huân chương, huân chương cao quý nhất của Hương đạo Việt Nam, vào kỳ Trại Hạp Bạn Quốc Gia "Giữ Vững", tại Suối Tiên (Thủ Đức) năm 1970. Trường Khắc không những là người có công lập ra phong trào Hương Đạo ở Việt Nam, mà còn là người cống hiến suốt cuộc đời mình để xây dựng và bồi đắp cho phong trào.

Thành lập Hương Đạo Trường Niên tại Ottawa: Xóm Hương Đạo Trường Niên Ottawa được thành lập vào tháng 6 năm 1994, Chủ tịch danh dự là Trường Trần Văn Khắc (Sếu Siêng Năng), lúc đầu có 16 thành viên, gồm: Nguyễn đức Phúc (Hổ Tận Tâm), Đào Trọng Cương (Trâu Hiền), Trần Minh Thường (Cáo Đỏ Mặt) Nguyễn Bách Bằng, Trịnh Vũ Điệp (Bướm Lượn Dưới Hoa), Phạm Quân Khanh, Nguyễn Kim (Ngựa Chịu Khó), Vũ

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

Thúy Lan, Dương Ngọc Hương, (Đê Núi Quảng Nam), Hồ Văn Mẫn, Phạm Quang Dzinh, Nguyễn Minh Phúc (Đại thử Yêu Đồi), Ngô Phú, Chung Thế Hùng, Ninh Ngọc Nam, và Nguyễn Thành Quy.

Trần Văn Khắc: Trường sinh ngày 1-7-1902. Tên rừng là Sếu Siêng Năng. Sau biến cố 30/4/1975 Trường cùng gia đình vượt biên bằng đường biển và được phép định cư tại Ottawa ngày 15 tháng 5, 1979. Ngay khi được định cư tại thủ đô Ottawa, Trường Sếu Siêng Năng đã tập hợp một số Trường HĐ tại Ottawa để thành lập "Hội Trường Niên HĐV". Trường Khắc là Hội Trường. Mãi đến trại Thăng Tiến 6 tại Virginia, 1998 mới thống nhất tổ chức lập ra "Hương Đạo Trường Niên" có điều lệ và hệ thống tổ chức đảng hoàng. Vài năm sau, Trường triệu tập các huynh trưởng HĐ tại các quốc gia có các đơn vị Hương Đạo VN, tổ chức Hội Nghị Trường vào ngày 2 và 3 tháng 7 năm 1983 ở Costa Mesa, California (Hoa Kỳ). Hội đồng Trung Ương Hương đạo Việt Nam được thành lập để tái lập và thống nhất phong trào Hương Đạo Việt Nam tại hải ngoại và hoạt động cho đến ngày nay. Tại Hội Nghị Costa Mesa. Trường Trần Văn Khắc được bầu làm Chủ Tịch Hội Đồng Trung Ương Hương Đạo Việt Nam đầu tiên tại hải ngoại.

Nguyễn Đức Phúc: Tên rừng là Hồ Tận Tâm, sinh ngày 5-3-1909 gia nhập HĐ năm 1936, đã từng làm Đạo Trường Ái Tử, (Quảng Trị, 1954) và là Văn Phòng Trường Hội HĐVN có trụ sở ở số 18 Bùi Chu, Sài Gòn cho đến biến cố 30/4 phải bàn giao lại cho đại diện Hội Liên Hiệp Thanh Niên VN (Cộng Sản). Trường đến Ottawa ngày 20-04-1993 do con gái bảo lãnh và chỉ 1 tháng sau Trường Khắc triệu tập một phiên họp gồm các Trường của Liên Đoàn Ottawa và Montréal, do Trường Nguyễn Trung Thoại hướng dẫn, trao nhiệm vụ Trường xóm HĐTN Ottawa cho Trường Nguyễn Đức Phúc. Trường Nguyễn Văn Kim làm Mõ xóm. Đây là thời kỳ xóm tụ

nhất có tới 16 dân xóm và 20 thân hữu. Trường Nguyễn Đức Phúc lìa rừng ngày 10-11-2001 tại thành phố Ottawa, Canada

Trần Minh Thương: Có tên rừng là Cáo Đỏ Mặt. Trường gia nhập Tráng Đoàn Thăng Long của Trường Trần Văn Tuyên. Khi về sống tại Đà Lạt, Trường đã phá rừng để lập Trại Tùng Nguyên và cho cắt một cây cầu mà sau này dân địa phương gọi là cầu ông Thương. Khi Trường Hồ Tận Tâm lìa rừng, Trường Cáo Đỏ Mặt được cả xóm đề cử thay thế, giữ chức Trường xóm. Trường đã hăng say cộng tác với Trường Thoại để làm tờ Liên Lạc, đề nghị in báo tại nhà in VN Printing của Trường Ngô Phú. Trường Trần Minh Thương tạ thế ngày 27-8-2009 tại thành phố Ottawa, Canada. Tang lễ của Trường được tổ chức theo nghi lễ Hương Đạo, không có nghi lễ tôn giáo.

Nguyễn Văn Kim: Khởi thủy, sinh hoạt Hương Đạo trong đoàn Sói của đoàn Trần Lục ở Phát Diệm. Trường có tên rừng là Ngựa Chiu Khó, trùng tên rừng của Trường Nguyễn Trung Thoại. ACE trong xóm đã tránh kêu tên rừng này khi cả hai Trường cùng có mặt. Vì khi kêu tên Ngựa Chiu Khó thì cả hai Trường cùng "hí" lên một lúc. Trường Kim từng là Liên Đoàn Trường Liên Đoàn Hoa Lư (Ottawa, 1983). Vào mùa hè năm 1985 tổ chức trại Hạp Bạn 'Hạp Lục'; chi nhánh Canada tại Ottawa. Năm 2009 khi Trường Cáo Đỏ Mặt lìa rừng, Trường Kim được đôn lên làm Trường xóm và Trường Nguyễn Minh Phúc làm Mõ xóm. Từ đó đến nay, Trường vẫn tại vị Xóm Trường, đôi khi than mệt, nhưng chắc phải đợi ... cho đến khi Đại dịch Covid 19 chào thua. Nhưng tới thời điểm đó thì dân số trong xóm (có thể) chỉ còn đôi ba trụ. Không còn xóm, chỉ còn ngô thôi! C'est la vie!

Nguyễn Minh Phúc: Tên rừng là Đại thử Yêu đời. Chức Mõ xóm Ottawa. Mõ này cả tiếng lại dài hơi. Mẫn cán ra tay chẳng phải

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

chơi. Xuống lệnh tung búng ai cũng ngán. Việc này chuyện nợ đừng tưởng chơi. Nói đến Trường Minh Phúc thì hầu như ACE Hướng Đạo ai cũng biết, vì tấm hình cứu thương “DÂN THÂN” giúp đồng bào nạn nhân trong cuộc tổng công kích của Việt Cộng tại Gò Vấp, gần Sài Gòn do Trường nhiếp ảnh gia Trần Cao Lĩnh chụp và in trên bìa báo Kỷ Yếu 85 năm HĐVN, chút xíu nữa thì lãnh giải Pulitzer. Chính Trường Phúc là người đã đề nghị lấy ngày 1/7 (ngày sinh của Trường Khắc) làm "Ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc". Trường là người năng nổ nhất xóm.

Trịnh Vũ Điệp: Trường có tên rú (không phải tên rừng mô) Bướm Lượn Dưới Hoa do Trường Thoại trong lúc ngà ngà hơi bia đặt cho. Trường Bướm là cây bút cùn của xóm, lâu lâu bóc đồng thả một bài viết cho Liên Lạc hoặc kỷ yếu HĐ, khi có đơn đặt hàng. Mới đây được tin Cô Út của Trường Trần Văn Khắc vừa tròn 80 mùa trăng (28-01-2022), nhưng vì đại dịch Covid, lệnh của tỉnh bang cấm tụ tập, tuy trối chân nhưng không trối tay, nên Bướm phóng bút làm ngay bài thơ "Nhấn

Bạn" coi như món quà sinh nhật của xóm, mừng "Bát Tuần Khánh Thọ" Cô/Cụ Bà Trần Kim Phượng.

Nhấn Bạn

Tao tám bó rồi mi biết không?
Cuộc đời rằng có lại rằng không
Tuy không, ngẫm kỹ thành ra có
Có cũng qua đi lại thành không

Tao tuổi tám mươi mày nhớ không?
Cuộc sống thế gian nhiều khổ lụy
Suy cho cùng khổ cũng bởi ta
Vô cầu, vô ngã: đường ra (exit)

(đường giải thoát)

Bài viết tới đây đã dài, xin khát các Trường kỳ tới sẽ giới thiệu các Trường đại gia, kỳ cựu của xóm: Đào Trọng Cương, Nguyễn Bách Bằng, Vũ Thúy Lan, Phạm Quang Dzinh, Ngô Phú, Phạm Quân Khanh, Chung Thế Hùng, Ninh Ngọc Nam và Nguyễn Thanh Quy. Các Trường ráng chờ nghe.

Bướm Lượn Dưới Hoa – Trịnh Vũ Điệp

Trại đầu tiên của Trường Nguyễn Đức Phúc khi mới đến Canada. Từ trái sang phải:
Tr. Minh Phúc, Tr. Thương, Tr. Đức Phúc, Tr. Hương.

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Lễ trao huân chương Bắc Đẩu cho Trường Trần Minh Thương. (từ trái sang phải)
Hàng đứng: Trường Hồng, Tr. Thoại, Tr. Khanh, Tr. Tô Bông, Tr. Kim, Tr. Tường Vi,
Bác Thương gái (hình khuất), Tr. Thương, Tr. Thúy Lan, GS Bổng (phu quân Tr. Thúy Lan)
Hàng ngồi: Tr. Phú, Tr. Hương, Tr. Phúc, Tr. Điệp, Tr. Hùng, Tr. Mẫn, GS Tường
(trưởng nam Tr. Nguyễn Đức Phúc)

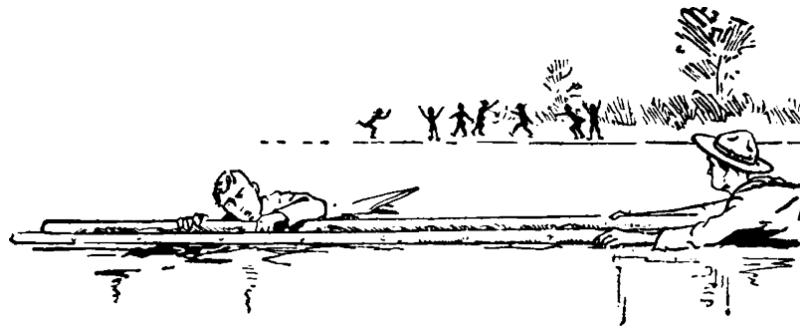

Trường Niên Ottawa thăm Tr. Cương. Hàng đứng: Tr. Mẫn, Tr. Điệp, Tr. Thúy Lan, Tr. Kim,
Tr. Phúc Hàng ngồi: Ông Tô (Thân Phụ Tr. Phúc và là bạn Tr. Cương), Tr. Cương, Tr. Bằng.

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Trưởng Nguyễn Đình Tuấn (Báo Liên Lạc) thăm Ottawa - Montreal
Từ trái sang phải: Tr. Kim, Tr. Thanh, Tr. Thúy Lan, Trưởng Trang, Tr. Tuấn, Tr. Phúc,
Tr. Điệp, Tr. Sanh

Rừng Trường Niên

kimngưunãngđồng nguyênrítuệ

sáotrựctinh đìnhlệnhân

hươuhãnghải hoàngkimchâu

đầđiềusiêngnãng nguyêncacường

Trâuđảmdang Trầnanhdũng

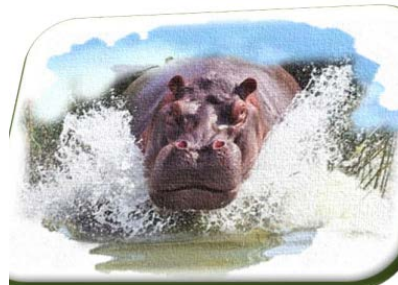
Gàbiệnbác Châuvănlộc

Họamitậntâm Ngôthịlộc

Còcầnmẫnhạbáphúc

Hàmbảsiêngnãng Lươnghoàngnam

Sơndươngkiênrì Phạmđứclo Vànhkhuỳnhtháovát Trầnngọcnga

Đạithửkhéoléo HỒbíchhuệ

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

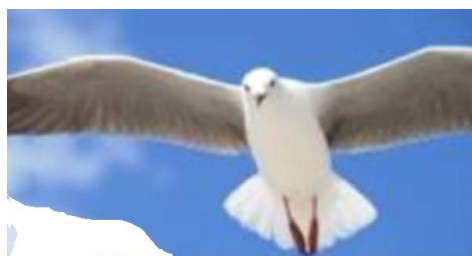
gà từ tón búngocthức

tuần lộc đãmđang nguyễđinhe

hổ trầmtĩnh đặngngocánh

*hải âu hiên diệ
đồ mỹ lợc*

gà lờitậntuy tônvănphước

Vànhkhuyềncuđáo nguyễthịhúylan

oanhhoanhùngkhí nguyễthịminhtrang

gấukiềntừ nguyễtrunghòa

ngựadễtĩnh lêminhđứ

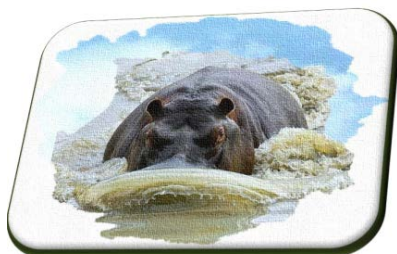

sơncahoqtát phạmtừbíchlan

rùa kimthư tuấnviệt

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

hàmãhãghái trươnglạcphiêu

sóinhietthành nguyễnpứrchòàng

chèoobéohaylo vũtrọngkhải

báonhanh bạchvănghĩa

voitrãmĩnh maiquanvinh

sátântâm nguyễncaobình

sơnmiêuthậptrọng nguyễnminhtân

thiênngatừtốn lươngthanhuế

voichjưđưng đốđăngđi

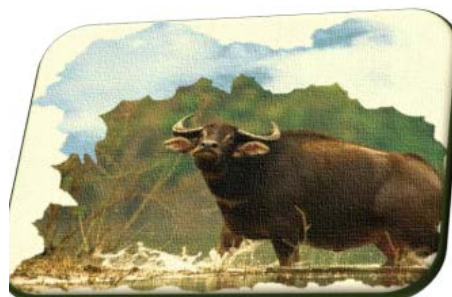
vànhkhuyênyêuđời lêthịhục

còtrầmlặng vĩnhđào

sóckhiêmtốn phạmmínhlan

trâuchithành hoàngtiếndạt

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

côngbềnchí nhữvântrí

sócỉacquan trưonglươngcông

hảiatậntự gregorngợcquỳnh

báodiềmđạm lêvănlệ

hổtrầmtĩnh đặngngợcánh

sáosốtsắng nguyễnthịtâm

thiênnganhiệttành trưongthịgần

sáotrựctính đìnhiệnhân

hảiâuđầmdang phanhtịnam

rùavôtvữ vĩđinhroanh

*bồ cẩu chắm chỉ
vũ thị cát*

*voi chí nghĩa
đỗ phát hai*

thòkhônngoan nguyễnvãnoai

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

hươuđiềmtĩnh nguyễncửulâm

sócánhợi lêanhững

voisiêng tonybùi

oanhvũchuyềncăn nguyễnthịgoan

gàhôngthái trầntúcphong

sócánhanhnhện tấngthịlinh

hàiauphixứ nguyễnthịthanh

trầuvữngchí trầnpứơcán

báokhiếmtốn ngôvãnthanh

trầudiên nguyễnthanhviệtavis

phượnghoàngnhịệttầnh trịnhmỹphượng

thiênnganăngđộng trườngáichùng

hươutrầmtĩnh lêxuấnsang

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

gấulýsự lêthanhbình

Sóirótát ðàoviệtsơn

côngnhãnhện trầnhữuthành

Jeanine-t-fly bạchcầubáccái

nguyễnthanhuy trầurừnghaycười

Sáonhiệttâm trầnuangthantrang

sóikinhbắc ðinhồngthơng

naitrunghậu nguyễñoàn

hươubướng vũđứcdệ

Voinhanhnhện trầnbíchngọc

Trầunhiệttành Nguyễnngọchà

Củhiềnlãnh Dươngxuântụy

Trầusiềngnăng AndréGhanotakis

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

Phượng hoàng vĩ tha Trần Thị Vân

Naikiên trì Đào Quốc Thắng

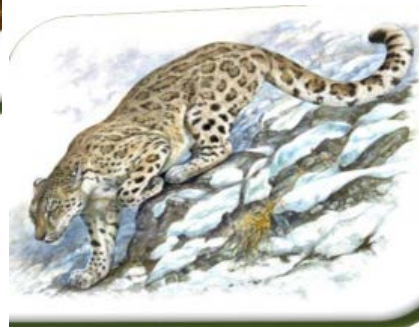
Hổ hình xa Phạm Ngọc Phụng

Thiên nga vui vẻ Trần Valérie

Mèo hình ảnh Phạm Thúy Mào

Beo càn mẫn Trần Duymỹ

Bói cá đả mương Lê Việt Trang

Cò hay mỗ Nguyễn Anh Phong

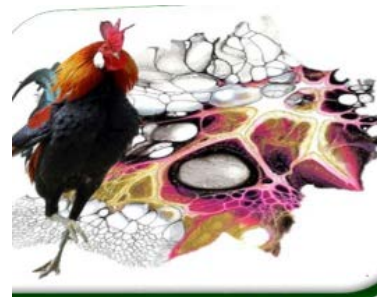
Lạc đà điềm đặm Trần Công Giao

Sỏ chuột cảm Nguyễn Anh Tuấn

Bồ câu đạo hạnh Trần Thị Vy

Gà tếu Mai Quốc Tuấn

Gấu điềm đặm Đông Trần

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

Sáo luyệt Diệp hoàng mai

Hươu đàng Lê văn quang

Cò đàng Phạm thị thanh mai

Ngựa hồng hào Nguyễn quốc quân

Sơn miêu vuitinh Lâm quang minh

Seseliulo Nguyễn thị xuân mỹ

Chồn hiên Trần cao bằng

Beonhiệt tâm Nguyễn đăng khoa

Ong tậ tâm Phạm tuấn ngọc

Thiên nga trâm tinh Đặng tuyế thanh

Gấu găng Nguyễn văn nam

Hoàng yến tậ tâm Trần tuyế thoa Rosalie

Sóc yế đời Giabinh Lafouasse

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

Gấukiemtôn Trươnghữungọ

bòrừngnăngổ bìudzũng

Thiênngakhiemnhườg Ngôngợcchâu

gấuhiền võthànhnhân

sếuganlỳ trầnnghĩa

Sóidiêmđạm Lêđinhđăng

trầucầncù phạmvănmừng

mèorừngtậntâm bìucôngthắng

hươuhẫghái hoặngkimchâu

voichặmchỉ trầđinhphước

hồnghặchặghái nguyễnliệnhườg

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

thiên nga thẳng thắn phamthilan

trần thận trọng
hồ đăng

báo trăm tinh
hồ văn mẫu

cáo từ tốn
vũ huấn

hoảng nhiệt tâm
nguyễn trung tường

ngựa lòng
lê văn phúc

lạc đà bền chí
nguyễn duy đến

hươu thâm lặng
nguyễn văn phúc

bồ câu đậm đang
Chu ngọc quyền

gấu chăm chỉ
trần xuân đức

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

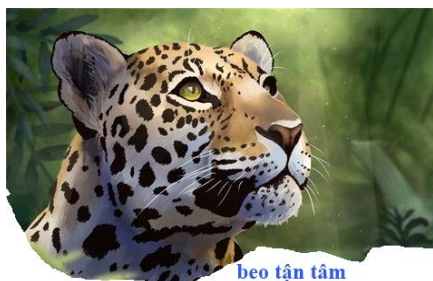
vành khuyên yêu đời
nguyễn thu hương mado

nai cần cù
phạm niên

son ca nhiệt tình
phạm dũng

beo tận tâm
nguyễn tăng bình

gấu thảo vật
nguyễn vũ trường

sói vui tính
nguyễn mạnh kym

hồng hạc hay hát
nguyễn ngọc quýnh

phượng hoàng nhanh nhẹn
nguyễn hoàng hải

son miêu kiên tâm
ngô đức thịnh

son ca mơ mộng
nguyễn thị ý nga

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

gấuthântrọng nguyễnxuânmộng

@ gấuhàihước dươngtiếndật

ngựatrầmtĩnh maingọcoánh

Hạctiên Tháivănba

Gấunhònhệ Lýtríthanhlương

Đạithửlýluận Vũliênkhương

Kiếncancường Nguyễncửquỳ

*hải ly cầm trọng
dương thị kim sơn*

*sơn ca tận tâm
trương thu hương*

Đàđiểuchuyêncần Trầnthịvânhọc

*hồ hăng hái
phạm văn thân*

beovui huỳnhngọccúc

Nhiều dân Rừng Trường Niên
còn thiếu tên trong báo Liên Lạc!

LÀNG BÁCH HỢP NAM QUAN (PHÁP QUỐC)

Ngày lễ ra mắt Làng BH Nam Quan 2005

Sau nhiều tháng soạn thảo và hội họp, giữa tháng 3/2003 tại Antony, ngoại ô Paris đã thành lập làng Trường Niên PARIS. Với Lý Trường : Tr. Châu văn Lộc , Lý phó (Kiêm thủ quỹ) Tr. Phạm đức Long , Thủ quỹ : Tr. Trần thị Vân Hạc.

Mới bắt đầu sinh hoạt không được bao lâu thì sau ngày Đại hội đồng Hướng Đạo Việt Nam tại Pháp (ĐHĐ rất đặc biệt !) đã không còn công nhận HĐTN là thành viên.

Để được tiếp tục sinh hoạt, Làng TN Paris phải tìm một giải pháp mới, sau nhiều buổi thảo luận, tại nhà Trưởng Ngọ (Tỉnh Wissous) Làng Trường niên Paris đã chuyển thành một hội đoàn mới (giống như Hội HĐVN tại Pháp) và có tên là A.D.S.V (Amicale des Scouts Vietnamien) , Làng BH NAM QUAN (2004).

Lý Trường ; Tr. Trương Hữu Ngọ,

Lý Phó (Kiêm Thủ Quỹ) : Tr. Phạm Đức Long

Thư Ký : Tr. Ngô đình Trí ,

Tiền Chỉ : Tr. Châu văn Lộc, và một số Trưởng cố vấn .

Làng BH Nam Quan đã tổ chức lễ ra mắt vào dịp tết 2005. tại thị xã Wissous (ngoại ô Paris). Và từ đây Làng sinh hoạt như một cộng đoàn với tinh thần và tổ chức của PT.HĐVN. Hoài bão mang một phần Văn Hoá VN tới cộng đồng VN cũng như Cộng Đồng Pháp ; Hàng năm Làng tổ chức ngày Tết, các sinh hoạt với địa phương và các ngày trại HĐ, các buổi Xuất du để ôn lại các kỹ thuật HĐ, giúp ích cho bản thân và những người chung quanh khi cần thiết . Một mặt khác vẫn liên lạc mật thiết với các Trưởng hai Liên Đoàn , và nhất là Trưởng Châu văn Lộc là một Trưởng của LĐ Thuận Hóa.

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

Sau nhiều năm sinh hoạt nhân sự đã bắt đầu thuyên giảm rất nhiều, cộng thêm tuổi tác bắt đầu cao, nên các sinh hoạt có phần chậm lại. Năm 2009 có sự thay đổi về Ban Hương Sự :

Lý Trưởng : Tr. Đỗ Đăng Di

Lý phó : Tr. Phạm Đức Long

Thư Ký : Tr. Trịnh Kim Giao

Thủ Quỹ Tr. Trần thị minh Thu

Tiền Chỉ : Tr. Châu văn lộc

Tuy số Trường Niên rất là khiêm tốn (khoảng 15 người), nhưng mọi hoạt động vẫn được tiến hành . Dân Làng ít nhưng tinh thần rất cao, cùng nhau sinh hoạt trong tinh thần anh em HĐ.
Cuối Năm 2018 , Ban Hương sự mới :

Lý Trưởng Tr. Phạm Đức Long

Lý Phó Tr. Đỗ thi như Bích.

Thư Ký Tr. Trịnh Kim Giao

Thủ Quỹ : Tr. Trần thị minh Thu

Tiền chỉ : Tr. Nguyễn tấn Hơn.

Tết 2019 làng BH Nam Quan tổ chức lễ kỷ niệm 15 Năm thành lập Làng và sau đó do tình hình dịch Covid tất cả tổ chức bị huỷ bỏ, cũng như không còn có những đêm lửa trại, cùng ngồi quanh đồng lửa để tâm sự , cùng nhau chia sẻ tình anh em HĐ, nhất là vào lúc tuổi xế chiều. Đây là một sự mất mát rất lớn cho Hương Đạo Sinh. Tuy nhiên các dân Làng vẫn thường xuyên liên lạc và giúp đỡ nhau trong tình hình khó khăn vì dịch Covid.

Hiện tại Dân số chỉ còn 9 người , và một Trưởng đang ở trong nhà dưỡng lão. Hy vọng con dịch bệnh sớm qua để các sinh hoạt được phục hồi lại .

Phạm đức Long
Sơn Dương kiên trì

Đại Hội Đồng Năm 2006

Kỷ Yếu 30 năm Hương Đạo Trường Niên

Một ngày sinh hoạt với địa phương Tỉnh Wisconsin 2017

Lễ Chào Cờ Ngày Đại Hội Đồng 2018

TƯỜNG NIỆM VÀ TRI ÂN QUÝ TRƯỞNG NIÊN ĐÃ LÀ RỪNG

(Họ tên và ngày lìa Rừng của các Trưởng trong danh sách này được trích từ các số Báo Liên Lạc và sắp xếp theo thứ tự trước sau.

<u>HO VÀ TÊN</u>	<u>TÊN RỪNG</u>	<u>NGÀY VÀ NƠI LÀ RỪNG</u>	<u>HƯƠNG THỌ</u>
Năm 1991 :			
TR. LÊ VĂN BA -		28/8/1991 South Barsington, IL – USA	Hưởng thọ 83 tuổi
Năm 1992			
TR. MAI XUÂN TÝ		23/09/1992 Houston, Texas - USA	Hưởng thọ 77 tuổi
TR. LÊ DUY VŨ- Heo Hoạt Bát		25/12/1992 ???	???
Năm 1993			
TR. DƯƠNG QUANG HƯỞNG		22/02/1993 Ontario - Canada	Hưởng thọ 66 tuổi
Năm 1994			
TR. NGUYỄN HỮU LÃNG-	Gấu Do Dự	04/05/1994 Paderborn-Germany	Hưởng thọ 79 tuổi
TR. TRẦN VĂN KHẮC-	Sếu Siêng Năng	24/05/1994 Ottawa – Canada	Hưởng thọ 92 tuổi
Năm 1995			
TR. PHAN NHƯ NGÂN-	Hải ly Gan Dạ	22/02/1995 California – USA	Hưởng thọ 83 tuổi
TRẦN VĂN ĐƯỜNG		24/12/1995 California - USA	Hưởng thọ 77 tuổi
Năm 1996			
TR. TÔN THẮT HÒE		23/11/1996 Toronto - Canada	Hưởng dương 49 tuổi
Năm 1997			
TR. TÔN THẮT ĐỈNH-	Quạ Trầm Ngâm	07/02/1997 Berlin – Germany	Hưởng thọ 83 tuổi
TR. NGÔ THẾ TÂN		25/02/1997 Nice - France	Hưởng thọ 87 tuổi
Năm 1998			
TR. TRẦN THANH PHONG		12/06/1998 Dresden - Germany	Hưởng dương 54 tuổi
TR. PHẠM MINH HỨA		27/07/1998 Boston, MA - USA	Hưởng thọ 90 tuổi
TR. CHỦ NGỌC LIÊN		19/09/1998 Virginia - USA	Hưởng thọ 89 tuổi

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

Năm 1999

TR. PHẠM BIỂU TÂM 11/12/1999 Santa Ana, CA - USA Hưởng thọ 85 tuổi

Năm 2000

TR. PHẠM KIM VINH 25/01/2000 California - USA Hưởng thọ 65 tuổi

Năm 2001

TR. HUỖNH VĂN DIỆP - 04/10/2001 Houston, TX - USA Hưởng thọ 92 tuổi

TR. TRẦN NGỌC ĐẠI 03/11/2001 Orlando, FL - USA Hưởng thọ 72 tuổi

TR. NGUYỄN ĐỨC PHÚC- Hồ Tận Tâm 10/11/2001 Ottawa – Canada Hưởng thọ 93 tuổi

Năm 2002

TR. NGUYỄN QUỲNH HOA 23/02/2002 Washington DC – USA Hưởng thọ 70 tuổi

TR. HỒNG VĨNH PHỤ 17/09/2002 Australia Hưởng thọ 84 tuổi

TR. LÝ NHẬT HƯƠNG - Đà Điều Điều Độ 29/09/2001 California – USA Hưởng thọ 74 tuổi

TR. TRƯƠNG VĂN THANH- Sói Tận Tâm 09/12/2002 Sydney - Australia Hưởng thọ 71 tuổi

Năm 2003

TR. TRẦN THỊ MAI - Thảo Kê Thận Trọng 16/03/2003 Dallas, TX-USA Hưởng thọ 81 tuổi

TR. NGUYỄN KIM DUNG - Phượng Hoàng Khôn Ngoan 17/10/2003 Maryland – USA Hưởng dương 54 tuổi

TR. PHAN THANH HY - Sóc Già 23/12/2003 Marseille - France Hưởng thọ 84 tuổi

Năm 2005

TR. NGUYỄN ĐỨC DZIÊN 06/07/2005 Seattle, Hoa Kỳ Hưởng thọ 58 tuổi

TR. NGUYỄN TRUNG THOẠI - Ngựa Chịu Khó 08/10/2005 Montreal – Canada Hưởng thọ 76 tuổi

TR. VŨ THANH THÔNG - Hoẵng Đa Ngôn 14/11/2005 California- USA Hưởng thọ 81 tuổi

Năm 2007

TR. PHẠM QUANG DZĨNH 22/01/2007 Ottawa – Canada Hưởng thọ 68 tuổi

TR. PHẠM THỊ THÂN 19/07/2007 Monterey Park, CA - USA Hưởng thọ 75 tuổi

TR. NGUYỄN VĂN ĐÍCH - Ngựa Nồng Nhiệt 20/9/2007 Orane county – USA Hưởng thọ 83 tuổi

TR. LÊ MỘNG BẢO - 08/10/2007 San Jose, CA - USA Hưởng thọ 84 tuổi

TR. PHẠM QUANG LỘC - Chồn Từ Tôn 19/12/2007 Portland, Oregon – USA Hưởng thọ 72 tuổi

Năm 2008

TR. TRẦN VĂN THAO Cọp Yên Tử 21/02/2008 Burlington – USA Hưởng đại thọ 101 tuổi

Năm 2009

TR. TRƯƠNG TRỌNG TRÁC - Hươu Nhanh 01/01/2009 Houston, TX - USA Hưởng thọ 69 tuổi

TR. NGUYỄN BÁCH BẰNG 14/03/2009 Ottawa – Canada Hưởng thọ 95 tuổi

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

TR. TRẦN MINH THƯỜNG - Cáo Đồ Mặt 27/08/2009 Ottawa - Canada Hưởng thọ 89 tuổi

Năm 2010

TR. NGUYỄN ĐÌNH THU – Báo Bướng 11/02/2010 Houston, TX-USA Hưởng thọ 92 tuổi

TR. N LA NGỌC TÂM (Phu nhân Tr. Phiêu) 04/05/2010 Australia Hưởng thọ 74 tuổi

TR. PHẠM VĂN THIẾT - Mèo Tươi Cười 10/09/2010 Montreal – Canada Hưởng thọ ??

Năm 2011

TR. LÊ THỊ TRÚC - Sói Yêu Rừng 02/01/2011 Queensland - Australia Hưởng thọ 81 tuổi

TR. NGUYỄN SĨ THINH 22/06/2011 San Jose, CA - USA Hưởng thọ 56 tuổi

TR. ĐOÀN VĂN THIẾT - Gấu Kiên Nhẫn ??? /2011 Orane County, CA-USA
Hưởng thọ 91 tuổi

Năm 2012

TR. LÊ GIA MÔ – Mèo Ưa Rình 09/01/2012 ??? Hưởng thọ 83 tuổi

TR. NGUYỄN QUÝ THỰC - Cò Đán Đo 04/06/2012 ??? Hưởng thọ 77 tuổi

TR. DƯƠNG NGỌC HƯƠNG - Dê Núi Quảng Nam 05/10/2012 Ottawa – Canada
Hưởng thọ 85 tuổi

TR. LÊ MỘNG NGỌ - Ong Lắm Mật 01/11/201 Long Beach, CA – USA Hưởng thọ 91 tuổi

Năm 2013

TR. LÊ XUÂN ĐĂNG - Voi Tùng Nguyên 14/01/2013 San Jose, CA-USA Hưởng thọ 94 tuổi

TR. NGÔ KIM LÂN 04/05/2013 Montreal-Canada Hưởng thọ 83 tuổi

TR. TRẦN NGỌC PHỤNG - Phụng Hoàng Cần Mẫn 30/07/2013 Orlando, FL-USA
Hưởng thọ 70 tuổi

TR. MAI VĂN TÁNH 06/10/2013 Troyes - France Hưởng thọ 74 tuổi

TR. PHẠM ĐÌNH THỤY - Sóc Lý Luận 20/10/2013 Washington State-USA
Hưởng thọ 76 tuổi

TR. ĐÀO TRỌNG CƯƠNG - Trâu Hiền 15/11/2013 Ottawa - Canada Hưởng thọ 103 tuổi

Năm 2014

TR. TÔN THẮT HY - Cọp Đứng Đắn 10/07/2014 Fountain Valley, CA-USA
Hưởng thọ 85 tuổi

TR. ĐÌNH XUÂN PHÚC - Sói Cười 24/07/2014 Newport Beach, CA-USA Hưởng thọ 95 tuổi

HUỲNH VĂN CHIẾN – Nai Trắng Thẩn 06/09/2014 Houston, TX-USA Hưởng thọ 69 tuổi

TR. VÕ LONG 20/10/2014 Dallas, TX – USA Hưởng thọ 88 tuổi

Năm 2015

TR. BÙI VĂN GIẢI - Rùa Vô Tư 18/04/2015 Portland, OG - USA Hưởng thọ 84 tuổi

TR. TRẦN HUY HOÀNG – Beo Trầm Lặng 02/06/2015 Kupferzell – Germany
Hưởng thọ 62 tuổi

TR. NGUYỄN TẤN ĐỊNH - Lạc Đà Từ Tôn 07/06/2015 Virginia – USA Hưởng thọ 82 tuổi

TR. PHAN NGUYỆT MINH 05/08/2015 Houston, TX – USA Hưởng thọ 86 tuổi

TR. NGHIÊM VĂN THẠCH - Voi Già 07/11/2015 Paris - France Hưởng thọ 87 tuổi

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

TR. LÊ THỊ THẬT 05/12/2015 San Antonio, TX - USA Hưởng thọ 75 tuổi

Năm 2016

TR. NGUYỄN THANH VIÊM - Ngựa Nhà Trời 23/02/2016 Australia Hưởng thọ 96 tuổi

TR. NGUYỄN ĐỨC LẬP - Sóc Vui Vẻ 29/02/2016 Clear Lake, TX-USA Hưởng thọ 71 tuổi

TR. HUỖNH HỮU DUY TOẢN 03/09/2016 California - USA Hưởng thọ 76 tuổi

TR. LÊ TRƯỜNG THỌ - 16/10/2016 Montreal - Canada Hưởng thọ 93 tuổi

TR. TRỊNH VĂN TOÀN - Sói Bền Chí 27/11/2016 Portland, OR - USA Hưởng thọ 83 tuổi

TR. SATO BARBER 28/11/2016 North Carolina – USA Hưởng thọ 73 tuổi

TR. THẠCH QUANG LÂM 18/12/2016 Minnesota - USA Hưởng thọ 82 tuổi

Năm 2017

TR. NGUYỄN MẠNH TÂN - Trâu Kiên Nhẫn 17/01/2017 San Jose, CA – USA

Hưởng thọ 87 tuổi

TR. HUỖNH ĐA THỨC - Ngựa Ph 02/02/2017 Garland, TX – USA Hưởng thọ 75 tuổi

TR. TRẦN QUỲNH CHÂU 12/02/2017 San Jose, CA - USA Hưởng thọ 95 tuổi

TR. NGUYỄN XUÂN MAI 19/02/2017 Dallas, TX - USA Hưởng thọ 75 tuổi

TR. NGUYỄN TUYẾN THÙY - Sóc Nhanh Nhẹn 21/02/2017 San Jose, CA – USA

Hưởng thọ 91 tuổi

TR. NGUYỄN THỊ HẠNH NHƠN - Hạc Bắc Ái 18/04/2017 Fountain Valley, CA–USA

Hưởng thọ 90 tuổi

TR. NGUYỄN VĂN NỤ -Sáo Yêu Đòi 24/04/2017 Australia Hưởng thọ 72 tuổi

TR. NGUYỄN HOÀI (ĐẠO) - Sóc Liềm Khiết 24/05/2017 California-USA Hưởng thọ 77 tuổi

TR. TRẦN BẠCH BÍCH - Nai Bạch Mã 09/10/2017 Garden Grove, CA - USA

Hưởng thọ 98 tuổi

TR. VƯƠNG VĂN THƯ - Cò Diềm Đạm 16/12/2017 Houston, TX – USA Hưởng thọ 73 tuổi

TR. NGUYỄN TRỌNG PHU - Ong Cần Mẫn 30/12/2017 Toronto-Canada Hưởng thọ 92 tuổi

Năm 2018

TR. NGUYỄN TẤN HỒNG - Ngõng Trời An Nhiên 12/01/2018 Montreal – Canada

Hưởng thọ 97 tuổi

TR. MAI NGỌC LIỆU - Sói Trầm Lặng 16/01/2018 Newport Beach, CA – USA

Hưởng đại thọ 100 tuổi

TR. NGUYỄN CÔNG NGHI - Cò Cần Mẫn 25/03/2018 Garden Grove, CA – USA

Hưởng thọ 81 tuổi

TR. TRƯƠNG NHƯ SÁU 20/04/2018 Westminster, CA- USA Hưởng thọ 97 tuổi

TR. NGUYỄN HÙNG KHÁNH - Hoẵng Vui Tươi 25/06/2018 San Jose, CA – USA

Hưởng dương 55 tuổi

TR. TÔN THẮT CẢNH - Beo Vui Vẻ 24/07/2018 San Jose, CA - USA Hưởng thọ 90 tuổi

TR. NGUYỄN TRỌNG BẢO - Gà Từ Tôn 30/07/2018 Minnesota – USA Hưởng thọ 67 tuổi

Kỷ Yếu 30 năm Hướng Đạo Trường Niên

TR. NGUYỄN DIÊN QUYẾT - Sóc Nhanh Nhẹn 06/09/2018 Sydney – Austrlia
Hưởng thọ 67 tuổi

TR. CHU TRẮC TUẤN - Đại Bàng Can Đảm 11/10/2018 San Jose, CA - USA
Hưởng thọ 60 tuổi

Năm 2019

TR. NGUYỄN TRỊNH CƯỜNG- Gà Vui Tính 22/01/2019 Dallas,TX-USA Hưởng thọ 69 tuổi

TR. TRẦN VĂN THÔNG - 01/02/2019 San Jose, CA – USA Hưởng thọ 82 tuổi

TR. CHU THỊ NGỌC QUYÊN - Bò Cầu Đằm Đàng 08/02/2019 Renton, WA – USA
Hưởng thọ 73 tuổi

TR. TRẦN VĂN LÙNG (Tuấn Việt) - Rùa Kim Thư 08/03/2019 Wasington State – USA
Hưởng thọ 91 tuổi

TR. NGUYỄN THANH OAI - Thỏ Khôn Ngoan 27/04/2019 California – USA
Hưởng thọ 77 tuổi

TR. NGUYỄN KHẢ NHƠN - Sóc Từ Tồn 20/06/2019 Santa Ana, CA-USA Hưởng thọ 77 tuổi

TR. NGUYỄN NGỌC SÁNG- Trâu Cần Mẫn 16/07/2019 Tennessee- USA Hưởng thọ 72 tuổi

TR. NGUYỄN TẤN PHƯỚC - Gấu Năng Nỗ 18/08/2019 Virginia – USA Hưởng thọ 62 tuổi

TR. NGUYỄN ĐÌNH TUẤN- Ngựa Siêng Năng 28/11/2018 San Jose-USA Hưởng thọ 86 tuổi

Năm 2020

TR. GUY JEAN CHALUNEAU - Sơn Điều Phiêu Lư 06/03/2021 Paris - France

Hưởng thọ 65 tuổi

TR. LÊ TRỌNG THƯ - 25/04/2020 Ottawa – Canada Hưởng thọ 81 tuổi

TR. HÀNG PHONG CAO- Trâu Văn Hoa 25/05/2020 Las Vegas, USA Hưởng thọ 84 tuổi

TR. NGUYỄN VĂN ĐÔNG- Sáo Khàn Hay Nói 01/06/2020 Paris- France Hưởng thọ 75 tuổi

TR. TRẦN THỊ LẠC 10/06/2020 Minnessota – USA Hưởng thọ ???

TR. CAO NGÔ AN 27/07/2020 San Diego, CA - USA Hưởng thọ 65 tuổi

TR. BÙI NHẬT TIẾN - Én Nhanh Nhẹn 14/09/2020 Irvine, CA – USA Hưởng thọ 84 tuổi

Năm 2021

TR.N CHÂU THỊ BA (phu nhân Tr. Thanh) 27/02/2021 Sydney – Australia Hưởng thọ 88 tuổi

TR. HOÀNG NGỌC ĐÌNH 22/03/2021 Washington State – USA Hưởng thọ 77 tuổi

TR. NGUYỄN PHÚC LIÊN THÀNH 29/04/2021 California - USA Hưởng thọ 79 tuổi

TR. TRẦN VĂN CƯỜNG- Báo Từ Tâm 30/07/2021 San Diego, CA – USA Hưởng thọ 78 tuổi

TR. PHAN THẾ VINH 19/08/2021 Calgary - Canada Hưởng thọ 66 tuổi

TR. ĐỖ ĐĂNG DI - Voi Chịu Đựng 20/11/2021 Evy Courcoutonnes-France Hưởng thọ 90 tuổi

Năm 2022

TR. BÙI TẮT LIÊM- Ngựa Nhiệt Thành 15/01/2022 Santa Ana, CA-USA Hưởng thọ 71 tuổi

TR. TRẦN TRỌNG AN SƠN - Sư Từ Kiên Dững 27/01/2022 Garden Grove, CA - USA

Hưởng thọ 77 tuổi

Họ nay đã cao niên:

Những Hưởng Đạo Sinh tại các trại tị nạn Đông Nam Á.

Bài Hoài An - Ảnh Hồ Đăng

Hoàn cảnh cá biệt của lịch sử Việt Nam đã tạo lịch sử phong trào Hưởng Đạo Việt Nam có rất nhiều nét đặc thù, một trong những nét đặc thù đó chính là những đơn vị Hưởng Đạo có mặt tại các trại tị nạn nhằm thể hiện lời hứa:

Hưởng Đạo Sinh giúp ích mọi người bất cứ lúc nào

_Tại trại Palawan / Philippine có Liên Đoàn Ra Khơi với các Trưởng Đinh Hồng Phúc, Nguyễn Đức Lập, Trần Hoàng Thân, Nguyễn Xuân Tiến...

_Tại trại Bataan / Philippine có Đạo Hùng Vương với Trưởng Phùng Mạnh Tâm... và có Liên Đoàn Bách Việt với Trưởng Nguyễn Minh Tự...

_Tại trại Galang / Indonesia có Đạo Hồn Việt với Trưởng Nguyễn Bình, Trưởng Lê Đức Phẩm...

_Và tại trại Palau Buton / Indonesia có Kha Đoàn Trùng Dương với Kha Trưởng Hồ Đăng, Trưởng Hồ Văn Khởi...

Tại đoàn quán của kha đoàn Trùng Dương, các thanh thiếu niên đang tham dự lớp Anh Văn do một kha sinh hướng dẫn. Đoàn quán do các kha sinh tự dựng bằng cây rừng, che mái bằng lá dừa..., đoàn quán trên ngọn đồi cao có thể quan sát toàn trại.

Kha đoàn Trùng Dương do Kha Trưởng Hồ Đăng thành lập năm 1980 trên đảo Pulau - Buton / Indonesia, liên tục mở các lớp Anh Ngữ, Việt Ngữ, võ thuật, giao tế, nhiếp ảnh...cho đồng bào tị nạn trên đảo.

Các cháu thiếu nhi trên đảo tị nạn Pulau Buton / Indonesia đang hứng nước đem về cho gia đình dùng trong việc nấu nướng, ăn uống... Những nguồn nước tương đối sạch này do kha đoàn Trùng Dương khai mở và biến chế từ những con rạch chảy quanh trên đảo. Ảnh **HỒ ĐĂNG**

Trên đảo Pulau Buton / Indonesia, các kha sinh của kha đoàn Trùng Dương đang hăng say xây dựng phòng khám bệnh cho đồng hương bằng cách tự vẽ sơ đồ, tự đi chặt cây trên rừng khiêng về, tự dựng khung, lợp mái...
Ảnh **HỒ ĐĂNG**.

Họ nay đã cao niên:

Những Hướng Đạo Sinh tại các trại tị nạn Đông Nam Á.

Mục Lục

Tâm Tình Ban Biên Tập - Lê Anh Dũng - trang 3
Ban Biên Tập Kỷ Yếu 30 Năm HĐTN – VP/HĐTN - trang 4
Thư Ngõ Văn Phòng HĐTN - Trần Xuân Đức - trang 5
Cảm tạ Mạnh Thường Quân – VP/HĐTN - trang 6
Thư Ngõ của Chủ Tịch HĐTU.HĐVN - Trần Quang Thanh Trang - trang 7
Tâm Thư của Cố Vấn HĐTN - Dương Thị Kim Sơn - trang 8
Lá thư giao cảm - Báo Liên Lạc 1/92 - trang 11
Thông điệp cuối cùng của B.P - Báo Liên Lạc 4/92 - trang 13
Ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc – Voi Già - trang 14
Hướng Đạo Trẻ - Hướng Đạo Già – Phan Thanh Hy - trang 16
Nhịp cầu xây dựng HĐVN - Nguyễn Đức Linh-Cò Thẳng Thắn - trang 19
Chuyện 2 Cánh Điều – Mã Tử (suru tâm) - trang 21
Một Bước Tiến Rất Mới Lạ ở Phía Nam Florida – Báo LL - trang 24
Nhìn Lại Màu Khăn - Hà Đỗ Quyên - trang 27
Trại Họp Bạn KỶ NIỆM 70 NĂM HĐVN - Thiên-Nga Cần mẫn - trang 31
Kỷ Niệm 70 Năm HĐVN - BLL - trang 36
Sau Buổi Lửa Trại... Đáng Ghi Nhớ - Gấu siêng năng - trang 37
Một Số Hình Ảnh Trại Họp Bạn ở San José (Hè 2000) - BLL - trang 39
HĐ Trường Niên với Trại Họp Bạn Kỷ Niệm 70 Năm HĐVN -BLL - trang 40
Quản Trò – Vũ Thanh Thông - trang 41
Nghĩ Về Truyền Thống Hướng Đạo - Vĩnh Đào - trang 42
TRƯỜNG CUNG GIỮ NGUYÊN - Chồn Chăm Lo - trang 46
Trưởng Nữ Hướng Đạo Việt Nam (Hình) – BLL - trang 48
Hướng Đạo Trường Niên Ca Hát - Beo Vui Vẻ - trang 49
Hướng Đạo Trường Niên SYDNEY – Sói Tận Tâm - trang 50
Huy hiệu đầu tiên Hướng Đạo Trường Niên – BLL – trang 52
TÔI ĐI HƯỚNG-ĐẠO - Huỳnh Văn Diệp – trang 53
Tinh Thần Hướng Đạo Việt-Nam - Người Việt – trang 56
Trưởng HẢI-LY GAN DẠ với tên Rừng của Ngựa chịu khó - Nguyễn Trung Thoại – trang 58
HÌNH ẢNH THẮNG TIẾN 7 – BLL – trang 61
Nàng Tân Hương Đi Trại - Cô Năm Xám Chuối – trang 63
Bản Tin Sinh Hoạt Nhóm Trường Niên SYDNEY - Người báo cáo STT – trang 65
Thông Cáo về Hội-Nghị Quốc-Tế Trường và Họp Mặt Hướng-đạo Trường Niên 2004 – VP.HĐTN– trang 67
Trại Họp Mặt Hướng Đạo Trường Niên Toàn Thế Giới (Orlando, FL) – Võ Thành Nhân – trang 68

Vui Buồn Trong Trại Hẹp Mặt Trường Niên Toàn Thế Giới Tại Florida - Nhữ Văn Trí –	trang 71
Chị Về: Bầy Trưởng Của Tôi - Sói Con (ngũ tuần) Võ-Văn-Lượng –	trang 74
Sướng Ghê - Mai Xuân Tý –	trang 76
Bán Da Gấu - Mai Xuân Tý	trang 77
Chuyến Đi Trại Trường Bạch Mã Khó Quên - Bồ Nông Hy Sinh –	trang 78
Kỷ Niệm Với Anh Đoàn Trưởng - Trần Trung Hợp –	trang 80
MỘT NGÀY THẬT VUI – BLL –	trang 83
Lại Chuyện Hướng Đạo Một Ngày - Lê Nguyên Bách –	trang 84
Một Ngày Thật Vui Và Hữu Ích - Nguyễn Xuân Linh –	trang 86
ÔN CỔ TRI TÂN KẾT.. .CÁI TÊN RỪNG - Cáo đỏ mặt –	trang 88
Lá Thư Canada - Trà-Lũ –	trang 90
BƯỚC ĐƯỜNG ĐẦU - Phan Như Ngân –	trang 92
Ngày Xuân Trong Tuổi Hạc - Hoàng-Hội –	trang 94
Chuyện Lạ Miền Tây: Xóm Trưởng-niên đã có - Lữ-Hùng –	trang 96
10 CÁI “NHẤT” TẠI TRẠI THẮNG TIẾN 5 (Hình) – Cáo Đỏ Mặt –	trang 99
Tin Hướng Đạo Trường Niên – BLL –	trang 102
LÀNG BÁCH HỢP PORLAND OREGON -Bạch Văn Nghĩa -	trang 107
Tổng Hợp Hình Bìa Báo Liên Lạc 1992-2022 - Bạch Văn Nghĩa –	trang 112
Trang Sinh-hoạt H.Đ. Trưởng-niên - BLL –	trang 116
SỔ TAY MÙA XUÂN – BLL –	trang 119
Hướng-Đạo Trường-Niên có gì lạ? Xin thưa: Vũ-Như-Cẩn! - Người Quan Sát –	trang 121
Trưởng Trần Thị Mai - Thảo Kê Thận Trọng –	trang 125
Những Dấu Chân Xưa... – Báo Liên Lạc –	trang 126
Luật Hướng Đạo Điều Thứ 4: Tinh Huynh Đệ H.Đ - RS.Ngựa Vui Tính –	trang 128
Một Đời Hướng Đạo - Minh Như TRẦN VĂN ĐƯỜNG –	trang 131
Liên Lạc Sang Trang - Bướm –	trang 137
CÂU CHUYỆN “UỐNG NƯỚC NHỚ NGUỒN” - Tôn Thất Hy –	trang 140
Ý Kiến Những Điều Cần Và Nên Làm - Gà lồi TÔ VĂN PHƯỚC –	trang 143
Ý kiến Xóm trưởng niên trong một Liên Đoàn HD - Nguyễn Đức Tùng –	trang 146
Đào Tạo Công Dân - Sóc Lanh Lợi –	trang 147
Thằng Mỗ – Vành Khuyên Yêu Đời –	trang 149
Lâm Viên Hẹp Mặt Trại Hè 2015 – Bình An Hát –	trang 152
Huynh Trưởng Voi Chí Nghĩa – Cao Ngọc Cường -	trang 154
Hướng Đạo Trường Niên - Trần Trung Hợp -	trang 157
Tâm Tình Cha Con Hướng Đạo Sinh – Sói, NCK “con” -	trang 159
Kỷ Niệm 85 Năm HDVN 1930 – 2015 (Hình) – BLL -	trang 162
Góp ý về HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG HDVN (ICCVS) - Nguyễn mạnh Kym -	trang 163
Một Ngày Hướng Đạo-Một Đời Hướng Đạo (Nhớ Tr. Nguyễn Trung Thoại) - Trần Đình	Phước - trang 165
Kỷ Niệm Sau Cùng – Gà Lồi Xứ Đức -	trang 169
LÌA RỪNG hay VỀ RỪNG? – Sóc Lanh Lợi -	trang 172
Ba Mươi Năm Hướng Đạo Trường Niên – Gà Lồi Tận Tuy Tô Văn Phước -	trang 174
Ba Ngày Cắm Trại Lịch Sử - Võ Thành Nhân -	trang 179
ĐIỀU LUẬT KHÔNG GIỐNG AI! - Lê Anh Dũng -	trang 183
Cuộc chơi và cuộc đời Hướng đạo - Du An NMK -	trang 184

Các Thế Hệ Hướng Đạo Việt Nam Và Nhiệm Vụ Bảo Tồn Văn Hoá Noi các Thế Hệ Trẻ -	
	Vĩnh Đào - trang 186
Sống Tinh thần Hướng đạo - Sói vui tính NMK -	trang 190
Tìm Hiểu Hướng Đạo Trường Niên Thế Giới - Dương thị Kim Sơn (Hải Ly Cần Trọng) –	
	trang 192
Tôi Kể Chuyện Xưa - Hươu Lịch Thiệp Lê Ngọc Giao –	trang 196
Làng Bách Hợp Trường Niên Vùng Vịnh, Bắc California - Phượng Hoàng Nhiệt Thành –	
	trang 200
Gia Đình Bách Hợp Nam Cali – Voi Siêng Năng –	trang 202
Xóm Tùng Nguyên Sydney&Canberra/ Úc Châu – Sóc Khiêm Tôn –	trang 205
Làng Bách Hợp Trường Niên Quảng Tế Nam California – Hươu Lịch Thiệp –	trang 208
Làng Bách Hợp Seattle - Gấu Tháo Vát –	trang 212
Làng Tân Hương – Phó Hợp –	trang 214
Xóm Bách Hợp Calgary – Sơn Ca Mơ Mộng –	trang 215
Gia Đình Bách Hợp Houston - Tô Cảnh Kennet -	trang 218
Xóm Bách Hợp Bạch Mã Texas – Thiên Nga Tỉ Mỉ -	trang 219
Xóm Trường Niên Ottawa - Bướm Lượn Dưới Hoa –	trang 221
RỪNG TRƯỜNG NIÊN – Báo Liên Lạc –	trang 226
Làng Bách Hợp Nam Quan (Pháp Quốc) – Sơn Dương Kiên Trì –	trang 238
Tưởng Niệm Và Tri Ân Các Trường Niên Lìa Rừng – Báo Liên Lạc –	trang 241
Hướng Đạo Sinh tại các Trại Tị Nạn Đông Nam Á –	pj "J " pi – trang 248
Mục Lục -	trang 24:

THƠ

Bách Hợp Truyền Hương Thơm – Ý Nga	Tình Không Vắng – Gà Lôi & Minh Trang
– trang 10	– trang 98
Một Lời Xin - Trang Châu	Thành Kính Tưởng Niệm-Tuần Việt
trang 29	– tr 98
Náo Nức Về Trại HB/ HDVN – Tuần Việt	... Ra ... Da – Thanh Vân
– trang 30	– trang 118
Mừng Ông Gát Kiểm Rửa Tay – VTT	Mối Tình Thuốc Bắc – thơ Hồ Xuân Hương
– trang 60	– trang 118
Liên Lạc Đòi Nợ - Thanh Viêm	Trẻ, Già Ai Quý Hơn Ai –Tuần Việt
– trang 75	– trang 120
...Trại “Sắp Sẵn” 2018 – Lê Anh Dũng	Làng BH San Diego – Lê Anh Dũng
– trang 85	– trang 164
Cõi An Nhân – Sóc Lan Lợi	Thương Oi Tuổi Già – Ý Nga
– trang 95	– trang 185
Mơ Về - Sóc Lan Lợi	Khơi Nguồn – Sóc Lan Lợi
– trang 97	– trang 191

Một trong vài hình ảnh đặc biệt nói lên những quyết tâm và chu đáo của Thắng Tiến 8 bất chấp cái nắng mùa hè Riverside (không dưới 100 độ F). Ảnh: HỒ ĐĂNG

Trại Họp Bạn Thế Giới Hướng Đạo Việt Nam Thắng Tiến VIII

Đầu Xuân Đinh Hợi 2007, các Hướng Đạo Trưởng Niên đang quây quần hát bản Nguồn Thật, trước khi cắt chiếc bánh mừng Sinh Nhật 100 năm Phong Trào Hướng Đạo Thế Giới.

Ảnh Hồ Đăng.